

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δεόν ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δεόν ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας, ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἰς τε τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν καὶ ἐν τούτοις ἰκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἔνοχοι γενόμενοι, πολλῶ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως, παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν· οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς ἐβραϊστὶ λεγόμενα καὶ ὅταν μεταχθῆ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος καὶ αἱ προφητεῖαι καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα. ἐν γὰρ τῷ ὀγδῶ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίας, εὐρὼν οὐ μικρὰς παιδείας ἀφόμοιον, ἀναγκαιότατον ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινα σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τὴνδε τὴν βίβλον, πολλὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἀγαγόντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένους τὰ ἥθη ἐννόμως βιοτεύειν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 1

- Σοφ. Σειρ. 1,1 Πᾶσα σοφία παρὰ Κυρίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Σοφ. Σειρ. 1,1 Καθε σοφία ἔχει πηγὴν καὶ προέλευσιν τῆς τὸν Κυριον καὶ εἰς αὐτὸν καὶ με αὐτὸν ὑπάρχει αἰωνίως.
Σοφ. Σειρ. 1,2 ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;
Σοφ. Σειρ. 1,2 Ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ μετρήσῃ τοὺς κόκκους τῆς ἄμμου τῶν θαλασσῶν, τὰς σταγόνας τῆς βροχῆς, τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου, ποὺ ἔχει ἤδη παρέλθει;
- Σοφ. Σειρ. 1,3 ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;
Σοφ. Σειρ. 1,3 Ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ πλάτος τῆς γῆς, τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν καὶ τὴν σοφίαν εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἐκτασιν;
- Σοφ. Σειρ. 1,4 προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος
Σοφ. Σειρ. 1,4 Ἡ σοφία ἐδημιουργήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὶν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα δημιουργήματα, ἡ δὲ σύνεσις τῆς φρονήσεως ὑπάρχει ἀπὸ τῆς αἰωνιότητος.
- Σοφ. Σειρ. 1,5 [πηγὴ σοφίας λόγος Θεοῦ ἐν ὑψίστοις, καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι].
Σοφ. Σειρ. 1,5 Πηγὴ σοφίας εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου καὶ οἱ δρόμοι αὐτῆς εἶναι αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι.
Σοφ. Σειρ. 1,6 ρίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἔγνω;
Σοφ. Σειρ. 1,6 Ἡ ρίζα τῆς σοφίας εἰς ποῖον ἔχει ἀποκαλυφθῆ ἐξ ὀλοκλήρου; Καὶ ποιὸς ἕως τῶρα ἐγνώρισε τὰ σοφὰ αὐτῆς σχέδια καὶ ἔργα;
- Σοφ. Σειρ. 1,7 [ἐπιστήμη σοφίας τίνι ἐφανερώθη; καὶ τὴν πολυπειρίαν αὐτῆς τίς συνῆκε;]
Σοφ. Σειρ. 1,7 Ἡ ἐπίγνωσις τῆς σοφίας εἰς ποῖον ἀπεκαλύφθη; Ποιὸς τὴν ἐγνώρισε εἰς βάθος καὶ τὸ πολὺπλευρον τῆς γνώσεώς τῆς ποιὸς τὸ κατενόησεν;
- Σοφ. Σειρ. 1,8 εἷς ἐστὶ σοφὸς φοβερὸς σφόδρα καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 1,8 Ἐνας εἶναι ὁ ἀπολύτως σοφός, ὁ πολὺ φοβερὸς, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου του.
Σοφ. Σειρ. 1,9 Κύριος αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Σοφ. Σειρ. 1,9 Ὁ Κύριος, αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐδημιούργησε τὴν σοφίαν. Τὴν εἶδε, τὴν ἐξηρεύνησε λεπτομερῶς καὶ τὴν ἐσκόρπισεν εἰς ὅλα τὰ ἔργα του.
- Σοφ. Σειρ. 1,10 μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 1,10 Τὴν ἐνέθεσεν εἰς κάθε ζωντανὸν ὀργανισμὸν σύμφωνα με τὸ μέτρον τῆς δωρεάς του. Ἰδίως ὁμως τὴν ἐχορήγησεν στοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγαποῦν.
- Σοφ. Σειρ. 1,11 φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.
Σοφ. Σειρ. 1,11 Ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Κυριον εἶναι διὰ τὸν ἄνθρωπον δόξα, καύχημα, χαρὰ καὶ στέφανος ἀγαλλιάσεως.
Σοφ. Σειρ. 1,12 φόβος Κυρίου τέρπει καρδίαν καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροήμερουσιν.
Σοφ. Σειρ. 1,12 Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν Κυριον τέρπει τὴν καρδίαν, δίδει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροήμερουσιν.
Σοφ. Σειρ. 1,13 τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὕρησει χάριν.
Σοφ. Σειρ. 1,13 Εἰς τὸν φοβούμενον τὸν Κυριον θὰ δοθῶν καλὰ τέλη ζωῆς. Κατὰ δε τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του θὰ εὕρῃ χάριν

- ενώπιον του Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 1,14 ἀρχή σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς,
Σοφ. Σειρ. 1,14 Ἀρχὴ καὶ πηγὴ τῆς σοφίας εἶναι το να φοβῆται καὶ να σέβεται κανεῖς τον Κυριον. Αυτὴ δε η σοφία συνοδεύει τους ανθρώπους ἀπὸ την κοιλίαν ἀκόμη τῆς μητρὸς των.
- Σοφ. Σειρ. 1,15 μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 1,15 Ἡ σοφία κατεσκεύασε τον οἶκον τῆς αἰώνιον μεταξύ των ἀνθρώπων καὶ θα παραμείνη αὐτὴ πιστὴ στους ἀπογόνους των. Πλοῦτος σοφίας εἶναι το να εὐλαβῆται κανεῖς τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 1,16 πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον καὶ μεθύσκει αὐτούς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς·
Σοφ. Σειρ. 1,16 Ἀπὸ τους καρπούς δε τῆς σοφίας χορταίνονται καὶ ευφραίνονται εκείνοι, οἱ ὁποῖοι τὴν κατέχουν.
Σοφ. Σειρ. 1,17 πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 1,17 Ὀλον τον οἶκον, στον ὁποῖον αὐτὴ θα κατοικήσῃ, θα τον γεμίση ἀπὸ ἐπιθυμητοῦς θησαυρούς καὶ τας ἀποθήκας ἀπὸ τα προϊόντα τῆς.
- Σοφ. Σειρ. 1,18 στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ υἰγιαὴν ἰάσεως.
Σοφ. Σειρ. 1,18 Ὀλοκλήρωσις καὶ στέφανος σοφίας εἶναι η εὐλάβεια πρὸς τον Κυριον. Αυτὴ βλαστάνει συνεχῶς εἰρήνην καὶ σώματος υγείαν.
- Σοφ. Σειρ. 1,19 καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν, ἐπιστήμην καὶ γνώσιν συνέσεως ἐξώμβρησε καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσε.
Σοφ. Σειρ. 1,19 Ὁ Κυριος μόνος ἐγνώρισεν ἀπολύτως καὶ ἐξιχνίασε τὴν σοφίαν. Αυτὸς σκορπίζει ὡς βροχὴν στους ἀνθρώπους ἐπιστήμην καὶ γνώσιν. Αυτὸς ἐξυψώνει καὶ δοξάζει εκείνους, οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὴν σοφίαν.
- Σοφ. Σειρ. 1,20 ρίζα σοφίας φοβεῖσθε τὸν Κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροήμερουσις.
Σοφ. Σειρ. 1,20 Ρίζα καὶ ἀρχὴ τῆς σοφίας εἶναι να εὐλαβῆται κανεῖς τον Κυριον. Οἱ κλάδοι του δένδρου τῆς εἶναι μακροήμερουσις.
Σοφ. Σειρ. 1,21 [φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἀμαρτήματα, παραμένων δὲ ἀποστρέψει ὀργήν].
Σοφ. Σειρ. 1,21 Ὁ σεβασμὸς πρὸς τον Κυριον ἀπομακρύνει τα ἀμαρτήματα. Ὄταν δε μονίμως ἐνθρονισθῆ εἰς τὴν καρδίαν, ἀπομακρύνει ἀπὸ τον ἀνθρωπον κάθε ὀργήν.
- Σοφ. Σειρ. 1,22 οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι, ἢ γὰρ ῥοπή τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτώσις αὐτῶ.
Σοφ. Σειρ. 1,22 Ἀνθρωπος, που κρατεῖ μέσα του θυμὸν ἀδικον καὶ ἐχθρότητα, δεν θα εὕρη δικαίωσιν, διότι η ὀρμὴ του θυμοῦ του ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν πτώσιν καὶ καταδίκην.
- Σοφ. Σειρ. 1,23 ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῶ ἀναδώσει εὐφροσύνη·
Σοφ. Σειρ. 1,23 Ὁ μακρόθυμος ἐπὶ ὀλίγον καιρὸν θα δεῖξῃ ὑπομονήν, ὕστερον δε θα δοθῆ εἰς αὐτὸν ὡς ἀμοιβὴ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.
- Σοφ. Σειρ. 1,24 ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χεῖλη πιστῶν ἐκδιηγῆσεται σύνεσιν αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 1,24 Μέχρις ὀρισμένου καιροῦ θα κρύπτῃ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ θα κρατῆ ἐν τῇ μακροθυμίᾳ του τους λόγους του. Ἐπειτα ὁμως τα στόματα των εὐσεβῶν ἀνθρώπων θα διηγούνται τὴν σύνεσιν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 1,25 ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἀμαρτωλῶ θεοσέβεια.
Σοφ. Σειρ. 1,25 Εἰς τους θησαυρούς τῆς σοφίας ὑπάρχουν τα σοφὰ ἀποφθέγματα. Εἰς δε τον ἀμαρτωλὸν ἢ πρὸς τον Θεὸν εὐσέβεια εἶναι πολὺ μισητή.
- Σοφ. Σειρ. 1,26 ἐπεθύμησας σοφίαν διατήρησον ἐντολάς, καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 1,26 Ἐπιθυμεῖς να ἀποκτήσῃς σοφίαν· Φύλασσε τας ἐντολάς του Θεοῦ καὶ ὁ Κυριος θα σου χορηγήσῃ αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 1,27 σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης.
Σοφ. Σειρ. 1,27 Διότι η σοφία καὶ η μόρφωσις πηγάζουν ἄττο τον σεβασμὸν πρὸς τον Κυριον, ἡ πίστις δε καὶ ἡ πραότης εἶναι χαρίσματα τῆς ἰδικῆς του καλωσύνης.
- Σοφ. Σειρ. 1,28 μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίου καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῶ ἐν καρδίᾳ δισσῆ.
Σοφ. Σειρ. 1,28 Μὴ γίνεσαι ἀπειθὴς στον φόβον του Κυρίου καὶ μὴ προσέρχεσαι πρὸς αὐτὸν με παλὶμβουλον καὶ διπρόσωπον καρδίαν.
- Σοφ. Σειρ. 1,29 μὴ ὑποκριθῆς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσί σου πρόσεχε.
Σοφ. Σειρ. 1,29 Μὴ ὑποκρίνεσαι ἐνώπιον των ἀνθρώπων καὶ πρόσεχε στους λόγους σου.
Σοφ. Σειρ. 1,30 μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, ἵνα μὴ πέσης καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν, καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτὰ σου καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε, ὅτι οὐ προσήλθες φόβῳ Κυρίου, καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.
- Σοφ. Σειρ. 1,30 Μὴ ἀλαζονεύεσαι, δια να μὴ πέσης καὶ προσάψῃς εἰς τὴν ζωὴν σου ἐντροπήν. Ὁ δε Κυριος θα ἀποκαλύψῃ τα κρυπτὰ σου ἔργα καὶ θα σε ταπεινώσῃ ἐν μέσῳ συναθροίσεως του λαοῦ. Διότι δεν προσήλθες με εὐλαβίαν πλῆσιον του Κυρίου, ἀλλὰ τουναντίον ἡ καρδία σου ἦτο γεμάτη δολιότητα.

- Σοφ. Σειρ. 2,1 Τέκνον, εἰ προσέρχη δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν·
Σοφ. Σειρ. 2,1 Παιδί μου, εἰ προσέρχεσαι να υπηρετήσης τον Κυριον, ετοίμασε τον εαυτόν σου δια διαφόρους δοκιμασίας.
Σοφ. Σειρ. 2,2 εὐθουν τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς·
Σοφ. Σειρ. 2,2 Να ἔχης ευθειαν και ειλικρινή την καρδιαν σου. Οπλισε τον εαυτόν σου με υπομονήν και θάρρος και να μη παρασυρθῆς μακράν από τον Κυριον εις περίοδον δυσκολιών.
Σοφ. Σειρ. 2,3 κολληθήτη αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου.
Σοφ. Σειρ. 2,3 Μένε προσκολλημένος στον Θεόν, μη απομακρυνθῆς από αυτόν, δια να δοξασθῆς και μεγαλυνθῆς κατόπιν.
Σοφ. Σειρ. 2,4 πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·
Σοφ. Σειρ. 2,4 Καθε πειρασμόν και δύσκολον περίστασιν, που θα εκσπάση ἐπάνω σου, δέξου τα με υπομονήν. Εις δε τας μεταπτώσεις και εναλλαγὰς των θλίψεων σου δεῖξε μακροθυμίαν·
Σοφ. Σειρ. 2,5 ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.
Σοφ. Σειρ. 2,5 διότι, ὅπως με την φωτιάν καθαρίζεται και γίνεται λαμπρότερος ο χρυσός, ἔτσι και οι ἄνθρωποι γίνονται δεκτοὶ ἐνώπιον του Κυρίου δια μέσου της καμίνου των θλίψεων.
Σοφ. Σειρ. 2,6 πιστευσον αὐτῷ, καὶ ἀντιλήπεται σου· εὐθουν τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 2,6 Εμπιστεύσου τον εαυτόν σου στον Κυριον και αυτός θα σε προστατεύση. Φρόντισε να εἶναι ειλικρινεῖς και ευθείαι αι οδοὶ και οι τρόποι της ζωῆς σου και στήριξε εις Εκείνον τας ἐλπίδας σου.
Σοφ. Σειρ. 2,7 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε.
Σοφ. Σειρ. 2,7 Ὅσοι φοβείσθε τον Κυριον, αναμείνατε την εκβασιν, που Εκείνος θα δώση, και μη παρεκκλίνετε από τον δρόμον του Κυρίου, δια να μη πέσετε και συντριβῆτε.
Σοφ. Σειρ. 2,8 οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ πταισῆ ὁ μισθὸς ὑμῶν.
Σοφ. Σειρ. 2,8 Ὅλοι ὅσοι φοβοῦνται τον Κυριον ας εμπιστευθῶν τον εαυτόν των εις Εκείνον και η αμοιβή της υπομονῆς των δεν θα χαθῆ.
Σοφ. Σειρ. 2,9 οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους.
Σοφ. Σειρ. 2,9 Σεις, που φοβείσθε τον Κυριον, να ἔχετε την ἐλπίδα, ὅτι θα απολαύσετε το ἔλεός του, τα αγαθὰ και την αιωνίαν χαράν.
Σοφ. Σειρ. 2,10 ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν;
Σοφ. Σειρ. 2,10 Παρατηρήσατε εις τας αρχαίας γενεὰς των ἀνθρώπων και ιδέτε, ποιὸς από εκείνους, που ενεπιστεύθησαν τον εαυτόν των στον Κυριον, εντροπιάστηκε; Η ποιὸς ἐμεινεν ἀκλόνητος στον σεβασμόν προς αὐτόν και εγκατελείφθη από Εκείνον; Η ποιὸς παρεκάλεσε τον Κυριον και ο Κυριος του ἐδειξεν ἀδιαφορίαν και εγκατάλειψιν;
Σοφ. Σειρ. 2,11 διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.
Σοφ. Σειρ. 2,11 Διότι ο Κυριος εἶναι οἰκτίρμων και ἐλεήμων, συγχωρεῖ τας ἁμαρτίας και σώζει τους ἀνθρώπους εις περίοδον θλίψεων και πειρασμῶν.
Σοφ. Σειρ. 2,12 οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶ παρειμέναις καὶ ἁμαρτωλῶ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους.
Σοφ. Σειρ. 2,12 Ἀλλοίμονον εις τας δειλάς καρδίας, εις τα παραλελυμένα χέρια και στον ἁμαρτωλόν, ο οποίος προσπαθεῖ να βαδίζη δύο δρόμους, ἓνα του Θεοῦ και ἓνα του πονηροῦ.
Σοφ. Σειρ. 2,13 οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει· διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 2,13 Ἀλλοίμονον εις την ἀτονον και παραλελυμένην καρδίαν, διότι δεν πιστεύει στον Θεόν. Εξ αιτίας δε της ἀπιστίας της δεν θα τεθῆ ὑπὸ την σκέπην και προστασίαν του Κυρίου.
Σοφ. Σειρ. 2,14 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν· καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπηται ὁ Κύριος;
Σοφ. Σειρ. 2,14 Ἀλλοίμονον εις σας, που ἔχετε χάσει την υπομονήν! Τι θα κάμετε, ὅταν σας επισκεφθῆ ο Κυριος με δοκιμασίας και θλίψεις;
Σοφ. Σειρ. 2,15 οἱ φοβούμενοι Κύριον οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν συντηρήσουσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 2,15 Εκείνοι, που σέβονται τον Κυριον, δεν θα δεῖξουν ἀνυπακοήν στους λόγους του. Οι δε ἀγαπῶντες αὐτόν θα τηρήσουν πιστῶς τας ἐντολάς του.
Σοφ. Σειρ. 2,16 οἱ φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν ἐμπλησθήσονται τοῦ νόμου.
Σοφ. Σειρ. 2,16 Ὅσοι φοβοῦνται τον Κυριον θα ζητήσουν και θα εὕρουν την καλωσύνην και τας δωρεὰς του. Εκείνοι δέ, που τον αγαποῦν, θα χορτάσουν με το παραπάνω από την μελέτην και εφαρμογήν του Νομου του.
Σοφ. Σειρ. 2,17 οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 2,17 Οι φοβούμενοι τον Κυριον ας ἔχουν ετοίμους τας καρδίας των να υποστοῦν πειρασμούς. Και ἐνώπιον του Κυρίου ας υποτάξουν και ταπεινώσουν τους εαυτούς των λέγοντες·
Σοφ. Σειρ. 2,18 ἐμπεσοῦμεθα εἰς χεῖρας Κυρίου καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Σοφ. Σειρ. 2,18 “Θα παραδοθώμεν εις τα χέρια του Κυρίου μάλλον και όχι εις τα χέρια των ανθρώπων. Διότι όσον μεγάλη και απροσμέτρητος είναι η μεγαλοπρέπεία του, έτσι μέγα και απροσμέτρητον είναι το έλεός του”.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 3

- Σοφ. Σειρ. 3,1 Έμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε, τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε·
Σοφ. Σειρ. 3,1 Παιδιά μου, ἀκούσατε ἐμὲ τον πατέρα σας και πράξατε εκείνο, το οποίον εγώ σας λέγω, δια να εύρετε σωτηρίαν και χαράν.
- Σοφ. Σειρ. 3,2 ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ’ υἱοῖς.
Σοφ. Σειρ. 3,2 Διότι ο Κυριος εδόξασε και κατέστησε σεβαστόν τον πατέρα εις τα τέκνα του, εστερέωσε δε και ενίσχυσε το κύρος και τα δικαιώματα της μητρός απέναντι των παιδιών της.
- Σοφ. Σειρ. 3,3 ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλάσεται ἁμαρτίας,
Σοφ. Σειρ. 3,3 Εκείνος που τιμά τον πατέρα του υπακούων έτσι στον Θεόν εξιλεώνει τας αμαρτίας του.
Σοφ. Σειρ. 3,4 καὶ ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 3,4 Εκείνος δέ που τιμά και σέβεται την μητέρα του, ομοιάζει με ο άνθρωπον, ο οποίος αποταμιεύει θησαυρούς.
Σοφ. Σειρ. 3,5 ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 3,5 Εκείνος που τιμά και σέβεται τον πατέρα του, θα ευφρανθή και ο ίδιος εκ μέρους των τέκνων του. Και εις ημέραν, κατά την οποίαν θα προσευχηθῆ, θα γίνη ακουστή η προσευχή του.
- Σοφ. Σειρ. 3,6 ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 3,6 Αυτός, που τιμά και σέβεται τον πατέρα, θα μακροημερεύση επί της γης. Και εκείνος, ο οποίος υπακούει στον Κυριον, θα επαναπαύη και θα ευφραίνη την μητέρα του.
- Σοφ. Σειρ. 3,7 καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 3,7 Ο στοργικός υἱός θα υπηρετῆ τους γονεῖς του, ως εἴν αυτοῖ είναι οι κύριοι και αυθένται του.
Σοφ. Σειρ. 3,8 ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τιμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ’ αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 3,8 Με τα έργα και με τα λόγια σου να τιμάς τον πατέρα σου, δια να ἐλθῃ εις σε η ευλογία του,
Σοφ. Σειρ. 3,9 εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρᾳ δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.
Σοφ. Σειρ. 3,9 Διότι η ευλογία του πατρὸς στηρίζει τους οἴκους των παιδιών του. Εξ αντιθέτου δε η κατάρᾳ της μητρός καταστρέφει τα σπίτια των υἱών εκ θεμελίων.
- Σοφ. Σειρ. 3,10 μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρὸς σου, οὐ γὰρ ἐστὶ σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία·
Σοφ. Σειρ. 3,10 Μη επιδιώκης να δοξασθῆς με την δυσφήμησιν του πατρὸς σου. Διότι δεν είναι δυνατόν η ανυποληψία του πατρὸς σου να είναι ιδική σου δόξα.
- Σοφ. Σειρ. 3,11 ἢ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.
Σοφ. Σειρ. 3,11 Διότι η δόξα του παιδιού πηγάζει από την υπόληψιν και το καλόν όνομα του πατρὸς. Εξ αντιθέτου είναι κατασχώνη δια τα τέκνα η ανυποληψία της μητρός των.
- Σοφ. Σειρ. 3,12 τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γῆρᾳ πατρὸς σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτόν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 3,12 Παιδι μου, γίνε στήριγμα του πατρὸς σου εις τα γεράματά του και μη τον λυπήσῃς καθόλου κατά το διάστημα της ζωῆς του.
- Σοφ. Σειρ. 3,13 κἂν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτόν ἐν πάσῃ ἰσχυί σου.
Σοφ. Σειρ. 3,13 Και εἴν ακόμη η διάνοιά του και η φρόνησις εξασθενήσουν, συ να εἶσαι μεγαλόκαρδος και επεικῆς απέναντί του. Μη τον εξευτελίσης και μη τον δυσφήμησῃς, όταν συ θα ευρίσκεσαι εις την ακμήν των δυνάμεών σου.
- Σοφ. Σειρ. 3,14 ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεται σοι.
Σοφ. Σειρ. 3,14 Η σπλαγχνική σου συμπεριφορά πους τον πατέρα σου δεν θα λησμονηθῆ από τον Θεόν. Και αντί να σε τιμωρήση ο Θεός δια τας άλλας αμαρτίας σου, θα αποκαταστήση ευτυχισμένον και σταθερόν τον οἶκον σου.
- Σοφ. Σειρ. 3,15 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεται σου· ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῶ, οὕτως ἀναλυθήσονται σου αἱ ἁμαρτία.
Σοφ. Σειρ. 3,15 Εἰς περίοδον δοκιμασιῶν και πειρασμών ο Κυριος θα σε ενθυμηθῆ. Και όπως ο ηλιόλουστος καιρός διαλύει τον πάγον, κατά παρόμοιον τρόπον θα διαλυθούν και θα εξαφανισθούν αι αμαρτία σου.
- Σοφ. Σειρ. 3,16 ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 3,16 Το παιδί, που εγκαταλείπει αβοήθητον τον πατέρα του, είναι όμοιον με τον άνθρωπον εκείνον, που βλασφημεῖ τον Θεόν. Κατηραμένος δε είναι από τον Κυριον εκείνος, ο οποίος με την απρεπή συμπεριφοράν του εξοργίζει την μητέρα του.
- Σοφ. Σειρ. 3,17 τέκνον, ἐν πραῖτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.
Σοφ. Σειρ. 3,17 Τέκνον μου, πράττε πάντοτε τα έργα σου με πραότητα και ετσι θα εκτιμηθῆς και θα αγαπηθῆς από κάθε καλόν άνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 3,18 ὄσῳ μέγας εἶ, τοσοῦτῳ ταπεινοῦ σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου εὐρήσεις χάριν·

- Σοφ. Σειρ. 3,18 Όσον μέγας και ένδοξος είσαι, τόσον περισσότερο να ταπεινώνης τον εαυτόν σου και έτσι θα εύρης χάριν ενώπιον του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 3,20 ὅτι μεγάλη ή δύναστεία τοῦ Κυρίου καί υπό τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.
- Σοφ. Σειρ. 3,20 Διότι μεγάλη είναι η εξουσία και η μεγαλοπρέπεια του Κυρίου, και δοξάζεται πάντοτε από τους ταπεινούς ανθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 3,21 χαλεπώτερα σου μή ζητει καί ισχυρότερα σου μή έξέταζε·
- Σοφ. Σειρ. 3,21 Μη επιζητής δυσκατόρθωτα πράγματα, και ανώτερα από τας δυνάμεις σου μη τα εξετάζης καθόλου.
- Σοφ. Σειρ. 3,22 ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ, οὐ γάρ ἐστί σοι χρεια τῶν κρυπτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 3,22 Εκείνα, δια τα οποία έχεις λάβει εντολήν και δύνασαι να τα εκτέλέσης, αυτά να σκέπτεσαι πάντοτε. Διότι δεν υπάρχει καμμία ανάγκη να ερευνάς τας κρυπτάς βουλάς του Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 3,23 ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μή περιεργάζου· πλείονα γάρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι·
- Σοφ. Σειρ. 3,23 Μη περιεργάζεσαι υπέρτερα έργα από εκείνα, που σου έχουν ανατεθή· διότι τα όσα έχεις διδαχθή και γνωρίζεις, υπερβαίνουν την διάνοιαν των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 3,24 πολλοὺς γάρ ἐπλάνησεν ή ὑπόληψις αὐτῶν, καί ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 3,24 Πολλοί άνθρωποι έχουν παραπλανηθή από την έπαρσίν των και ένοχος διάθεσις παρέσυρε τας διανοίας των εις ολισθήματα.
- Σοφ. Σειρ. 3,25 [κόρας μή ἔχων ἀπορήσεις φωτός, γνώσεως δὲ ἄμοιρος ὦν μή ἐπαγγέλλου].
- Σοφ. Σειρ. 3,25 Εάν δεν έχεις υγιείς τας κόρας των οφθαλμών σου, θα χάσης μόνον το φως. Εάν όμως μεινης άγευστος της υγιούς γνώσεως και σοφίας, μη επιχειρήσ τίποτε, διότι τα πάντα είναι χαμένα δια σέ.
- Σοφ. Σειρ. 3,26 καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων, καί ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἐμπειεῖται.
- Σοφ. Σειρ. 3,26 Ο σκληρός και θρασύς κατά την καρδιαν, στο τέλος, θα καταστροφή. Εκείνος δε ο οποίος αγαπά να εκτίθεται εις παράτολμους κινδύνους, θα περιπέση εις κινδύνους και δεν θα ημπορέση να γλυτώση.
- Σοφ. Σειρ. 3,27 καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις, καί ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.
- Σοφ. Σειρ. 3,27 Άνθρωπος εσκληρυμένος και εγωπαθής θα καταβαρυνθή με πολλές τλαιπωρίας. Και ο αμαρτωλός αυτός θα προσθέτη συνεχώς την μίαν αμαρτίαν επάνω εις τας άλλας αμαρτίας του.
- Σοφ. Σειρ. 3,28 ἐπαγωγή ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις, φυτὸν γάρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.
- Σοφ. Σειρ. 3,28 Η θλίψις και η τλαιπωρία του υπερηφάνου είναι αθεράπευτος· διότι ένα φυτὸν κακότητος έχει ριζώσει μέσα του.
- Σοφ. Σειρ. 3,29 καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολήν, καί οὐς ἀκροστοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 3,29 Εξ αντιθέτου η καρδια του συνετού θα σκέπτεται πάντοτε σοφά γνωμικά. Και ένας άνθρωπος σοφός επιθυμει να έχη πάντοτε προσεκτικόν το αυτί του εις αυτά, που ακούει.
- Σοφ. Σειρ. 3,30 πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καί ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.
- Σοφ. Σειρ. 3,30 Το νερό σβήνει τας φλόγας του πυρός. Ετσι και η ελεημοσύνη εξιλεώνει τας αμαρτίας.
- Σοφ. Σειρ. 3,31 ὁ ἀνταποδιδὸς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, καί ἐν καιρῷ πτώσεως εὐρήσει στήριγμα.
- Σοφ. Σειρ. 3,31 Εκείνος ο οποίος ανταποδίδει ευγνωμοσύνην και χάριν δια τας ευεργεσίας, που έλαβε, θα μνημονεύεται και στο μέλλον. Εις δε καιρόν δυστυχίας και θλίψεως θα εύρη βοήθειαν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 4

- Σοφ. Σειρ. 4,1 Τέκνον, τήν ζωήν τοῦ πτωχοῦ μή ἀποστερήσης καί μή παρελκύσης ὀφθαλμοὺς ἐπίδειξ.
- Σοφ. Σειρ. 4,1 Παιδί μου, μη στερήσης τον πτωχόν από όσα του χρειάζονται δια την ζωήν του και μη αναβάλης την βοήθειάν σου εις μάτια, τα οποία σε κυττάζουν ικετευτικώς.
- Σοφ. Σειρ. 4,2 ψυχὴν πεινῶσαν μή λυπήσης καί μή παροργίσης ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 4,2 Άνθρωπον, που πεινά, μη τον λυπήσης. Μη εξοργίζης άνθρωπον, ο οποίος ευρίσκεται εις ανάγκην.
- Σοφ. Σειρ. 4,3 καρδίαν παρωργισμένην μή προσταράξης καί μή παρελκύσης δόσιν προσδεομένου.
- Σοφ. Σειρ. 4,3 Μη τaráξης περισσότερο καρδιαν, την οποίαν έχει αναστατώσει η οργή, και μη αναβάλης την βοήθειάν σου εις άνθρωπον, που έχει την ανάγκην σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,4 ἰκέτην θλιβόμενον μή ἀπαναίνου καί μή ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 4,4 Μη απωθής άνθρωπον, που θλιβεται και ο οποίος σε παρακαλεῖ. Και μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από πτωχόν άνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 4,5 ἀπὸ δεομένου μή ἀποστρέψης ὀφθαλμὸν καί μή δῶς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε·
- Σοφ. Σειρ. 4,5 Μη απστρέψης τα μάτια σου από άνθρωπον, που ευρίσκεται εις ανάγκην, και μη δίδης εις κανένα αφορμήν, να σε καταρασθή·
- Σοφ. Σειρ. 4,6 καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 4,6 διότι, όταν αυτός υπό το κράτος της ψυχικής του στενοχωρίας σε καταρασθή, ο Κυριος, ο οποίος τον έπλασε, θα

- ακούση την δέησίν του.
- Σοφ. Σειρ. 4,7 προσφιλή συναγωγῆ σεαυτὸν ποίει καὶ μεγιστᾶνι ταπεινὸν τὴν κεφαλὴν σου.
Σοφ. Σειρ. 4,7 Καμε τον εαυτὸν σου αγαπητὸν εἰς τὴν κοινωνίαν των ἀνθρώπων. Καὶ σκύψε ταπεινοφρόνως τὸ κεφάλι σου ἐμπρὸς στους ἀρχοντας.
- Σοφ. Σειρ. 4,8 κλῖνον πτωχῶ τὸ οὖς σου καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραύτητι.
Σοφ. Σειρ. 4,8 Σκύψε καὶ ἀκούσε τον πτωχὸν καὶ νὰ ἀποκριθῆς πρὸς αὐτὸν με εἰρήνην καὶ πραότητα.
Σοφ. Σειρ. 4,9 ἔξελοῦ ἀδικοῦμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος καὶ μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν τῷ κρίνειν σε.
Σοφ. Σειρ. 4,9 Βγάλε ἀπὸ τὰ χέρια ἀδικούντος τον ἀδικοῦμενον καὶ μὴ δειλιάσης, ὅταν αἰσαι δικαστής, νὰ ἀποδώσης τὸ δίκαιον.
Σοφ. Σειρ. 4,10 γίνου ὄρφανοῖς ὡς πατὴρ καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῆ μητρὶ αὐτῶν· καὶ ἔση ὡς υἱὸς Ὑψίστου, καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.
Σοφ. Σειρ. 4,10 Γινε ὡσάν πατέρας εἰς τὰ ὄρφανά καὶ ὡσάν σύζυγος εἰς τὴν χήραν μητέρα των. Ἐτσι δε θα γίνης καὶ θα εἶσαι υἱὸς του Ὑψίστου, ὁ ὁποῖος θα σε ἀγαπήσῃ πολὺ περισσότερο, ἀπὸ ὅσον σε ἠγάπησεν ἡ μητέρα σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,11 Ἡ σοφία υἱοῦς αὐτῆς ἀνύψωσε καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 4,11 Ἡ σοφία ἀναδεικνύει καὶ δοξάζει τὰ παιδιά της καὶ φροντίζει δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ τὴν ἀποκτήσουν.
Σοφ. Σειρ. 4,12 ὁ ἀγαπῶν αὐτήν ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτήν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.
Σοφ. Σειρ. 4,12 Ἐκεῖνος που ἀγαπᾷ τὴν σοφίαν, ἀγαπᾷ εἰς τὴν πραγματικότητά τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν του. Καὶ ὅσοι ἐξυπνοῦν πρῶτῃ πρῶτῃ πρὸς χάριν αὐτῆς, θα γεμίσουν ἀπὸ χαρὰν.
- Σοφ. Σειρ. 4,13 ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὐ εἰσπορεύεται, εὐλογῆσει Κύριος.
Σοφ. Σειρ. 4,13 Ἐκεῖνος που κατέχει τὴν σοφίαν καὶ ζη σύμφωνα με τὰς ἐντολάς της, θα ἀποκτήσῃ δόξαν. Ὁ δε Κύριος θα εὐλογήῃ πάντοτε τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὴ θα εἰσέρχεται.
- Σοφ. Σειρ. 4,14 οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἀγίῳ, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος.
Σοφ. Σειρ. 4,14 Ὅσοι υπηρετοῦν τὴν σοφίαν, προσφέρουν λατρείαν στον ἅγιον Θεόν. Ἐκεῖνοι δε οἱ ὁποῖοι τὴν ἀγαποῦν, θα ἀγαπηθοῦν ἀπὸ τον Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 4,15 ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσέχων αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθῶς.
Σοφ. Σειρ. 4,15 Ἐκεῖνος που ὑπακούει εἰς τὰς ἐντολάς της σοφίας, θα ἀναδειχθῆ ἀρχὼν λαῶν. Καὶ ὅποιος προσέχει εἰς αὐτήν, θα κατοική εἰς τὴν οἰκίαν του ἀσφαλῆς.
- Σοφ. Σειρ. 4,16 ἐὰν ἐμπιστεύσῃ, κατακληρονομήσει αὐτήν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 4,16 Ἐὰν ἐμπιστευθῆ κανεὶς τον εαυτὸν του εἰς τὴν σοφίαν, θα γίνῃ κληρονόμος καὶ κάτοχός της καὶ οἱ ἀπόγονοί του θα εἶναι μέτοχοι εἰς αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 4,17 ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις, φόβον δὲ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 4,17 Ἡ σοφία κατ' ἀρχὰς βαδίζει μαζὴ με τον κάτοχον αὐτῆς δια μέσου πολλῶν δυσκολιών καὶ δι' ὁδῶν στενωπῶν. Θα του φέρῃ κάποιον φόβον καὶ δειλίαν καὶ με τὴν διαπαιδαγώγησίν της θα τον ταλαιπωρή, μέχρις ὅτου ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν του τὴν ἐμπιστοσύνην της. Καὶ θα δοκιμάσῃ αὐτὸν δια μέσου των ἐντολῶν της.
- Σοφ. Σειρ. 4,18 καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸν καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτά αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 4,18 Θα ἐπανέλθῃ ὁμως κατόπιν πρὸς αὐτὸν κατ' εὐθείαν καὶ χωρὶς περιστροφά· θα του χαρίσῃ εὐφροσύνην καὶ θα ἀποκαλύψῃ εἰς αὐτὸν τὰ μυστικά της.
- Σοφ. Σειρ. 4,19 ἐὰν ἀποπλανηθῆ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 4,19 Ἐὰν ὁμως ὁ ἀνθρώπος τὴν ἐγκαταλείψῃ καὶ ἐκουσίως παραπλανηθῆ, αὐτὴ ἐπίσης θα τον ἐγκαταλείψῃ καὶ θα τον παραδώσῃ ἀβοήθητον εἰς τὴν καταστροφήν.
- Σοφ. Σειρ. 4,20 Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξι ἀπὸ πονηροῦ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνηθῆς.
Σοφ. Σειρ. 4,20 Νὰ προσέχῃς καὶ νὰ ἐκτιμάς τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις· φύλαξε τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ τὸ πονηρὸν καὶ εἰς ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν πρόδοδον καὶ σωτηρίαν της ψυχῆς σου, μὴ ἐντροπῆς κανένα.
- Σοφ. Σειρ. 4,21 ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.
Σοφ. Σειρ. 4,21 Διότι ὑπάρχει ἐντροπή, ἡ ὁποῖα οδηγεῖ εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Ὑπάρχει δε καὶ ἐντροπή, ἡ ὁποῖα εἶναι δόξα καὶ χάρις.
Σοφ. Σειρ. 4,22 μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου καὶ μὴ ἐντραπής εἰς πτώσιν σου.
Σοφ. Σειρ. 4,22 Μὴ, δια λόγους συστολῆς πρὸς κάποιον πρόσωπον ξένον πρὸς τὴν ἀλήθειαν του Θεοῦ, ἀμαρτήσης ἐναντίον της ψυχῆς σου καὶ μὴ λόγῳ της κακῶς νοουμένης ἐντροπῆς πρὸς ἀνθρώπον, πέσης εἰς κάποιον παράπτωμα.
Σοφ. Σειρ. 4,23 μὴ κωλύσης λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας.
Σοφ. Σειρ. 4,23 Μὴ, δια λόγους πάλιν συστολῆς κρατῆς τον λόγον του Θεοῦ εἰς περιστάσιν, κατὰ τὴν ὁποῖαν αὐτὸς λεγόμενος θα φέρῃ σωτηρίαν, εἰς ὅσους τον ἀκούσουν.
- Σοφ. Σειρ. 4,24 ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.
Σοφ. Σειρ. 4,24 Διότι με τον λόγον τον συνετὸν γίνεται γνωστὴ ἡ σοφία. Καὶ με γλώσσαν, ἡ ὁποῖα ομιλεῖ λόγους Θεοῦ, προσφέρεται ἡ μόρφωσις.
- Σοφ. Σειρ. 4,25 μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι.

- Σοφ. Σειρ. 4,25 Μη, δια λόγους προσωπικής προκαταλήψεως αντιλέγης προς την αλήθειαν· δια την άγνοιάν σου και την έλλειψιν μορφώσεως πρέπει να εντρέπεται.
- Σοφ. Σειρ. 4,26 μη άισχυνηθής όμολογήσαι έφ' άμαρτίαις σου και μη βιάζου ρούιν ποταμού.
- Σοφ. Σειρ. 4,26 Μη εντραπής να υμολογήσης τα σφάλματά σου και μη αντιτίθεται εις την φυσικήν ροήν των πραγμάτων.
- Σοφ. Σειρ. 4,27 και μη ύποστρώσης σεαυτόν άνθρωπω μωρῶ και μη λάβης πρόσωπον δυνάστου.
- Σοφ. Σειρ. 4,27 Μη, δια λόγους εντροπής, υποταχθής και πέσης πρηνής εις άνθρωπον άμυαλον και ασεβή και μη επηρεασθής ποτέ από πρόσωπα, που κατέχουν αξιώματα, ώστε να παρεκκλίνης από την αλήθειαν.
- Σοφ. Σειρ. 4,28 έως του θανάτου άγώνισαι περι τής άληθείας, και Κύριος ό Θεός πολεμήσει υπέρ σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,28 Μέχρι της τελευταίας σου αναπνοής να αγωνίζεσαι δια την αλήθειαν και ο Κυριος θα πολεμήση μετά σου και υπέρ σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,29 μη γίνου ταχύς έν γλώσση σου και νωθρός και παρειμένος έν τοίς έργοις σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,29 Μη γίνεσαι ταχύς εις λόγους, εις υποσχέσεις και σχέδια ωραία, αμελής δε και αργοκίνητος εις έργα καλά.
- Σοφ. Σειρ. 4,30 μη ίσθι ώς λέων έν τῷ οίκῳ σου και φαντασιοκοπών έν τοίς οίκέταις σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,30 Μη γίνεσαι σαν ληοντάρι μέσα στο σπίτι σου, φαντασιοκοπών και καυχώμενος ανάμεσα στους υπηρέτας σου.
- Σοφ. Σειρ. 4,31 μη έστω ή χειρ σου έκτεταμένη εις τό λαβεῖν και έν τῷ άποδιδόναι συνεσταλμένη.
- Σοφ. Σειρ. 4,31 Ας μη είναι το χέρι σου απλωμένο, δια να λαμβάνη, σφικτό δε και απρόθυμον στο να διδη.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 5

- Σοφ. Σειρ. 5,1 Μη έπεχε επί τοίς χρήμασί σου και μη εΐπης· αύτάρκη μοί έστι.
- Σοφ. Σειρ. 5,1 Μη στηρίζεται εις τα χρήματά σου και μη εΐπης καυχώμενος· “έχω αρκετά χρήματα”.
- Σοφ. Σειρ. 5,2 μη έξακολούθει τῇ ψυχῇ σου και τῇ ίσχύϊ σου του πορεύεσθαι έν έπιθυμίαις καρδίας σου,
- Σοφ. Σειρ. 5,2 Μη ακολουθής τους αμαρτωλούς πόθους της ψυχής σου και μη στηρίζεται, εις την δύναμίν σου, ώστε να πορεύεται σύμφωνα προς τας κακάς επιθυμίας της καρδίας σου.
- Σοφ. Σειρ. 5,3 και μη εΐπης· τίς με δυναστεύσει; ό γάρ Κύριος έκδικών έκδικήσει σε.
- Σοφ. Σειρ. 5,3 Μη εΐπης· “ποιός έχει εξουσίαν και κυριότητα επάνω μου;» Διότι Ο Κυριος αυστηρώς θα σε τιμωρήση.
- Σοφ. Σειρ. 5,4 μη εΐπης, ήμαρτον, και τί μοι έγένητο; ό γάρ Κύριός έστι μακρόθυμος.
- Σοφ. Σειρ. 5,4 Μη εΐπης· “ημάρτησα και λουπόν τι κακόν μο συνέβη προς τιμωρίαν μου;” Δεν ετιμωρήθης διότι ο Κυριος είναι μακρόθυμος.
- Σοφ. Σειρ. 5,5 περι έξίλασμοῦ μη άφοβος γίνου, προσθειναι άμαρτίαν έφ' άμαρτίαις·
- Σοφ. Σειρ. 5,5 Μη στηρίζεται εις την συγχώρησιν, που διδεται ο Θεός, και μη γίνεσαι άφοβος απέναντι της αμαρτίας και έτσι προσθετής αμαρτίας επάνω εις αμαρτίας.
- Σοφ. Σειρ. 5,6 και μη εΐπης· ό οικτιρμός αύτου πολύς, τό πλήθος τῶν άμαρτιῶν μου έξιλάσεται· έλεος γάρ και όργη παρ' αύτου, και επί άμαρτωλούς καταπαύσει ό θυμός αύτου.
- Σοφ. Σειρ. 5,6 Μη εΐπης· “μέγα και πολύ είναι το έλεος του Θεού και οσονδήποτε πλήθος αμαρτιών και αν έχω διαπράξει, θα με συγχωρήσει ο Κυριος”. Μη λησμονής όμως, ότι παρά τω Θεώ υπάρχει βεβαίως το έλεος άλλα και η οργή. Εναντίον δε εκείνων, οι οποίοι αφόβως αμαρτάνουν, θα επιπέσει η οργή του Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 5,7 μη ανάμενε επιστρέψαι προς Κύριον και μη υπερβάλλου ήμέραν έξ ήμέρας· έξάπινα γάρ έξελεύεται όργη Κυρίου, και έν καιρῷ έκδικήσεως έξολῆ.
- Σοφ. Σειρ. 5,7 Μη βραδύνης αναμένων κατάλληλον τάχα καιρόν, δια να επιστρέψης προς τον Κυριον, και μη αναβάλλης την μετάνοιαν και διόρθωσίν σου από την μίαν ήμέραν εις την άλλην. Διότι αιφνιδίως θα επέλθη εναντίον σου η οργή του Κυρίου και κατά τον καιρόν της δικαίας παρά του Θεού τιμωρίας θα καταστραφής.
- Σοφ. Σειρ. 5,8 μη έπεχε επί χρήμασιν άδίκαις· ουδέν γάρ ώφελήσει σε έν ήμέρα επαγωγής.
- Σοφ. Σειρ. 5,8 Μη στηρίζεται εις χρήματα άδικα· διότι αυτά τίποτε δεν θα σε ωφελήσουν κατά την ήμέραν των συμφορών και της οργής του Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 5,9 μη λίκμα έν παντί άνέμῳ και μη πορεύου έν πάση άτραπῷ· ούτως ό άμαρτωλός ό διγλωσσος.
- Σοφ. Σειρ. 5,9 Μη λιχνίζης το σιτάρι σου με κάθε άνεμον και μη βαδίζης εις κάθε δρόμον, που παρουσιάζεται εμπρός σου. Ετσι πράττει ο διπρόσωπος και ανθρωπάρεσκος αμαρτωλός.
- Σοφ. Σειρ. 5,10 ίσθι έστηριγμένος έν συνέσει σου, και εΐς έστω σου ό λόγος.
- Σοφ. Σειρ. 5,10 Να είσαι σταθερός εις τας συνετάς και όρθάς πεποιθήσεις και αποφάσεις σου και ο λόγος σου να είναι ένας.
- Σοφ. Σειρ. 5,11 γίνου ταχύς έν άκροάσει σου και έν μακροθυμία φθέγγου άπόκρισιν.
- Σοφ. Σειρ. 5,11 Να είσαι ταχύς στο να ακούης, βραδύς δε στο να διδης απαντήσεις.
- Σοφ. Σειρ. 5,12 ει έστι σοι σύνεσις, άποκριθητι τῷ πλησίον· ει δε μή, ή χειρ σου έστω επί στόματί σου.
- Σοφ. Σειρ. 5,12 Εάν έχης συνετήν απάντησιν, αποκρίσου στον πλησίον σου· ει δε άλλως βάλε το χέρι στο στόμα σου, ώστε να μη

- ομιλήσης.
Σοφ. Σειρ. 5,13 Δόξα και άτιμία έν λαλιᾷ, καί γλώσσα άνθρώπου πτώσις αύτῶ.
Σοφ. Σειρ. 5,13 Δοξα και εξευτελισμός υπάρχουν εις την ομιλίαν, αναλόγως των όσων λέγει ο άνθρωπος. Η δε άκριτος και απρόσεκτος γλώσσα οδηγεί εις πτώσεις και δυσκολίας τον άνθρωπον.
Σοφ. Σειρ. 5,14 μη κληθῆς ψίθυρος, και τῆ γλώσση σου μη ένέδρευε· επί γάρ τῷ κλέπτη έστιν αισχύνη, και κατάγνωσις πονηρά επί διγλώσσου.
Σοφ. Σειρ. 5,14 Μη φέρεσαι έτσι, ώστε να σε ονομάσουν κουτσομπόλην και ψιθυριστήν· με την γλώσσαν σου δε μη στήνης παγίδας εις βάρος των άλλων. Διότι, εάν δια τον κλέπτην επιφυλάσσεται καταισχύνη, δια τον διπλοπρόσωπον και καταλάλον επιφυλάσσεται αυστηρά καταδίκη.
Σοφ. Σειρ. 5,15 έν μεγάλῳ και έν μικρῷ μη άγνοεί.
Σοφ. Σειρ. 5,15 Και τα μεγάλα και τα μικρά εξετάζε τα με πολλήν προσοχήν, ώστε να μη τα αγνοήσ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 6

- Σοφ. Σειρ. 6,1 Καί άντί φίλου μη γίνου έχθρός· όνομα γάρ πονηρόν αισχύνην και όνειδος κληρονομήσει· ούτως ό άμαρτωλός ό διγλωσσος.
Σοφ. Σειρ. 6,1 Αντί φίλου μη γίνεσαι, με την κακήν συμπεριφοράν ίσου εχθρός προς τον φίλον σου, διότι έτσι θα αποκτήσης κακήν φήμην, εντροπήν και όνειδος. Τέτοιος είναι ο διπρόσωπος άμαρτωλός.
Σοφ. Σειρ. 6,2 μη έπάρης σεαυτόν έν βουλιῇ ψυχῆς σου, ίνα μη διαρπαγῆ ώς ταῦρος ή ψυχή σου·
Σοφ. Σειρ. 6,2 Μη παρασυρθῆς και δοθῆς εις τας κακάς εκρήξεις της καρδιάς σου, δια να μη αναστατωθῆ και καταστραφή ως από μαινόμενον ταύρον η ζωη σου.
Σοφ. Σειρ. 6,3 τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι καί τούς καρπούς σου άπολέσεις και άφήσεις σεαυτόν ως ξύλον ξηρόν.
Σοφ. Σειρ. 6,3 Εάν καταβροχθίζης και καταστρέφης τα φύλλα της ζωής σου, θα χάσης και τους καρπούς σου. Και εν τέλει θα κάμης και θα αφήσης τον εαυτόν σου ως ένα ξηρόν ξύλον.
Σοφ. Σειρ. 6,4 ψυχή πονηρά άπολεῖ τόν κτησάμενον αύτήν και επίχαρμα έχθρῶν ποιήσει αυτόν.
Σοφ. Σειρ. 6,4 Η πονηρά ψυχή καταστρέφει αυτόν, που την έχει, και θα τον κάμη περίγελων στους εχθρούς του.
Σοφ. Σειρ. 6,5 Λάρυγξ γλυκύς πληθυνεῖ φίλους αύτοῦ, και γλώσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εύπροσήγορα.
Σοφ. Σειρ. 6,5 Ο γλυκύς όμως λόγος θα πληθύνη τους φίλους του. Και γλώσσα, η οποία ομιλεῖ καλά, θα ελκύση πλήθος από ευγενείς και καλās απαντήσεις.
Σοφ. Σειρ. 6,6 οί ειρηνεύοντές σοι έστωσαν πολλοί, οί δε σύμβουλοί σου εῖς από χιλίων.
Σοφ. Σειρ. 6,6 Οι άνθρωποι, με τους οποίους ευρίσκεσαι εις ειρηνικάς σχέσεις, ας είναι πολυάριθμοι. Οι σύμβουλοί σου όμως ας εκλέγωνται μετά προσοχής, ένας ανάμεσα εις χιλίους.
Σοφ. Σειρ. 6,7 εἰ κτᾶσαι φίλον, έν πειρασμῷ κτῆσαι αυτόν, και μη ταχύ έμπιστεύσης αύτῶ·
Σοφ. Σειρ. 6,7 Εάν θέλης να αποκτήσης φίλον, απόκτησέ τον κατόπιν δοκιμασίας και εξετάσεως, και πάντως μη εμπιστεύεσαι τον εαυτόν σου εις εκείνον αμέσως·
Σοφ. Σειρ. 6,8 έστι γάρ φίλος έν καιρῷ αύτοῦ και ού μη παραμείνη έν ήμέρα θλίψεώς σου.
Σοφ. Σειρ. 6,8 διότι υπάρχουν φίλοι προσωρινοί και πρόσκαιροι· αυτοί όμως δεν θα παραμείνουν κοντά σου ως φίλοι εις περίοδον της δυστυχίας σου.
Σοφ. Σειρ. 6,9 καί έστι φίλος μετατιθέμενος εις έχθραν και μάχην όνειδισμοῦ σου άποκαλύψει.
Σοφ. Σειρ. 6,9 Υπάρχουν φίλοι, οι οποίοι μεταβάλλουν συντόμως εις έχθραν την φιλιαν, αποκαλύπτουν στους άλλους τα τρωτά του χαρακτήρος και της ζωής σου, ώστε να προκαλούν εναντίον σου μάχην και ονειδισμόν.
Σοφ. Σειρ. 6,10 καί έστι φίλος κοινωνός τραπεζῶν και ού μη παραμείνη έν ήμέρα θλίψεώς σου.
Σοφ. Σειρ. 6,10 Υπάρχουν άλλοι, οι οποίοι μένουν φίλοι, εφ' όσον τρώγουν εις την τράπεζάν σου. Δεν θα μείνουν όμως κοντά σου εις περίοδον ανάγκης και δοκιμασίας σου.
Σοφ. Σειρ. 6,11 και έν τοῖς αγαθοῖς σου έσται ως σύ, και επί τούς οικέτας σου παρρησιάζεται·
Σοφ. Σειρ. 6,11 Οι ψευδεῖς και ανειλικρινεῖς αυτοί φίλοι θα χρησιμοποιούν τα αγαθά σου, ως εάν είναι ιδικά των. Και θα ομιλούν με εξουσιαν προς τους υπηρέτας σου, ως εάν αυτοί είναι οι κύριοι των.
Σοφ. Σειρ. 6,12 εάν ταπεινωθῆς, έσται κατὰ σοῦ, και από τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.
Σοφ. Σειρ. 6,12 Όταν όμως εκπέσης και ευρεθῆς εις ανάγκην, θα στραφούν εναντίον σου και θα φύγουν από εμπρός σου και θα κρυφθούν.
Σοφ. Σειρ. 6,13 από τῶν έχθρῶν σου διαχωρίσθητι και από τῶν φίλων σου πρόσεχε.
Σοφ. Σειρ. 6,13 Να απομακρυνθῆς από τους εχθρούς σου· και από κάτι τέτοιους φίλους να προσέχης.
Σοφ. Σειρ. 6,14 φίλος πιστός σκέπη κραταιά, ό δε εύρων αυτόν εύρε θησαυρόν.
Σοφ. Σειρ. 6,14 Ο πιστός φίλος είναι ισχυρά προστασία. Εκείνος δέ που εύρεν ένα τέτοιον φίλον εύρε θησαυρόν.

- Σοφ. Σειρ. 6,15 φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 6,15 Με τίποτε δεν ανταλλάσσεται ένας πιστός φίλος, και με κανένα τρόπον δεν ημπορεῖ κανείς να ζυγίση και εκτιμῆση την αξίαν του.
- Σοφ. Σειρ. 6,16 φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον εὐρήσουσιν αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 6,16 Ο πιστός φίλος είναι φάρμακον, που δίδει ζωήν. Οσοι δε φοβούνται τον Κυριον, θα εὐρουν τέτοιον φίλον.
Σοφ. Σειρ. 6,17 ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθύνει φιλιαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτόν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 6,17 Εκείνος που ευλαβεῖται τον Κυριον, είναι ευθύς και ειλικρινής εις την φιλιαν του. Οπως είναι αυτός, ἔτσι θα είναι και ο φίλος, τον οποίον ἐξέλεξε.
- Σοφ. Σειρ. 6,18 Τέκνον, ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εὐρήσεις σοφίαν.
Σοφ. Σειρ. 6,18 Παιδί μου, ἀπό την νεαράν σου ηλικίαν διάλεξε και προτίμησε την υγιὰ μόρφωσιν. Ἐτσι δε θα εὐρης και θα κατέχης την αληθινήν σοφίαν, ἕως ὅτου ασπρίσουν αι τρίχες της κεφαλῆς σου.
- Σοφ. Σειρ. 6,19 ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς· ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις καὶ ταχὺ φάγεσαι γεννημάτων αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 6,19 Οπως εκείνος που οργώνει και σπείρει, κοπιάζει, ἔτσι και συ πρόσελθε προς την αληθὴ μόρφωσιν με την ἀπόφασιν να κοπιάσης και περίμενε τους καλοὺς αὐτῆς καρποὺς. Διότι, ὅταν ἐργάζεσαι δια την ἀπόκτησιν αὐτῆς, θα κοπιάσης βέβαια ὀλίγον, πολὺ σύντομα ὁμως θα γευθῆς τους καλοὺς καρποὺς της.
- Σοφ. Σειρ. 6,20 ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος·
Σοφ. Σειρ. 6,20 Ποσον ὁμως δύσκολος είναι δι' εκείνους, που δεν ἔχουν οὔτε θέλουν παιδείαν και μόρφωσιν! Ἀνθρωπος δε χωρὶς ευγενή καρδίαν και ἀνόητος δεν θα ἐπιμείνη, δια να ἀποκτήσῃ την σοφίαν.
- Σοφ. Σειρ. 6,21 ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονεῖ ἀπορῥῖψαι αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 6,21 Διότι η σοφία του είναι ὡσάν βαρὺς λίθος, που τον καταβαρύνει και τον πᾶζει και δεν θα βραδύνη αὐτὸς να την ἀπορρίψῃ.
- Σοφ. Σειρ. 6,22 σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά.
Σοφ. Σειρ. 6,22 Η σοφία είναι αξία του λαμπροῦ ονόματος της. Ἀλλα δεν γίνεται φανερά και γνωστὴ στους πολλοὺς.
- Σοφ. Σειρ. 6,23 ἄκουσον, τέκνον, καὶ δέξαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου.
Σοφ. Σειρ. 6,23 Ἀκουσε, παιδί μου, δέξαι την γνώμην μου και μη ἀπαρνεῖσαι την συμβουλήν μου.
- Σοφ. Σειρ. 6,24 καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου.
Σοφ. Σειρ. 6,24 Θέσε τα πόδια σου εις τα δεσμά της και τον τράχηλόν σου στο σιδερένιο περιλαίμιόν της.
- Σοφ. Σειρ. 6,25 ὑπόθεσ τὸν ὄμῳ σου καὶ βάσταξον αὐτήν, καὶ μὴ προσοχθίσης τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 6,25 Χαμῆλωσε τους ὠμους σου, φορτώσου την και βάσταξέ την και μη δυσφορήσης δια τα δεσμά της.
- Σοφ. Σειρ. 6,26 ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 6,26 Με ὅλην σου την καρδίαν πλησίασε προς αὐτήν και με ὅλην σου την δύναμιν φύλαξε τους δρόμους της.
- Σοφ. Σειρ. 6,27 ἐξήνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεται σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῆς αὐτήν·
Σοφ. Σειρ. 6,27 Ακολούθησε τα ἰχνη της, ἀναζητήσέ την και θα την εὐρης, θα γίνῃ γνωστὴ εις σέ. Και ὅταν πλέον την ἀποκτήσης, μη την ἀφήσης ποτέ.
- Σοφ. Σειρ. 6,28 ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὐρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεται σοι εἰς εὐφροσύνην.
Σοφ. Σειρ. 6,28 Διότι εις το τέλος των προσπαθειῶν και των κόπων σου θα εὐρης ἀνάπαυσιν ἀπὸ αὐτῆς. Αὐτὴ θα μεταβληθῇ και θα γίνῃ δια σε χαρὰ και ευφροσύνη.
- Σοφ. Σειρ. 6,29 καὶ ἔσσονται σοι αἱ πέδαί εἰς σκέπην ἰσχύος καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολήν δόξης.
Σοφ. Σειρ. 6,29 Τα πεδούκλια της, τα οποία προηγουμένως σε ἐστενοχωροῦσαν, θα είναι τώρα δια σε ἰσχυρὰ προστασία. Και τα σιδερένια της περιλαίμια θα είναι ἐνδοξος στολή σου.
- Σοφ. Σειρ. 6,30 κόσμος γὰρ χρύσεός ἐστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον·
Σοφ. Σειρ. 6,30 Ο ζυγὸς της θα είναι ὀλόχρυσον κόσμημα δια σε και τα δεσμά της κλωσμένες κυανὲς ὠραῖες ταινίες.
- Σοφ. Σειρ. 6,31 στολήν δόξης ἐνδύσει αὐτήν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάσεως περιθήσεις σεαυτῷ.
Σοφ. Σειρ. 6,31 Θα ἐνδυθῆς αὐτήν ὡς ὠραίαν ἐνδοξον στολήν και θα την θέσης ἐπάνω στο κεφάλι σου ὡσάν ἓνα στέφανον χαράς και δόξης.
- Σοφ. Σειρ. 6,32 ἐὰν θέλῃς, τέκνον, παιδευθήσῃ, καὶ ἐὰν δῶς τὴν ψυχὴν σου, πανοῦργος ἔσῃ.
Σοφ. Σειρ. 6,32 Ἐάν, παιδί μου, θελήσης και ἀγαπήσης την σοφίαν, θα ἐκπαιδευθῆς και θα μορφωθῆς με αὐτήν· και αν της δώσης την καρδίαν σου, θα γίνῃς πολὺ σοφός.
- Σοφ. Σειρ. 6,33 ἐὰν ἀγαπήσης ἀκούειν, ἐκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ.
Σοφ. Σειρ. 6,33 Ἐάν την ἀγαπήσης και θελήσης να την ἀκούης, θα διδαχθῆς ἀπὸ αὐτήν πολλά. Και ἐάν με προσοχὴν και ἐνδιαφέρον κλίνῃς το αὐτί σου προς αὐτήν, θα γίνῃς σοφός.
- Σοφ. Σειρ. 6,34 ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στήθι, καὶ τίς σοφός, αὐτῷ προσκολληθήτι.
Σοφ. Σειρ. 6,34 Ἀνάμεσα εις συγκέντρωσιν πρεσβυτέρων και ἐμπείρων ἀνθρώπων στάσου ὀρθιος και ἀφοῦ ἐξετάσης, ποιὸς ἀπὸ αὐτοὺς είναι ὁ σοφώτερος, προσκολλήσου εις αὐτόν.

- Σοφ. Σειρ. 6,35 πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκροᾶσθαι, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε.
 Σοφ. Σειρ. 6,35 Με ὅλην σου την θέλησιν ἀκουε κάθε θείαν διδασκαλίαν και ιστορίαν. Τα δε σοφά γνωμικά ας μη σου διαφεύγουν ποτέ.
- Σοφ. Σειρ. 6,36 ἐάν ἴδῃς συνετόν, ὄρθριζε πρὸς αὐτόν, καὶ βαθμούς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.
 Σοφ. Σειρ. 6,36 Εάν εὐρης ἕνα συνετόν ἄνθρωπον, πῆγαινε ἀπὸ πολὺ πρῶτὶ πρὸς αὐτόν και με την συχὴν σου φοίτησιν, ας τριβούν ἀπὸ τα πόδια σου τα σκαλοπάτια της θύρας του σπιτιοῦ του.
- Σοφ. Σειρ. 6,37 διανοοῦ ἔν τοῖς προστάγμασι Κυρίου καὶ ἔν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διὰ παντός· αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας σου δοθήσεται σοι.
 Σοφ. Σειρ. 6,37 Να ἐχῆς πάντοτε εἰς την διάνοιάν σου και να σκέπτεσαι τα προστάγματα του Κυρίου και τας ἐντολάς αὐτοῦ να τας μελετᾷς πάντοτε. Αὐτὸς θα στηρίξη και θα ἐνισχύσῃ την καρδίαν σου και ἡ σοφία, την ὁποίαν ἐπιθυμεῖς, θα σου δοθῇ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 7

- Σοφ. Σειρ. 7,1 Μὴ ποίει κακά, καὶ οὐ μὴ σε καταλάβῃ κακόν·
 Σοφ. Σειρ. 7,1 Μὴ πράττης το κακόν και κακόν ποτέ δεν θα σε εὐρη.
 Σοφ. Σειρ. 7,2 ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 7,2 Φυγε μακρὰ ἀπὸ το ἀδικον, και το ἀδικον θα ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ σέ.
 Σοφ. Σειρ. 7,3 υἱέ, μὴ σπεῖρε ἐπ' αὐλακας ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θερίσης αὐτὰς ἑπταπλασίως.
 Σοφ. Σειρ. 7,3 Παιδί μου, μὴ σπέρνης εἰς αὐλάκια ἀδικίας και ἔτσι δεν θα θερίσης ἐπτὰ φορές περισσότερα ἀπὸ τας ἀδικίας, που ἐσπείρες.
- Σοφ. Σειρ. 7,4 μὴ ζῆτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν, μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
 Σοφ. Σειρ. 7,4 Μὴ ζητῆς ἀπὸ τον Κυριον ἐξουσίας και ἀξιώματα, οὔτε ἐνδόξους θέσεις ἀπὸ τον βασιλέα.
 Σοφ. Σειρ. 7,5 μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.
 Σοφ. Σειρ. 7,5 Μὴ προσπαθῆς να δικαιολογηθῆς και φανῆς δικαίος ἐνώπιον του Κυρίου, οὔτε και να θέλῃς να φανῆς σοφός ἐνώπιον του βασιλέως.
- Σοφ. Σειρ. 7,6 μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς, μὴ οὐκ ἐξισχύσεις ἐξᾶραι ἀδικίας· μὴ ποτε εὐλαβηθῆς ἀπὸ προσώπου δυνάστου καὶ θῆσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.
 Σοφ. Σειρ. 7,6 Μὴ ἐπιζητῆς να γίνῃς δικαστῆς, μήπως τυχόν δεν ἠμπορέσης να ἐξαλείψῃς τας ἀδικίας. Υπάρχει δε ο κίνδυνος, μήπως ἀπὸ φόβον και συστολὴν πρὸς το πρόσωπον του ἀρχοντος θέσης ἐνώπιόν σου ἐμπόδια, ὅπου θα σκοντάψῃ ἡ εὐλικρίνειά σου.
- Σοφ. Σειρ. 7,7 μὴ ἀμάρτανε εἰς πλήθος πόλεως καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.
 Σοφ. Σειρ. 7,7 Μὴ διαπράττης ἀδικίας εἰς βάρος του πλήθους της πόλεως και μὴ ἐρχεσαι ἀντιμέτωπος πρὸς αὐτό. Οὔτε πάλιν να πτοῖσαι και ξεπέφτης ἐνώπιον του ὄχλου.
- Σοφ. Σειρ. 7,8 μὴ καταδεσμεύσης δις ἀμαρτίαν, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ οὐκ ἀθῶος ἔση.
 Σοφ. Σειρ. 7,8 Μὴ ἐπαναλάβῃς δευτέραν φοράν την ἀμαρτίαν και δεσμευθῆς πάλιν ἀπὸ αὐτὴν, διότι και της μιας μονῆς ἀμαρτίας δεν θα ἀποφύγῃς την τιμωρίαν.
- Σοφ. Σειρ. 7,9 μὴ εἴπῃς· τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ Ὑψίστῳ προσδέξεται.
 Σοφ. Σειρ. 7,9 Μὴ εἴπῃς, ὅτι “ὁ Κυριος θα λάβῃ υπ' ὄψιν του το πλήθος των δώρων μου και ὁ Θεός ο ὑψιστος θα τα προσδεχθῇ, ὅταν ἐγὼ τα προσφέρω, και ἔτσι θα ἐξιλεωθῶ ἐνώπιόν του”.
- Σοφ. Σειρ. 7,10 μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν τῇ προσευχῇ σου καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.
 Σοφ. Σειρ. 7,10 Μὴ ἀποκάμῃς και μὴ ὀλιγοψυχῆσης εἰς την προσευχὴν σου και μὴ παραμελήῃς, ἐφ' ὅσον δύνασαι, να κάνῃς ἐλεημοσύνην.
- Σοφ. Σειρ. 7,11 μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνουψῶν.
 Σοφ. Σειρ. 7,11 Μὴ περιγελάς ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐυρίσκεται εἰς ψυχικὴν στενοχωρίαν, διότι ὑπάρχει ὁ Κυριος, ὁ ὁποῖος ταπεινώνει και ἀνουψώνει.
- Σοφ. Σειρ. 7,12 μὴ ἄροτρία ψευδὸς ἐπ' ἀδελφῷ σου, μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.
 Σοφ. Σειρ. 7,12 Μὴ καλλιεργῆς ψευδῆ εἰς βάρος του ἀδελφοῦ σου, οὔτε να κάμῃς το ἴδιον στον φίλον σου.
- Σοφ. Σειρ. 7,13 μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψευδὸς, ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
 Σοφ. Σειρ. 7,13 Πρόσεχε να μὴ εἴπῃς κανένα ψεύδος, διότι της ψευδολογίας ἡ συνέχεια ποτέ δεν θα καταλήξῃ στο καλόν.
- Σοφ. Σειρ. 7,14 μὴ ἀδελέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων καὶ μὴ δευτερώσης λόγον ἐν προσευχῇ σου.
 Σοφ. Σειρ. 7,14 Μὴ λέγῃς πολλὰ και ἀσκοπα λόγια ἐνώπιον πολλῶν μεγαλυτέρων σου και μὴ ἐπαναλαμβάνῃς ἀσκόπως τα ἴδια λόγια και φλυαρῆς ἔτσι εἰς την προσευχὴν σου.
- Σοφ. Σειρ. 7,15 μὴ μισήσης ἐπίπονον ἐργασίαν καὶ γεωργίαν ὑπὸ Ὑψίστου ἐκτισμένην.

- Σοφ. Σειρ. 7,15 Μη μισήσης και αποστραφής κοπιώδη εργασίαν, ούτε την γεωργίαν, διότι αυτή έχει καθιερωθή και επιβληθή από τον Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 7,16 μη προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἀμαρτωλῶν. μνήσθητι ὅτι ὀργή οὐ χρονιεῖ.
Σοφ. Σειρ. 7,16 Μη συγκαταλέγης τον εαυτὸν σου με τα πλήθη των αμαρτωλῶν· ἔχε υπ' ὄφιν σου, ὅτι η ὀργή του Κυρίου δεν θα βραδύνη να εκδηλωθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 7,17 ταπεινῶσον σφόδρα τὴν ψυχὴν σου, ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.
Σοφ. Σειρ. 7,17 Ταπεινώσε βαθύτατα τον εαυτὸν σου ενώπιον του Θεοῦ, διότι η καταδίκη του ασεβούς εκ μέρους του Θεοῦ θα εἶναι πυρ και σκώληξ.
- Σοφ. Σειρ. 7,18 Μὴ ἀλλάξης φίλον ἕνεκεν διαφόρου, μηδ' ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφεῖρ.
Σοφ. Σειρ. 7,18 Μη ἀλλάξης και μη εγκαταλίπης τον φίλον σου ἕνεκα συμφέροντος. Ούτε και γνήσιον ἀδελφὸν σου, ἔστω και με το πολύτιμον και γνήσιον χρυσάφι Σουφεῖρ.
- Σοφ. Σειρ. 7,19 μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, ἡ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.
Σοφ. Σειρ. 7,19 Μη αδιαφορῆς δια την συνετήν και αγαθὴν σύζυγόν σου, διότι η χάρις των ἀρετῶν της εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ χρυσάφι.
- Σοφ. Σειρ. 7,20 μὴ κακώσης οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ, μηδὲ μίσθιον δίδόντα ψυχὴν αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 7,20 Μη κακοποιήσης υπηρέτην, ο οποίος εργάζεται με ειλικρίνειαν δια σέ, ούτε ημερομίσθιον εργάτην, ο οποίος σου ἔχει δώσει την ψυχὴν του.
- Σοφ. Σειρ. 7,21 οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχὴ, μὴ στερήσης αὐτὸν ἐλευθερίας.
Σοφ. Σειρ. 7,21 Δούλον συνετὸν και φρόνιμον ἀγάπησέ τον με ὅλην σου την καρδίαν· και μη στερήσης αὐτὸν ἀπὸ την ἐλευθερίαν του.
- Σοφ. Σειρ. 7,22 κτήνη σοὶ ἐστίν, ἐπισκέπτου αὐτὰ και εἰ ἔστι σοι χρήσιμα, ἐμμένετω σοι.
Σοφ. Σειρ. 7,22 Εὰν ἔχης κτήνη, φρόντιζε δι' αὐτὰ, και εὐαγγελίζου τα σου εἶναι χρήσιμα, φύλαξέ τα κοντὰ σου.
Σοφ. Σειρ. 7,23 τέκνα σοὶ ἐστίν, παιδεύσον αὐτὰ, και κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 7,23 Εὰν ἔχης παιδιά, διαπαιδαγώγησέ τα και μόρφωσέ τα και μάθε τα να κύπτουν τον τράχηλόν των στον ζυγόν των θεῶν ἐντολῶν.
- Σοφ. Σειρ. 7,24 θυγατέρες σοὶ εἶσι, πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν, και μὴ ἰλαρώσης πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σου.
Σοφ. Σειρ. 7,24 Εὰν ἔχης θυγατέρας, πρόσεχε την σωματικὴν υγιάν και ἀγνότητα, ἀλλὰ και δείχνε τους πρόσωπον αὐστηρόν.
Σοφ. Σειρ. 7,25 ἔκδου θυγατέρα, και ἔση τετελεκῶς ἔργον μέγα, και ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 7,25 Παντρεψε καλά την κόρην σου και θα κατορθώσης ἔτσι μέγα ἔργον. Δωρησέ την εις ἀνδρα συνετὸν.
Σοφ. Σειρ. 7,26 γυνὴ σοὶ ἐστὶ κατὰ ψυχὴν, μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν· και μισουμένη μὴ ἐμπιστεύσης σεαυτὸν.
Σοφ. Σειρ. 7,26 Εχεις λάβει σύζυγον κατὰ την ἐπιθυμίαν της καρδίας σου; Μη την εκδιώξης. Εις γυναῖκα δέ, δια την ὁποίαν τρέφεις ἀποτροφὴν και μίσος, μη ἐμπιστευθῆς και παραδώσης τον εαυτὸν σου.
- Σοφ. Σειρ. 7,27 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξασον τὸν πατέρα σου και μητρὸς ὡδῖνας μὴ ἐπιλάθη·
Σοφ. Σειρ. 7,27 Με ὅλην σου την καρδίαν να σέβῃσαι και να τιμάς τον πατέρα σου και ποτὲ να μη λησμονῆς τους πόνους, που ἐδοκίμασεν η μητέρα σου, ὅταν σε ἐγέννησε.
- Σοφ. Σειρ. 7,28 μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης, και τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοι;
Σοφ. Σειρ. 7,28 Να ἐνθυμήσαι, ὅτι δια μέσου των δύο αὐτῶν γονέων σου ἦλθες στον κόσμον. Και τι ἠμπορεῖς συ να ἀνταποδώσης πρὸς αὐτούς ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνα, που ἐκεῖνοι ἔκαμαν εις σέ;
- Σοφ. Σειρ. 7,29 ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον και τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε.
Σοφ. Σειρ. 7,29 Με ὅλην σου την ψυχὴν να εὐλαβῆσαι τον Κυριον και να σέβῃσαι τους ἱερεῖς του.
Σοφ. Σειρ. 7,30 ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε και τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς.
Σοφ. Σειρ. 7,30 Με ὅλην την δύναμιν της καρδίας και της διανοίας σου ἀγάπησε τον Πλάστην σου και μη εγκαταλείπῃς τους λειτουργοὺς του.
- Σοφ. Σειρ. 7,31 φοβοῦ τὸν Κύριον και δόξασον ἱερέα και δῶς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν και περι πλημμελείας και δόσιν βραχιόνων και θυσίαν ἀγιασμοῦ και ἀπαρχὴν ἀγίων.
Σοφ. Σειρ. 7,31 Να εὐλαβῆσαι τον Κυριον, να δοξάσης τον ἱερέα και να διδῃς εις αὐτὸν την μερίδα του, ὅπως ἔχει ὀρίσει ο Νομος· τας ἀπαρχὰς των προϊόντων σου, τα τεμάχια ἀπὸ τας ἐξίλαστηρίους θυσίας, που προσφέρεις, τους δεξιούς μηρούς, την ἀναίμακτον θυσίαν του ἀγιασμοῦ και τας ἀπαρχὰς των ἱερῶν προσφορῶν.
- Σοφ. Σειρ. 7,32 Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου.
Σοφ. Σειρ. 7,32 Ἀπλώσε ἐλεήμονα την χεῖρα σου και πρὸς τον πτωχόν, δια να εἶναι πλήρης και τελεία η εὐλογία του Θεοῦ πρὸς σέ.
Σοφ. Σειρ. 7,33 χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος, και ἐπὶ νεκρῶ μὴ ἀποκωλύσης χάριν.
Σοφ. Σειρ. 7,33 Η γενναιοδωρία σου ἀς ἐκδηλώνεται πρὸς κάθε ζῶντα· και πρὸς αὐτὸν ἀκόμα τον νεκρόν να δείξης ἔλεος.
Σοφ. Σειρ. 7,34 μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαίωντων και μετὰ πενθούντων πένθησον.
Σοφ. Σειρ. 7,34 Μη παραλείπῃς να συμπάρισσασαι στους κλαίοντας, πένθησε δε και συ μαζί με τους πενθόντας.
Σοφ. Σειρ. 7,35 μὴ ὀκνεῖ ἐπισκέπτεσθαι ἄρρώστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.

- Σοφ. Σειρ. 7,35 Μη είσαι νωθρός και απρόθυμος στο να επισκέπτεσαι τον άρρωστον, διότι από κάτι τέτοια έργα θα αγαπηθής από τον Θεόν και από τους ανθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 7,36 **ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.**
- Σοφ. Σειρ. 7,36 Εἰς ὅλα τα ἔργα και τα λόγια σου να ενθυμήσαι πάντοτε το τέλος της ζωής σου, και έτσι ποτέ δεν θα παρασυρθής εις αμαρτίας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 8

- Σοφ. Σειρ. 8,1 **Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου, μήποτε ἐμπέσης εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.**
- Σοφ. Σειρ. 8,1 Μη φιλονεικῆς και μη διαπληκτίζεσαι με ἄνθρωπον, που ἔχει ἐξουσίαν, μήπως τυχόν και πέσης εις τα χέρια του.
- Σοφ. Σειρ. 8,2 **μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μήποτε ἀντιστήση σου τὴν ὄλκην· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε τὸ χρυσίον καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινε.**
- Σοφ. Σειρ. 8,2 Μη διαπληκτίζεσαι με πλούσιον ἄνθρωπον, μήπως αὐτὸς χρησιμοποίησῃ τον πλούτον του ἐναντίον σου. Διότι πολλοὺς ἔχει καταστρέψει ο χρυσοῦς· και καρδίας ἀκόμη βασιλέων ἔχει παρεκκλίνει ἀπὸ την ευθείαν ὁδόν.
- Σοφ. Σειρ. 8,3 **μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους καὶ μὴ ἐπιστοιβάσης ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.**
- Σοφ. Σειρ. 8,3 Μη μάχεσαι ἐναντίον ἀνθρώπου αθυροστόμου και αυθάδους, και μη με τα λόγια και την συμπεριφορὰν σου στοιβάξης ξύλα εις την φωτιὰν των παθῶν, που εἶναι ἀναμμένη μέσα του.
- Σοφ. Σειρ. 8,4 **μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδευτῶ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.**
- Σοφ. Σειρ. 8,4 Μη ἀστειολογῆς με ἀγροίκον ἄνθρωπον, δια να μη ἴδῃς υβριζομένους τους προγόνους σου.
- Σοφ. Σειρ. 8,5 **μὴ ὀνειδίξε ἄνθρωπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας· μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίῳ.**
- Σοφ. Σειρ. 8,5 Μη ἐμπαίξῃς ποτὲ ἄνθρωπον, ο οποίος ἐπιστρέφει ἐν μετανοίᾳ ἀπὸ την αμαρτίαν. Ἐχε δε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι ὅλοι εἴμεθα ὑπόδικοι τιμωριῶν ἐνώπιον του Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 8,6 **μὴ ἀτιμάσης ἄνθρωπον ἐν γῆρᾳ αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσι.**
- Σοφ. Σειρ. 8,6 Μη καταφρονήσης και μη ἐξευτελίσης ἄνθρωπον στο γῆρας αὐτοῦ, διότι ἀπὸ ημᾶς, καθὼς περνα ο καιρὸς, προέρχονται ο γέροντες.
- Σοφ. Σειρ. 8,7 **μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῶ, μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.**
- Σοφ. Σειρ. 8,7 Μη σε καταλάβῃ μοχθηρὰ χαρὰ δια νεκρόν, ο οποίος ἐνδεχομένως υπῆρξεν ἐχθρὸς σου. Ἐχε δε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι ὅλοι βαδίζομεν πρὸς τον θάνατον.
- Σοφ. Σειρ. 8,8 **μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδεῖαν καὶ λειτουργήσῃ μεγαστᾶσι.**
- Σοφ. Σειρ. 8,8 Μη ἀπροσεκτῆσης εις διδασκαλίαν και διηγήσεις σοφῶν, ἀλλὰ τα σοφὰ γνωμικὰ των να τα ἔχῃς ὡς διαρκὴ ἀπασχόλησίν σου· διότι ἀπὸ αὐτὰ θα διδαχθῆς και θα μορφωθῆς, ὥστε να γίνῃς ἰκανὸς να υπηρετῆς ἄρχοντας.
- Σοφ. Σειρ. 8,9 **μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσει σύνεσιν καὶ ἐν καιρῷ χρεῖας δοῦναι ἀπόκρισιν.**
- Σοφ. Σειρ. 8,9 Μη ἀδιαφορῆς εις τα λόγια των γερόντων, διότι αὐτὰ, που ἐκεῖνοι γνωρίζουν, τα ἔμαθαν ἀπὸ τους προγόνους των. Ἀπὸ τους γέροντας θα διδαχθῆς σύνεσιν και ἐν καιρῷ ἀνάγκης σου θα γνωρίζῃς να διδῇς τας καταλλήλους ἀπαντήσεις.
- Σοφ. Σειρ. 8,10 **μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῆς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.**
- Σοφ. Σειρ. 8,10 Μη ἀνάπτῃς ἄνθρακας παθῶν εις την καρδίαν του ἁμαρτωλοῦ, μήπως και συ καῖς ἀπὸ την φλόγα των.
- Σοφ. Σειρ. 8,11 **μὴ ἐξαναστῆς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.**
- Σοφ. Σειρ. 8,11 Μη ἐξαναστῆς και μη ἀπαντήσης ἐναντίον του υβριστοῦ, μήπως και σου στήσῃ παγίδα εις τα λόγια του στόματός σου.
- Σοφ. Σειρ. 8,12 **μὴ δανείσης ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου· καὶ ἐὰν δανείσης, ὡς ἀπολωλεκῶς γίνου.**
- Σοφ. Σειρ. 8,12 Μη δώσης δάνειον στον ἰσχυρότερόν σου. Ἐὰν δε και του δώσης, να θεωρῆς αὐτὸ ὡς χαμένον.
- Σοφ. Σειρ. 8,13 **μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δυνάμιν σου· καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσῃ φρόντιζε.**
- Σοφ. Σειρ. 8,13 Μη διδῇς ἐγγυήσιν μεγαλυτέραν ἀπὸ τας δυνάμεις σου. Ἐὰν ὁμως και δώσης ἐγγυήσιν, ἀς ετοιμασθῆς ὡς ἐὰν πρόκειται να πληρώσης ο ἴδιος.
- Σοφ. Σειρ. 8,14 **μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ, κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῶ.**
- Σοφ. Σειρ. 8,14 Μη ἔρχεσαι εις ἀντιδικίαν με δικαστήν, διότι οἱ δικασταί, που θα δικάσουν την διαφορὰν σας, θα κρίνουν σύμφωνα με την γνώμην του συναδέλφου των.
- Σοφ. Σειρ. 8,15 **μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ, ἵνα μὴ βαρύνῃται κατὰ σοῦ· αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει, καὶ τῆ ἀφροσύνη αὐτοῦ συναπολῆ.**
- Σοφ. Σειρ. 8,15 Με θρασύν και ἀπερισκέπτως τολμηρόν μη βαδίζῃς στον ἴδιον δρόμον, δια να μη πέσῃ ἐπάνω σου το βάρος ἐκείνου. Διότι αὐτὸς θα πράτῃ πάντοτε σύμφωνα με το θέλημά του, χωρὶς να ἀκούῃ κανένα. Ἐτσι δὲ με την

- απερισκεψίαν εκείνου θα καταστραφής και συ.
- Σοφ. Σειρ. 8,16 μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσης μάχην καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον· ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστι βοήθεια, καταβαλεῖ σε.
- Σοφ. Σειρ. 8,16 Με θυμώδη ἄνθρωπον μὴ ανοίγης φιλονεικίας καὶ μάχας καὶ μὴ βαδίζης μαζὴ του εἰς ερημικὸν δρόμον, διότι αὐτὸς δὲν δίδει σημασίαν στο ἀνθρώπινον αἷμα· καὶ δὲν θα διστάσῃ να σε φονεύσῃ ἐκεῖ, ὅπου δια τὴν ερημίαν του τόπου δὲν εἶναι δυνατόν να σου παρασχεθῇ καμμία βοήθεια.
- Σοφ. Σειρ. 8,17 μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλευέου, οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξει.
- Σοφ. Σειρ. 8,17 Μὴ ζητῆς συμβουλὰς ἀπὸ μωρὸν ἄνθρωπον καὶ μὴ ἐμπιστεύεσαι εἰς αὐτὸν τον εαυτὸν σου, διότι ἐκεῖνος δὲν θα ἠμπορέσῃ να κρατήσῃ μυστικὸν τον λόγον σου.
- Σοφ. Σειρ. 8,18 ἐνώπιον ἄλλοτριου μὴ ποιήσης κρυπτόν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.
- Σοφ. Σειρ. 8,18 Ἐνώπιον ἐνὸς ξένου καὶ ἀγνώστου ἀνθρώπου μὴ κάμῃς κάτι, το ὁποῖον πρέπει να μείνῃ μυστικὸν, διότι δὲν γνωρίζεις τι θα ἐπακολουθήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 8,19 παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερῆτω σοι χάριν.
- Σοφ. Σειρ. 8,19 Μὴ ανοίγῃς τὴν καρδίαν σου εἰς οἰονδήποτε ἄνθρωπον καὶ μὴ ζητήσῃς να λάβῃς ἀπὸ αὐτὸν καμμίαν ἐκδούλευσιν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 9

- Σοφ. Σειρ. 9,1 Μὴ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου, μηδὲ διδάξης ἐπὶ σεαυτὸν παιδεῖαν πονηράν.
- Σοφ. Σειρ. 9,1 Μὴ ζηλοτυπῆς τὴν γυναῖκα σου, που ἀναπαύεται εἰς τὴν ἀγκάλῃ σου. Καὶ μὴ ἐμβαλῃς στον εαυτὸν σου πονηρὰς σκέψεις·
- Σοφ. Σειρ. 9,2 μὴ δῶς γυναικὴ τὴν ψυχὴν σου ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.
- Σοφ. Σειρ. 9,2 ἀλλὰ καὶ μὴ παραδίδῃς ἐξ ολοκλήρου τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν σύζυγόν σου, δια να μὴ γίνῃ αὐτὴ κυρία ἐπὶ τῆς δυνάμεώς σου.
- Σοφ. Σειρ. 9,3 μὴ ὑπάντα γυναικὴ ἐταιριζομένη, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 9,3 Μὴ ἐπιζητῆς συναντήσεις με εταῖραν, μήπως περιπέσῃς εἰς τὰς παγίδας τῆς.
- Σοφ. Σειρ. 9,4 μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε, μήποτε ἀλῶς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 9,4 Μὴ συχνάζῃς καὶ μὴ συναναστρέφεσαι με τραγουδίστριαν, δια να μὴ περιπέσῃς καὶ κυριευθῆς εἰς τὰ τεχνάσματά τῆς.
- Σοφ. Σειρ. 9,5 παρθένον μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῆς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 9,5 Μὴ περιεργάζεσαι παρθένον, δια να μὴ σκανδαλισθῆς καὶ πέσῃς εἰς τὴν αὐτὴν μαζὴ τῆς ἀμαρτίας καὶ τιμωρίας.
- Σοφ. Σειρ. 9,6 μὴ δῶς πόρναις τὴν ψυχὴν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.
- Σοφ. Σειρ. 9,6 Μὴ παραδίδῃς τὴν καρδίαν σου εἰς πόρναις, δια να μὴ χάσῃς τὴν περιουσίαν σου.
- Σοφ. Σειρ. 9,7 μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ.
- Σοφ. Σειρ. 9,7 Μὴ εἰς τὰς οδοὺς τῆς πόλεως στρέφῃς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ το βλέμμα σου καὶ εἰς δρόμους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι, μὴ περιπλανάσαι.
- Σοφ. Σειρ. 9,8 ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου, καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἄλλοτριον· ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.
- Σοφ. Σειρ. 9,8 Γυρῖσε ἀλλοῦ το βλέμμα σου ἀπὸ ωραίαν γυναῖκα καὶ μὴ περιεργάζεσαι κάλλος ξένον. Διότι ἀπὸ το κάλλος τῆς γυναικὸς πολλοὶ ἄνδρες ἐπλανήθησαν καὶ παρεσύρθησαν στο κακόν. Ἀπὸ το κάλλος τῆς ὡσάν φωτιά ἀνάπτει ο ἔρω.
- Σοφ. Σειρ. 9,9 μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μήποτε ἐκκλίνῃ ἢ ψυχὴ σου ἐπ' αὐτὴν καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃς εἰς ἀπώλειαν.
- Σοφ. Σειρ. 9,9 Μὴ κάθεσαι καθόλου μαζὴ με ὑπάνδρον γυναῖκα καὶ μὴ παρακαθήσῃς μαζὴ τῆς εἰς εὐωχίαν καὶ οἰνοποσίαν, μήπως παρεκκλίνῃ ἡ καρδιά σου καὶ υποκύψῃ στο κάλλος αὐτῆς καὶ ὀλισθήσῃς ψυχικῶς καὶ καταστραφῆς.
- Σοφ. Σειρ. 9,10 μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὃ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔπισος αὐτῷ· οἶνος νέος φίλος νέος· ἐὰν παλαιωθῆ, μετ' εὐφροσύνης πίεσαι αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 9,10 Μὴ ἀφήνῃς φίλον παλαιόν καὶ δοκιμασμένον χάριν ἐνὸς νέου· διότι ο νέος δὲν εἶναι δυνατόν να εἶναι ἰσάξιος με ἐκεῖνον. Ο νέος φίλος ὁμοιάζει πρὸς το νέο κρασί. Ἐὰν το κρασί γίνῃ παλαιόν, θα το πίνῃς με πολλὴν εὐχαρίστησιν.
- Σοφ. Σειρ. 9,11 μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἀμαρτωλοῦ, οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἢ καταστροφή αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 9,11 Μὴ ζηλεύσῃς τὴν δόξαν του ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, διότι δὲν γνωρίζεις ποῖα καὶ πόσον μεγάλη θα εἶναι ἡ καταστροφή του.
- Σοφ. Σειρ. 9,12 μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν· μνήσθητι ὅτι ἕως ἄδου οὐ μὴ δικαιωθῶσι.
- Σοφ. Σειρ. 9,12 Μὴ δίδῃς τὴν καρδίαν σου εἰς τὰς τέρψεις των ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐχε υπ' ὄψιν σου ὅτι μέχρι καὶ του ἀδου δὲν θα

- μείνουν αυτοί ατιμώρητοι.
- Σοφ. Σειρ. 9,13 μακράν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου, ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν, καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσης φόβον θανάτου· κἄν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέληται τὴν ζωὴν σου· ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.
- Σοφ. Σειρ. 9,13 Φεύγε μακρὰ ἀπὸ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάσῃ φόνον καὶ νὰ ἐκτελῇ φόνον, δια νὰ μὴ σε καταλάβῃ καμμιά φορὰ ὁ φόβος καὶ ἡ αγωνία τοῦ θανάτου. Κοντὰ του μὴ διαπράξῃς ποτέ κανένα ἀφάλμα, δια νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν σου. Καθ' ὃν χρόνον μένεις μαζὴ του, ἔχε σαφῶς ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι βαδίζεις ἐν μέσῳ παγίδων καὶ περιπατεῖς ἐπάνω εἰς επικινδύνους ἐπάλξεις τειχῶν πόλεως.
- Σοφ. Σειρ. 9,14 κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τοὺς πλησίον καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλευέου.
- Σοφ. Σειρ. 9,14 Με ὅλην τὴν δύναμιν τῆς διανοίας σου ἐξέταξε τοὺς ἀνθρώπους, που εὐρίσκονται κοντὰ σου, εἴναι εὐσεβεῖς καὶ ἀξιόπιστοι. Καὶ νὰ ζητῆς συμβουλὴν μόνον ἀπὸ τοὺς σοφοὺς.
- Σοφ. Σειρ. 9,15 καὶ μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμὸς σου καὶ πᾶσα διήγησίς σου ἐν νόμῳ Ὑψίστου.
- Σοφ. Σειρ. 9,15 Ἀς συσκέπτεσαι καὶ ἀς συνομιλῆς με ἀνετούς ἀνθρώπους καὶ πρόσεχε, ὥστε κάθε συνομιλία σου νὰ ἀναφέρεται στὸν Νόμον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 9,16 ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοι σου, καὶ ἐν φόβῳ Κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου.
- Σοφ. Σειρ. 9,16 Οἱ δίκαιοι ἀνθρώποι ἀς εἶναι συνδαιτυμόνες σου, καύχημα δε καὶ δόξα σου ἀς ὑπάρχῃ πάντοτε στὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 9,17 ἐν χειρὶ τεχνιῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 9,17 Ὡραῖον ἔργον, που βγαίνει ἀπὸ τὰ χέρια τεχνιτῶν, ἐπαινεῖται, καὶ ὁ συνετός ἀρχηγός τοῦ λαοῦ θὰ φανῇ ἀπὸ τὰ λόγια του.
- Σοφ. Σειρ. 9,18 φοβερός ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετῆς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 9,18 Ἐπικίνδυνος καὶ φοβερός εἶναι εἰς τὴν πόλιν ὁ κακόγλωσσος καὶ ἀθυρόστομος ἀνθρώπος· ἐκεῖνος δὲ που εἶναι ἀκριτος καὶ ταχύς εἰς τὰ λόγια του θὰ μισηθῇ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 10

- Σοφ. Σειρ. 10,1 Κριτῆς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται.
- Σοφ. Σειρ. 10,1 Σοφὸς ἀρχὼν παιδαγωγεῖ καὶ μορφώνει τὸν λαὸν του· ἡ ἐξουσία δε καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ συνετοῦ ἀρχόντος εἶναι ὀρθῶς τακτοποιημένη.
- Σοφ. Σειρ. 10,2 κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 10,2 Ὅποιος τις εἶναι ὁ ἀρχὼν ἐνός λαοῦ, τέτοιοι θὰ εἶναι καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματοῦχοι. Καὶ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀρχὼν μίας πόλεως, τέτοιοι θὰ εἶναι καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 10,3 βασιλεὺς ἀπαιδευτὸς ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,3 Ἀμόρφωτος καὶ ἀσύνετος βασιλεὺς ὁδηγεῖ τὸν λαὸν του εἰς τὴν καταστροφὴν· ἐξ ἀντιθέτου ἀποκτὰ πολλοὺς κατοίκους μίᾳ πόλιν καὶ εὐημερεῖ χάρις εἰς τὴν σύνεσιν τῶν καλῶν ἀρχόντων.
- Σοφ. Σειρ. 10,4 ἐν χειρὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 10,4 Ἀπὸ τὸ χεῖρι τοῦ Κυρίου χορηγεῖται κάθε ἐξουσία ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὸν δε χρήσιμον καὶ καλὸν ἀρχοντα ἐπ' αὐτῆς θὰ ἀναδείξῃ ὁ Κύριος στὸν κατάλληλον καιρὸν.
- Σοφ. Σειρ. 10,5 ἐν χειρὶ Κυρίου εὐοδία ἀνδρός, καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,5 Εἰς τὸ χεῖρι τοῦ παντοδυνάμου Κυρίου εἶναι ἡ κατευόδωσις παντός ἀνθρώπου εἰς τὰ ἔργα του. Καὶ στὸ πρόσωπον τοῦ δικαίου νομοθέτου θὰ ἀποθέσῃ ὁ Θεὸς τὴν δόξαν του.
- Σοφ. Σειρ. 10,6 Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνιάσῃς τῷ πλησίον καὶ μὴ πρᾶσσε μὴδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.
- Σοφ. Σειρ. 10,6 Οἰανδῆποτε ἀδικίαν καὶ ἀν σου κάμη ὁ πλησίον, μὴ μηνσικακῆσῃς ἐναντίον του καὶ μὴ κάμῃς τίποτε ἐπάνω εἰς τὴν ὀργὴν του πάθους.
- Σοφ. Σειρ. 10,7 μισητὴ ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσῃ ἄδικα.
- Σοφ. Σειρ. 10,7 Ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι μισητὴ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἐνώπιον ἀμφοτέρων ὁ ὑπερήφανος θὰ διαπράξῃ πολλὰς ἀδικίας.
- Σοφ. Σειρ. 10,8 βασιλεία ἀπὸ ἔθνος εἰς ἔθνος μεταγεται διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα.
- Σοφ. Σειρ. 10,8 Ἡ βασιλεία περιέρχεται ἀπὸ τὸ ἓνα ἔθνος στὸ ἄλλο ἐξ αἰτίας τῶν ἀδικιῶν, τῆς ὑπερηφανείας καὶ τοῦ ἀδίκου πλουτισμοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,9 τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔρριψα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,9 Διατί ὑπερηφανεύεται ὁ ἀνθρώπος, που εἶναι χῶμα καὶ στάκτη; Διότι τοῦ ὑπερηφάνου ἀνθρώπου, καθ' ὃν χρόνον ἀκόμη ἐζούσε, ἐγὼ ἔρριψα τὰ ἐντόσθιά του κάτω.

- Σοφ. Σειρ. 10,10 μακρὸν ἀρρώστημα σκώπτει ἰατρός· καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὐριον τελευτήσει.
- Σοφ. Σειρ. 10,10 Μακράν ασθένειαν, ἣ ἧσθη, ἣ οὐκ ἔχει θάνατον ἀλλὰ οὐτε καὶ θεραπεύεται, τὴν ἐμπαίζει καὶ ὁ ἰατρός. Καὶ ὁ ἀσθενῶν βασιλεὺς σήμερον ὑπάρχει, αὐριον δὲ ἀποθνήσκει.
- Σοφ. Σειρ. 10,11 ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον κληρονομήσει ἐρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.
- Σοφ. Σειρ. 10,11 Ὄταν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, θά τινος κληρονομήσῃ καὶ θά τινος παραλάβῃ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ σκουλήκια.
- Σοφ. Σειρ. 10,12 ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,12 Ἡ ἀρχὴ καὶ πρώτη αἰτία τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια. Ἡ καρδία τοῦ ὑπερηφάνου ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,13 ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα· διὰ τοῦτο παρεδόξασε Κύριος τὰς ἐπαγωγὰς καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς.
- Σοφ. Σειρ. 10,13 Ἐπειδὴ δὲ ἀρχὴ καὶ πηγὴ κάθε ἁμαρτίας εἶναι ὁ ἐγωϊσμός, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κρατεῖ τὸν ἐγωϊσμόν του καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ αὐτοῦ, θά ξεχύσῃ ὡς ἄβυσσος ἀπὸ μέσα του βδελυρότητα. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος θά του ἀποστείλῃ τρομερὰς τιμωρίας καὶ θά τον καταστρέψῃ ἐξ ὀλοκλήρου.
- Σοφ. Σειρ. 10,14 θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος καὶ ἐκάθισε πρᾶξις ἀντ' αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,14 Ὁ Κύριος ἐκρήμισε θρόνους ἀρχόντων καὶ ἀντὶ ἐκείνων ἐγκατέστησε πρᾶξις ἀνθρώπων ὡς ἀρχοντας.
- Σοφ. Σειρ. 10,15 ρίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ Κύριος καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,15 Ρίζας ἀλαζονικῶν ἐθνῶν ἐξερρίζωσεν ὁ Κύριος καὶ ἐφύτευσεν ἀντὶ ἐκείνων ταπεινοὺς ἀνθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 10,16 χῶρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ Κύριος καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς.
- Σοφ. Σειρ. 10,16 Χώρας ὑπερηφάνων ἐθνῶν τὰς κατέστρεψεν ὁ Κύριος. Τὰς ἐξολόθρευσεν ἕως τὰ θεμελίαια τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,17 ἐξήρανε ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,17 Ἐξήρανε τὴν ζωὴν τῶν, ἐξολόθρευσε τοὺς κατοικοῦντας τῶν καὶ ἐσβήσῃ τὴν ἀνάμνησίν τῶν ἀπὸ τῆς γῆς.
- Σοφ. Σειρ. 10,18 οὐκ ἔκτισται ἄνθρωποις ὑπερηφάνια, οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,18 Ὁ ἐγωϊσμός δὲν εἶναι προωρισμένος καὶ ταιριαστός διὰ τὸν ἄνθρωπον, οὐτε ὁ θυμός καὶ ἡ ὀργὴ διὰ τὰ τέκνα τῶν γυναικῶν.
- Σοφ. Σειρ. 10,19 Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.
- Σοφ. Σειρ. 10,19 Ποῖον γένος εἶναι ἔντιμον καὶ ἐνδοξὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; Το γένος τῶν ἀνθρώπων. Ποῖον γένος ἀνθρώπων καὶ ποῖοι ἄνθρωποι εἶναι ἔντιμοι καὶ δοξασμένοι πλησίον τοῦ Θεοῦ; Ἐκεῖνοι μόνον, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. Ποῖον γένος μεταξὺ τῶν ζώντων δημιουργημάτων εἶναι δυνατόν νὰ καταστήσῃ καταφρονημένον καὶ ἀδόξον; Το γένος τῶν ἀνθρώπων. Ποῖοι ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ περιπίπτουν εἰς ἀδοξίαν καὶ καταφρόνησιν; Ἐκεῖνοι οἱ παραβαίνοντες τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,20 ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος, καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 10,20 Ἀρχῶν ἀπολαμβάνει δικαίαν τιμὴν καὶ δόξαν ἐν μέσῳ μόνον ἀνθρώπων, οἱ οὖν θεωροῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἀδελφόν τῶν. Αὐτός δὲ ἀς ἔχη πάντοτε προ ὀφθαλμῶν καὶ ἀς τιμᾷ ἐκείνους, οἱ οὖν εὐλαβοῦνται τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 10,22 πλούσιος καὶ ἐνδοξος καὶ πτωχός, τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 10,22 Καὶ διὰ τὸν πλούσιον καὶ διὰ τὸν ἐνδοξόν καὶ διὰ τὸν πτωχόν τὸ καύχημα πρέπει νὰ εἶναι ὁ σεβασμός πρὸς τὸν Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 10,23 οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετόν, καὶ οὐ καθήκει δοξάζσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.
- Σοφ. Σειρ. 10,23 Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ θεωρῆται ἀνάξιος τιμῆς ὁ συνετός, διότι εἶναι πτωχός. Οὐτε δὲ νὰ τιμᾶται καὶ νὰ δοξάζεται ὁ ἀμαρτωλός ἄνθρωπος ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος.
- Σοφ. Σειρ. 10,24 μεγιστὰν καὶ κριτῆς καὶ δυνάστης δοξασθήσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 10,24 Οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ κριταὶ καὶ οἱ ἀρχόντες δοξάζονται, ἀλλὰ κανεὶς ἀπὸ αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐκείνον, οἱ οὖν φοβεῖται τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 10,25 οἰκέτη σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργήσουσι, καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει.
- Σοφ. Σειρ. 10,25 Ἀνθρώποι ἐλεύθεροι θά γίνωνται ὑπηρεταὶ εἰς δούλον σοφόν. Ὁ δὲ συνετός καὶ μορφωμένος ἄνθρωπος δὲν θά γογγύσῃ δι' αὐτό.
- Σοφ. Σειρ. 10,26 Μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου.
- Σοφ. Σειρ. 10,26 Μὴ ἀλαζονεύεσαι, ὅτι θά κάμῃς ἔργα μεγάλα ἀνώτερα ἀπὸ τὰς δυνάμεις σου. Καὶ εἰς καιρὸν δυσκολιῶν καὶ στενοχωριῶν μὴ ἐπιδεικνύεσαι ἀποκρῦπτων τὴν πραγματικὴν σου κατάστασιν.
- Σοφ. Σειρ. 10,27 κρείσσων ἐργαζόμενος καὶ περισσεύων ἐν πᾶσιν ἢ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων.
- Σοφ. Σειρ. 10,27 Καλύτερος εἶναι ἐκεῖνος, οἱ οὖν ἐργάζεται καὶ εἰς ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς βιοτικὰς ἀνάγκας, παρὰ ἐκεῖνος οἱ οὖν περιπατεῖ καυχῆσι λόγων καθ' ὃν χρόνον στερεῖται καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ψωμοῦ του.

- Σοφ. Σειρ. 10,28 Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχὴν σου καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.
 Σοφ. Σειρ. 10,28 Παιδί μου, να τιμάς τον εαυτόν σου με την πραότητα σου και να αποδίδης στον εαυτόν σου την τιμὴν και την θέσιν, που σου αξίζει.
- Σοφ. Σειρ. 10,29 τὸν ἀμαρτάνοντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;
 Σοφ. Σειρ. 10,29 Εκείνον που διαπράττει αμαρτήματα εναντίον της ψυχῆς του, ποιὸς θα ευρεθῆ να τον δικαιώση; Και ποιὸς θα δοξάση εκείνον, ο οποίος κατεξευτελίζει τον εαυτόν του με την απρεπή διαγωγὴν του;
- Σοφ. Σειρ. 10,30 πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιστήμην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 10,30 Ο πτωχὸς αποκτὰ δόξαν με την γνώσιν και μὲ την σοφίαν του. Ο πλούσιος αποκτὰ δόξαν με τον πλούτον του. Προτιμότερος ὁμως εἶναι ο πρώτος.
- Σοφ. Σειρ. 10,31 ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;
 Σοφ. Σειρ. 10,31 Εάν ο πτωχὸς εἶναι σοφὸς και δοξάζεται, πόσον περισσότερο θα δοξασθῆ ὅταν αποκτήση και πλούτον; Εάν ο πλούσιος δεν ἔχη την δόξαν της σοφίας, πόσον ἄδοξος θα εἶναι, ὅταν κατανήσῃ πτωχὸς;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 11

- Σοφ. Σειρ. 11,1 Σοφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.
 Σοφ. Σειρ. 11,1 Η σοφία του ταπεινόφρονος ἀνθρώπου τον δοξάζει και τον τιμά, εν μέσω δε ἐπισήμων ἀνθρώπων θα του δώση θέσιν.
- Σοφ. Σειρ. 11,2 μὴ αἰνέσης ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὀράσει αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 11,2 Μη ελαυνέσης ἄνθρωπον δια την ωραιότητά του, οὔτε και να αποστροφῆς ἄλλον ἄνθρωπον, διότι το πρόσωπόν του δεν εἶναι ωραίον.
- Σοφ. Σειρ. 11,3 μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.
 Σοφ. Σειρ. 11,3 Η μέλισσα ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς ἐμφανίσεως και ἰσχύος εἶναι μικρὰ μεταξύ των πτερωτῶν, ἀλλὰ το προϊόν των κόπων της εἶναι ἐξαιρετικῆς γλυκύτητας.
- Σοφ. Σειρ. 11,4 ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχῆση καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρου· ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις.
 Σοφ. Σειρ. 11,4 Μη καυχάσαι δια τα ωραία ενδύματα, που φορεῖς, οὔτε και να αλαζονεύεσαι εις ἡμέρας δόξης σου. Ἰδοῦ, ὅτι τα ἔργα του Κυρίου εἶναι θαυμαστά· και ὁμως τα πλείστα ἀπὸ τα ἔργα του μένου ἀγνωστα μεταξύ των ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 11,5 πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους, ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα.
 Σοφ. Σειρ. 11,5 Πολλοὶ ἄρχοντες ἔχασαν τους θρόνους και την ἐξουσίαν των και ἐκάθησαν κάτω στο χῶμα. Εκείνος δὲ, τον οποίον δια την ἀσημότητά του κανεῖς ποτέ δεν ἐσκέφθη, ἐφόρεσε βασιλικὸν στέμμα εις την κεφαλὴν του.
- Σοφ. Σειρ. 11,6 πολλοὶ δυνάσται ἠτιμιάσθησαν σφόδρα, καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἐτέρων.
 Σοφ. Σειρ. 11,6 Πολλοὶ βασιλεῖς και ἄρχοντες ἔχασαν το στέμμα και την ἐξουσίαν των και περιέπεσαν εις ἀσημότητα, ὅπως ἐπίσης και πολλοὶ ἐνδοξοὶ παρεδόθησαν εις χεῖρας ἄλλων ως δούλοι.
- Σοφ. Σειρ. 11,7 πρὶν ἐξετάσης, μὴ μέμψῃ· νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα.
 Σοφ. Σειρ. 11,7 Πριν ἀκριβῶς ἐξετάσης και πληροφορηθῆς την ἀλήθειαν, μη κατηγορήσης. Πρώτα να κατανοήσης καλῶς και κατόπιν να ἀπευθύνῃς παρατηρήσεις και ἐλέγχους.
- Σοφ. Σειρ. 11,8 πρὶν ἢ ἀκοῦσαι, μὴ ἀποκρίνου καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου.
 Σοφ. Σειρ. 11,8 Πριν ἀκοῦσης και ἐννοήσης, μη δίδης ἀποκρίσιν. Και ὅταν οἱ ἄλλοι ομιλοῦν, μη παρεμβαίνης, δια να τους διακόψης.
- Σοφ. Σειρ. 11,9 περὶ πράγματος, οὗ οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε καὶ ἐν κρίσει ἀμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.
 Σοφ. Σειρ. 11,9 Δια ζητήματα, τα οποία δεν σε ἀφοροῦν, μη φιλονεικῆς, εις δε τας ἀντεγκλήσεις και τας δίκας των ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων μη ἀνακατεύεσαι.
- Σοφ. Σειρ. 11,10 Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου· ἐὰν πληθυνῆς, οὐκ ἀθωωθήσῃ· καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς.
 Σοφ. Σειρ. 11,10 Παιδί μου, μη ἐκτείνεσαι εις πολλὰ ἔργα και μάλιστα ἀνώτερα των δυνάμεών σου. Εάν πληθύνῃς τα ἔργα σου και τας ἀσχολίας σου, θα περιπέσης ἐνδεχομένως εις σφάλματα και δεν θα μείνης χωρὶς ἐνόχην. Και εάν ἐπιδιώκῃς να ἐπιτύχῃς πολλά, δεν θα κατορθώσης να ἀποφύγῃς τας ἀποτυχίας.
- Σοφ. Σειρ. 11,11 ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται.
 Σοφ. Σειρ. 11,11 Ὑπάρχουν ἀνθρώποι, οἱ οποίοι κοπιᾶζουν και μοχθοῦν και σπεύδουν συνεχῶς, και ὁμως τόσον περισσότερο στεροῦνται.
- Σοφ. Σειρ. 11,12 ἔστι νωθρὸς καὶ προσδεδόμενος ἀντιλήψεως, ὑστερῶν ἰσχυῖ καὶ πτωχεῖα περισσεύει· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνώρθωσεν αὐτόν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 11,12 Ὑπάρχουν ἐξ ἀντιθέτου ἀνθρώποι ἀδύνατοι, μειωμένης δραστηριότητος, οἱ οποίοι ἔχουν ἀνάγκην

συμπαραστάσεως και βοήθειας των άλλων, υστερούν αυτοί εις δύναμιν και ευρίσκονται εις μεγάλην πτωχείαν. Εν τούτοις προς αυτούς ο Κυριος στρέφει με ευμένειαν τους οφθαλμούς του και τους ανορθώνει από την ταπεινήν και δύσκολον θέσιν των.

- Σοφ. Σειρ. 11,13 καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ’ αὐτῷ πολλοί.
Σοφ. Σειρ. 11,13 Ἀνυψώνει την κεφαλὴν των τους τιμά και τους εμφανίζει μεταξύ των άλλων, ὡστε πολλοί άνθρωποι να καταλαμβάνονται από θαυμασμόν δι' αυτούς.
- Σοφ. Σειρ. 11,14 ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυρίου ἐστί.
Σοφ. Σειρ. 11,14 Τα καλά και τα δυσάρεστα, η ζωὴ και ο θάνατος, ο πλοῦτος και η πτωχεία, δίδονται και κατευθύνονται από τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 11,17 δόσις Κυρίου παραμένει εὐσεβέσι, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐδοωθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 11,17 Αἱ δωρεαὶ του Θεοῦ δίδονται και παραμένουν εις χεῖρας των ευσεβῶν. Η δε ευμενεία του Κυρίου προστατεύει και κατευοδώνει αυτούς στους αἰῶνας.
- Σοφ. Σειρ. 11,18 ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἡ μερίς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 11,18 Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ οποίοι πλουτοῦν, διότι ἔχουν ενδιαφέρον δια το χρήμα και διότι εἶναι σφιχτοχέρηδες. Ἴδού ὁμως ποῖα θα εἶναι ἡ αμοιβὴ των·
- Σοφ. Σειρ. 11,19 ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν· εὗρον ἀνάπαυσιν καὶ νῦν φάγομαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἶδε τίς καιρὸς παρελεύσεται καὶ καταλείπει αὐτὰ ἐτέροις καὶ ἀποθανεῖται.
Σοφ. Σειρ. 11,19 Όταν θα εἴπουν “εὐρήκα ἐπιτέλους την ησυχίαν και ἀνάπαυσίν μου και τώρα θα τρώγω και θα απολαμβάνω τα αγαθὰ μου”, εν τούτοις δεν γνωρίζει ἐπὶ πόσον καιρόν θα διαρκέση αὐτὴ ἡ κατάστασις και πότε θα εγκαταλείψη τα αγαθὰ του στους άλλους, διότι αὐτός θα ἀποθάνη.
- Σοφ. Σειρ. 11,20 στήθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὀμίλει ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.
Σοφ. Σειρ. 11,20 Σὺ ὁμως μένε προσηλωμένος στο ἐντίμον ἔργον, που ἔχεις ἀναλάβει. Αὐτὸ να ἔχῃς σύντροφόν σου εις την καρδίαν και την διάνοιάν σου και γήρασε στο ἔργον σου αὐτό.
- Σοφ. Σειρ. 11,21 μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἀμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ Κυρίῳ καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου· ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου διὰ τάχους ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.
Σοφ. Σειρ. 11,21 Μὴ καταπλήττεσαι δια τα ἔργα του ἀμαρτωλοῦ. Σὺ ἔχε πίστιν και ἐμπιστοσύνην στον Κυριον και μένε σταθερός στο ἔργον σου, ὅσον κουραστικόν και ἀν εἶναι. Διότι εἶναι εὐκόλον στον Κυριον ταχύτατα και ἀμέσως να δώση πλοῦτη στον πτωχόν.
- Σοφ. Σειρ. 11,22 εὐλογία Κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινή ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 11,22 Η εὐλογία του Κυρίου εἶναι ο μισθός και η ανταμοιβὴ του ευσεβοῦς. Και εις στιγμὴν χρόνου ἡμπορεῖ να κάμη, ὡστε να ἀναθάλη και να καρποφορήση ἡ εὐλογία του.
- Σοφ. Σειρ. 11,23 μὴ εἴπῃς· τίς ἐστί μου χρεία, καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ ἀγαθὰ;
Σοφ. Σειρ. 11,23 Μὴ εἴπῃς· “τι ἀνάγκην ἔχω πλέον, ποῖα ἄλλα αγαθὰ ἡμπορῶ ἀπὸ ἐδῶ και πέρα να ἔχω;”
- Σοφ. Σειρ. 11,24 μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοί ἐστί, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσομαι;
Σοφ. Σειρ. 11,24 Μὴ εἴπῃς· “ἀρκετὰ εἶναι αὐτὰ, που ἔχω. Και ποῖον κακόν ἡ ποῖαν δυστυχίαν ἔχω να φοβηθῶ ἀπὸ τώρα και στο ἐξῆς;”
- Σοφ. Σειρ. 11,25 ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν·
Σοφ. Σειρ. 11,25 Εἰς περίοδον ευτυχίας και μέσα στον πλοῦτον των αγαθῶν δεν ἐνθυμεῖται κανεὶς τας θλίψεις και στενοχωρίας. Ὀπως ἐπίσης και εις περίοδον στενοχωριῶν και συμφορῶν δεν ἐνθυμεῖται τα αγαθὰ, που εἶχεν ἄλλοτε.
- Σοφ. Σειρ. 11,26 ὅτι κοῦφον ἔναντι Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 11,26 Εἶναι ὁμως εὐκολώτατον στον Κυριον κατὰ την ὥραν του θανάτου να ἀποδώση στον κάθε ἄνθρωπον ἀνάλογα με τον τρόπον της ζωῆς του και με τα ἔργα του.
- Σοφ. Σειρ. 11,27 κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονῆν ποιεῖ τρυφῆς, καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 11,27 Μία ὥρα στενοχωρίας και θλίψεως κάμνει τον ἄνθρωπον να λησμονήση τας ἡμέρας της ευτυχίας του. Κατὰ δε την ὥραν του θανάτου του θα ἀποκαλυφθοῦν ὅλα αὐτοῦ τα ἔργα.
- Σοφ. Σειρ. 11,28 πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνὴρ.
Σοφ. Σειρ. 11,28 Δια τούτο προ του θανάτου μὴ καλοτυχίζῃς κανένα. Και εις τα τέκνα του, τα ὁποῖα θα τον κληρονομήσουν, θα δειχθῇ ὁ ἄνθρωπος, ποῖός πραγματικὰ εἶναι.
- Σοφ. Σειρ. 11,29 Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, πολλὰ γὰρ τὰ ἔνδρα τοῦ δολίου.
Σοφ. Σειρ. 11,29 Μὴ εἰσάγῃς κάθε ἄνθρωπον στο σπίτι σου. Διότι πολλὰ εἶναι αἱ παγίδες, τας ὁποίας στήνουν οἱ δόλιοι ἄνθρωποι.
- Σοφ. Σειρ. 11,30 πέρδιξ θηρευτῆς ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑπερηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πτῶσιν·
Σοφ. Σειρ. 11,30 Ὀπως ἡ πέρδικα τίθεται στο κλουβί του κυνηγοῦ ὡς δόλωμα, ἔτσι εἶναι ἡ καρδία, ὁ νους και ἡ διάθεσις του υπερηφάνου, διότι ὡς κατάσκοπος αὐτός παρακολουθεῖ και περιμένει την κατάρρευσίν σου.
- Σοφ. Σειρ. 11,31 τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφῳν ἐνεδρεῦει καὶ ἐν τοῖς αἰρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον.
Σοφ. Σειρ. 11,31 Αὐτός ἐνεδρεῦει και προσπαθεῖ να μεταβάλη τα καλά εις κακὰ, ἐναντίον δε των ἐκλεκτῶν και διακεκριμένων προσπαθεῖ να προσάψη κατηγορίας.

- Σοφ. Σειρ. 11,32 από σπινθήρος πυρός πληθύνεται άνθρακιά, και άνθρωπος άμαρτωλός εις αίμα ένεδρεύει.
 Σοφ. Σειρ. 11,32 Από ένα σπινθήρα ανάπτει μεγάλη φωτιά· και ένας αμαρτωλός άνθρωπος στήνει ενέδρας, δια να χύση αίματα.
 Σοφ. Σειρ. 11,33 πρόσεχε από κακούργου, πονηρά γάρ τεκταίνει, μήποτε μώμον εις τόν αίώνα δῶ σοι.
 Σοφ. Σειρ. 11,33 Πρόσχε από τον κακοποιόν άνθρωπον, διότι αυτός πάντοτε καταστρώνει και θέτει εις ενέργειαν πονηρά σχέδια.
 Πρόσχε, μήπως και εναντίον σου προσάψη κατηγορίαν άδικον, η οποία θα μείνη πάντοτε.
 Σοφ. Σειρ. 11,34 ένοίκισον άλλότριον και διαστρέψει σε έν παραχαΐς, και άπαλλοτριώσει σε τών ίδίων σου.
 Σοφ. Σειρ. 11,34 Βαλε ένα ξένον στο σπίτι σου και αυτός θα σε αναστατώση με τας ταραχάς, που θα υπεγείρη στον οίκον σου, και θα σε αποξενώσει από τους ιδικούς σου ανθρώπους.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 12

- Σοφ. Σειρ. 12,1 Έάν εῦ ποιῆς, γνώθι τίνι ποιεῖς, και ἔσται χάρις τοῖς άγαθοῖς σου.
 Σοφ. Σειρ. 12,1 Εάν κάμνης ευεργεσίας, πρόσχε εις ποιόν τας κάμνεις, και θα εύρης τότε ευχαρίστησιν δι' αυτάς.
 Σοφ. Σειρ. 12,2 εῦ ποιήσον εύσεβεῖ, και εύρήσεις άνταπόδομα και εί μή παρ' αυτού, αλλά παρὰ Ὑψίστου.
 Σοφ. Σειρ. 12,2 Ευεργέτησε τον ευσεβή, άνθρωπον δηλαδή που αξίζει να ευεργετηθή, και θα εύρης από αυτόν ευγνώμονα ανταπόδοσιν. Αλλά και αν δεν εύρης από εκείνον, θα εύρης την ανταπόδοσιν του αγαθού από τον Θεόν.
 Σοφ. Σειρ. 12,3 οὐκ ἔστιν άγαθά τῶ ένδεδλεχίζοντι εις κακά και τῶ έλεημοσύνην μή χαριζομένῳ.
 Σοφ. Σειρ. 12,3 Δεν είναι ορθόν και δίκαιον να ευεργετηται άνθρωπος, ο οποίος ισχυρογνωμόνωνς επιμένει στο κακόν. Οπως επίσης και εκείνος, ο οποίος, ενώ ημπορεί, δεν κάμνει ποτέ ελεημοσύνην.
 Σοφ. Σειρ. 12,4 δός τῶ εύσεβεῖ και μή αντίλάβη τοῦ άμαρτωλοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 12,4 Δώσε την ελεημοσύνην σου στον ευσεβή και μη έρχεσαι εις βοήθειαν του αμετανοήτου αμαρτωλού.
 Σοφ. Σειρ. 12,5 εῦ ποιήσον τῶ ταπεινῶ και μή δῶς άσεβεῖ· έμπόδισον τούς άρτους αυτού και μή δῶς αὐτῶ, ἵνα μή έν αυτοῖς σε δυναστεύση· διπλάσια γάρ κακά εύρήσεις έν πᾶσιν άγαθοῖς, οἷς άν ποιήσης αὐτῶ.
 Σοφ. Σειρ. 12,5 Ευεργέτησε τον ταπεινόν άνθρωπον και μη δώσης την ευεργεσίαν σου στον πωρωμένον ασεβή. Κράτησε τους άρτους σου, μη τους διδης στον ασεβή, δια να μη σε καταδυναστεύση εκείνος με αυτούς. Διότι θα εύρης από αυτόν όχι ευγνωμοσύνην, αλλά διπλάσια κακά από τα αγαθά, τα οποία του έκαμες.
 Σοφ. Σειρ. 12,6 ὅτι και ὁ Ὑψιστος έμίσησεν άμαρτωλούς και τοῖς άσεβέσιν άποδώσει έκδίκησιν.
 Σοφ. Σειρ. 12,6 Διότι και αυτός οὗτος ο Ὑψιστος μισεί και αποστρέφεται τους αμαρτωλούς. Και θα ανταποδώση στους ασεβεῖς την δικαίαν τιμωρίαν.
 Σοφ. Σειρ. 12,7 δός τῶ άγαθῶ και μή αντίλάβου τοῦ άμαρτωλοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 12,7 Πρόσφερε, λοιπόν, την βοήθειαν και ευεργεσίαν σου στον αγαθόν και μη έρχεσαι εις βοήθειαν του αμαρτωλού.
 Σοφ. Σειρ. 12,8 Οὐκ έκδικηθήσεται έν άγαθοῖς ὁ φίλος και οὐ κρυβήσεται έν κακοῖς ὁ έχθρός.
 Σοφ. Σειρ. 12,8 Ο φίλος σου δεν θα σε φθονήση ούτε θα προσπαθήση να σε βλάψη, όταν ευτυχής· ὅπως επίσης και ο εχθρός σου δεν θα κρύψη την χαράν του, εάν περιπέσης εις δυστυχίαν.
 Σοφ. Σειρ. 12,9 έν άγαθοῖς άνδρός οί έχθροί αυτού έν λύπη, και έν τοῖς κακοῖς αυτού και ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 12,9 Όταν ένας ευτυχής και απολαμβάνη τα αγαθά του, οι εχθροί του στενοχωρουνται. Όταν όμως περιπέση εις συμφοράς και στενοχωρίας, τότε και αυτός ακόμη ο φίλος του είναι δυνατόν να τον εγκαταλείψη.
 Σοφ. Σειρ. 12,10 μή πιστεύσης τῶ έχθρῶ σου εις τόν αίώνα· ὡς γάρ ὁ χαλκός ίοῦται, οὔτως ή πονηρία αυτού.
 Σοφ. Σειρ. 12,10 Μη διδης ποτέ εμπιστοσύνην στον εχθρόν σου, διότι, ὅπως ο χαλκός οξειδώνεται και δεν φαίνεται το εσωτερικόν του, έτσι είναι και η πονηρία του εχθρού.
 Σοφ. Σειρ. 12,11 και εάν ταπεινωθῆ και πορεύηται συγκεκωφώς, έπίστησον τήν ψυχήν σου και φύλαξι άπ' αυτού και ἔση αὐτῶ ὡς έκμεμαχῶς ἔσοπτρον, και γνώση ὅτι οὐκ εις τέλος κατίωσε.
 Σοφ. Σειρ. 12,11 Εάν αυτός ταπεινωθῆ ενώπιόν σου και βαδίζει με την κεφαλήν προς τα κάτω, πρόσχε τον εαυτόν σου και φυλάξου από αυτόν. Να φερθής και να πράξης απέναντι αυτού, ὅπως κάμνεις, όταν έχης καθαρίσει ένα καθρέπτην. Η σκουριά και η υποκρισία του εχθρού σου δεν θα μείνη έως τέλος. Θα φανῆ αυτός που πραγματικά είναι.
 Σοφ. Σειρ. 12,12 μή στήσης αυτόν παρὰ σεαυτῶ, μή ανατρέψας σε στή επί τόν τόπον σου· μή καθίσης αυτόν έκ δεξιῶν σου, μήποτε ζητήση τήν καθέδραν σου και επ' έσχάτων έπιγνώση τούς λόγους μου και επί τῶν ρημάτων μου κατανυγήση.
 Σοφ. Σειρ. 12,12 Μη τοποθετήσης τον εχθρόν σου πλησίον σου, δια να μη σε ανατρέψη και καθίση εκείνος εις την θέσιν σου. Μη τον βάλης να καθίση εκ δεξιῶν σου, δια να μη επιζητήση εκείνος να σε εκτοπίση και καθίση στο κάθισμά σου. Ετσι δε πολύ αργά θα κατανοήσης την αξίαν των λόγων μου και θα λυπηθής, διότι δεν ήκουσες τας σύμβουλάς μου.
 Σοφ. Σειρ. 12,13 τίς έλεήσει έπαιοιδόν ὀφιόδηκτον και πάντας τούς προσάγοντας θηρίους;
 Σοφ. Σειρ. 12,13 Ποιός θα λυπηθῆ και θα δείξη οίκτον προς τον μάγον, που γοητεύει τα φίδια με τα άσματα του, όταν τον δαγκώση το φίδι η προς τους θηριοδαμαστάς, οι οποίοι πλησιάζουν τα θηρία;

- Σοφ. Σειρ. 12,14 οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἀμαρτωλῷ καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 12,14 Ἐτσι συμβαίνει και με εκείνον, που αναστρέφεται και πορεύεται μαζί με αμαρτωλὸν ἄνθρωπον και συμφύρεται με τας αμαρτίας εκείνου.
- Σοφ. Σειρ. 12,15 ὦραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.
 Σοφ. Σειρ. 12,15 Προσωρινῶς μένει μαζί σου, ὅταν σε βλέπῃ να ἴστασαι και ἔχῃ συμφέρον ἀπὸ σέ. Ἐάν ὁμως κλονισθῆς, δεν θα σε στηρίξῃ οὔτε θα παραμείνῃ κοντά σου.
- Σοφ. Σειρ. 12,16 καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς και ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλευέσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον· ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐὰν εὖρη καιρόν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος.
 Σοφ. Σειρ. 12,16 Ὁ εχθρὸς σου θα ἔχῃ πάντοτε γλυκά λόγια εις τα χεῖλη του· εις την καρδίαν του ὁμως θα σκέπτεται, να σε ανατρέψῃ και να σε ρίψῃ εις βόθρον. Ὁ εχθρὸς σου θα ἔχῃ υποκριτικὰ δάκρυα συμπαθείας εις τα μάτια του δια σε. Ἐάν ὁμως εὖρη ευκαιρίαν, δεν θα χορταίνῃ ἀπὸ το αἷμα σου.
- Σοφ. Σειρ. 12,17 κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ σοι, εὐρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου·
 Σοφ. Σειρ. 12,17 Ἐάν σου συμβῆ κάτι κακόν, θα εὐρῆς αὐτόν ἐκεῖ ἐμπροσθέν σου· και προσποιούμενος ὅτι σε βοηθεῖ, θα σε αρπάσῃ ἀπὸ την πτέρναν, δια να σε ρίψῃ κάτω.
- Σοφ. Σειρ. 12,18 κινήσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπικροτήσῃ ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει και ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 12,18 Ἐπειτα θα κινή εμπαικτικῶς την κεφαλὴν του, θα κτυπᾷ με χαιρεκακίαν τας παλάμας του, θα ψιθυρίξῃ πολλὰ εις βάρος σου και θα μεταβάλῃ το πρόσωπόν του, ὥστε να φανῆ μοχθηρόν, ὅπως εις την πραγματικότητα εἶναι.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 13

- Σοφ. Σειρ. 13,1 Ὁ ἀπτόμενος πίσεως μολυνθήσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.
 Σοφ. Σειρ. 13,1 Ἐκεῖνος που ἐγγίζει την πίσσαν, θα πασαλειφθῇ με την ἀκαθαρσίαν της, και ἐκεῖνος που συναναστρέφεται με ἄνθρωπον υπερήφανον, θα γίνῃ ὁμοιος με αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 13,2 βάρος ὑπὲρ σέ μὴ ἄρῃς, καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινωνῶναι. τί κοινωνήσῃς χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 13,2 Μὴ σηκῶνῃς στους ὤμους σου βάρος ἀνώτερον ἀπὸ τας δυνάμεις σου. Με ἄνθρωπον, που εἶναι ἰσχυρότερος και πλουσιώτερος ἀπὸ σέ, μὴ ἔχῃς πολλὴν ἐπικοινωνίαν. Ποίαν σχέσιν ἡμπορεῖ να ἔχῃ μία πηλίνῃ χύτρα με τον χάλκινον λέβητα; Ἐάν προσκρούσῃ εις ἐκείνον, αὕτη θα συντριβῇ.
- Σοφ. Σειρ. 13,3 πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο· πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεθήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 13,3 Ὁ πλούσιος ἀδικεῖ και ἔχει το θράσος να μεγαλαυχῇ και να ἐπιπλήττῃ. Ὁ πτωχὸς ἀδικεῖται και ὁμως ἰκετεῦει και παρακαλεῖ, ὡς ἐάν εἶναι ἔνοχος.
- Σοφ. Σειρ. 13,4 ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε.
 Σοφ. Σειρ. 13,4 Ἐάν συ ο πτωχὸς εἶσαι εις κάτι χρήσιμος πρὸς τον πλούσιον, θα σε ἐκμεταλλεuthῇ. Ἐάν ὁμως εὐρεthῆς εις ἀνάγκην και στέρησιν, αὐτὸς θα σε εγκαταλείψῃ.
- Σοφ. Σειρ. 13,5 ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεται σοι καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει.
 Σοφ. Σειρ. 13,5 Ἐάν ἔχῃς αγαθά, αὐτὸς υποκριτικῶτατα θα σε συναναστρέφεται και θα ζῇ μαζί σου, μέχρις ὅτου σου αρπάσῃ τα αγαθά και σε ἀδειάσῃ ἐντελῶς ἀπὸ αὐτά. Δεν θα αισθανthῇ δε καμμίαν λύπην και στενοχωρίαν δια το κακόν, που σου ἔκαμε.
- Σοφ. Σειρ. 13,6 χρεῖαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσῃ σε καὶ προσγελάσεται σοι καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλήσῃ σοι καλὰ και ἐρεῖ· τίς ἢ χρεῖα σου;
 Σοφ. Σειρ. 13,6 Ὅταν ἔχῃ την ἀνάγκην σου, θα προσπαθήσῃ να σε παραπλανήσῃ. Θα φανῇ φιλομειδῆς και γελαστός ἀπέναντί σου και θα σου δώσῃ ἐλπίδα. Θα ομιλήσῃ πρὸς σε με καλὰ λόγια και θα σου πῃ, “τι ἀνάγκην ἔχεις;”
- Σοφ. Σειρ. 13,7 καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, ἕως οὔ ἀποκενώσῃ σε δις ἢ τρίς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων καταμωκῆσεται σου· μετὰ ταῦτα ὄψεται σε καὶ καταλείψει σε καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.
 Σοφ. Σειρ. 13,7 Θα σε κάμῃ να αισθανthῆς συστολὴν ἀπέναντί του με τα συμπόσιά του, μέχρις ὅτου σε ἀπογυμνώσῃ ἀπὸ τα αγαθά σου δύο και τρεις φορές και τελευταία θα σε εἰρωνεύεται και θα σε περιγελά. Ἐπειτα θα ἴδῃ την πτωχείαν, εις την ὁποίαν σε κατήντησε, θα σε εγκαταλείψῃ και θα κινή εμπαικτικῶς την κεφαλὴν του εις βάρος σου.
- Σοφ. Σειρ. 13,8 πρόσεχε μὴ ἀποπλανηthῆς καὶ μὴ ταπεινωthῆς ἐν ἀφροσύνῃ σου.
 Σοφ. Σειρ. 13,8 Πρόσεχε, μὴ παραπλανηthῆς ἀπὸ αὐτόν, δια να μὴ ἐξευτελισthῆς με αὐτὴν σου την ἀπερικοεψίαν.
- Σοφ. Σειρ. 13,9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου, καὶ τόσῳ μᾶλλον προσκαλέσεται σε.
 Σοφ. Σειρ. 13,9 Ὅταν ἓνας ἄρχων σε προσκαλῇ, δια να σε τιμήσῃ, συ προσπάθησε να ἀποφύγῃς την πρόσκλησιν και αὐτὸς τόσον περισσότερο θα σε προσκαλῇ.
- Σοφ. Σειρ. 13,10 μὴ ἔμπιπτε, ἵνα μὴ ἀπωσthῆς, καὶ μὴ μακρὰν ἀφίστω, ἵνα μὴ ἐπιλησthῆς.

- Σοφ. Σειρ. 13,10 Παντως μη σπεύδης προς αυτόν, δια να μη σε απωθήση κατόπιν, αλλά και να μη στέκεσαι πολύ μακράν, δια να μη σε λησμονήση.
- Σοφ. Σειρ. 13,11 μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ· ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε.
- Σοφ. Σειρ. 13,11 Πρόσεχε, μη ομιλήσης μαζή του ως ἴσος προς ἴσον, και μη διδης εμπιστοσύνην εις τα πολλά λόγια του. Διότι αυτός με τα πολλά λόγια του θα θελήση να σε δοκιμάση, και καθ' ον χρόνον γελαστός θα σου ομιλήθῃ τα βάθη της καρδίας σου.
- Σοφ. Σειρ. 13,12 ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους καὶ οὐ μὴ φείσεται περὶ κακώσεως καὶ δεσμῶν.
- Σοφ. Σειρ. 13,12 Σκληρὸς θα φανῇ προς σε αυτός, που εδείχθη πλούσιος εις λόγια και υποσχέσεις. Και δεν θα λυπηθῇ οὔτε θα διστάσῃ, να χρησιμοποιοῦσιν εναντίον σου βασανιστήρια και δεσμά φυλακῆς.
- Σοφ. Σειρ. 13,13 συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεώς σου περιπατεῖς.
- Σοφ. Σειρ. 13,13 Λαβε τα μέτρα σου, πρόσεχε πάρα πολύ. Διότι συναναστρεφόμενος εκείνον συμπορεύεσαι με βέβαιαν την πτώσιν σου.
- Σοφ. Σειρ. 13,14 [ἀκούων αὐτὰ ἐν ὕπνῳ σου γρηγόρησον· πάση ζωῇ σου ἀγάπα τὸν Κύριον, καὶ ἐπικαλοῦ αὐτὸν εἰς σωτηρίαν σου].
- Σοφ. Σειρ. 13,14 Ακούων αυτά πρόσεχε και εις αυτόν ἀκόμη τον ὕπνον σου. Εις ὅλην σου την ζωὴν τον Κυριον μόνον να αγαπάς και αυτόν να επικαλήσαι δια την σωτηρίαν σου.
- Σοφ. Σειρ. 13,15 Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ·
- Σοφ. Σειρ. 13,15 Καθε ζῶον αγαπᾷ το ὅμοιον προς αυτό. Ετσι και κάθε ἄνθρωπος αγαπᾷ τον ἀπὸ κοινωνικῆς θέσεως και μορφώσεως ὁμοίον του.
- Σοφ. Σειρ. 13,16 πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσεται ἀνὴρ.
- Σοφ. Σειρ. 13,16 Καθε ζῶον εντάσσεται και αποτελεί ομάδα με ἀλλὰ ζῶα του εἶδους του. Ετσι και κάθε ἄνθρωπος επικοινωνεῖ και προσκολλάται εις ἄλλους ὁμοίους του.
- Σοφ. Σειρ. 13,17 τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ; οὕτως ἀμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.
- Σοφ. Σειρ. 13,17 Ποία σχέσις και επικοινωνία εἶναι δυνατόν να υπάρχῃ μεταξύ λύκου και ἀρνίου; Ετσι μεταξύ ἀμαρτωλοῦ και ευσεβοῦς ἀνθρώπου.
- Σοφ. Σειρ. 13,18 τίς εἰρήνη ὑαίνει πρὸς κύναν; καὶ τίς εἰρήνη πλουσίῳ πρὸς πένητα;
- Σοφ. Σειρ. 13,18 Ποία εἰρηνικὴ σχέσις και επικοινωνία εἶναι δυνατόν να υπάρχῃ ἀνάμεσα εις την ὑαίαν και το σκυλί; Καμμία. Ποία κατ' ἀναλογίαν εἰρηνικὴ επικοινωνία και ἀναστροφή ἡμπορεῖ να υπάρχῃ μεταξύ ἐνὸς πλουσίου και ἐνὸς πτωχοῦ;
- Σοφ. Σειρ. 13,19 κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ, οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί.
- Σοφ. Σειρ. 13,19 Οἱ λέοντες κυνηγοῦν ἀγρίους ὄνους εις ἐρήμους περιοχάς. Ετσι θήραμα και βοσκὴ των πλουσίων εἶναι οἱ πτωχοί.
- Σοφ. Σειρ. 13,20 βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης, οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.
- Σοφ. Σειρ. 13,20 Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι μισητὴ και ἀποκρουστικὴ στον υπερήφανον. Ετσι ἀποκρουστικὸς εἶναι και ὁ πτωχὸς στον πλούσιον.
- Σοφ. Σειρ. 13,21 πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων.
- Σοφ. Σειρ. 13,21 Οταν κάποιος πλούσιος κλονισθῇ, στηρίζεται ἀπὸ τους φίλους του. Οταν ὁμως ὁ πτωχὸς περιπέσῃ εις δυστυχίαν, σπρώχεται και ἀπὸ αυτοὺς τους φίλους του.
- Σοφ. Σειρ. 13,22 πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες, ἐλάλησεν ἀπόρρητα καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν. ταπεινὸς ἔσφαλε και προσεπετίμησαν αὐτῷ, ἐφθέγγατο σύνεσιν και οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος.
- Σοφ. Σειρ. 13,22 Οταν ἓνας πλούσιος περιπέσῃ εις ἀποτυχίαν, πολλοὶ θα τρέξουν να τον βοηθήσουν. Λέγει ἀνοησίες και λόγια, που δια συστολήν και εντροπήν δεν πρέπει να λέγονται, και σπεύδουν ὅλοι να τον δικαιολογήσουν. Οταν ὁμως ὁ πτωχὸς υποπέσῃ εις σφάλμα, ὅλοι τον παρατηροῦν και τον ἐλέγχουν. Δεν εὐρίσκει ἀκόμη θέσιν οὔτε και ὅταν λέγῃ σοφά και συνετὰ λόγια.
- Σοφ. Σειρ. 13,23 πλούσιος ἐλάλησε καὶ πάντες ἐσίγησαν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν. πτωχὸς ἐλάλησε καὶ εἶπαν· τίς οὗτος; κἂν προσκόψῃ, προσανατρέψουσιν αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 13,23 Ομιλεῖ ὁ πλούσιος και ὅλοι σιωποῦν· εγκωμιάζουν τα λόγια του και τα ἀνυψῶνουν ἕως τα σύννεφα του ουρανοῦ. Ομιλεῖ ὁ πτωχὸς και ἐκεῖνοι περιφρονητικῶς λέγουν ἀναμεταξύ των· “ποῖος εἶναι αὐτός που τολμά να ομιλή;” Ἐάν ὁ πτωχὸς σκοντάψῃ, θα τον ρίψουν κατὰ γῆς και θα τον ποδοπατήσουν.
- Σοφ. Σειρ. 13,24 ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος, ὃ μὴ ἐστὶν ἀμαρτία, καὶ πονηρὰ ἢ πτωχεία ἐν στόματι ἀσεβοῦς.
- Σοφ. Σειρ. 13,24 Καλὸς εἶναι ὁ πλούσιος μόνον ἐκεῖ, ὅπου δεν υπάρχει ἀμαρτία. Θεωρεῖται δε κακὴ και καταφρονητὴ ἡ πτωχεία μόνον ἀπὸ την καρδίαν και τα στόματα των ἀσεβῶν.
- Σοφ. Σειρ. 13,25 Καρδία ἀνθρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐάν τε εις ἀγαθὰ ἐάν τε εις κακά.
- Σοφ. Σειρ. 13,25 Ἡ καρδιά του ἀνθρώπου ἀνάλογα με το περιεχόμενόν της κάνει το πρόσωπόν του εἴτε ευχάριστον εἴτε σκυθρωπὸν.

Σοφ. Σειρ. 13,26 ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἰαρόν, καὶ εὗρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.
Σοφ. Σειρ. 13,26 Ἐκφρασις καρδίας ἀγαθῆς εἶναι το γλυκὺ καὶ ευχάριστον πρόσωπον. Ἡ εὗρεσις καὶ ἀποδοχὴ σοφῶν γνωμικῶν εἶναι ἓνα ἔργον, που ἀπαιτεῖ κόπον.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 14

Σοφ. Σειρ. 14,1 Μακάριος ἀνὴρ, ὡς οὐκ ὠλίσθησεν ἐν στόματι αὐτοῦ καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας.
Σοφ. Σειρ. 14,1 Εὐτυχῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ το στόμα του ὁποῖοι δεν ἐξέφυγαν λόγια ἀμαρτωλά καὶ ὁ ὁποῖος, ὡς ἐκ τοῦτου, δεν εἶχε τύψεις συνειδήσεως καὶ λύπην δι' ἁμαρτίας στόματός του.

Σοφ. Σειρ. 14,2 μακάριος οὗ οὐ κατέγνω ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὅς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 14,2 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τον ὁποῖον δεν ἐλέγχει ἡ συνείδησις καὶ ὁ ὁποῖος δεν ἔχει ξεπέσει καὶ δεν ἔχει χάσει τὴν ἐλπίδα του στον Θεόν.

Σοφ. Σειρ. 14,3 Ἄνδρι μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἰνατί χρήματα;
Σοφ. Σειρ. 14,3 Εἰς τον μικροπρεπῆ ἄνθρωπον δεν εἶναι καλὸς ὁ πλοῦτος. Εἰς ἄνθρωπον φθονερόν, που λυώνει ἀπὸ τον φθόνον του, τι χρειάζονται τα χρήματα;

Σοφ. Σειρ. 14,4 ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι.
Σοφ. Σειρ. 14,4 Ἐκεῖνος που συνάγει χρήματα κάμνων μεγάλας οικονομίας εἰς βάρος τῆς ζωῆς του, τα συγκεντρώνει δια τους ἄλλους. Καὶ ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θα χαροῦν καὶ θα γλεντοκοπήσουν με τα αγαθά του.

Σοφ. Σειρ. 14,5 ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ τίνοι ἀγαθὸς ἔσται; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 14,5 Ἐκεῖνος που εἶναι κακὸς δια τον ἴδιον τον εαυτὸν του, εἰς ποῖον εἶναι δυνατόν να φανῆ καλὸς; Αὐτὸς δεν θα ἀπολαύση καὶ δεν θα χαρῆ τα αγαθά του.

Σοφ. Σειρ. 14,6 τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστι πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 14,6 Δεν ὑπάρχει δυστυχέστερος ἄνθρωπος ἀπὸ τον ζηλόφθονον. Αὐτὸ τοῦτο το πάθος του ἀποτελεῖ τὴν τιμωρίαν τῆς κακίας του.

Σοφ. Σειρ. 14,7 κἂν εὖ ποιῆ, ἐν λήθῃ ποιεῖ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 14,7 Ἐάν δε τύχη καὶ κάμη κάποιο καλόν, κατὰ λάθος το πράττει. Διότι στο τέλος θα φανερώση τὴν κακίαν του.

Σοφ. Σειρ. 14,8 πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῶ, ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς.
Σοφ. Σειρ. 14,8 Κακὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος με τα ἴδια του τα μάτια ἐκδηλώνει τον φθόνον του, γυρίζει το πρόσωπόν του ἀπὸ ἐκεῖνους, που ἔχουν ἀνάγκην, καὶ τους ἀντιπαρέρχεται με ἀδιαφορίαν.

Σοφ. Σειρ. 14,9 πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπταται μερίδι, καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχὴν.
Σοφ. Σειρ. 14,9 Το μάτι του πλεονέκτου δεν χορταίνει ποτὲ με ἐκεῖνα, που ἔχει. Ἡ δε ἀχόρταστος πλεονεξία, που τον ὠθεῖ προς ἀδικίας, ξηραίνει κάθε τι καλόν ἀπὸ τὴν ψυχὴν του.

Σοφ. Σειρ. 14,10 ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερός ἐπ' ἄρτῳ καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 14,10 Ὁ φθονερός ὀφθαλμὸς του φιλαργύρου τσιγκουνεῦεται καὶ αὐτὸν τον ἄρτον, ὥστε ὀλιγοστός να παρατίθεται πάντοτε εἰς τὴν τράπεζάν του.

Σοφ. Σειρ. 14,11 Τέκνον, καθὼς ἐὰν ἔχῃς, εὖ ποιεῖ σεαυτὸν καὶ προσφοράς Κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε.
Σοφ. Σειρ. 14,11 Παιδί μου, ἀνάλογα με ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ἔχεις, να περιποιήσαι τον εαυτὸν σου, κατ' ἀξίαν δε να προσφέρῃς προς τον Κυριον θυσίας καὶ δωρεάς.

Σοφ. Σειρ. 14,12 μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονεῖ καὶ διαθήκη ἄδου οὐχ ὑπεδείχθη σοι.
Σοφ. Σειρ. 14,12 Ἐχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου ὅτι ὁ θάνατος δεν θα ἀργήση να ἐλθῆ καὶ καμμία συμφωνία με τον ἄδην δεν σου ἔχει ἀποκαλυφθῆ. Καὶ ἀρα δεν γνωρίζεις τὴν ὥραν τῆς ἐκδημίας σου.

Σοφ. Σειρ. 14,13 πρὶν σε τελευτήσαι, εὖ ποιεῖ φίλῳ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δῶς αὐτῷ.
Σοφ. Σειρ. 14,13 Πριν, λοιπόν, ἀποθάνῃς, κάμνε το καλόν στον φίλον σου καὶ ἀνάλογα με τὴν οικονομικὴν σου δυνατότητα ἀπλώνε το χέρι σου καὶ δίνε εἰς αὐτόν.

Σοφ. Σειρ. 14,14 μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μὴ σε παρελθάτω.
Σοφ. Σειρ. 14,14 Μὴ ἀπαρνήσαι τὴν εὐτυχίαν τῆς παρουσίας καλῆς ἡμέρας καὶ μὴ ἀφήνης να σου διαφεύγουν αἱ παρά του Θεοῦ ἐπιτρεπόμενοι ἀπολαύσεις.

Σοφ. Σειρ. 14,15 οὐχὶ ἐτέρῳ καταλείψεις τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλήρου;
Σοφ. Σειρ. 14,15 Ὄταν ἀποθάνῃς, δεν θα ἀφήσης τους κόπους σου εἰς τα χέρια ἄλλων καὶ ὅσα με τὴν ἐργασίαν σου ἀπέκτησες δεν θα τα ἀφήσης, να τα μοιρασθοῦν με κλῆρον μεταξὺ των οἱ κληρονόμοι;

Σοφ. Σειρ. 14,16 δὸς καὶ λάβε καὶ ἀπάτησον τὴν ψυχὴν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ζητῆσαι τρυφήν.
Σοφ. Σειρ. 14,16 Δώσε καὶ πάρε. Διδε ευκαιρίαν χαράς καὶ ἀναψυχῆς εἰς τὴν ζωὴν σου, διότι στον ἄδην δεν θα ἀναζητήσης καὶ δεν θα εὕρης ἀπόλαυσιν.

Σοφ. Σειρ. 14,17 πᾶσα σὰρξ ὡς ἰμάτιον παλαιοῦται, ἢ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος· θανάτῳ ἀποθανῆ.

- Σοφ. Σειρ. 14,17 Το σώμα του ανθρώπου γηράσκει, όπως παληώνει το φόρεμα. Ο θάνατος είναι η από αιώνος εντολή του Θεού. Και συ, λοιπόν, οπωσδήποτε θα αποθάνης.
- Σοφ. Σειρ. 14,18 **ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει, οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.**
- Σοφ. Σειρ. 14,18 Από το θαλλερὸν φύλλωμα πυκνοφύλλου δένδρου ἄλλα μὲν φύλλα πίπτουν, ἄλλα δε βλαστάνουν. Ἐτσι συμβαίνει και μεταξύ των γενεῶν των ἀνθρώπων, που ἔχουν σάρκα και αἷμα· ἄλλη μὲν γενεὰ αποθνήσκει, ἄλλη δε γεννᾶται.
- Σοφ. Σειρ. 14,19 **πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.**
- Σοφ. Σειρ. 14,19 Ὡσάν το φύλλον κάθε ἔργον πονηροῦ ἀνθρώπου σαπίζει και εξαφανίζεται· μαζί δὲ με αὐτὸ περνᾷ και εξαφανίζεται και φεύγει και ο ἀνθρώπος, που το ἐπραξε.
- Σοφ. Σειρ. 14,20 **Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐν σοφίᾳ τελευτήσῃ καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται,**
- Σοφ. Σειρ. 14,20 Ἐυτυχὴς ο ἀνθρώπος, ο οποίος θα τελευτήσῃ μελετῶν τας ἀληθείας αὐτὰς με σοφίαν και ο οποίος συλλογίζεται και σκέπτεται με σύνεσιν.
- Σοφ. Σειρ. 14,21 **ὁ διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς νοηθήσεται.**
- Σοφ. Σειρ. 14,21 Αὐτός, που σκέπτεται στο βάθος της καρδίας του τας ἐντολάς της θείας σοφίας, αὐτός και κατανοεῖ τα ἀπόκρυφα και ἀρρητα αὐτῆς νοήματα.
- Σοφ. Σειρ. 14,22 **ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχθυήτης, καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτῆς ἐνέδρευε.**
- Σοφ. Σειρ. 14,22 Ἐβγα ἀπὸ το σπῖτι σου, ὡσάν ἀνιχνητής, ἀκολούθησε τους δρόμους της σοφίας πίσω ἀπὸ αὐτὴν και στήσε ἐνέδραν εἰς τὴν εἰσοδὸν του οἴκου της.
- Σοφ. Σειρ. 14,23 **ὁ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται.**
- Σοφ. Σειρ. 14,23 Ἐκεῖνος, που σκύβει και παρατηρεῖ ἀπὸ τα παράθυρά της, αὐτός και θα ἀκροασθῇ σοφὰ πράγματα ἀπὸ τας θύρας της.
- Σοφ. Σειρ. 14,24 **ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ πῆξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς,**
- Σοφ. Σειρ. 14,24 Αὐτός, που κατοικεῖ κοντὰ στον οἶκον της και καρφώνει τον πάσσαλον της σκηνῆς του στον τοῖχον της,
- Σοφ. Σειρ. 14,25 **στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν·**
- Σοφ. Σειρ. 14,25 στήνει δε τὴν σκηνὴν του ἐκεῖ, ὅπου φθάνουν τα χέρια της, αὐτός θα ἔχη το κατάλυμά του πλήρες ἀπὸ ἀγαθὰ.
- Σοφ. Σειρ. 14,26 **θήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς ἀυλισθήσεται·**
- Σοφ. Σειρ. 14,26 Θα θέσῃ τα τέκνα του ὑπὸ τὴν σκέπην και τὴν προστασίαν της σοφίας, κάτω δε ἀπὸ τους κλάδους του δένδρου της θα καταυλισθῇ.
- Σοφ. Σειρ. 14,27 **σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.**
- Σοφ. Σειρ. 14,27 Θα σκεπασθῇ ἀπὸ αὐτὴν και θα προφυλαχθῇ ἀπὸ το καύμα του ἡλίου. Θα μείνῃ και θα ἀναπαυθῇ μέσα εἰς τὴν δόξαν της.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 15

- Σοφ. Σειρ. 15,1 **Ὁ φοβούμενος Κύριον ποιήσει αὐτὸ, καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐτὴν·**
- Σοφ. Σειρ. 15,1 Ἐκεῖνος που φοβεῖται τον Κυριον, θα κάμῃ αὐτὸ, το ὁποῖον ἡ σοφία του υποδεικνύει. Αὐτός δὲ που γνωρίζει και ἐφαρμόζει τον Νόμον του Θεοῦ, θα καταλάβῃ και θα κάμῃ κτήμα του τὴν σοφίαν.
- Σοφ. Σειρ. 15,2 **καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς μήτηρ καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν.**
- Σοφ. Σειρ. 15,2 Αὐτὴ θα τον προαπαντήσῃ και θα τον υποδεχθῇ, ὅπως υποδέχεται ἡ μητέρα το τέκνον της και ὅπως υποδέχεται ἡ νεαρά παρθένος σύζυγος τον συζυγὸν της.
- Σοφ. Σειρ. 15,3 **ψωμιεῖ αὐτόν ἄρτον συνέσεως καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίσει αὐτόν.**
- Σοφ. Σειρ. 15,3 Θα τον χορτάσῃ με ἄρτον συνέσεως, θα τον ποτίσῃ με το ὕδωρ της σοφίας.
- Σοφ. Σειρ. 15,4 **στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῆ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνοθῆ·**
- Σοφ. Σειρ. 15,4 Αὐτός δε θα στηριχθῇ εἰς αὐτὴν και ἔτσι δεν θα κλονισθῇ ποτέ. Θα τὴν κρατήσῃ σταθερά και θα προσκολληθῇ εἰς αὐτὴν και ἔτσι δεν θα ντροπιασθῇ ποτέ.
- Σοφ. Σειρ. 15,5 **καὶ ὑψώσει αὐτόν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ.**
- Σοφ. Σειρ. 15,5 Θα τον ἀνυψώσῃ ὑπεράνω ἀπὸ τους γύρω του ἀνθρώπους και ἐν μέσῳ συνάξεως του λαοῦ θα ἀνοίξῃ το στόμα του δια να ομιλήσῃ τα πρέποντα.
- Σοφ. Σειρ. 15,6 **εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰώνιον κατακληρονομήσει.**
- Σοφ. Σειρ. 15,6 Ἡ σοφία θα δώσῃ ὡς κληρονομίαν της εἰς αὐτόν χαράν, στέφανον ἀγαλλιάσεως και ὄνομα αἰώνιον και ἐνδοξον.
- Σοφ. Σειρ. 15,7 **οὐ μὴ καταλήπονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι, καὶ ἄνδρες ἀμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτὴν·**
- Σοφ. Σειρ. 15,7 Οἱ μωροὶ και ἀσεβεῖς δεν θα ἀπολαύσουν σοφίαν, οὔτε οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀνθρώποι θα τὴν ἀντικρῶσουν.
- Σοφ. Σειρ. 15,8 **μακρὰν ἔστιν ὑπερηφανίας, καὶ ἄνδρες ψεῦσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.**
- Σοφ. Σειρ. 15,8 Διότι ἡ σοφία εὐρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν και οἱ ἀνθρώποι του ψεύδους οὔτε καν και τὴν

ενθυμηθούν.

- Σοφ. Σειρ. 15,9 Οὐχ ὠραῖος αἶνος ἐν στόματι ἀμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεστάλη·
Σοφ. Σειρ. 15,9 Δεν ταιριάζει και ούτε ενθρονίζεται ωραῖος ὕμνος στο στόμα του αμαρτωλοῦ. Τέτοιος ὕμνος δεν του έχει αποσταλή από τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 15,10 ἐν γὰρ σοφία ρήθησεται αἶνος, καὶ ὁ Κύριος εὐδοῶσει αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 15,10 Διότι εις την αληθινήν σοφίαν εκφράζεται ο αἶνος προς τον Θεόν και ο Κυριος στέλλει και κατευδώνει αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 15,11 μὴ εἴπῃς ὅτι διὰ Κύριον ἀπέστην· ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.
Σοφ. Σειρ. 15,11 Μη εἴπῃς, ὅτι, εἰάν εγώ απεμακρύνθην από την σοφίαν και τας θείας εντολάς, το ἐπραξα δια τον Κυριον. Διότι, εκεινο το ποῖον αὐτός μισεῖ, συ ποτε δεν πρέπει να το πράξης.
- Σοφ. Σειρ. 15,12 μὴ εἴπῃς ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν· οὐ γὰρ χρεῖαν ἔχει ἀνδρὸς ἀμαρτωλοῦ.
Σοφ. Σειρ. 15,12 Μη εἴπῃς ποτε ὅτι ο Θεός με ἐσυρε εις την πλάνην και με ἐκαμεν αμαρτωλόν· διότι ο Θεός δεν έχει ανάγκην από αμαρτωλόν ἄνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 15,13 πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησε Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 15,13 Καθε βδελυρόν και αφδιαστικόν αμάρτημα το μισεῖ ο Κυριος· ὅσοι δε τον φοφούνται αποστρέφονται το κακόν.
- Σοφ. Σειρ. 15,14 αὐτός ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον καὶ ἀφῆκεν αὐτόν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 15,14 Αὐτός απ' αρχῆς εδημιούργησεν ελευθερον τον ἄνθρωπον και τον αφήκεν εις την ελευθέραν αὐτοῦ θέλησιν και διάθεσιν.
- Σοφ. Σειρ. 15,15 ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολάς και πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.
Σοφ. Σειρ. 15,15 Εἰάν θέλῃς, θα τηρήσης τας εντολάς του και θα πράξης ὅσα εἶναι ευδοκία πίστεως.
- Σοφ. Σειρ. 15,16 παρέθηκέ σοι πῦρ και ὕδωρ· οὔ ἐὰν θέλῃς, ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου.
Σοφ. Σειρ. 15,16 Ενώπιόν σου ἔθεσε φωτιά και νερό, ὅπου θέλεις ημπορεῖς να απλώσης ελευθέρως το χέρι σου.
- Σοφ. Σειρ. 15,17 ἐναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ και ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἐὰν εὐδοκήσῃ, δοθήσεται αὐτῷ.
Σοφ. Σειρ. 15,17 Ενώπιον των ἀνθρώπων υπάρχει η ζωὴ και ο θάνατος και εκεινο το ποῖον κανεῖς θα θελήσῃ και θα προτιμήσῃ, θα του δοθῇ.
- Σοφ. Σειρ. 15,18 ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ Κυρίου· ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα,
Σοφ. Σειρ. 15,18 Πολλὴ εἶναι η σοφία του Κυρίου. Αὐτός εἶναι ισχυρός και παντοδύναμος και επιβλέπει τα πάντα.
- Σοφ. Σειρ. 15,19 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτός ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου.
Σοφ. Σειρ. 15,19 Οἱ οφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι εστραμμένοι προστατευτικῶς εις εκείνους, που τον φοβούνται, και αὐτός βλέπει, εξετάζει και γνωρίζει καλά κάθε ἔργον ἀνθρώπου.
- Σοφ. Σειρ. 15,20 καὶ οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἀμαρτάνειν.
Σοφ. Σειρ. 15,20 Εἰς κανένα δεν ἔδωσε την εντολήν να εἶναι ασεβῆς και εις κανένα δεν ἔδωσε το δικαίωμα να διαπράττῃ αμαρτίας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 16

- Σοφ. Σειρ. 16,1 Μὴ ἐπιθύμῃς τέκνων πλήθος ἀχρήστων, μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν.
Σοφ. Σειρ. 16,1 Μη επιθυμῆς πλήθος απογόνων, οἱ ποῖοι δεν θα εἶναι ικανοὶ εις τίποτε και μη ευφραίνεσαι δια τα παιδιά σου τα ασεβῆ.
- Σοφ. Σειρ. 16,2 ἐὰν πληθύνωσι, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ ἔστι φόβος Κυρίου μετ' αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 16,2 Εἰάν πληθυνθον, μη ευφρανθῆς δι' αὐτά, ἐκτος εἰάν εις τας καρδίας τῶν υπάρχῃ ο φόβος του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 16,3 μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν και μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πλήθος αὐτῶν· κρείσσων γὰρ εἶς ἢ χίλιοι, καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.
Σοφ. Σειρ. 16,3 Μη ελπιζῆς μακράν και ευτυχημένην την ζωὴν αὐτῶν, και μη στηρίζεσαι στο πλήθος των. Προτιμότερος εἶναι ἕνας ευσεβῆς παρά χίλιοι ασεβεῖς. Και εἶναι προτιμότερον να αποθάνῃ κανεῖς ἀτεκνος, παρά να ἔχῃ παιδιά ασεβῆ και αμαρτωλά.
- Σοφ. Σειρ. 16,4 ἀπὸ γὰρ ἐνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 16,4 Διότι ενας μυαλωμένος και του Θεοῦ ἄνθρωπος ημπορεῖ να γεμίσῃ από πλήθος ἀνθρώπων μίαν πόλιν. Ολόκληρος δε φυλὴ ἀνόμων και αμαρτωλῶν ἀνθρώπων θα εξολοθρευθῇ και θα ερημωθῇ.
- Σοφ. Σειρ. 16,5 πολλὰ τοιαῦτα ἐώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοε τὸ οὖς μου.
Σοφ. Σειρ. 16,5 Πολλὰ τέτοια γεγονότα εἶδα με τα μάτια μου και ἀκόμη σπουδαιότερα από αὐτά ἤκουσαν τα αὐτιά μου.
- Σοφ. Σειρ. 16,6 ἐν συναγωγῇ ἀμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἔθνῳ ἀπειθεῖ ἔξεκαύθη ὀργή.
Σοφ. Σειρ. 16,6 Εἰς συγκέντρωσιν αμαρτωλῶν θα ἀνάψῃ φωτιά, δια να τους κατακαύσῃ, και εναντίον ἔθνους, που δεν υπακούει εις τας θείας εντολάς, ωσάν πυρκαϊὰ θα εκσπάσῃ η ὀργὴ του Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 16,7 οὐκ ἐξήλαστο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἱ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν·
Σοφ. Σειρ. 16,7 Ο Θεός δεν ἐξιλεώθη και δεν συνεχώρησε τους αρχαίους εκείνους γίγαντας, οἱ ποῖοι, ἔχοντες πεποιθήσιν εις την

δύναμιν των, απεμακρύνθησαν από αυτών.

- Σοφ. Σειρ. 16,8 οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λῶτ, οὐς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν·
Σοφ. Σειρ. 16,8 Δεν ελυπήθη την πόλιν, εις την οποίαν κατοικούσε ο Λωτ. Τους κατοίκους αυτής τους απεστράφη και τους εμίσησε δια την υπερηφάνειάν των.
- Σοφ. Σειρ. 16,9 οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας, τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν·
Σοφ. Σειρ. 16,9 Δεν ἠλέησεν ἔθνος, το οποίον εκουσίως εβάδισε τον δρόμον της απωλείας, τους ανθρώπους που αλαζονεύθησαν μέσα εις τας αμαρτίας των.
- Σοφ. Σειρ. 16,10 καὶ οὕτως ἐξακοσίας χιλιάδας πεζῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 16,10 Και ἔτσι δεν ἠλέησεν ο Κυριος αυτους, αλλά εξολόθρευσεν εξακοσίας χιλιάδας ανδρών Εβραίων εις την ἔρημον, οι οποίοι εν τη σκληροκαρδία των εἶχαν συσσωματωθῆ απειθύντες προς τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 16,11 κἂν ἦ εἷς σκληροτράχηλος, θαυμαστόν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργή παρ' αὐτῷ, δυνάστης ἐξίλασμών καὶ ἐκχέων ὀργήν.
Σοφ. Σειρ. 16,11 Εάν δε ἔστω και ἕνας σκληροτράχηλος υπάρξη, θα εἶναι θαυμαστόν, εάν διαφύγη την τιμωρίαν. Διότι στον Κυριον υπάρχει βεβαίως το ἔλεος, αλλά και η δικαία οργή. Ο Κυριος εἶναι ο ἄρχων και ο χορηγός των οικτιρμών, άλλα και αφήνει να εκσπά η οργή του εναντίον των αμετανοήτων αμαρτωλών.
- Σοφ. Σειρ. 16,12 κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ· ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει.
Σοφ. Σειρ. 16,12 Ὅσον μέγα εἶναι το ἔλεός του, τόσον μεγάλη εἶναι και η δικαία τιμωρία, που στέλλει. Αυτός κρίνει τον καθένα ἄνθρωπον κατὰ τα ἔργα του.
- Σοφ. Σειρ. 16,13 οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἀρπάγμασιν ἁμαρτωλός, καὶ οὐ μὴ καθυστερήσῃ ὑπομονὴν εὐσεβοῦς.
Σοφ. Σειρ. 16,13 Ὁ αμαρτωλός με τας αρπαγὰς του δεν θα διαφύγη την δικαίαν παρά Θεοῦ τιμωρίαν και δεν θα καθυστερήσῃ ο Κυριος να βραβεύσῃ την υπομονήν του ευσεβοῦς.
- Σοφ. Σειρ. 16,14 πᾶση ἐλεημοσύνῃ ποιήσῃ τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὐρήσει.
Σοφ. Σειρ. 16,14 Πρὺς πάσαν κατεῦθυσιν θα σκορπίσῃ ο Κυριος το ἔλεός του, αλλά ο καθένας θα εὐρῆ κατὰ τα ἔργα του.
- Σοφ. Σειρ. 16,15 [Κύριος ἐσκήρυνε Φαραῶ μὴ εἰδέναι αὐτόν, ὅπως ἂν γνωσθῆ ἐνεργήματα αὐτοῦ τῆ ὑπ' οὐρανόν.
Σοφ. Σειρ. 16,15 Ὁ Κυριος αφήκε να σκληρυνθῆ η καρδία του Φαραῶ, ὥστε να μη γνωρίσῃ τον αληθινόν Θεόν, δια να γίνουν ἔτσι φανερά εις ὅλην την γην τα ἔργα του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 16,16 πᾶση τῇ κτίσει τὸ ἔλεος αὐτοῦ φανερόν, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὸ σκότος ἐμέρισε τῷ ἀδάμαντι].
Σοφ. Σειρ. 16,16 Το ἔλεός του εἶναι ολοφάνερρον εις ὅλην την δημιουργίαν. Ὡσάν δέ με διαμάντι διεχώρισε το φως ἀπὸ το σκότος.
Σοφ. Σειρ. 16,17 μὴ εἴπηρς, ὅτι ἀπὸ Κυρίου κρυβήσομαι, μὴ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ γνωσθῶ, τίς γὰρ ἢ ψυχὴ μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;
Σοφ. Σειρ. 16,17 Μη εἴπηρς· “εγὼ θα κρυφθῶ ἀπὸ το βλέμμα του Κυρίου. Μηπως τάχα και ἀπὸ τα ὕψη του ουρανοῦ υπάρχει κανεῖς, που θα ενθυμηθῆ ἐμὲ τον ἄνθρωπον της γης; Μέσα δε εις τα πλήθη του λαοῦ κανεῖς δεν θα με γνωρίσῃ. Και τι εἶμαι ἐγὼ μέσα εις την ἀπέραντον δημιουργίαν;”
- Σοφ. Σειρ. 16,18 ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπίσκοπῇ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 16,18 Ἰδοὺ, ο ουρανός της γης και ο ἄλλος, ο ἀπέραντος ουρανός του σύμπαντος, ἰδοὺ η ἄβυσσος της θαλάσσης και η γη κλονίζονται, ὅταν ρίψῃ το βλέμμα του ο Κυριος ἐπάνω εις αυτά.
- Σοφ. Σειρ. 16,19 ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιβλέπει εἰς αὐτὰ τρόμῳ συσσειόνται,
Σοφ. Σειρ. 16,19 Συγχρόνως τα ὄρη και τα θεμέλια της γης καταλαμβάνονται ἀπὸ τρόμον και συγκλονίζονται ἀπὸ σεισμόν, ὅταν ο Κυριος ρίψῃ προς αυτά ἄγγιον το βλέμμα του.
- Σοφ. Σειρ. 16,20 καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδίᾳ· καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;
Σοφ. Σειρ. 16,20 Αλλά ὅλα αυτά δεν τα σκέπτεται η καρδία του ἀνθρώπου. Ποιός ενδιαφέρεται και ποιός σκέπτεται τας ὁδοὺς του Κυρίου;
- Σοφ. Σειρ. 16,21 καὶ καταίγις, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις,
Σοφ. Σειρ. 16,21 Και αὐτὴ η ορατὴ και αισθητὴ καταίγις ἀγνωεῖται ἀπὸ τον ἄνθρωπον. Τα πλείστα ἄλλωστε ἀπὸ τα ἔργα του Θεοῦ παραμένουν ἀγνωστα και μυστηριώδη δια τον ἄνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 16,22 ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη.
Σοφ. Σειρ. 16,22 Τα ἔργα της θείας δικαιοσύνης ποιός τα ἀναγγέλλει η ποιός τα περιμένει μέχρι τέλους; Διότι ο Νομος και αι υποσχέσστου Κυρίου ευρίσκονται μακρὰν ἀπὸ τον ἄνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 16,23 ἐλαττούμενος καρδίᾳ διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρὰ.
Σοφ. Σειρ. 16,23 Αὐτὰ σκέπτεται ο μικρόμυαλος και στενόκαρδος ἄνθρωπος. Ἀσύνετος και πλανώμενος σκέπτεται τοιαύτας μωρίας.
- Σοφ. Σειρ. 16,24 Ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου.
Σοφ. Σειρ. 16,24 Παιδί μου, ἀκουσέ με· μάθε την αληθινὴν γνώσιν και στους λόγους μου ἀς δώσῃ προσοχήν η καρδία σου.
Σοφ. Σειρ. 16,25 ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδεῖαν καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγελῶ ἐπιστήμην.
Σοφ. Σειρ. 16,25 Θα φανερώσω ολοκάθαρα εις σε με ακριβὲς ζῦγι την αληθινὴν παιδεῖαν και μόρφωσιν και με επιμέλειαν και

λεπτομέρειαν θα διακηρύξω ενώπιόν σου την επιστήμην.

- Σοφ. Σειρ. 16,26 ἐν κρίσει Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλε μερίδας αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 16,26 Με την πάνσοφον κρίσιν του Κυρίου ἔγιναν ἀπ' ἀρχῆς ὅλα τα ἔργα του. Καὶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς δημιουργίας καθώρισε δια το καθένα την θέσιν και τον προορισμόν του.
- Σοφ. Σειρ. 16,27 ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν· οὔτε ἐπέινασαν οὔτε ἐκοπίασαν καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν·
Σοφ. Σειρ. 16,27 Εστόλισε και ενηρμόνισεν στους αἰῶνας τα ἔργα του, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς δημιουργίας των και εἰς τας γενεὰς αὐτῶν μέχρι συντελείας. Αὐτὰ οὔτε ἐπέινασαν οὔτε ἐκοπίασαν και ποτέ δεν παρεξέκλιναν και δεν παρέλειψαν ἀπὸ τα ἔργα των.
- Σοφ. Σειρ. 16,28 ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐξέθλιψε, καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 16,28 Κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν προσέκρουσε και δεν ἐπέπεσεν ἐπὶ του ἄλλου και μέχρι συντελείας των αἰῶνων δεν θα ἀπειθήσουν ποτέ εἰς την ἐντολήν του Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 16,29 καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψε καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 16,29 Ἐπειτα ο Κυριος ἔρριψε το βλέμμα του εἰς την γην και την ἐγέμισεν ἀπὸ τα ἀγαθὰ του.
- Σοφ. Σειρ. 16,30 ψυχὴν παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφή αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 16,30 Ἐγέμισε την ἐπιφάνειαν τῆς γῆς με κάθε εἶδος ζῶων, και εἰς την γην αὐτὰ πάλιν θα ἐπιστρέψουν, ὅταν ἀποθνήσκουν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 17

- Σοφ. Σειρ. 17,1 Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτὴν.
Σοφ. Σειρ. 17,1 Ο Κυριος ἔπλασε το σώμα του ἀνθρώπου ἀπὸ την γην, και πάλιν διέταξε να ἐπιστρέψῃ αὐτὸ εἰς την γην.
- Σοφ. Σειρ. 17,2 ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 17,2 Μετρημένας τας ἡμέρας τῆς ζωῆς των ἔδωκεν στους πρωτοπλάστους. Ἐχορήγησεν ἐπίσης εἰς αὐτοὺς την ἐξουσίαν να ἀρχουν εἰς ὅλα τα ζῶα τῆς ξηρᾶς και τῆς θαλάσσης.
- Σοφ. Σειρ. 17,3 καθ' ἑαυτοὺς ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτοὺς
Σοφ. Σειρ. 17,3 Περιέβαλε τον καθένα ἀπὸ αὐτοὺς με δύναμιν, τους ἐδημιούργησε σύμφωνα με την ἰδικὴν του εἰκόνα.
- Σοφ. Σειρ. 17,4 καὶ ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν.
Σοφ. Σειρ. 17,4 Εἰς ὅλα τα δημιουργήματα ἐνέπνευσε φόβον ἀπέναντι του ἀνθρώπου, δια να κατεξουσιάζῃ αὐτὸς εἰς ὅλα τα θηρία του ἀγροῦ και εἰς τα πετεινά του οὐρανοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 17,5 [ἔλαβον χρῆσιν τῶν πέντε τοῦ Κυρίου ἐνεργημάτων, ἔκτον δὲ νοῦν αὐτοῖς ἔδωρήσατο μερίζων καὶ τὸν ἕβδομον λόγον ἔρμηνέα τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ].
Σοφ. Σειρ. 17,5 Ἐπήραν οἱ πρωτόπλαστοι ἀπὸ τον Κυριον την δύναμιν και την χρῆσιν των πέντε αἰσθήσεων, ὡς ἔκτον δε δῶρον ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς ο Κυριος την διάνοιαν. Ἐβδομον δε τον προφορικὸν λόγον, δια να ἠμποροῦν να ἐκφράζουν και να ἐρμηνεύουν τας ἐνεργείας και τα δημιουργήματα του Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 17,6 διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμούς, ὧτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς.
Σοφ. Σειρ. 17,6 Ἐλευθέραν βούλησιν, γλῶσσαν, ὀφθαλμούς, αὐτιά και καρδίαν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ο Θεός, δια να σκέπτονται.
- Σοφ. Σειρ. 17,7 ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
Σοφ. Σειρ. 17,7 Τους ἐγέμισε με γνώσιν συνέσεως, ὑπέδειξεν εἰς αὐτοὺς τα καλὰ και τα κακὰ.
- Σοφ. Σειρ. 17,8 ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ,
Σοφ. Σειρ. 17,8 Ἔθεσε τον ὀφθαλμὸν του εἰς τας καρδίας των, τους ἔδωσε φῶς νοήσεως, δια να δεῖξῃ εἰς αὐτοὺς, και ἐκεῖνοι να ἴδουν, το μεγαλεῖον των ἔργων του.
- Σοφ. Σειρ. 17,9 καὶ ὄνομα ἀγιασμοῦ αἰνέσουσιν,
Σοφ. Σειρ. 17,9 Τους ἔδωσε την δυνατότητα να ὑμνολογοῦν και να ἀγιάζουν το Ὄνομα του
- Σοφ. Σειρ. 17,10 ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 17,10 και να διηγούνται τα μεγαλεῖα των ἔργων του.
- Σοφ. Σειρ. 17,11 προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην καὶ νόμον ζωῆς ἐκκληροδότησεν αὐτοῖς.
Σοφ. Σειρ. 17,11 Προσέθεσεν εἰς αὐτοὺς γνώσιν και σοφίαν, τους ἐκκληροδότησε τον νόμον τῆς ζωῆς,
- Σοφ. Σειρ. 17,12 διαθήκην αἰῶνος ἔστησε μετ' αὐτῶν καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς,
Σοφ. Σειρ. 17,12 συνήψε μαζὴ των αἰωνίαν διαθήκην και ὑπέδειξεν εἰς αὐτοὺς τας ἐντολάς του.
- Σοφ. Σειρ. 17,13 μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσε τὸ οὖς αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 17,13 Μεγαλεῖον δόξης εἶδαν τα μάτια των και την ἐνδοξον φωνὴν του ἤκουσαν τα αὐτιά των.
- Σοφ. Σειρ. 17,14 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἐκάστω περὶ τοῦ πλησίον.
Σοφ. Σειρ. 17,14 Εἶπε δε πρὸς αὐτοὺς· “προσέχετε ἀπὸ κάθε ἀδικίαν”. Ἐδωκεν στον καθένα των ἐντολάς σχετικῶς με την

- συμπεριφορὰν του ἀπέναντι του πλησίον του.
- Σοφ. Σειρ. 17,15 αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντός, οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 17,15 Οἱ δρόμοι καὶ οἱ τρόποι τῆς ζωῆς των εὐρίσκονται πάντοτε ἐνώπιόν του. Δεν θα ἠμπορέσουν να ἀποκρυβούν ἀπὸ τὰ μάτια του.
- Σοφ. Σειρ. 17,17 ἐκάστω ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερίς Κυρίου Ἰσραὴλ ἐστίν.
- Σοφ. Σειρ. 17,17 Εἰς κάθε ἄλλο ἔθνος ἐγκατέστησεν ὁ Θεὸς ἄρχοντα. Ἀρχῶν καὶ κληρονομία ὁμῶς του Ἰσραὴλ εἶναι ὁ Κύριος.
- Σοφ. Σειρ. 17,19 ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 17,19 Ὅλα τὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι ἐνώπιόν του φανερά ὅπως ὁ ἥλιος, καὶ τὰ μάτια του συνεχῶς εἰς τὰς πορείας τῆς ζωῆς των.
- Σοφ. Σειρ. 17,20 οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐναντι Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 17,20 Δεν ἀπεκρύβησαν οὔτε ἀποκρύπτονται αἱ ἀδικίαι των ἀπὸ αὐτῶν καὶ ὅλαι αἱ ἁμαρτίαι των εὐρίσκονται πάντοτε ἐνώπιον του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 17,22 ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει.
- Σοφ. Σειρ. 17,22 Καθε ἐλεημοσύνη ἀνθρώπου εἶναι δι' αὐτὸν ὡς μία σφραγὶς. Προσέχει δε καὶ διαφυλάττει ἐλεημοσύνην ἀνθρώπου ὡς κόρην οφθαλμοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 17,23 μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει·
- Σοφ. Σειρ. 17,23 Ἐπειτα θα ἐξεγερθῇ ὁ Κύριος καὶ θα ἀποδώσῃ εἰς αὐτούς, που διαπράττουν ἀδικίας, τὸ δίκαιον ἀνταπόδομα. Εἰς τὸ κεφάλι των θα ἀνταποδώσῃ τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας διέπραξαν.
- Σοφ. Σειρ. 17,24 πλήν μετανουῶσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν.
- Σοφ. Σειρ. 17,24 Ἀλλὰ στους μετανουῶντας ἔδωσε τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δυνατότητα ἐπιστροφῆς, τους δε λιποψυχόντας τους παρηγόρησε καὶ τους ἐνίσχυσε, ὥστε να ὑπομένουν.
- Σοφ. Σειρ. 17,25 Ἐπίστρεψε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεθήθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα.
- Σοφ. Σειρ. 17,25 Γυρῖσε λοιπὸν, ὦ ἁμαρτωλέ, καὶ ἔλα πρὸς τὸν Κύριον. Ἀπαρνήσου καὶ ἀφησε τὰς ἁμαρτίας, παρακάλεσέ τον προσωπικῶς καὶ λιγότεψε τὰς παραβάσεις σου, αἱ ὁποῖαι παρεντίθενται πρόσκομμα μετὰ σου καὶ του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 17,26 ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον καὶ ἀπόστρεψε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
- Σοφ. Σειρ. 17,26 Ἐπάνελθε πρὸς τὸν ὑψιστὸν Θεόν. Απομακρύνσου ἀπὸ κάθε ἀδικίαν, μίσησέ με ὅλην σου τὴν καρδίαν αὐτά, που εἶναι βδελυρά καὶ μισητά δια τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 17,27 Ὑψίστω τίς αἰνέσει ἐν ἄδου ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν;
- Σοφ. Σειρ. 17,27 Ποιὸς θα δοξολογήσῃ κάτω στον ἄδην τὸν Κύριον ἀντὶ ἐκείνων, που ζουν εἰς τὴν γῆν, ζουν καὶ ἀναπέμπουν δοξολογίαν πρὸς αὐτόν;
- Σοφ. Σειρ. 17,28 ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις· ζῶν καὶ ὑγιῆς αἰνέσει τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 17,28 Ἀπὸ τὸν νεκρὸν, ὡς εἴαν πλέον δεν ὑπάρχη, χάνεται κάθε δοξολογία πρὸς τὸν Κύριον. Ὁ ζῶν καὶ ὁ υγιῆς ἄνθρωπος θα ὑμνολογήσῃ τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 17,29 ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου καὶ ἐξίλασμός τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 17,29 Ποσὸν μέγα εἶναι τὸ ἔλεος του Κυρίου! Ἡ ἐξιλέωσις καὶ ἡ ἄφεσις, τὴν ὁποῖαν προσφέρει πρὸς ἐκείνους, που ἐπιστρέφουν εἰς αὐτόν!
- Σοφ. Σειρ. 17,30 οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου.
- Σοφ. Σειρ. 17,30 Διότι δεν εἶναι ὅλα δυνατὰ καὶ κατορθωτὰ ἐκ μέρους των ἀνθρώπων. Κανεὶς ἄνθρωπος, κανεὶς γεννητὸς γυναικῶν δεν εἶναι ἀθάνατος.
- Σοφ. Σειρ. 17,31 τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει· καὶ πονηρὸς ἐνθυμηθήσεται σάρκα καὶ αἷμα.
- Σοφ. Σειρ. 17,31 Ποῖον ἄλλο κτίσμα εἶναι φωτεινότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον; Καὶ ὁμῶς καὶ ὁ ἴδιος εξαφανίζεται με τὴν δύσιν του. Ἐτσι ἐκλείπει καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς, ὁ ὁποῖος ἔχει πάντοτε στον νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του ἁμαρτωλὰς καταστάσεις καὶ πράξεις σαρκὸς καὶ αἵματος.
- Σοφ. Σειρ. 17,32 δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται, καὶ οἱ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.
- Σοφ. Σειρ. 17,32 Ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει τὰς ἐν ὑψηλοῖς οὐρανοῖς στρατιάς, ὅλοι δε οἱ ἄνθρωποι δεν εἶναι παρά χῶμα καὶ στάκτη.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 18

- Σοφ. Σειρ. 18,1 Ὁ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ·
- Σοφ. Σειρ. 18,1 Ὁ αἰώνιος Κύριος ἐδημιούργησεν ὅλα ανεξαιρέτως.
- Σοφ. Σειρ. 18,2 Κύριος μόνος δικαιωθήσεται. [καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ]
- Σοφ. Σειρ. 18,2 Ὁ Κύριος εἶναι καὶ θα διακηρύσσεται αἰωνίως ὁ μόνος καὶ ἀπόλυτος δίκαιος. Δεν ὑπάρχει ἄλλος πλην αὐτοῦ.

- Σοφ. Σειρ. 18,3 οιακίζων τὸν κόσμον ἐν σπιθαμῇ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα ὑπακούει τῷ θελήματι αὐτοῦ, αὐτὸς γὰρ βασιλεὺς πάντων ἐν κράτει αὐτοῦ, διαστέλλων ἐν αὐτοῖς ἅγια ἀπὸ βεβήλων].
- Σοφ. Σειρ. 18,3 Αὐτὸς κυβερνᾷ καὶ διευθύνει τα πάντα εἰς τὴν σπιθαμὴν τῆς χειρὸς του, καὶ τα πάντα υποτάσσονται στο θέλημά του, διότι αὐτὸς με τὴν παντοδυναμίαν του εἶναι βασιλεὺς ὅλων. Αὐτὸς ξεχωρίζει τα στον κόσμον υπάρχοντα ἅγια ἀπὸ τα βέβηλα.
- Σοφ. Σειρ. 18,4 οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ τίς ἐξιχνιάσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;
- Σοφ. Σειρ. 18,4 Εἰς κανένα δεν ἔδωσε τὴν ικανότητα καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀναγγέλλῃ κατ' ἀξίαν τα ἔργα του. Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἐξιχνιάσῃ καὶ κατανοήσῃ τα μεγαλεῖα του;
- Σοφ. Σειρ. 18,5 κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμῆσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;
- Σοφ. Σειρ. 18,5 Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μετρήσῃ τὴν δύναμιν τῆς μεγαλωσύνης του; Ποῖος ποτέ θὰ ἔχη τὴν τόλμην καὶ τὴν δύναμιν νὰ διηγηθῇ ἀκριβῶς τα ἐλέη του;
- Σοφ. Σειρ. 18,6 οὐκ ἔστιν ἐλαττώσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ Κυρίου·
- Σοφ. Σειρ. 18,6 Κανείς δεν δύναται οὔτε νὰ μειώσῃ οὔτε νὰ προσθέσῃ στο μεγαλεῖον του. Καὶ δεν εἶναι δυνατόν ποτέ, νὰ ἐξιχνιάσῃ καὶ κατανοήσῃ ἀκριβῶς κανείς τα θαυμάσια τοῦ Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 18,7 ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται, καὶ ὅταν παύσῃται, τότε ἀπορηθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 18,7 Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος νομίσῃ ὅτι ἐφθάνει στο τέρμα τῶν ἐρευνῶν καὶ ἀναζητήσεών του, τότε ἀντιλαμβάνεται ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχήν. Καὶ ὅταν καταπαύσῃ τὴν προσπάθειάν του εἰς κατανόησιν τῶν μεγαλείων τοῦ Θεοῦ, τότε θὰ εὐρεθῇ εἰς ἀμηχανίαν προ τοῦ ἔργου, ποῦ ἀνέλαβε.
- Σοφ. Σειρ. 18,8 τί ἄνθρωπος καὶ τί ἢ χρῆσις αὐτοῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;
- Σοφ. Σειρ. 18,8 Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ εἰς τι ἀποβλέπουν αἱ υπηρεσίαι του; Ποῖον εἶναι τὸ καλὸν καὶ ευχάριστον αὐτοῦ καὶ ποῖον εἶναι τὸ κακὸν καὶ δυσάρεστον;
- Σοφ. Σειρ. 18,9 ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν·
- Σοφ. Σειρ. 18,9 Καὶ ἀν ἀκόμη τα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου φθάσουν τα ἑκατόν,
- Σοφ. Σειρ. 18,10 ὡς σταγῶν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος,
- Σοφ. Σειρ. 18,10 εἶναι ὡσάν μία σταγὼν ὕδατος ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ὡσάν ἓνας κόκκος ἄμμου· τόσον ὀλίγα εἶναι τα ἑκατόν ἔτη ἐμπρὸς εἰς τὴν αἰωνιότητα.
- Σοφ. Σειρ. 18,11 διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 18,11 Δια τὴν μηδαμινότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν μικρότητα τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς του, ἔδειξε καὶ δεῖκνυει ὁ Κύριος ἐμακροθυμίαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀφήνει νὰ ἐκχυθῶν πλοῦσι τα ἐλέη του εἰς αὐτοὺς.
- Σοφ. Σειρ. 18,12 εἶδε καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά· διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξίλασμόν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 18,12 Εἶδε καὶ κατένοησε πλήρως, ὅτι τοὺς ἀναμένει φοβερά καταστροφή, εἴαν τοὺς ἐγκαταλείψῃ. Δια τοῦτο ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς πλοῦσι τὸ ἐλεὸς του.
- Σοφ. Σειρ. 18,13 ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 18,13 Το ἐλεὸς τοῦ ἀνθρώπου φθάνει μόνον μέχρι τοῦ πλησίον του· τὸ ἐλεὸς ὁμως τοῦ Κυρίου ἐκτείνεται ἐπὶ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Κύριος ἐλέγχει, παιδαγωγεῖ καὶ μορφώνει, διδάσκει καὶ ὡς καλὸς ποιμὴν ἐπαναφέρει τὸ πλανηθέν ποίμνιον του εἰς τὴν μάνδραν.
- Σοφ. Σειρ. 18,14 τοὺς ἐκδεχομένους παιδεῖαν ἐλεᾷ καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 18,14 Εκείνους ποῦ ἐπιθυμοῦν καὶ ἀποδέχονται παιδεῖαν, τοὺς ἐλεεῖ, ὅπως ἐπίσης καὶ εκείνους, οἱ ὁποῖοι μετὰ σπουδῆς φροντίζουν δια τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐντολῶν του.
- Σοφ. Σειρ. 18,15 Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μῶμον καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.
- Σοφ. Σειρ. 18,15 Παιδί μου, εἰς τὰς εὐεργεσίας, ποῦ κάμνεις, μὴ προσθέτης καὶ κατηγορίας ἐναντίον τῶν εὐεργετουμένων. Εἰς κάθε δωρεάν καὶ ἐλεημοσύνην σου, μὴ προσθέτης λυπηρῶν λόγων δια τοὺς ἀποδεχομένους αὐτάς.
- Σοφ. Σειρ. 18,16 οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις.
- Σοφ. Σειρ. 18,16 Ὁ δροσερὸς ἀνεμὸς δεν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μειώνει καὶ καταπαύει τὸν καύσωνα; Ἐτσι καὶ ἓνας καλὸς λόγος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ μίαν υλικὴν βοήθειαν.
- Σοφ. Σειρ. 18,17 οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἀμφοτέρα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.
- Σοφ. Σειρ. 18,17 Δεν εἶναι πράγματι ὁ καλὸς λόγος ἀνώτερος καὶ ἀπὸ τὴν πολυσιωτέραν δωρεάν; Εἰς τὸν ἀνθρώπον ὁμως, ποῦ ἔχει χάριν Θεοῦ, εἶναι συνδυασμένα καὶ τα δυο, τὸ δῶρον καὶ ὁ καλὸς λόγος.
- Σοφ. Σειρ. 18,18 μωρὸς ἀχαριστῶς ὄνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνου ἐκτῆκει ὀφθαλμοῦς.
- Σοφ. Σειρ. 18,18 Ὁ μωρὸς δεν δίδει τίποτε καὶ ἐκτρέπεται εἰς ὕβρεις καὶ κατηγορίας. Το δε δῶρον τοῦ φθονεροῦ ἀνθρώπου φλογίζει καὶ λυώνει τα μάτια ἐκείνου, ποῦ τὸ δέχεται.
- Σοφ. Σειρ. 18,19 πρὶν ἢ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀρρώστιας θεραπεύου.
- Σοφ. Σειρ. 18,19 Πρὶν ομιλήσῃς, σκέψου καὶ μάθε καλά τι θὰ εἴπῃς· καὶ πρὶν ἀσθενήσῃς πρόσεχε, νὰ μὴ ἀρρωστήσῃς.
- Σοφ. Σειρ. 18,20 πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτὸν, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὐρήσεις ἐξίλασμόν.

- Σοφ. Σειρ. 18,20 Πριν σε κρίνει ο Κύριος, εξέτασε συ τον εαυτόν σου· και κατά την ώραν της επισκέψεως του Κυρίου, θα εύρης ενώπιόν του έλεος και συγχώρησιν.
- Σοφ. Σειρ. 18,21 πρὶν ἀρρώσθησai σε ταπεινώθητι καὶ ἐν καιρῷ ἀμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφὴν.
- Σοφ. Σειρ. 18,21 Πριν πέσης ἀρρωστος, ταπεινώσε τον εαυτόν σου και όταν αμαρτήσης δείξε αμέσως μετάνοιαν και επιστροφήν προς τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 18,22 μὴ ἐμποδισθῆς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαιρως, καὶ μὴ μείνης ἕως θανάτου δικαιωθῆναι.
- Σοφ. Σειρ. 18,22 Από τίποτε δεν πρέπει να εμποδισθῆς δια την ἐγκαιρον εκπλήρωσιν του τάματος, που ἔχεις κάμει. Μη περιμένης δε να τακτοποιηθῆς και δικαιωθῆς ενώπιον του Κυρίου κατά την ώραν του θανάτου σου.
- Σοφ. Σειρ. 18,23 πρὶν εὕξασθαι, ἐτοίμασον σεαυτόν καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 18,23 Πριν να κάμης το τάμα σου, εξέτασε και ετοίμασε τον εαυτόν σου δια την εκπλήρωσίν του και μη γίνης σαν ἄνθρωπος, που αρνείται το τάμα του και πειράζει ἔτσι τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 18,24 μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου.
- Σοφ. Σειρ. 18,24 Να ἔχης πάντοτε υπ' ὄφιν σου την οργήν του Κυρίου κατά την ημεραν του θανάτου σου και την ώραν της δικαίας τιμωρίας σου, όταν ο Θεός αποστρέφη από σε το πρόσωπόν του δια τας αμαρτίας σου.
- Σοφ. Σειρ. 18,25 μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλοῦτου.
- Σοφ. Σειρ. 18,25 Όταν θα ἔχης πλούσια τα αγαθά, να ενθυμήσαι και τον καιρόν της πείνας· ὅπως ἐπίσης και κατά τας ημέρας του πλουτισμοῦ σου, να ενθυμήσαι την προτέραν πτωχείαν και στέρησιν.
- Σοφ. Σειρ. 18,26 ἀπὸ πρωῖθεν ἕως ἐσπέρας μεταβάλλει καιρὸς, καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 18,26 Από το πρωῖ ἕως το βραδύ μεταβάλλεται ο καιρός· ἔτσι και ὅλα ταχύτατα παρέρχονται ενώπιον του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 18,27 ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται καὶ ἐν ἡμέραις ἀμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας.
- Σοφ. Σειρ. 18,27 Ο σοφὸς ἄνθρωπος εἶναι εἰς ὅλα προσεκτικὸς και ἔτοιμος, και εἰς ημέρας πειρασμοῦ της αμαρτίας θα προσέξη να αποφύγη την πτώσιν.
- Σοφ. Σειρ. 18,28 πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν καὶ τῷ εὐρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.
- Σοφ. Σειρ. 18,28 Καθε συνετὸς ἄνθρωπος κατέχει την αληθὴ γνώσιν και σοφίαν. Θα συγχαρὴ δε εἰλικρινῶς εκείνον, που θα αναζητήση και θα εύρη την σοφίαν.
- Σοφ. Σειρ. 18,29 συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.
- Σοφ. Σειρ. 18,29 Ευφύεις ἄνθρωποι, που προσέχουν τους λόγους των σοφῶν, θα γίνουν και αυτοὶ σοφοὶ και ὡσαν ευεργετικὴ βροχή θα πίπτουν τα σοφὰ γνωμικὰ των.

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ

ΑΥΤΟΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

- Σοφ. Σειρ. 18,30 Ὅπισω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεων σου κωλύου.
- Σοφ. Σειρ. 18,30 Μη παρασύρεσαι και μη ακολουθήσ τας κακὰς ἐπιθυμίας σου. Και από τας αμαρτωλὰς ὀρέξεις σου να εμποδίζης τον εαυτόν σου.
- Σοφ. Σειρ. 18,31 ἐὰν χορηγήσης τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.
- Σοφ. Σειρ. 18,31 Εάν χορηγήσης εἰς την ψυχὴν σου την συγκατάθεσίν σου εἰς εκπλήρωσιν των ἀτόπων ἐπιθυμιῶν, θα γίνης περίγελως των ἐχθρῶν σου.
- Σοφ. Σειρ. 18,32 μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ, μηδὲ προσδεθῆς συμβολῇ αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 18,32 Μη ἐπιδιώκης την τέρψιν και χαράν σου εἰς την πολλὴν και μεγάλην τρυφήν, οὔτε να προσδεθῆς και υποταχθῆς εἰς την καλοζωϊαν, την ὁποίαν αὐτὴ προσφέρει.
- Σοφ. Σειρ. 18,33 μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ οὐδὲν σοὶ ἐστὶν ἐν μαρσιπιῶ.
- Σοφ. Σειρ. 18,33 Εάν εἶσαι πτωχὸς μη οργανώνης συμπόσια με δανεικὰ χρήματα, καθ' ὄν χρόνον τίποτε δεν ἔχεις μέσα στο βαλάντιόν σου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 19

- Σοφ. Σειρ. 19,1 Ἔργατης μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται· ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται.
- Σοφ. Σειρ. 19,1 Μέθυσος ἐργάτης ποτὲ δεν θα πλουτήση. Εκείνος δέ, ο ὁποῖος καταφρονε και δεν προσέχει τα ὀλίγα, θα περιπέση ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς πτωχείαν.
- Σοφ. Σειρ. 19,2 οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετούς, καὶ ὁ κολλῶμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται·
- Σοφ. Σειρ. 19,2 Το κρασί και αι γυναῖκες ἀπομακρύνουν ἀπὸ τον Θεόν και αυτοὺς ἀκόμη τους φρόνιμους ἀνθρώπους. Εκείνος που προσκολλάται εἰς τας πόρναις, γίνεται θρασύς και ἀναιδής.
- Σοφ. Σειρ. 19,3 σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν, καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 19,3 Οι μεν θα γίνουν τροφή εἰς τα σαράκια και τα σκουλήκια, ο δε θρασύς και ἀναιδής θα χάση την ψυχὴν του.
- Σοφ. Σειρ. 19,4 Ὅ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ, καὶ ὁ ἀμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει.

- Σοφ. Σειρ. 19,4 Εκείνος που δίδει αμέσως εμπιστοσύνην εις όλους και εις όλα είναι ελαφρόμυαλος, και εκείνος που αμαρτάνει, κάμνει κακόν εις την ψυχὴν του.
- Σοφ. Σειρ. 19,5 ὁ εὐφραϊνόμενος καρδίᾳ καταγνωσθήσεται,
Σοφ. Σειρ. 19,5 Εκείνος που προσπαθεῖ να ευφραϊνῆ την καρδίαν του με ασωτίας, θα κατακριθῆ.
Σοφ. Σειρ. 19,6 καὶ ὁ μισῶν λαλίαν ἐλαττονοῦται κακία.
Σοφ. Σειρ. 19,6 Εκείνος που μισεῖ και αποστρέφεται την φλυαρίαν, θα αποφύγῃ πολλές πτώσεις.
Σοφ. Σειρ. 19,7 μηδέποτε δευτερώσης λόγον, καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονωθῆ.
Σοφ. Σειρ. 19,7 Μη περιφέρῃς ἐδῶ και ἐκεῖ λόγον, που ἔχεις ἀκούσει, και ἔτσι δεν θα χάσῃς τίποτε.
Σοφ. Σειρ. 19,8 ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ, καὶ εἰ μὴ ἔστι σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε·
Σοφ. Σειρ. 19,8 Οὔτε στον φίλον οὔτε στον ἐχθρόν σου να ἐπαναλαμβάνῃς ἀδιακρίτως ὅσα ἤκουσες. Μη φανερώῃς ὅσα ἤκουσες, ἔκτος ἐάν η ἀπόκρυψίς των καταλογισθῆ εις σε ως ἁμαρτία.
Σοφ. Σειρ. 19,9 ἀκήκοε γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε, καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε.
Σοφ. Σειρ. 19,9 Διότι ο ἐχθρός σου ἤκουσε λόγια σου, τα ἐφύλαξε μέσα του και στον κατάλληλον δι' ἐκείνον χρόνον θα ἐκδηλώσῃ ἐναντίον σου το μίσος του.
Σοφ. Σειρ. 19,10 ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι· θάρσει, οὐ μὴ σε ῥήξει.
Σοφ. Σειρ. 19,10 ἤκουσες κάποιο μυστικόν, ἀς αποθάνῃ μαζὴ σου. Ἐχε θάρρος και ἀν το κρατήσῃς μέσα σου, δεν θα σε κάμῃ να σκάσῃς.
Σοφ. Σειρ. 19,11 ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μωρός ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἢ τίκτουσα.
Σοφ. Σειρ. 19,11 Ο μωρός, ὅταν ἀκούσῃ ἕναν λόγον, θέλει να τον ἐξωτερικεύσῃ ως ἐάν δοκιμάζῃ ὠδίνας τοκετοῦ, ὅπως η γυναίκα η οποία πρόκειται να γεννήσῃ βρέφος.
Σοφ. Σειρ. 19,12 βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκός, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
Σοφ. Σειρ. 19,12 Ὅπως ὅταν ἕνα βέλος ἔχῃ καρφωθῆ στον μηρόν του σώματός μας, φέρει πόνον και θέλομεν να το βγάλωμεν, ἔτσι και ἕνα μυστικόν, που ἤκουσεν ο μωρός και το ἔχει μέσα του, του φέρει πόνον και θέλει να το ἐξωτερικεύσῃ.
Σοφ. Σειρ. 19,13 Ἔλεξον φίλον, μήποτε οὐκ ἐποίησε, καὶ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῆ.
Σοφ. Σειρ. 19,13 Καμε παρατήρησιν στον φίλον σου δια σφάλμα, δια το οποίον κατηγορεῖται και το οποίον ἐνδέχεται να μη διέπραξε. Και ἐάν περιέπεσεν εις κάποιο σφάλμα, πάλιν κάμε του ὑπόδειξιν, δια να μη το ἐπαναλάβῃ και προσθέσῃ νέον σφάλμα στο παλαιόν.
Σοφ. Σειρ. 19,14 ἔλεξον τὸν πλησίον, μήποτε οὐκ εἶπε, καὶ εἰ εἶρηκεν, ἴνα μὴ δευτερώσῃ.
Σοφ. Σειρ. 19,14 Καμε παρατήρησιν στον πλησίον σου δια λόγια, που κατηγορεῖται ὅτι τα εἶπε, διότι ἐνδεχομένως δεν τα ἔχει εἶπει. Και ἐάν κάτι το ἐσφαλμένον ἔχῃ πει, κάμε του παρατήρησιν, δια να μη το ἐπαναλάβῃ.
Σοφ. Σειρ. 19,15 ἔλεξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε.
Σοφ. Σειρ. 19,15 Καμε παρατήρησιν, ζήτησε ἐξηγήσιν ἀπὸ τον φίλον σου δια κατηγορίαν ἐκσφενδονισθεῖσαν ἐναντίον του, διότι πολλές φορές υπάρχουν και συκοφαντίαι, και μη διδῃς εμπιστοσύνην εις κάθε λόγον κατηγορίας.
Σοφ. Σειρ. 19,16 ἔστιν ὀλισθαίνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς, καὶ τίς οὐχ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ;
Σοφ. Σειρ. 19,16 Υπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ οποίοι ξεγλιστροῦν προς το κακόν, χωρὶς να ἔχουν κακὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ ἀπὸ συναρπαγῆν. Και ποιός ἄνθρωπος ἠμπορεῖ να ἰσχυρισθῆ, ὅτι δεν ἔχει ἀμαρτήσῃ με τα λόγια του;
Σοφ. Σειρ. 19,17 ἔλεξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἢ ἀπειλῆσαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ Ὑψίστου. [γινόμενος ἄμηνις.
Σοφ. Σειρ. 19,17 Ἐλεγε τον φίλον σου πρὶν ἀπειλαῖ και κίνδυνοι τον περιστοιχίσουν και ἀφησε να ἐνεργῆσῃ εις την καρδίαν του ο Νόμος του Ὑψίστου. Συ ὁμως πρέπει να παραμείνῃς ἀόργητος.
Σοφ. Σειρ. 19,18 φόβος Κυρίου ἀρχὴ προσλήψεως, σοφία δὲ παρ' αὐτοῦ ἀγάπησιν περιποιεῖ.
Σοφ. Σειρ. 19,18 Ο φόβος του Κυρίου εἶναι η ἀρχὴ και η αἰτία της συνάψεως ἐλικρινούς φιλίας. Η δε σοφία, ἀπορρέουσα ἀπὸ τον Θεόν, ἐμπνέει ἀγάπην προς τον φίλον.
Σοφ. Σειρ. 19,19 γνῶσις ἐντολῶν Κυρίου παιδεία ζωῆς, οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ἀθανασίας δένδρον καρποῦνται].
Σοφ. Σειρ. 19,19 Η γνῶσις των ἐντολῶν του Κυρίου εἶναι ἀληθινὴ μόρφωσις δια την ζωὴν. Ὅσοι δε πράττουν τα εὐάρεστα εις αὐτόν, ἀπολαμβάνουν τους καρπούς του δένδρου της ἀθανασίας.
Σοφ. Σειρ. 19,20 Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίου, καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου· [καὶ γνῶσις τῆς παντοδυναμίας αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 19,20 Καθε πραγματικὴ σοφία χαρακτηρίζεται και διαποτίζεται ἀπὸ την εὐλάβειαν προς τον Κυριον. Εἰς την ἀληθινὴν σοφίαν ἀκολουθεῖ και ὑπάρχει πάντοτε η τήρησις του θείου Νομου και η γνῶσις της παντοδυναμίας του Θεοῦ.
Σοφ. Σειρ. 19,21 οἰκέτης λέγων τῷ δεσπότη· ὡς ἀρέσκει οὐ ποιήσω, ἐὰν μετὰ ταῦτα ποιήσῃ, παροργίζει τὸν τρέφοντα αὐτόν].
Σοφ. Σειρ. 19,21 Δούλος, ο οποίος λέγει στον δεσπότην του. “δεν θα κάμω αὐτό που ἀρέσει εις σέ”, ἔστω και ἐάν κατόπιν μεταμεληθῆ και ἐκτελέσῃ την ἐντολήν, που ἔλαβε, ἐξοργίζει ὁπωσδήποτε τον τροφοδότην κύριόν του.
Σοφ. Σειρ. 19,22 καὶ οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπου βουλή ἁμαρτωλῶν φρόνησις.
Σοφ. Σειρ. 19,22 Η σοφία δεν εἶναι ἐπιστήμη της κακίας. Η δε συνεσις δεν ὑπάρχει εις τας σκέψεις και τας συμβουλὰς των ἀμαρτωλῶν.

- Σοφ. Σειρ. 19,23 ἔστι πονηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα, καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφία.
Σοφ. Σειρ. 19,23 Ὑπάρχει γνώσις καὶ πράξις πονηρά· αὐτὴ ὁμως εἶναι βδελυρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ὑπάρχει ὁμως καὶ ἀφρων, ἀνόητος, καθυστερημένος εἰς νόησιν καὶ γνώσιν.
- Σοφ. Σειρ. 19,24 κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον.
Σοφ. Σειρ. 19,24 Προτιμότερος εἶναι ἐκεῖνος, που υπολείπεται εἰς σοφίαν ἀλλ' ἔχει φόβον Θεοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄλλον, ο ὁποῖος εἶναι πλούσιος εἰς σοφίαν, παραβαίνει ὁμως τὸν νόμον τοῦ Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 19,25 ἔστι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ἄδικος, καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφᾶναι κρίμα.
Σοφ. Σειρ. 19,25 Ὑπάρχουν ἰκανότητες καὶ δραστηριότητες αξιόλογοι, οδηγοὺν ὁμως εἰς τὴν ἀδικίαν. Ὑπάρχουν δε καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι, δια να υποστηρίξουν καὶ ἐπιτύχουν τὸ ζήτημα των, καταφεύγουν εἰς τὴν διαστροφήν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἀπάτην.
- Σοφ. Σειρ. 19,26 ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανία, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου·
Σοφ. Σειρ. 19,26 Ὑπάρχουν πονηροί, που βαδίζουν με σκυμμένο τὸ κεφάλι καὶ σκυθρωπὸν τὸ πρόσωπον, δὴθεν ἀπὸ λύπην, ἐνὸς τὸ ἐσωτερικόν των εἶναι γεμάτον δολιότητος.
- Σοφ. Σειρ. 19,27 συγκύφων πρόσωπον καὶ ἑτεροκωφῶν, ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε·
Σοφ. Σειρ. 19,27 Αὐτὸς προχωρεῖ με σκυμμένο τὸ κεφάλι, προσποιεῖται ὅτι δὲν ἀκούει τίποτε καὶ ἐάν δὲν ἀντληφθῆς ἐγκαίρως τὴν ὑποκρισίαν καὶ δολιότητά του, θα τρέξῃ ἐνωρίτερα ἀπὸ σέ, δια να καταπατήσῃ τὸ δίκαιόν σου.
- Σοφ. Σειρ. 19,28 καὶ ἐάν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῆ ἄμαρτεῖν, ἐάν εὖρη καιρὸν, κακοποιήσῃ.
Σοφ. Σειρ. 19,28 Καὶ ἐάν ἐξ αἰτίας κάποιας ἀδυναμίας τοῦ ἐμποδισθῆ να πραγματοποιήσῃ τὸ κακόν, που ἔχει αποφασίσει, ὅταν εὖρη κατάλληλον καιρὸν θα τὸ πραγματοποιήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 19,29 ἀπὸ ὀράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ, καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων.
Σοφ. Σειρ. 19,29 Ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ἐμφάνισιν εἶναι δυνατὸν να γίνῃ γνωστός ὁ κακὸς ἀνθρώπος καὶ ἀπὸ τὴν ἐκφρασιν τοῦ προσώπου τοῦ εἶναι δυνατὸν να γίνῃ γνωστός ὁ καλὸς καὶ συνετὸς ἀνθρώπος.
- Σοφ. Σειρ. 19,30 στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 19,30 Ἡ ἐνδυμασία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ γέλιο των χειλέων τοῦ καὶ τὸ βᾶδισμά του διαλαλοῦν, τὸ ἀνθρώπος εἶναι αὐτός.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 20

- Σοφ. Σειρ. 20,1 Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὠραῖος, καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.
Σοφ. Σειρ. 20,1 Ὑπάρχει ἔλεγχος ἀκαιρος καὶ ἐπιβλαβής· ὑπάρχει σιωπή, ἡ ὁποία μαρτυρεῖ φρόνησιν.
- Σοφ. Σειρ. 20,2 ὡς καλὸν ἐλέγξει ἢ θυμοῦσθαι, καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 20,2 Καλύτερον εἶναι να ἐλέγξῃ κανεῖς τὸν φίλον τοῦ δια παράπτωμά του, παρά να θυμώσῃ καὶ να μείνῃ θυμωμένος ἐναντίον τοῦ. Ἐκεῖνος που ἐλέγχεται δι' ἓνα σφάλμα τοῦ καὶ ἀποδέχεται τὸν ἔλεγχον, θα ἐμποδισθῆ ἀπὸ ἄλλα παρόμοια καὶ τὰς συνεπειὰς των.
- Σοφ. Σειρ. 20,4 ἐπιθυμία εὐνοῦχου ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.
Σοφ. Σειρ. 20,4 Ὅπως ἀπραγματοποιήτος μένει ἡ ἐπιθυμία τοῦ εὐνοῦχου να καταστρέψῃ τὴν παρθενίαν νεάνιδος, ἐτσι καὶ ἐκεῖνος που θέλει να ἐπιβάλῃ δια τῆς βίας τὰς κρίσεις τοῦ στου ἀλλοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 20,5 ἔστι σιωπῶν εὐρισκόμενος σοφός, καὶ ἔστι μισητός ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.
Σοφ. Σειρ. 20,5 Ὑπάρχουν ἀνθρώποι, που σιωποῦν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι σοφοί· ὑπάρχουν ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῆς φλυαρίας των μισοῦνται.
- Σοφ. Σειρ. 20,6 ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστι σιωπῶν εἰδῶς καιρὸν.
Σοφ. Σειρ. 20,6 Σιωπᾶ κάποιος, διότι δὲν ἔχει καὶ δὲν ἠμπορεῖ να δώσῃ ἀπάντησιν. Σιωπᾶ ἄλλος, διότι γνωρίζει καὶ περιμένει τὸν κατάλληλον καιρὸν να ομιλήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 20,7 ἀνθρώπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὁ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρὸν.
Σοφ. Σειρ. 20,7 Ὁ συνετὸς ἀνθρώπος θα σιωπήσῃ μέχρι τοῦ καταλλήλου καιροῦ, ὁ καυχησιολόγος ὁμως καὶ ἀφρων θα ξεπερνᾷ ἀσυλλόγιστα τὸν κατάλληλον δι' ομιλίας καιρὸν.
- Σοφ. Σειρ. 20,8 ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, καὶ ὁ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 20,8 Ἐκεῖνος που λέγει πολλὰ λόγια, θα κερδίσῃ τὴν ἀποστροφήν ἐκ μέρους των ἄλλων· καὶ ἐκεῖνος που ἔχει τὴν ἀπαίτησιν να τὸν ἀκούουν καὶ τὸν ὑπακούουν οἱ ἄλλοι, θα προκαλέσῃ τὸ μῖσος των.
- Σοφ. Σειρ. 20,9 ἔστιν εὐδοκία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὖρημα εἰς ἐλάττωσιν.
Σοφ. Σειρ. 20,9 Εἶναι δυνατὸν ἓνας να ἰδῇ κατευδῶσιν καὶ ἐπιτυχίαν των ἔργων τοῦ ἐν μέσῳ θλίψεων καὶ περιπετειῶν, καὶ ἐξ ἀντιθέτου ἄλλος ἀπὸ ἀνέλπιστον ἐπιτυχίαν να οδηγηθῆ εἰς καταστροφήν.
- Σοφ. Σειρ. 20,10 ἔστι δόσις, ἢ οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστι δόσις, ἢς τὸ ἀνταπόδομα διπλαῖν.
Σοφ. Σειρ. 20,10 Ὑπάρχει εὐεργεσία, ἡ ὁποία εἰς τίποτε δὲν θα σε ωφελήσῃ, καὶ ὑπάρχει εὐεργεσία, τῆς ὁποίας ἡ ἀμοιβὴ θα εἶναι μεγάλη.

- Σοφ. Σειρ. 20,11 ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἤρε κεφαλὴν.
Σοφ. Σειρ. 20,11 Υπάρχουν περιστάσεις, κατά τας οποίας μεγάλη δόξα και αι μεγάλοι θέσεις μειώνουν την αξίαν του ανθρώπου. Εξ αντιθέτου μερικοί άνθρωποι ἀπὸ την κατάστασιν της ταπεινώσεως, εις την οποίαν ευρίσκοντο, εδοξάσθησαν.
- Σοφ. Σειρ. 20,12 ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου και ἀποτινύων αὐτὰ ἑπταπλάσιον.
Σοφ. Σειρ. 20,12 Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι, οι οποίοι αγοράζουν πολλά πράγματα με ολίγα χρήματα· ἔπειτα ὁμως πληρώνουν αὐτὰ, που ηγόρασαν, ἐπτά φορές περισσότερον.
- Σοφ. Σειρ. 20,13 ὁ σοφὸς ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλή ποιήσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.
Σοφ. Σειρ. 20,13 Ο συνετός και φρόνιμος εις τα λόγια του θα καταστήσῃ τον εαυτὸν του προσφιλή στους ἄλλους. Τα γλυκανάλατα λόγια και ἔργα των μωρῶν ἀνθρώπων σκορπίζονται χωρὶς καμμίαν ωφέλειαν.
- Σοφ. Σειρ. 20,14 δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι, οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἑνὸς πολλοί·
Σοφ. Σειρ. 20,14 Το δῶρον ἐνός ἀσυνέτου ἀνθρώπου δεν θα σε ωφελήσῃ, διότι αὐτός θα σε κυττάξῃ οχι με ἕνα μάτι ἀλλὰ με πολλὰ, περιμένων πολλαπλασίαν την ανταπόδοσιν.
- Σοφ. Σειρ. 20,15 ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κήρυξ· σήμερον δανιεῖ καὶ αὔριον ἀπαιτήσει, μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος.
Σοφ. Σειρ. 20,15 Θα σου δώσῃ ολίγα, θα σε ονειδίσῃ ὁμως δι' αὐτὰ πολὺ. Θα ἀνοίξῃ το στόμα του ἐναντίον σου, ὡσάν διαλαλητὴς δημόσιος. Σήμερα θα σε δανείσῃ και ἀμέσως αὔριον θα σου ζητήσῃ το δάνειον. Αὐτός ο ἄνθρωπος θα γίνῃ μισητός εκ μέρους των ἄλλων.
- Σοφ. Σειρ. 20,16 μωρὸς ἐρεῖ· οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου· οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου, φαῦλοι γλώσση·
Σοφ. Σειρ. 20,16 Ο ἀσύνετος ἄνθρωπος θα πῃ· “δεν ὑπάρχει για μένα κανένας φίλος. Καμμίαν ευγνωμοσύνην δεν εὐρήκα δια τας ευεργεσίας, που ἔχω κάμει. Αὐτοὶ που ἔφαγαν και ἐχόρτασαν ἀπὸ το ψωμί μου εἶναι φαῦλοι και ἀχάριστοι εις τα λόγια των”.
- Σοφ. Σειρ. 20,17 ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτοῦ; -
Σοφ. Σειρ. 20,17 Ποσες ὁμως φορές και πόσοι ἄνθρωποι δεν θα γελάσουν εις βάρος του μωροῦ αὐτοῦ!
- Σοφ. Σειρ. 20,18 Ὀλίστημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης, οὕτως πῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἤξει.
Σοφ. Σειρ. 20,18 Εἶναι προτιμότερον να γλυστρήσῃ κανεὶς και να πέσῃ κάτω στο χῶμα, παρά να γλυστρήσῃ εις την γλώσσαν του και να του διαφύγουν ἀπρεπὴ λόγια. Ετσι κλονίζονται και πίπτουν ἀπτόμα οι κακοὶ.
- Σοφ. Σειρ. 20,19 ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος· ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδελεχισθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 20,19 Ὅπως ἕνας ἀγροϊκὸς και βάνουσιος ἄνθρωπος εἶναι ἀποκρουστικὸς, ἔτσι και ἕνας λόγος, που λέγεται στον ἀκατάλληλον καιρὸν. Ἀκαιροὶ λόγοι λέγονται και ἐπαναλαμβάνονται με τα στόματα των ἀμορφῶτων.
- Σοφ. Σειρ. 20,20 ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή, οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 20,20 Ἀπὸ το στόμα του μωροῦ δεν βγαίνει ποτέ κανένα σοφὸν γνωμικόν. Δεν θα λεχθῆ κάτι το συνετόν στον κατάλληλον καιρὸν.
- Σοφ. Σειρ. 20,21 Ἔστι κωλυόμενος ἀμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανογήσεται.
Σοφ. Σειρ. 20,21 Υπάρχουν ἄνθρωποι, οι οποίοι ἀπὸ φόβον και πτωχείαν δεν ἀμαρτάνουν, και στον καιρὸν της ἀναπαύσεως και ησυχίας των δεν θα ἔχουν τύψεις συνειδήσεως.
- Σοφ. Σειρ. 20,22 ἔστιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτὴν.
Σοφ. Σειρ. 20,22 Υπάρχουν ἄνθρωποι, οι οποίοι καταστρέφονται ἀπὸ μίαν ἀκριτον και ἐπιλήψιμον συστολήν. Βαδίζουν προς την καταστροφὴν ἐξ αιτίας ἐνός ἀσυνέτου και μωροῦ.
- Σοφ. Σειρ. 20,23 ἔστι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελομένης φίλῳ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν. -
Σοφ. Σειρ. 20,23 Υπάρχουν μερικοί, οι οποίοι δια λόγους κακῶς νοουμένης συστολῆς δίδουν στον φίλον των ὑπόσχεσιν, και τον ὁποῖον ἀποκοτῶν ἐχθρὸν, χωρὶς λόγον, διότι δεν εἶναι εις θέσιν να ἐκπληρώσουν την ὑπόσχεσιν των.
- Σοφ. Σειρ. 20,24 Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος, ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδελεχισθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 20,24 Μεγάλῃ μομφῇ εἶναι δια τον ἄνθρωπον το ψεῦδος. Εις το στόμα των ἀμορφῶτων θα ἐπαναλαμβάνεται και θα ὑπάρχῃ διαρκῶς το ψεῦδος.
- Σοφ. Σειρ. 20,25 αἰρετὸν κλέπτῃς ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμφοτέροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.
Σοφ. Σειρ. 20,25 Προτιμότερος εἶναι ἕνας κλέπτῃς παρά ἐκεῖνος, ο ὁποῖος συνεχῶς ψεύδεται. Ἀλλὰ και οι δύο θα ἔχουν ὡς κατάντημα των την καταστροφὴν.
- Σοφ. Σειρ. 20,26 ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, καὶ ἡ αἰσχύνῃ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελεχῶς. Λόγοι ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ. -
Σοφ. Σειρ. 20,26 Η συνήθεια της ψευδολογίας εἶναι δια τον ἄνθρωπον ἐξευτελισμὸς· η καταισχύνη του ἐξ αιτίας αὐτῆς θα εἶναι και θα μένῃ πάντοτε μαζί του. ΓΝΩΜΙΚΑ.
- Σοφ. Σειρ. 20,27 Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτὸν, καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστᾶσιν.
Σοφ. Σειρ. 20,27 Ο συνετός και προσεκτικὸς εις τα λόγια του θα ἐξυψώσῃ τον εαυτὸν του και θα γίνῃ ἀξίος τιμῆς και ὑπολήψεως. Ο φρόνιμος δε ἄνθρωπος θα εἶναι ἀρεστός και στους ἀρχοντας.
- Σοφ. Σειρ. 20,28 ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιστᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίαν.

- Σοφ. Σειρ. 20,28 Εκείνος που καλλιεργεί επιμελώς τους αγρούς του, θα ανυψώσει τα δεμάτια του εις μεγάλες θημωνιές. Έτσι και εκείνος που με τα συνετά του λόγια ευαρεστεί στους άρχοντας της πολιτείας, θα εξιλεωθεί δια τας τυχόν αδικίας του.
- Σοφ. Σειρ. 20,29 Ξένια και δώρα άποτυφλοῖ ὄφθαλμούς σοφῶν καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.
- Σοφ. Σειρ. 20,29 Συμπόσια και δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αυτών ακόμη των συνετών δικαστών. Αυτά είναι ως ένα φίμωτρον στο στόμα, ώστε να μη λαλή την αλήθειαν, και αποτρέπουν τους δικαίους ελέγχους.
- Σοφ. Σειρ. 20,30 σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;
- Σοφ. Σειρ. 20,30 Σοφία κρυμμένη και θησαυρός αφανής ποίαν ωφέλειαν και τα δύο ημπορούν να αποφέρουν στους ανθρώπους;
- Σοφ. Σειρ. 20,31 κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 20,31 Προτιμότερος είναι ο άνθρωπος, που κρύπτει την μωρίαν του, από εκείνον που κρύπτει την σοφίαν του.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 21

- Σοφ. Σειρ. 21,1 Τέκνον, ἡμαρτες, μὴ προσθῆῖς μηκέτι καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεήθητι.
- Σοφ. Σειρ. 21,1 Παιδί μου, εάν παρασυρθῆς εις την αμαρτίαν, μη προσθέτης και νέας εις αυτήν αμαρτίας. Περί δε των προηγουμένων σου αμαρτιών παρακάλεσε τον Θεόν, να σε συγχωρήση.
- Σοφ. Σειρ. 21,2 ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως φεῦγε ἀπὸ ἀμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δῆξεται σε· ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 21,2 Οπως αποφεύγστο φίδι, έτσι να αποφύγης και την αμαρτίαν, διότι εάν πλησιάσης προς αυτήν, θα σε δαγκώσει κατά τρόπον επικίνδυνον. Δοντια λέοντος είναι τα δόντια της αμαρτίας, φονεύοντα τας ψυχὰς των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 21,3 ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴσσις.
- Σοφ. Σειρ. 21,3 Καθε παρανομία είναι ένα δίκολο μαχαίρι, από την πληγὴν του οποιου δεν υπάρχει θεραπεία.
- Σοφ. Σειρ. 21,4 καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον· οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 21,4 Βιοπραγία και αλαζονεία καταστρέφουν τον πλούτον· έτσι και ο οἶκος των υπερηφάνων θα ερημωθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 21,5 δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδῆν ἔρχεται.
- Σοφ. Σειρ. 21,5 Η δέησις, που βγαίνει από το στόμα του πτωχοῦ, φθάνει ἕως τα αυτιά του Θεού, και η δικαιοσύνη αυτού δεν θα βραδύνη να επέλθη.
- Σοφ. Σειρ. 21,6 μισῶν ἐλεγμὸν ἐν ἴχνει ἀμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος Κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ.
- Σοφ. Σειρ. 21,6 Εκείνος, που μισεῖ τους δικαίους ελέγχους, βαδίζει εις τα ἴχνη των αμαρτωλών. Εκείνος όμως, που φοβεῖται τον Κυριον, θα επιστρέψη προς αὐτόν με ὅλην του την καρδίαν.
- Σοφ. Σειρ. 21,7 γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 21,7 Από μακράν αναγνωρίζεται ο ασυγκράτητος κατά την γλώσσαν, δε συνετός άνθρωπος γνωρίζει αὐτόν και τα ολισθηματά του και τον αποφεύγει.
- Σοφ. Σειρ. 21,8 ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις, ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα.
- Σοφ. Σειρ. 21,8 Εκείνος, που οικοδομεῖ το σπίτι του με ξένα ἀδिका χρήματα, ομοιάζει με τον άνθρωπον, που συγκεντρώνει λίθους-αντί ξύλων- δια τον χειμῶνα!
- Σοφ. Σειρ. 21,9 στυππεῖον συνηγμένον συναγωγῇ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλόξ πυρός.
- Σοφ. Σειρ. 21,9 Η συγκέντρωσις των ασεβῶν είναι σαν ενας σωρός στουπί, και το τέλος των θα είναι να καοῦν εις φλόγα πυρός.
- Σοφ. Σειρ. 21,10 ὁδὸς ἀμαρτωλῶν ὠμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἑσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ἄδου.
- Σοφ. Σειρ. 21,10 Ο δρόμος των αμαρτωλῶν είναι ομαλός, καθαρισμένος από λίθους. Το τέλος όμως του δρόμου είναι το βάραθρον του ἄδου.
- Σοφ. Σειρ. 21,11 Ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ τοῦ ἑννοήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία.
- Σοφ. Σειρ. 21,11 Εκείνος που τηρεῖ τον νόμον του Θεού, κατανοεῖ βαθύτερον τα υψηλά αυτού νοήματα. Αποτέλεσμα δε της ευλαβείας προς τον Κυριον είναι το δῶρον της αληθινῆς σοφίας.
- Σοφ. Σειρ. 21,12 οὐ παιδευθήσεται ὅς οὐκ ἔστι πανοῦργος· ἔστι πανουργία πληθύνουσα πικρίαν.
- Σοφ. Σειρ. 21,12 Δεν θα εκπαιδευθῆ. και δεν θα μορφωθῆ εκείνος, ο οποίος δεν ἔχει τας αναλόγους ικανότητας. Υπάρχει όμως και ικανότης, η οποία πολλαπλασιάζει τας θλίψεις και τας πικρίας.
- Σοφ. Σειρ. 21,13 γνώσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται καὶ ἡ βουλή αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς.
- Σοφ. Σειρ. 21,13 Η γνώσις του σοφοῦ πληθύνεται ὡσαν κατακλυσμὸς πολλῶν υδάτων, και η συμβουλή του γίνεται πηγὴ ζωῆς δι' εκείνους, που την δέχονται.
- Σοφ. Σειρ. 21,14 ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον καὶ πᾶσαν γνώσιν οὐ κρατήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 21,14 Το εσωτερικόν του μωροῦ είναι σαν ένα πῆλινον σπασμένον αγγεῖον, και δεν είναι δυνατόν να συγκρατήσῃ αὐτὸς καμμίαν γνώσιν.
- Σοφ. Σειρ. 21,15 λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτόν καὶ ἐπ' αὐτόν προσθήσει· ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ

- ἀπήρεσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν ὀπίσω τοῦ νώτου αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 21,15 Ο πραγματικά συνετός, εἴαν ἀκούσῃ κανένα σοφὸν λόγον, θὰ τον επαινέσῃ καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸν θὰ προσθέσῃ καὶ ὁ ἴδιος κάποιον ἄλλον. Ὁ ἄσωτος ὅμως καὶ μωρὸς εἴαν ἀκούσῃ σοφὸν λόγον, δὲν ευχαριστεῖται εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ τον καταφρονεῖ καὶ τον πετᾷ ὀπισθὲν του.
- Σοφ. Σειρ. 21,16 ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χεῖλους συνετοῦ εὐρεθήσεται χάρις.
Σοφ. Σειρ. 21,16 Ἡ ἐξήγησις, τὴν ὁποῖαν ἓνας μωρὸς θὰ θελήσῃ να δώσῃ εἰς τὰ μεγάλα θέματα, εἶναι σαν ἓνα ενοχλητικὸν φορτίον στον ὁδοιπόρον. Εἰς τὰ χεῖλη ὅμως του σοφοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει πάντοτε χάρις.
- Σοφ. Σειρ. 21,17 στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσονται ἐν καρδίᾳ.
Σοφ. Σειρ. 21,17 Τὸ στόμα του σοφοῦ θὰ ἀναζητηθῇ εἰς συγκέντρωσιν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς λόγους του θὰ τους σκεφθοῦν, θὰ τους βάλουν καὶ θὰ τους μελετήσουν μέσα εἰς τὴν καρδίαν των.
- Σοφ. Σειρ. 21,18 ὡς οἶκος ἠφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία, καὶ γνῶσις ἀσυνέτου ἀδιεξέταστοι λόγοι.
Σοφ. Σειρ. 21,18 Ὡσὰν ερειπωμένο σπίτι εἶναι δια τον μωρὸν ἡ σοφία. Αἱ δε γνῶστος ἀσυνέτου καὶ τὰ λόγια του εἶναι ἀσυνάρτητα.
- Σοφ. Σειρ. 21,19 πέδα ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παιδεῖα καὶ ὡς χειροπέδα ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.
Σοφ. Σειρ. 21,19 Ἡ μόρφωσις εἶναι ὡσὰν πεδοῦκλι εἰς τὰ πόδια των ἀνοήτων καὶ ὡσὰν χειροπέδες στο δεξιὸν των χέρι.
- Σοφ. Σειρ. 21,20 μωρὸς ἐν γέλῳ ἀνυσοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἤσυχῃ μειδιάσει.
Σοφ. Σειρ. 21,20 Ὁ μωρὸς ξέσπᾳ εἰς θορυβώδεις γέλωτας, ὁ φρόνιμος ἀνθρώπος μόλις καὶ ἡσυχῶς θὰ μειδιάσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 21,21 ὡς κόσμος χρυσοῦ φρονίμῳ παιδεῖα καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.
Σοφ. Σειρ. 21,21 Ἡ μόρφωσις εἶναι δια τον συνετὸν ὡσὰν ἓνα χρυσοῦν κόσμημα καὶ ὡσὰν πολύτιμον βραχιόλι εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα.
- Σοφ. Σειρ. 21,22 πὺς μωροῦ ταχύς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολῦπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου.
Σοφ. Σειρ. 21,22 Τὸ πόδι του ἀσυνέτου εἶναι ταχὺ στο να ἐπισκέπτεται οἰκίας, ὁ μορφωμένος ὅμως καὶ πολῦπειρος ἀνθρώπος αἰσθάνεται συστολὴν εἰς τὰς ἐπισκέψτους.
- Σοφ. Σειρ. 21,23 ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.
Σοφ. Σειρ. 21,23 Ὁ μωρὸς σκύβει εἰς τὰς θύρας των ξένων οἰκίων καὶ παρακολουθεῖ, ὅσα γίνονται εἰς αὐτάς· ὁ συνετός ὅμως καὶ ὁ μορφωμένος στέκεται ἔξω μακρὰν.
- Σοφ. Σειρ. 21,24 ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, ὃ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.
Σοφ. Σειρ. 21,24 Εἶναι ἀπρέπεια καὶ ἔλλειψις μορφώσεως δια τον ἀνθρώπον να κρυφακοῦη ἀπὸ τὴν θύραν ξένου σπιτιοῦ. Ὁ συνετός ἀνθρώπος το θεωρεῖ αὐτὸ βαρὺ καὶ ἐξευτελιστικὸν πράγμα, δι' αὐτὸ καὶ το ἀποφεύγει.
- Σοφ. Σειρ. 21,25 χεῖλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται.
Σοφ. Σειρ. 21,25 Τὰ χεῖλη των μωρῶν καὶ φλυάρων ἀνθρώπων ἐπαναλαμβάνουν τὰ λόγια των ξένων, οἱ λόγοι ὅμως των φρονίμων ζυγίζονται ἀπὸ αὐτοὺς με ἀκρίβειαν καὶ κατόπιν λέγονται.
- Σοφ. Σειρ. 21,26 ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 21,26 Ἡ καρδία των μωρῶν εἶναι στο στόμα των καὶ συνεχῶς ἐξωτερικεῦεται, ἐνὼ τὸ στόμα των σοφῶν εἶναι ἡ καρδία των.
- Σοφ. Σειρ. 21,27 ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν σατανᾶν αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.
Σοφ. Σειρ. 21,27 Ὄταν ὁ ἀσεβὴς καταράται τον σατανάν, εἶναι τὸ ἴδιον ὡς εἴαν καταράται τον ἑαυτὸν του.
- Σοφ. Σειρ. 21,28 μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων καὶ ἐν παροικίᾳ μισηθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 21,28 Ἐκεῖνος που ψιθυρίζει ἐπικρίσεις καὶ κατακρίσεις εἰς βάρος του ἄλλου, μολύνει τὴν ψυχὴν του. Αὐτὸς θὰ μισηθῇ ἀπὸ τὸ περιβάλλον, μέσα στο ὁποῖον ζῇ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 22

- Σοφ. Σειρ. 22,1 Λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρός, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 22,1 Ὁ ὀκνηρὸς ὁμοιάζει με λίθον λερωμένον ἀπὸ ἀηδεῖς ἀκαθαρσίας. Καθε ἀνθρώπος σφυρίζει με ἀποδοκιμασίαν δια τον ἐξευτελισμὸν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 22,2 βολβίτῳ κοπρίων συνεβλήθη ὀκνηρός, πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.
Σοφ. Σειρ. 22,2 Με σιχαμερὴν κόπρον ὁμοιάζει ὁ ὀκνηρὸς. Καθένας που σηκώνει αὐτὴν, θὰ τινάξῃ κατόπιν τὰ χεῖρα του. Ἐποὶ θὰ συμβῇ καὶ με τον ὀκνηρόν.
- Σοφ. Σειρ. 22,3 αἰσχύνῃ πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτου, θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἔλαττώσει γίνεται.
Σοφ. Σειρ. 22,3 Παιδὶ ἀμόρφωτον εἶναι ἐντροπὴ δια τον πατέρα. Αἰαίδευτος δε κόρη γίνεται ἀφορμὴ, να μειώνεται ἡ καλὴ φήμη του πατρὸς της.
- Σοφ. Σειρ. 22,4 θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνουσα εἰς λύπην γεννήσαντος·
Σοφ. Σειρ. 22,4 Ἡ φρόνιμος κόρη θὰ κερδήσῃ τον σύζυγόν της· θυγάτηρ δὲ, ἡ ὁποία με τὴν ἔλλειψιν μορφώσεως καὶ τὴν κακὴν

- συμπεριφορὰν τῆς προκαλεῖ εντροπήν, θὰ εἶναι λύπη δια τὸν πατέρα, που τὴν ἐγέννησεν.
Σοφ. Σειρ. 22,5 πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἢ θρασεῖα καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 22,5 Ἡ αὐθάδης καὶ βάνουσος γυναῖκα κατεντροπιάζει τὸν πατέρα καὶ τὸν σύζυγον· θὰ καταφρονηθῆ ὁμῶς καὶ ἀπὸ τοὺς δύο.
- Σοφ. Σειρ. 22,6 Μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διήγησις, μάστιγες δὲ καὶ παιδεῖα ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.
Σοφ. Σειρ. 22,6 Ἡ χαρμόσυνος μουσικὴ εἰς καιρὸν πένθους εἶναι ἀταίριαστος· ἔτσι καὶ ἡ μακρὰ διήγησις εἰς ἀκατάλληλον χρόνον. Αἱ παιδαγωγικὰ ὁμῶς τιμωρία καὶ ἡ μόρφωσις εἶναι εἰς πάντα χρόνον συντελεστικὰ σοφίας.
- Σοφ. Σειρ. 22,7 συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρὸν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέως ὕπνου.
Σοφ. Σειρ. 22,7 Ὅποιος διδάσκει ἄνθρωπον μωρὸν, ομοιάζει με ἐκεῖνον, που προσπαθεῖ νὰ συγκολλήσῃ τὰ θραύσματα ἐνὸς πηλίνου δοχείου· ομοιάζει ἐπίσης με ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ ἐξυπνήσῃ ἄνθρωπον που κοιμάται βαθέως.
- Σοφ. Σειρ. 22,8 διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, τί ἐστιν;
Σοφ. Σειρ. 22,8 Με ἄνθρωπον που διηγεῖται ἱστορίας εἰς κάποιον νυστάζοντα, ομοιάζει ὁ διδάσκαλος που διδάσκει μωρὸν καὶ, ὅταν τελειώσῃ τὴν διδασκαλίαν του, ὁ μωρὸς θὰ του εἴπῃ· τι συμβαίνει;
- Σοφ. Σειρ. 22,11 ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς, καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις, ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἢ ζωὴ πονηρά.
Σοφ. Σειρ. 22,11 Κλαῦσε δι' ἕνα νεκρὸν, διότι ἐσβέσθη τὸ φῶς τῆς ζωῆς· κλαῦσε καὶ δια τὸν μωρὸν, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸν σύνεσις. Ἡπιώτερα κλαῦσε δια τὸν νεκρὸν, διότι ἐπιτέλους αὐτὸς ἀνεπαύθη ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας τῆς παρούσης ζωῆς. Ἡ ζωὴ ὁμῶς τοῦ μωροῦ εἶναι χειροτέρα καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν θάνατον.
- Σοφ. Σειρ. 22,12 πένθος νεκροῦ ἐπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 22,12 Τὸ πένθος δι' ἕνα νεκρὸν διαρκεῖ ἐπτὰ ἡμέρας, τὸ πένθος ὁμῶς δι' ἕνα μωρὸν διαρκεῖ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του.
- Σοφ. Σειρ. 22,13 μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον, καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου· φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς, καὶ οὐ μὴ μολυνθῆς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ· ἔκκλινον ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὐρήσεις ἀνάπαυσιν καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 22,13 Με μωρὸν καὶ ἀσύνετον μὴ ανοίγῃς μακρὰς συνομιλίας· καὶ στο σπῆτι ἀπερίσκεπτου ἀνθρώπου μὴ πορευθῆς· φυλάξου ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τὴν συναναστροφὴν του, δια νὰ μὴ κουρασθῆς ψυχικῶς καὶ δια νὰ μὴ μολυνθῆς, ἀπὸ ὅσα ἐκτινάσσονται ἀπὸ τὸ στόμα του. Παραμέρισε καὶ φύγε ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἔτσι θὰ εὐρῆς ἀνάπαυσιν· δὲν θὰ ἀθυμήσῃς ἀπὸ τὰς ἀνοησίας του.
- Σοφ. Σειρ. 22,14 ὑπὲρ μόλυβδον τί βαρυνθήσεται; καὶ τί αὐτῷ ὄνομα ἀλλ' ἢ μωρός;
Σοφ. Σειρ. 22,14 Τὶ ὑπάρχει βαρύτερον ἀπὸ τὸν μόλυβδον καὶ πῶς ονομάζεται; Ονομάζεται μωρός.
- Σοφ. Σειρ. 22,15 ἄμμον καὶ ἄλα καὶ βῶλον σιδήρου εὐκόπον ὑπενεγκεῖν ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον. -
Σοφ. Σειρ. 22,15 Ἀμμον καὶ ἀλάτι καὶ ὄγκον σιδήρου εἶναι εὐκολώτερον νὰ σηκώσῃ κανεῖς στοὺς ὤμους του καὶ νὰ μεταφέρῃ, παρά νὰ υποφέρῃ ἀσύνετον ἄνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 22,16 Ἰμάντωσις ξυλίνῃ ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται· οὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βουλήσῃ ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσει.
Σοφ. Σειρ. 22,16 Ξυλινὴ δέσις εἰς μίαν οἰκοδομὴν εἰς καιρὸν σεισμοῦ δὲν θὰ διαλυθῆ· ἔτσι καὶ μία καρδία, ἐστηριγμένη εἰς ὄριμον σοφὴν σκέψιν, δὲν θὰ δειλιάσῃ εἰς ὥραν κινδύνου.
- Σοφ. Σειρ. 22,17 καρδία ἠδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως ὡς κόσμος ψαμμωτὸς τοίχου ξυστοῦ.
Σοφ. Σειρ. 22,17 Καρδία ἡ ὁποία εἶναι στερεωμένη ἐπάνω εἰς συνετήν διάνοιαν, ομοιάζει με ὠραῖον στόλισμα ἀμμοκονιάματος ἐπάνω εἰς ομαλὸν τοῖχον.
- Σοφ. Σειρ. 22,18 χάρακες ἐπὶ μετεώρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομείνωσιν· οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ κατέναντι παντὸς φόβου οὐ μὴ ὑπομείνῃ.
Σοφ. Σειρ. 22,18 Φράκται ἀπὸ πασσάλους εἰς υψηλὸν ἀκάλυπτον μέρος δὲν θὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν ἀνέμων· ἔτσι καὶ ἡ δειλὴ καρδία, που στηρίζεται, εἰς τὰς σκέψεις ἐνὸς μωροῦ, δὲν θὰ ἀνθέξῃ εἰς διαφόρους επικινδύνους δυσκολίας.
- Σοφ. Σειρ. 22,19 Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν κατάξει δάκρυα, καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.
Σοφ. Σειρ. 22,19 Ἐκεῖνος που κεντὰ τὸν ὀφθαλμὸν του, θὰ προκαλέσῃ δάκρυα· ὁποῖος ὁμῶς κεντὰ τὴν καρδίαν του ἄλλου προκαλεῖ πόνον.
- Σοφ. Σειρ. 22,20 βᾶλλον λίθον ἐπὶ πετεινὰ ἀποσοβεῖ αὐτὰ, καὶ ὁ ὄνειδιζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
Σοφ. Σειρ. 22,20 Ἐκεῖνος που ρίπτει λίθον ἐναντίον τῶν πτηνῶν, τὰ τρομάζει καὶ τὰ κάμνει νὰ φεύγουν· ὁποῖος υβρίζει τὸν φίλον του, θὰ διαλύσῃ τὴν φιλίαν του με αὐτὸν.
- Σοφ. Σειρ. 22,21 ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν, μὴ ἀπελπίσῃς, ἔστι γὰρ ἐπάνοδος·
Σοφ. Σειρ. 22,21 Ἐὰν εἰς στιγμὴν παραφορὰς ἀνασύρῃς φανερά τὴν μάχαιραν ἐναντίον τοῦ φίλου σου, μὴ ἀπελπισθῆς, διότι εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπανόρθωσις καὶ ἀποκατάστασις τῆς φιλίας.
- Σοφ. Σειρ. 22,22 ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα, μὴ εὐλαβηθῆς, ἔστι γὰρ διαλλαγὴ· πλὴν ὄνειδισμοῦ καὶ ὑπερηφανίας καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως καὶ πληγῆς δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος.

- Σοφ. Σειρ. 22,22 Εάν ανοίξης το στόμα σου και καταφερθής εναντίον του φίλου σου, μη φοβηθής, διότι είναι δυνατόν να υπάρξει συνδιαλλαγή και συμφιλίωσις. Μονον εάν τον υβρίσης και φερθής προς αυτόν με υπερηφάνειαν και φανερώσης τα μυστικά του και δολίως τον πληγώσης, τότε ο φίλος σου θα απομακρυνθή οριστικώς από σέ.
- Σοφ. Σειρ. 22,23 πίστιν κτήσαι έν πτωχεία μετά τοῦ πλησίον, ἵνα έν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῆς· έν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ, ἵνα έν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσης.
- Σοφ. Σειρ. 22,23 Απόκτησε και κράτησε την εμπιστοσύνην του πλησίον σου εις περίοδον πτωχείας του, δια να χαρῆς ἔτσι και απολαύσης τα αγαθά του εις περίοδον ευτυχίας του. Εις περίστασιν θλίψεως και ανάγκης του μένε κοντά του, δια να ἔχης και συ κατόπιν μερίδιον εις τα αγαθά, τα οποία αργότερον αυτός θα αποκτήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 22,24 πρὸ πυρός ἀτμῖς καμίνου καὶ καπνός· οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.
- Σοφ. Σειρ. 22,24 Από την φωτιά μιας καμίνου προηγείται ο ατμός και ο καπνός. Ἐτσι και από τας φονικὰς συμπλοκάς προηγούνται αι ὑβρεις και αι αντεγκλήσεις.
- Σοφ. Σειρ. 22,25 φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ.
- Σοφ. Σειρ. 22,25 Δεν θα εντραπῶ να συγκαλύψω τας εκτροπὰς του φίλου μου και δεν θα κρυβῶ, δια να μη αντικρῦσω τυ πρόσωπόν του.
- Σοφ. Σειρ. 22,26 καὶ εἰ κακά μοι συμβῆ δι' αὐτόν, πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ. -
- Σοφ. Σειρ. 22,26 Εάν δε και κάποιον κακόν μου συμβῆ εκ μέρους αυτού, τότε κάθε άνθρωπος, ο οποίος θα πληροφορηθῆ το γεγονός, θα τον αποστροφῆ και θα τον αποφύγῃ.
- Σοφ. Σειρ. 22,27 Τίς δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγίδα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;
- Σοφ. Σειρ. 22,27 Ποιὸς θα βάλῃ ἕνα φρουρόν στο στόμα μου και εις τα χεῖλη μου σφραγίδα διακρίσεως, δια να μη περιπέσω εις σφάλματα λόγων και η γλῶσσα μου γίνῃ αφορμὴ να καταστραφῶ;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 23

- Σοφ. Σειρ. 23,1 Κύριε, πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με έν βουλή αὐτῶν, μὴ ἀφῆς με πεσεῖν έν αὐτοῖς.
- Σοφ. Σειρ. 23,1 Κυριε, Πατερ και Δέσποτα της ζωῆς μου, μη επιτρέψῃς και μου ξεφύγουν ασύνετα λόγια και μη με αφήσης να πέσω θύμα αυτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 23,2 τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδεῖαν σοφίας, ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου μὴ φείσωνται καὶ οὐ μὴ παρῆ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν,
- Σοφ. Σειρ. 23,2 Ποιὸς θα πάρῃ μαστίγιον εναντίον των σκέψεών μου και ποιὸς θα δώσῃ εις την καρδιαν μου διαπαιδαγώγησιν και μὀρφωσιν σοφίας, δια να μη δειχθῶν αυταὶ επιεικεῖς, αλλά να ελέγξουν τα εξ αγνοίας αμαρτήματά μου και να προλάβουν άλλα μεγαλύτερα αμαρτήματα;
- Σοφ. Σειρ. 23,3 ὅπως μὴ πληθύνωσιν αἱ ἀγνοιαὶ μου καὶ αἱ ἀμαρτίαι μου πλεονάσωσι καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων καὶ ἐπιχαρεῖται μοι ὁ ἐχθρὸς μου;
- Σοφ. Σειρ. 23,3 Και δια να δράσουν ετσι ανασταλτικῶς, ὄστε να μη αυξηθῶν τα εξ αγνοίας αμαρτήματά μου, και αι αμαρτίαι μου να μη πλεονάσουν, δια να μη πέσω ἐνώπιον των εχθρών μου και χαιρεκακήσουν εκείνοι δια την πτώσιν μου;
- Σοφ. Σειρ. 23,4 Κύριε, πάτερ καὶ Θεέ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῶς μοι
- Σοφ. Σειρ. 23,4 Κυριε, πάτερ και Θεέ της ζωῆς μου, μη επιτρέψῃς να ἔχω οφθαλμοὺς υπερηφάνους και περιέργους.
- Σοφ. Σειρ. 23,5 καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ·
- Σοφ. Σειρ. 23,5 Απομάκρυνε δε ἀπὸ ἐμὲ κάθε ἐπιθυμίαν κακήν.
- Σοφ. Σειρ. 23,6 κοιλίας ὄρεξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχῆ ἀναιδεῖ μὴ παραδῶς με.
- Σοφ. Σειρ. 23,6 Ἄς μη με καταλάβῃ και ἄς μη κυριαρχῆσῃ ἐπάνω μου η κοιλιοδουλειά και αι σαρκικὰ ἐπιθυμια του συνουσιασμοῦ· μη με παραδώσης εις την κυριαρχίαν αδιαντρόπου ψυχῆς.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

- Σοφ. Σειρ. 23,7 Παιδεῖαν στόματος ἀκούσατε, τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἀλῶ.
- Σοφ. Σειρ. 23,7 Παιδιά μου, ἀκούσατε λόγους μορφωτικὸς δια την γλῶσσαν· εκείνος ο οποίος θα τους τηρήσῃ, δεν θα κυριευθῆ ἀπὸ ἀκρίτον γλῶσσαν.
- Σοφ. Σειρ. 23,8 έν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ καταληφθήσεται ἀμαρτωλός, καὶ λοιδορὸς καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται έν αὐτοῖς.
- Σοφ. Σειρ. 23,8 Ἀπὸ τα λόγια του στόματός του συλλαμβάνεται ο αμαρτωλός, ο δε υβριστής και υπερήφανος πάλιν εξ αιτίας των λόγων του θα σκοντάψῃ και θα πέσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 23,9 ὄρκω μὴ ἐθίσης τὸ στόμα σου καὶ ὄνομασίᾳ τοῦ ἀγίου μὴ συνεθισθῆς·
- Σοφ. Σειρ. 23,9 Μη συνηθίσης το στόμα σου στους ὄρκους οὔτε και να προφέρῃς το ὄνομα του αγίου Θεοῦ.

- Σοφ. Σειρ. 23,10 ὡσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται, οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων διαπαντὸς ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 23,10 Ὅπως ἓνας δούλος, ὁ ὁποῖος βρῖσκεται πάντοτε κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ κυρίου του, δὲν θα διαφύγῃ τοὺς ραβδιαμοὺς διὰ τὰ σφάλματά του, ἔτσι καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ὀρκίζεται καὶ ἔχει πάντοτε στὸ στόμα του τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δὲν ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν εὐθυνὴν τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 23,11 ἀνὴρ πολυὸρκος πλησθήσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, κἂν ὑπερίδῃ, ἤμαρτε δισσῶς· καὶ εἰ διακενής ὤμοσεν, οὐ δικαιοθήσεται, πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ. -
- Σοφ. Σειρ. 23,11 Ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος κάμνει πολλοὺς ὅρκους, θὰ γεμίσῃ ἀπὸ παρανομίας καὶ ἀπὸ τὸ σπῖτι του δὲν θὰ λείψῃ ποτὲ ἡ μάστιξ τῶν θλίψεων. Ἐὰν περιπέσῃ στὸ ἀμάρτημα τῶν πολλῶν ὀρκῶν, ἐπάνω του θὰ πέσῃ ἡ ενοχὴ. Ἐὰν δε ἀδιαφορήσῃ διὰ τὸν ὅρκον, ἁμαρτάνει δύο φορές. Ἐὰν δε ἐν γνώσει ὀρκισθῆ ψευδῶς, δὲν θὰ εὕρῃ καμμίαν δικαίωσιν καὶ συγχώρησιν. Τὸ δε σπῖτι του θὰ γεμίσῃ ἀπὸ τιμωρίας καὶ συμφορᾶς.
- Σοφ. Σειρ. 23,12 Ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ, μὴ εὐρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.
- Σοφ. Σειρ. 23,12 Ὑπάρχουν τόσον βαρεῖαι καὶ βλάσφημοι φράσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπισύρουν ὡς ποινήν τὸν θάνατον. Τέτοιες φράσεις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν μετὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰακώβ. Ὅλαι αὐταὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγονται ἐπιμελῶς ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς ἀνθρώπους, ὥστε νὰ μὴ κυλιῶνται αὐτοὶ μέσα στὸν βόρβορον τῶν φοβερῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν.
- Σοφ. Σειρ. 23,13 ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου, ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.
- Σοφ. Σειρ. 23,13 Μὴ συνηθίσῃς τὸ στόμα σου εἰς ἀναισχύντους λόγους, διότι μέσα εἰς αὐτοὺς ὑπάρχουν πάντοτε φράσεις ἁμαρτωλαῖ.
- Σοφ. Σειρ. 23,14 μνήσθητι πατρός καὶ μητρός σου, ἀνὰ μέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις· μήποτ' ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῆς καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθῃς καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 23,14 Νὰ ἐνθυμῆσαι πάντοτε τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὰς συμβουλὰς, ποὺ σου ἔχουν δώσει, καὶ ὅταν κάθῃσαι ἐν μέσω τῶν ἀρχόντων. Πρόσεξε μὴ λησμονήσῃς ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἀρχόντων τοὺς γονεῖς σου καὶ μετὰ τὴν συνηθειαν τῆς ἀδιακρίτου σου γλώσσης ἀποβλακωθῆς. Τότε ἴσως θὰ εἶπῃς, ὅτι θὰ ἤθελες νὰ μὴ εἶχες γεννηθῆ καὶ ἐνδεχομένως νὰ καταρασθῆς τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς σου.
- Σοφ. Σειρ. 23,15 ἄνθρωπος συνεπιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 23,15 Ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἔχει συνηθίσει νὰ ἐκστομιζῇ υβριστικoὺς καὶ ἐμπαικτικoὺς λόγους ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μορφωθῆ καὶ προοδεύσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 23,16 Δύο εἶδη ἀνθρώπων πολλαπλασιάζουν συνεχῶς τὰς ἁμαρτίας τῶν καὶ τὸ τρίτον εἶδος ἐφελκύνει ἐπάνω του τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 23,17 ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῆ ἕως ἂν καταποθῆ· ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσῃται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ· ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 23,17 Ψυχὴ θερμαινομένη ἀπὸ τὸ πάθος γίνεται ὡς καιομένη φωτιά καὶ ἡ φωτιά αὐτὴ δὲν θὰ σβῆσῃ, ἕως ὅτου κατακαῖ ἐξ ὀλοκλήρου ἡ ψυχὴ. Ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος ἁμαρτάνει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ σῶμα του, δὲν θὰ σταματήσῃ διαπράττων τὴν ἁμαρτίαν, ἕως ὅτου τὸ πῦρ τῆς ἀπωλείας τὸν κατακαύσῃ. Διὰ τὸν πορνεύοντα ἄνθρωπον κάθε σαρξ εἶναι γλυκεῖα πρὸς ἀπόλαυσιν. Δὲν θὰ σταματήσῃ τὴν ἁμαρτίαν του μέχρι καὶ τοῦ θανάτου του.
- Σοφ. Σειρ. 23,18 ἄνθρωπος παραβαίων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ· τίς με ὄρᾳ; σκότος κύκλω μου, καὶ οἱ τοίχοί με καλύπτουσι, καὶ οὐθεὶς με ὄρᾳ· τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ Ὑψιστος.
- Σοφ. Σειρ. 23,18 Ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος μολύνει τὴν συζυγικὴν τοῦ κλίνην, λέγει ἐσωτερικῶς· “ποῖός με βλέπει ἁμαρτάνοντα; Σκοτάδι ὑπάρχει ὀλόγυρά μου καὶ οἱ τοίχοί με σκεπάζουν· κανεῖς λουπὸν δὲν με βλέπει· τί φοβοῦμαι; Ὁ Ὑψιστος δὲν θὰ ἐνθυμηθῆ τὰς ἁμαρτίας μου”.
- Σοφ. Σειρ. 23,19 καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη.
- Σοφ. Σειρ. 23,19 Τὸ μόνον ποὺ αὐτὸς φοβεῖται εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἔμαθεν ὁμως ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἀπειροπλασίως φωτεινότεροι ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἐπιβλέπουν εἰς ὅλους τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔχουν γνώσιν ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν, τὰς ὁποῖας καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπόκρυφα μέρη διαπράττουν οἱ ἄνθρωποι.
- Σοφ. Σειρ. 23,20 πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα, ἔγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.
- Σοφ. Σειρ. 23,20 Πρὶν δημιουργηθῶν τὰ σύμπαντα ἦσαν ὅλα γνωστὰ στὸν Θεόν. Ἔτσι καὶ μετὰ τὴν δημιουργίαν τῶν αὐτῶν τὰ πάντα ἐπιβλέπει καὶ γνωρίζει.
- Σοφ. Σειρ. 23,21 οὗτος ἐν πλατεῖαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, καὶ οὐδ' οὐχ ὑπενόησεν πιασθήσεται. -

- Σοφ. Σειρ. 23,21 Αυτός ο πόρνος εις τας κοσμοβριθείς πλατείας της πόλεως θα τιμωρηθή και εκεί, όπου δεν υπωπτεύετο τον κίνδυνον, θα συλληφθή επ' αυτοφώρῳ.
- Σοφ. Σειρ. 23,22 Οὕτως και γυνή καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα και παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἄλλοτρίου·
- Σοφ. Σειρ. 23,22 Ἐτσι θα τιμωρηθή και η γυναικα, η οποία έχει εγκαταλείψει τον άνδρα της και έφερεν στον κόσμο παιδί από ξένον άνδρα.
- Σοφ. Σειρ. 23,23 πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ Ὑψίστου ἠπειθήσε, και δεύτερον εις ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμέλησε, και τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη, ἐξ ἄλλοτρίου ἄνδρὸς τέκνα παρέστησεν.
- Σοφ. Σειρ. 23,23 Αυτή πρώτον μεν παρήκουσε τον νόμον του Υψίστου, δεύτερον ημάρτησεν απέναντι του συζύγου της και τρίτον διέπραξε μοιχείαν και απέκτησε τέκνα από άλλον άνδρα.
- Σοφ. Σειρ. 23,24 αὕτη εις ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, και ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπίσκοπὴ ἔσται.
- Σοφ. Σειρ. 23,24 Αυτή βιαίως θα οδηγηθῆ έξω από την οικίαν της και θα παρουσιασθῆ ενώπιον του λαού, δια να δικασθῆ· αλλά και τα τέκνα της θα συναντήσουν δοκιμασίας εις την ζωὴν των.
- Σοφ. Σειρ. 23,25 οὐ διαδώσουσι τὰ τέκνα αὐτῆς εις ῥίζαν, και οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσι καρπὸν.
- Σοφ. Σειρ. 23,25 Τα τέκνα αὐτῆς δεν θα απλώσουν τας ρίζας των και δεν θα ριζοβολήσουν. Και οι κλάδοι της δεν θα αποφέρουν καρπὸν, δεν θα αφήσουν απογόνους.
- Σοφ. Σειρ. 23,26 καταλείψει εις κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, και τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 23,26 Θα αφήσῃ κατηραμένην ἀνάμνησιν και η καταισχύνῃ της ποτέ δεν θα εξαλειφθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 23,27 και ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες ὅτι οὐθέν κρεῖττον φόβου Κυρίου και οὐθέν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 23,27 Ἐτσι δε θα διδαχθὸν από τα πράγματα και θα μάθουν οι υπόλοιποι άνθρωποι, ότι δεν υπάρχει τίποτε καλύτερον από τον σεβασμὸν και την ευλάβειαν προς τον Κυριον· και τίποτε γλυκύτερον, από το να προσέχη και να τηρῆ κανεῖς τας εντολάς του Κυρίου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 24

- Σοφ. Σειρ. 24,1 ΑΙΝΕΣΙΣ ΣΟΦΙΑΣ. - Ἡ σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς και ἐν μέσω λαοῦ αὐτῆς καυχῆσεται.
- Σοφ. Σειρ. 24,1 ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ. - Η σοφία θα επαινέσῃ τον εαυτὸν της και εν μέσω του λαοῦ θα δοξασθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 24,2 ἐν ἐκκλησίᾳ Ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει και ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυχῆσεται·
- Σοφ. Σειρ. 24,2 Εἰς συγκέντρῳσιν πιστῶν εν ονόματι του Κυρίου θα ανοίξη το στόμα της και ενώπιον των θείων δυνάμεων θα εγκωμιασθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 24,3 ἐγὼ ἀπὸ στόματος Ὑψίστου ἐξῆλθον, και ὡς ὀμίχλη κατεκάλυψα γῆν·
- Σοφ. Σειρ. 24,3 “Εγὼ, θα εἶπη, ἔχω βγη από στόμα του Υψίστου Θεοῦ και ὡσάν ὀμίχλη εσκεπασα ολόκληρον την γην.
- Σοφ. Σειρ. 24,4 ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα, και ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης·
- Σοφ. Σειρ. 24,4 Εγὼ ἔχω κατασκηνώσει εις τα ὑψη του ουρανοῦ και ο θρόνος μου εἶναι ἐπάνω εις στύλον νεφέλης.
- Σοφ. Σειρ. 24,5 γῦρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη και ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα·
- Σοφ. Σειρ. 24,5 Τον ουράνιον θόλον εγὼ μόνη περιήλθον και εις τα βάθη των θαλασσῶν μόνη εγὼ περιεπάτησα.
- Σοφ. Σειρ. 24,6 ἐν κύμασι θαλάσσης και ἐν πάσῃ τῆ γῆ και ἐν παντὶ λαῷ και ἔθνει ἐκτησάμην.
- Σοφ. Σειρ. 24,6 Ἐπάνω εις τα κύματα της θαλάσσης και εις ὅλην την γην και εις κάθε λαὸν και ἔθνος εγὼ εβασίλευσα.
- Σοφ. Σειρ. 24,7 μετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζήτησα και ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι.
- Σοφ. Σειρ. 24,7 Ἀνάμεσα εις ὅλους τούτους τους λαοὺς και τα ἔθνη ἐζήτησα κατοικίαν προς ἀνάπαυσίν μου. Ἀνεζήτησα εις ποίου την χώραν θα εγκατασταθῶ.
- Σοφ. Σειρ. 24,8 τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίστης ἀπάντων, και ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνὴν μου και εἶπεν· ἐν Ἰακώβ κατασκήνωσον και ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομήθητι.
- Σοφ. Σειρ. 24,8 Τότε μου ἔδωσε την εντολήν ο Δημιουργὸς του συμπαντος. Αυτὸς ο οποίος εμέ εδημιούργησεν, εστερέωσε την σκηνὴν της αναπαυσεῶς μου και μου εἶπε· Θα κατοικήσης στον λαὸν Ἰακώβ, πάρε ὡς ιδιοκτησίαν σου την χώραν του Ἰσραήλ.
- Σοφ. Σειρ. 24,9 πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς ἔκτισέ με, και ἔως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω.
- Σοφ. Σειρ. 24,9 Προ πάντων των αἰῶνων και προ πάσης αρχῆς με εδημιούργησε και δεν θα παύσω να υπάρχω αιωνίως.
- Σοφ. Σειρ. 24,10 ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα και οὕτως ἐν Σιών ἐστηρίχθην·
- Σοφ. Σειρ. 24,10 Εἰς την ἁγίαν Σκηνὴν του Μαρτυρίου ενώπιον αὐτοῦ εγὼ ἐλειτούργησα και ἔτσι εστερέωσα μόνιμον την κατοικίαν μου εις τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Σοφ. Σειρ. 24,11 ἐν πόλει ἡγαπημένη ὁμοίως με κατέπαυσε, και ἐν Ἱερουσαλήμ ἡ ἐξουσία μου·
- Σοφ. Σειρ. 24,11 Αυτὸς ο ἴδιος με εγκατέστησε με πάσαν ἀνεσιν εις την αγαπημένην του πόλιν και ἔτσι εις την Ἱερουσαλήμ υπάρχει ο θρόνος και η ἐξουσία μου.

- Σοφ. Σειρ. 24,12 καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῶ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 24,12 Ἐρριζοβόλησα εἰς ἓνα ἐνδοξον λαόν εἰς ἰδιοκτησίαν του Κυρίου εἰς τὴν ἰδικήν του κληρονομίαν.
- Σοφ. Σειρ. 24,13 ὡς κέδρος ἀνουψώθη ἐν τῷ λιβάνῳ καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Ἀερμών·
Σοφ. Σειρ. 24,13 Ἀνουψώθη καὶ ἐμεγαλύνθη, ὅπως ἀνουπώνεται μεγαλοπρεπῆς ἡ κέδρος στὸν Λιβανόν, καὶ ὅπως ἡ κυπάρισσος εἰς τὰ ὄρη Ἀερμών.
- Σοφ. Σειρ. 24,14 ὡς φοῖνιξ ἀνουψώθη ἐν αἰγιαλοῖς καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχώ, ὡς ἐλαία εὐπρεπῆς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνουψώθη ὡς πλάτανος,
Σοφ. Σειρ. 24,14 Ἀνουψώθη μεγαλοπρεπῆς, ὅπως ὁ φοῖνιξ εἰς τὰς παραλίους περιοχάς, ὅπως αἱ τριανταφυλλεῖαι εἰς τὴν Ἱεριχώ, ὅπως ἡ ωραιότατη ἐλαία εἰς τὰς πεδιάδας. Ἀνουψώθη μεγαλοπρεπῆς ὡς πλάτανος.
- Σοφ. Σειρ. 24,15 ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμήν καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν, ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ καὶ ὡς λιβάνου ἀτμίς ἐν σκηνῇ.
Σοφ. Σειρ. 24,15 Ὅπως ἡ εὐοσμία κανέλλα καὶ ὁ ἀρωματικὸς ἀσπάλαθος ἐδῶσα καὶ δίδω ἐγὼ τὴν εὐωδίαν. Καὶ ὅπως ἡ ἐκλεκτὴ σμύρνα, διασκορπίζω τὸ ἀρώμα· ὅπως ἡ χαλβάνη καὶ ὁ ὄνυξ καὶ ἡ στακτὴ καὶ τὸ θυμίαμα τοῦ λιβανίου εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 24,16 ἐγὼ ὡς τερέμινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.
Σοφ. Σειρ. 24,16 Ἐγὼ ἤπλωσα τοὺς κλάδους μου ὡς τὴν τερέμινθον καὶ αὐτοὶ οἱ κλάδοι μου εἶναι κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.
- Σοφ. Σειρ. 24,17 ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλοῦτου.
Σοφ. Σειρ. 24,17 Ἐγώ, ὅπως ἡ θαλλερὴ ἄμπελος ποῦ βλαστάνει ωραίους καὶ καρποφόρους τοὺς κλάδους τῆς, ἔχω ἄνθη, τὰ ὁποῖα καρποφοροῦν δόξαν καὶ πλοῦτον.
- Σοφ. Σειρ. 24,18 [ἐγὼ μήτηρ τῆς ἀγαπήσεως τῆς καλῆς, καὶ φόβου καὶ γνώσεως καὶ τῆς ὀσίας ἐλπίδος, δίδομαι οὖν πᾶσι τοῖς τέκνοις μου, ἀειγενῆς τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ].
Σοφ. Σειρ. 24,18 Ἐγὼ εἶμαι ἡ μήτηρ τῆς πλέον ἀγνῆς καὶ ἀδόλου ἀγάπης, τοῦ θείου φόβου καὶ τῆς υγιοῦς γνώσεως καὶ τῆς ἀγίας ἐλπίδος. Ἐγὼ χαρίζομαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλα τὰ τέκνα μου, πάντοτε ὑπάρχουσα εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 24,19 προσέλθετε πρὸς με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γεννημάτων μου ἐμπλήσθητε·
Σοφ. Σειρ. 24,19 Ἐλάτε, λοιπόν, πρὸς ἐμὲ ὅλοι σεις οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμεῖτε νὰ με ἀποκτήσετε, καὶ χορτάσατε ἀπὸ τοὺς καρποὺς μου.
- Σοφ. Σειρ. 24,20 τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ τὸ μέλι γλυκύ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηρίον.
Σοφ. Σειρ. 24,20 Καὶ μόνη ἡ σκέψις καὶ ἀνάμνησίς σας περὶ ἐμοῦ εἶναι γλυκυτέρα ἀπὸ τὸ μέλι καὶ ἡ ἀπόκτησίς μου εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν κηρήθρας.
- Σοφ. Σειρ. 24,21 οἱ ἐσθιοντές με ἔτι πεινάσουσι, καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν.
Σοφ. Σειρ. 24,21 Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι με τρώγουν, θὰ ἔχουν ἀκόμη ὄρεξιν καὶ πείναν δι' ἐμὲ· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ με πίνουν θὰ διψοῦν πάλιν δι' ἐμὲ.
- Σοφ. Σειρ. 24,22 ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἀμαρτήσουσι.
Σοφ. Σειρ. 24,22 Ὅποιος με προσέχει καὶ ὑπακούει στοὺς λόγους μου, ποτὲ δὲν θὰ ἐντροπιασθῇ· καὶ ὅσοι ἐργάζονται ὑπὸ τὴν ἐμπνευσίν μου, δὲν θὰ περιπέσουν εἰς σφάλματα.
- Σοφ. Σειρ. 24,23 ταῦτα πάντα βιβλὸς διαθήκης Θεοῦ Ὑψίστου, νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσεῖς κληρονομίαν συναγωγᾶς Ἰακώβ.
Σοφ. Σειρ. 24,23 Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ Βιβλὸς τῆς Διαθήκης Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὁ Νόμος, τὸν ὁποῖον διέταξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς, ἡ ἱερὰ κληρονομία στους λαοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.
- Σοφ. Σειρ. 24,24 [μὴ ἐκλύεσθε ἰσχὺν ἐν Κυρίῳ, κολλᾶσθε δὲ πρὸς αὐτόν, ἵνα κραταιώσῃ ὑμᾶς, Κύριος παντοκράτωρ Θεὸς μόνος ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην αὐτοῦ σωτήρ].
Σοφ. Σειρ. 24,24 Μὴ παραλύετε καὶ μὴ χάνετε τὴν δύναμίν σας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ προσκολληθῆτε εἰς αὐτόν, δια νὰ σας ἐνισχύσῃ, διότι ὁ Κύριος εἶναι ὁ μόνος παντοκράτωρ Θεός, καὶ κανεὶς ἄλλος σωτήρ πλην αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει.
- Σοφ. Σειρ. 24,25 ὁ πιμπλῶν ὡς Φεισῶν σοφίαν καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων,
Σοφ. Σειρ. 24,25 Αὐτὸς κάμνει νὰ πλημμυρίξῃ ἡ σοφία, ὅπως τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Φεισῶν καὶ ὅπως τὰ ὕδατα τοῦ Τίγρητος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν νέων καρπῶν.
- Σοφ. Σειρ. 24,26 ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ,
Σοφ. Σειρ. 24,26 Αὐτὸς, ποῦ ὑπερεκχειλίζει τὴν γνώσιν καὶ τὴν σοφίαν, ὅπως ὁ Εὐφράτης τὰ ὕδατά του καὶ ὅπως ὁ Ἰορδάνης κατὰ τὴν περίοδον τοῦ θερισμοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 24,27 ὁ ἐκφραίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.
Σοφ. Σειρ. 24,27 Αὐτὸς ποῦ ἀποστέλλει ὡς ὀλόλαμπρον φῶς τὴν υγιὰ μόρφωσιν, ὅπως ὁ Γηὼν τὰ πλοῦσια νερά του εἰς περίοδον τρυγητοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 24,28 οὐ συνέτελεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτήν, καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν·
Σοφ. Σειρ. 24,28 Οὔτε ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἐγνώρισεν εἰς βάθος καὶ πλάτος τὴν θείαν σοφίαν, οὔτε καὶ ὁ τελευταῖος θὰ ἐξιχνίασῃ ποτὲ αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 24,29 ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανόημα αὐτῆς καὶ ἡ βουλή αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης,

- Σοφ. Σειρ. 24,29 Αι υψηλαί αλήθειαι της θείας σοφίας είναι περισσότεραι από τα ύδατα της θαλάσσης, και αι αναρίθμητοι σομβουλαί της, ως εάν προσέρχωνται από απέραντον ωκεανόν.
- Σοφ. Σειρ. 24,30 κάγώ ως διώρυξ από ποταμοῦ καί ως ὑδραγωγός ἐξήλθον εἰς παράδεισον·
- Σοφ. Σειρ. 24,30 Εγώ, η σοφία, εἶμαι ωσάν πλουσία διώρυξ ὕδατος από κάποιον ποταμόν και σαν υδραγωγός, ο οποίος ἐξήλθα, δια να ποτίσω τον κήπον.
- Σοφ. Σειρ. 24,31 εἶπα· ποτιῶ μου τὸν κήπον καὶ μεθύσω μου τὴν πρασιάν· καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι ἡ διώρυξ εἰς ποταμόν, καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.
- Σοφ. Σειρ. 24,31 Εἶπα, θα ποτίσω τον κήπον μου, θα μεθύσω με τα ἀφθονα ὕδατά μου τας πρασιάς· και ἰδοὺ ὅτι η διώρυξ ἐγένε ποταμός και ο ποταμός ἐγένε θάλασσα.
- Σοφ. Σειρ. 24,32 ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶ καὶ ἐκφανῶ αὐτὰ ἕως εἰς μακράν·
- Σοφ. Σειρ. 24,32 Απλών ἀκόμη την μόρφωσιν ὅπως διαχέεται το ὀρθρινόν φως, και θα φανερώσω τα σοφά αὐτῆς διδάγματα ἕως στον πλέον μακρυνόν κόσμον.
- Σοφ. Σειρ. 24,33 ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητεῖαν ἐκχεῶ καὶ καταλείψω αὐτήν εἰς γενεάς αἰώνων.
- Σοφ. Σειρ. 24,33 Διαχύνω την διδασκαλίαν μου ως σπουδαιότατον κήρυγμα του Θεοῦ, και θα κληροδοτήσω αὐτήν εἰς τας δια μέσου των αἰώνων γενεάς των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 24,34 ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 24,34 Προσέξατε, ἐγώ που γράφω αὐτὰ τα σχετικά με την σοφίαν, δεν ἐκοπίασα μόνον δια τον εαυτόν μου, ἀλλά και δι' ὅλους ἐκείνους, οι οποίοι ἀναζητοῦν και θέλουν να εὑρουν την σοφίαν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 25

- Σοφ. Σειρ. 25,1 Ἐν τρισὶν ὡραῖσθην καὶ ἀνέστην ὡραία ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων· ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν πλησίον, καὶ γυνή καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.
- Σοφ. Σειρ. 25,1 Τρία πράγματα με στολίζουν κατὰ τρόπον ὡραίων, και ὡραία παρουσιάζομαι ἐνώπιον Θεοῦ και ἀνθρώπων. Πρώτον· ὁμόνοια μεταξύ των ἀδελφῶν. Δεύτερον· φιλία μεταξύ των φίλων και των γειτόνων. Τρίτον· καλή συμπεριφορά των συζύγων μεταξύ των.
- Σοφ. Σειρ. 25,2 τρία δὲ εἶδη ἐμίσησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν· πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συνέσει. -
- Σοφ. Σειρ. 25,2 Τρεις τάξεις ἀνθρώπων ἐμίσησεν η ψυχὴ μου και ἐδυσφόρησα πάρα πολὺ δια την ὑπαρξίν των. Πτωχὸν ὑπερήφανον, πλούσιον ψεύστην, και γέροντα μοιχόν, ο οποίος συνεχῶς χάνει την ὀρθοφροσύνην του.
- Σοφ. Σειρ. 25,3 Ἐν νεότητι οὐ συναγήοχας, καὶ πῶς ἂν εὖροις ἐν τῷ γήρῳ σου;
- Σοφ. Σειρ. 25,3 Εφ' ὅσον κατὰ την νεότητά σου δεν ἀπεθησαύρισες σοφίαν και σύνεσιν, πως θα την ἐχης κατὰ τα γηρατεία σου;
- Σοφ. Σειρ. 25,4 ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρίσις καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν.
- Σοφ. Σειρ. 25,4 Ποσον ὡραῖον εἶναι δια κεφαλάς, που ἔχουν κάτασπρα μαλλιά, η ὀρθοφροσύνη, και δια τους πρεσβυτέρους κατὰ την ηλικίαν να γνωρίζουν και να δίδουν καλὰς συμβουλὰς!
- Σοφ. Σειρ. 25,5 ὡς ὡραία γερόντων σοφία καὶ δεδοξασμένοις διανόημα καὶ βουλή.
- Σοφ. Σειρ. 25,5 Ποσον ὡραία και ταιριασθὴ εἶναι η σοφία δια τους γέροντας, εἰς δε τους μεγάλους και δοξασμένους ἐπὶ της γῆς η ὀρθὴ σκέψις και συμβουλή!
- Σοφ. Σειρ. 25,6 στέφανος γερόντων πολυπειρία, καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου. -
- Σοφ. Σειρ. 25,6 Ὠραῖος ταιριαστός στέφανος εἰς την κεφαλὴν των γερόντων εἶναι η πλουσία υγιῆς πείρα καύχημά των δε η εὐλάβεια προς τον Κυρίον.
- Σοφ. Σειρ. 25,7 Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν καρδίᾳ καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης· ἄνθρωπος εὐφραϊνόμενος ἐπὶ τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν·
- Σοφ. Σειρ. 25,7 Ἐννέα τάξεις ἐμακάρισα με ὅλην μου την καρδίαν. Και την δεκάτην τάξιν θα την διακηρῦξω με τους λόγους μου. Πρώτον, ἀνθρωπον ο οποίος ευφραίνεται δια τα καλὰ του παιδιὰ. Δεύτερον, ἐκείνον που ζη και βλέπει την καταστροφὴν των ἐχθρῶν του.
- Σοφ. Σειρ. 25,8 μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὃς ἐν γλώσσει οὐκ ὠλίσθησε, καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ αὐτοῦ·
- Σοφ. Σειρ. 25,8 Τρίτον, ευτυχὴ ἐκείνον, ο οποίος συνοικεῖ με συνετὴν και σώφρονα σύζυγον. Τέταρτον, ἐκείνον ο οποίος δεν ἐξολισθαίνει εἰς ἀμαρτήματα γλώσσης. Πέμπτον, ἐκείνον που δεν υπηρέτησεν ὡς προϊστάμενον κατώτερόν του.
- Σοφ. Σειρ. 25,9 μακάριος ὃς εὔρε φρόνησιν, καὶ ὃ διηγούμενος εἰς ὅτα ἀκούοντων·
- Σοφ. Σειρ. 25,9 Μακάριος ἐκείνος, ο οποίος εὔρε και ἀπέκτησε σύνεσιν, ἐκείνος ο οποίος διδάσκει εἰς ἀνθρώπους, οι οποίοι τον ἀκούουν με προθυμίαν.
- Σοφ. Σειρ. 25,10 ὡς μέγας ὁ εὐρῶν σοφίαν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν Κύριον·

- Σοφ. Σειρ. 25,10 Ποσον μέγας είναι εκείνος, ο οποίος ευρήκε και απέκτησε σοφίαν! Αυτός όμως παρ' όλην την σοφίαν του δεν είναι ανώτερος από εκείνον, ο οποίος φοβείται τον Κοριον.
- Σοφ. Σειρ. 25,11 φόβος Κυρίου υπέρ πᾶν υπερέβαλεν, ὁ κρατῶν αὐτοῦ τίνι ὁμοιωθήσεται;
- Σοφ. Σειρ. 25,11 Ὁ φόβος του Κυρίου είναι ανώτερος από κάθε τι· και προς ποῖον θα παρομοιάσωμεν εκείνον, που έχει και κρατεί μέσα του αὐτὸν τον φόβον;
- Σοφ. Σειρ. 25,12 [φόβος Κυρίου ἀρχὴ ἀγαπήσεως αὐτοῦ, πίστις δὲ ἀρχὴ κολλήσεως αὐτοῦ].
- Σοφ. Σειρ. 25,12 Ὁ φόβος του Κυρίου είναι η αρχή και η προϋπόθεσις της αγάπης μας προς αὐτόν, η δε πίστις μας είναι η αρχή της προσκολλησεῶς μας εἰς αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 25,13 Πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός·
- Σοφ. Σειρ. 25,13 Καθε ἄλλην πληγὴν την υπομένει κανείς, οχι όμως και την πληγὴν της καρδίας. Καθε ἄλλην πονηρίαν την υπομένει, οχι όμως και την πονηρίαν της γυναικός.
- Σοφ. Σειρ. 25,14 πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.
- Σοφ. Σειρ. 25,14 Καθε συμφορὰν την υπομένω, πλην συμφορὰς προερχομένης ἀπὸ εκείνους, που με μισούν, ὅπως και κάθε εκδίκησιν και μη εκδίκησιν, προερχομένην ἀπὸ εχθρούς.
- Σοφ. Σειρ. 25,15 οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφρα, καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.
- Σοφ. Σειρ. 25,15 Δεν υπάρχει περισσότερο κακή και επικίνδυνος κεφαλὴ ἀπὸ την δηλητηριώδη κεφαλὴν του ὄφρα· και δεν υπάρχει χειρότερος θυμὸς ἀπὸ τον θυμὸν του εχθροῦ.
- Σοφ. Σειρ. 25,16 συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκῆσω ἢ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικός πονηρᾶς.
- Σοφ. Σειρ. 25,16 Προτιμῶ να συνοικήσω με λέοντα και δράκοντα, παρὰ να συγκατοικῶ με κακὴν γυναίκα.
- Σοφ. Σειρ. 25,17 πονηρία γυναικός ἀλλοιοῖ τὴν ὄρασιν αὐτῆς καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ἄρκος.
- Σοφ. Σειρ. 25,17 Η κακία της γυναικός αλλοιώνει την εμφάνισίν της γενικῶς· κάμνει σκοτεινόν το πρόσωπόν της, ὡσάν το πρόσωπον της ἄρκτου.
- Σοφ. Σειρ. 25,18 ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀναπνεσθῆται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἀκούσας ἀνεστέναξε πικρά.
- Σοφ. Σειρ. 25,18 Ὁ σύζυγός της θα καθισθῆ εν ἀνέσει ανάμεσα στους φίλους του, ὅταν ὁμως ἀκουσθῆ δι' αὐτὴν θα ἀναστενάξῃ με μεγάλην πικρίαν.
- Σοφ. Σειρ. 25,19 μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός, κλῆρος ἀμαρτωλοῦ ἐπιπέσει αὐτῇ.
- Σοφ. Σειρ. 25,19 Καθε ἄλλη κακία είναι μικρὰ εμπρὸς εἰς την κακίαν της γυναικός. Ὡς κακὸν μερίδιον ας πέσῃ ἐπάνω της κλῆρος και κατάντημα ἀμαρτωλοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 25,20 ἀνάβασις ἀμμῶδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου, οὕτως γυνὴ γλωσσῶδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.
- Σοφ. Σειρ. 25,20 Ὅ,τι είναι η ἀμμουδερὴ ἀνωφέρεια δια τα πόδια του γέροντος, ἔτσι είναι και η γλωσσῶδης γυνὴ δια τον φιλήσυχον ἀνδρα της.
- Σοφ. Σειρ. 25,21 μὴ προσπέσης ἐπὶ κάλλος γυναικός καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσης.
- Σοφ. Σειρ. 25,21 Μὴ παρασυρθῆς ἀπὸ το κάλλος της γυναικός. Καμμίαν γυναίκα ας μὴ ἐπιθυμήσης μετὰ πόθου.
- Σοφ. Σειρ. 25,22 ὀργὴ καὶ ἀναιδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη γυνὴ ἐὰν ἐπιχορηγῆ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 25,22 Εἶναι κάτι το ἐξοργιστικόν, το ἀναιδέες, το ἐξευτελιστικόν, η γυνὴ να ἐπιχορηγῆ και διατρέφῃ τον ἀνδρα της.
- Σοφ. Σειρ. 25,23 καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρᾶ· χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα ἦτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἀνδρα αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 25,23 Γυνὴ με χυδαῖαν ψυχὴν, με σκυθρωπὸν το πρόσωπον και με πικραμμένην καρδίαν, εἶναι κακὴ σύζυγος. Χεῖρες συζύγου ἀδρανεῖς και γόνατα παραλελυμένα δεν είναι δυνατόν να κάμουν εὐτυχισμένον τον σύζυγόν της.
- Σοφ. Σειρ. 25,24 ἀπὸ γυναικός ἀρχὴ ἀμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.
- Σοφ. Σειρ. 25,24 Ἀπὸ την γυναίκα, ἀπὸ την Εὐάν, ἤλθεν η ἀρχὴ της ἀμαρτίας, και ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀποθνήσκομεν ὅλοι.
- Σοφ. Σειρ. 25,25 μὴ δῶς ὕδατι διέξοδον μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν.
- Σοφ. Σειρ. 25,25 Μὴ δίδῃς ἐλευθέραν ροὴν στο ὕδωρ, οὔτε ἐξουσίαν εἰς κακὴν γυναίκα.
- Σοφ. Σειρ. 25,26 εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 25,26 Εἴ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπόκοψέ την ἀπὸ το σπίτι σου με διαζύγιον.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 26

- Σοφ. Σειρ. 26,1 Γυναικός ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος.
- Σοφ. Σειρ. 26,1 Εὐτυχῆς είναι ο ἀνδρας εκείνος, ο οποίος ἔχει ἐνάρετον σύζυγον. Ὁ ἀριθμὸς των ἐτῶν της ζωῆς του θα διπλασιασθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 26,2 γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἀνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.
- Σοφ. Σειρ. 26,2 Γυνὴ δραστηρία και ἐργατικὴ εὐφραίνει τον ἀνδρα της, τα δε ἔτη της ζωῆς του θα εἶναι γεμάτα ἀπὸ εἰρήνην.
- Σοφ. Σειρ. 26,3 γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθῆ, ἐν μερίδι φοβουμένων Κύριον δοθήσεται.

- Σοφ. Σειρ. 26,3 Ενάρετος γυνή είναι αγαθόν δώρον, που προσφέρεται από τον Κυριον εις εκείνους, οι οποίοι τον φοβούνται.
Σοφ. Σειρ. 26,4 πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθή, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἰλαρόν.
Σοφ. Σειρ. 26,4 Του πλουσίου και του πτωχοῦ η καρδία είναι χαρούμενη και εις κάθε περίστασιν το πρόσωπον των είναι ἰλαρόν, εἰάν ἔχουν σύζυγον ἀγαθὴν.
- Σοφ. Σειρ. 26,5 ἀπὸ τριῶν εὐλαβήθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδεήθη· διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμὸν, ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρά.
Σοφ. Σειρ. 26,5 Ἀπὸ τρία πράγματα εφοβήθη η καρδία μου, δια δε το τέταρτον ηλλιώθη ἀπὸ φόβον το πρόσωπόν μου. Πρώτον, συκοφαντίαν ολοκλήρου πόλεως. Δεύτερον, στασιάσαντα ὄχλον. Τρίτον, φοβερὰν ψευδολογίαν. Ὅλα αὐτὰ εἶναι χειρότερα και ἀπὸ τον θάνατον.
- Σοφ. Σειρ. 26,6 ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικὶ καὶ μᾶστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.
Σοφ. Σειρ. 26,6 Το τέταρτον ὁμως και φοβερότερον εἶναι ο βαθὺς πόνος της καρδίας και πένθος ψυχῆς ἐξ αἰτίας γυναικός, η οποία ζηλεῦει ἄλλας γυναίκας. Η γλώσσα της γίνεται πλέον μαστιγιον εναντίον ὄλων εκείνων, με τους οποίους ἐρχεται εις ἐπικοινωνίαν.
- Σοφ. Σειρ. 26,7 βοοῦγιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρά, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δρασσόμενος σκορπίου.
Σοφ. Σειρ. 26,7 Η κακή γυναίκα εἶναι ἕνας αταίριαστος και κλονιζόμενος ζυγός βοιδίων. Ὅποιος θα επιχειρήση να ἔλθῃ εις επαφήν και να κυριαρχήσῃ εις αὐτήν, εἶναι σαν εκείνον, που πᾶνει με τα χέρια του σκορπιόν.
- Σοφ. Σειρ. 26,8 ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει.
Σοφ. Σειρ. 26,8 Μεγάλη δυστυχία και ὀργή εἶναι η μέθυσος γυναίκα. Ἀυτὴ δεν σκεπάζει ὅσα δια λόγους εντροπῆς πρέπει να εἶναι συγκεκαλυμμένα.
- Σοφ. Σειρ. 26,9 πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 26,9 Η πορνεία της γυναικός φαίνεται ἀπὸ την ζωηρότητα και την αναισχυντίαν των ὀφθαλμῶν της, γίνεται γνωστὴ και ἀπὸ αὐτὰ ἀκόμη τα βλέφαρά της.
- Σοφ. Σειρ. 26,10 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακὴν, ἵνα μὴ εὐροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρήσεται.
Σοφ. Σειρ. 26,10 Πρόσεξε πολὺ και παρακολούθησε συνεχῶς την ἀδιάντροπον θυγατέρα, μήπως τυχόν αὐτὴ, εκμεταλλεομένη την ἀμέλειάν σου, κάμῃ κακὴν χρῆσιν εις βάρος της.
- Σοφ. Σειρ. 26,11 ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσης ἐάν εἰς σὲ πλημμελήσῃ·
Σοφ. Σειρ. 26,11 Πρόσεξε τα ἀναιδῆ βλέμματα της και μη εκπλαγῆς, εἰάν και προς σε τον ἴδιον αὐθαδιάσῃ.
Σοφ. Σειρ. 26,12 ὡς διψῶν ὄδοιπóρος τὸ στόμα ἀνοίξει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.
Σοφ. Σειρ. 26,12 Η κόρη αὐτῆ, σαν διψασμένος ὀδοιπóρος, θα ἀνοίξῃ το στόμα της, και θα ρουφήσῃ κάθε νερό, που θα συναντήσῃ. Ἐὰν καθίσῃ ἀπέναντι ὁποιοδῆποτε πασσάλου και εις κάθε πονηρόν βέλος θα ἀνοίξῃ την φαρέτραν της.
- Σοφ. Σειρ. 26,13 χάρις γυναικὸς τέρπει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὀσῆ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 26,13 Ὅμως η χάρις, η ψυχικὴ ευγένεια και καλωσύνη της συζύγου τέρπει τον ἄνδρα της. Η δε ὀρθοφροσύνη και η καλὴ διαγωγή της θα στερεώσουν και θα θρέψουν τα ὀσῆα του.
- Σοφ. Σειρ. 26,14 δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρά, καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς.
Σοφ. Σειρ. 26,14 Δωρεὰ Θεοῦ εἶναι γυνὴ σιωπηλὴ. Δεν ὑπάρχει δε κανένα ἀντάλλαγμα μιας γυναικείας ψυχῆς, μορφωμένης κατὰ Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 26,15 χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρά, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.
Σοφ. Σειρ. 26,15 Η εντροπαλή και συνεσταλμένη σύζυγος εἶναι διπλὴ χάρις παρὰ του Θεοῦ, και δεν ὑπάρχει ζῦγι ἰκανόν, να σταθμίσῃ την ἀξίαν της ἐνάρετου αὐτῆς ψυχῆς.
- Σοφ. Σειρ. 26,16 ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις Κυρίου καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 26,16 Ὅπως ο ἀνατέλλων ἥλιος εις τα ὑψη του ουρανοῦ του Κυρίου, ἔτσι και το ψυχικόν κάλλος της ἐναρέτου γυναικὸς λάμπει μέσα στον στολισμόν της οἰκίας της.
- Σοφ. Σειρ. 26,17 λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἀγίας καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ.
Σοφ. Σειρ. 26,17 Ὅπως λάμπει ο λύχνος ἐπάνω εις την ἱερὰν ἐπτάφωτον λυχνίαν, ἔτσι ακτινοβολεῖ και η ωραιότης του προσώπου της στο καμαρωτόν σῶμα της.
- Σοφ. Σειρ. 26,18 στῦλοι χρύσειοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς καὶ πόδες ὠραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσταθοῦς.
Σοφ. Σειρ. 26,18 Ὅπως εἶναι ο χρυσοὶ στῦλοι ἐπάνω εις τα ἀργυρὰ βάθρα των, ἔτσι και ο ωραῖοι πόδες στηρίζουν το καλοδεμένον στήθος, το ωραῖον σῶμα της.
- Σοφ. Σειρ. 26,19 Τέκνον, ἀκμὴν ἡλικίας σου συντήρησον ὑγιῆ, καὶ μὴ δῶς ἄλλοτριῶσι τὴν ἰσχύν σου.
Σοφ. Σειρ. 26,19 Παιδί μου, κατὰ το ἄνθος της ἡλικίας σου φύλαξε υγιῆ τον εαυτόν σου, και μη εκδαπανήσῃς εις ξένα πρόσωπα την δύναμίν σου.
- Σοφ. Σειρ. 26,20 ἀναζητήσας παντὸς πεδίου εὐγείων κλῆρον σπεῖρε τὰ ἴδια σπέρματα πεποithῶς τῇ εὐγενείᾳ σου·
Σοφ. Σειρ. 26,20 Ἀλλὰ, ἀφοῦ ἀναζητήσῃς εις κάθε ἀγρόν καλόν ἔδαφος, ἀγαθὴν γυναίκα, σπεῖρε ἐκεῖ τα σπέρματά σου με την πεποithῆσιν, ὅτι θα ἀποκτήσῃς γνησίους και καλοὺς ἀπογόνους.

- Σοφ. Σειρ. 26,21 οὕτως τὰ γενήματά σου περιόντα καὶ παρρήσιαν εὐγενείας ἔχοντα μεγαλυνοῦσι.
 Σοφ. Σειρ. 26,21 Ἐτσι τα παιδιά σου θα ευρίσκονται γύρω σου και με το θάρρος, που τους δίνει η γνησιότης και ευγένεια της καταγωγῆς των, θα μεγαλώνουν.
- Σοφ. Σειρ. 26,22 γυνὴ μισθία ἴση σιάλω λογισθήσεται, ὕπανδρος δὲ πύργος θανάτου τοῖς χρωμένοις λογισθήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 26,22 Γυνή που πωλείται αναίδως είναι σχαμερή ωσάν το σάλιο, η δε πιστή σύζυγος θα φανή πύργος, που εκτοξεύει τον θάνατον εναντίον εκείνων, οι οποίοι με πονηράν διάθεσιν θα σκεφθούν να την πλησιάσουν.
- Σοφ. Σειρ. 26,23 γυνὴ ἀσεβῆς ἀνόμω μερίς δοθήσεται, εὐσεβῆς δὲ δίδοται τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον.
 Σοφ. Σειρ. 26,23 Η ασεβής όμως γυνή παραχωρεῖται ως τιμωρία στον ασεβή άνδρα, η δε ευσεβής γυναίκα δίδεται προς εκείνον, που φοβεῖται τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 26,24 γυνὴ ἀσχήμων ἀτιμίαν κατατρίψει, θυγάτηρ δὲ εὐσχήμων καὶ τὸν ἄνδρα ἐντραπήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 26,24 Γυνή αναίσχυντος θα περιπέση και θα καταπιή κάθε αναισχυντίαν, η δε συνεσταλαμένη και εντροπαλή κόρη θα εντραπή και τον μέλλοντα σύζυγόν της.
- Σοφ. Σειρ. 26,25 γυνὴ ἀδιάτρεπτος ὡς κύων λογισθήσεται, ἡ δὲ ἔχουσα αἰσχύνην τὸν Κύριον φοβηθήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 26,25 Γυνή αδιάντροπος θα θεωρηῖται ωσάν σκύλα, η συνεσταλαμένη όμως και ντροπαλή θα φοβῆται τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 26,26 γυνὴ ἄνδρα ἴδιον τιμῶσα σοφὴ πᾶσι φανήσεται, ἀτιμάζουσα δὲ ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀσεβῆς πᾶσι γνωσθήσεται.
 Σοφ. Σειρ. 26,26 γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, ὁ γὰρ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν αὐτοῦ διπλάσιος ἔσται.
 Σοφ. Σειρ. 26,26 Γυνή, η οποία τιμά τον σύζυγόν της, θα φανή εις όλους, ὅπως και είναι πράγματι, σοφή. Εξ αντιθέτου γυναίκα ασεβῆς και αλαζονική, που εξευτελίζει τον άνδρα της, θα γίνη γνωστή ως τοιαυτή εις όλους. Ευτυχής είναι ο άνδρας, που επήρε σύζυγον ενάρετον. Ο αριθμὸς των ετῶν του θα είναι διπλάσιος.
- Σοφ. Σειρ. 26,27 γυνὴ μεγάλωφνος καὶ γλωσσώδης ὡς σάλπιγξ πολέμων εἰς τροπὴν θεωρηθήσεται, ἀνθρώπου δὲ παντὸς ψυχῆ ὁμοίότροπος τούτοις, πολέμου ἀκαταστασίαις τὴν ψυχὴν διαιτηθήσεται]. -
 Σοφ. Σειρ. 26,27 Γυνή, που κραυγάζει και έχει μεγάλην γλώσσαν, ομοιάζει με πολεμικὴν σάλπιγγα, που τρέπει εις φυγὴν εχθρόν. Και παντὸς ἀνθρώπου ψυχὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θα διέρχεται ζωὴν ἀκατάστατον και πολεμικὴν.
- Σοφ. Σειρ. 26,28 Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμὸς μοι ἐπήλθεν· ἀνὴρ πολεμιστῆς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν, καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν, ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν· ὁ Κύριος ἐτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.
 Σοφ. Σειρ. 26,28 Δια δύο πράγματα λυπεῖται η καρδία μου· κάποιο δε τρίτον εξεγείρει την αγανάκτησίν μου· πρώτον, ανὴρ ο οποίος ε πολέμησε δια την πατρίδα του και έχει καταπέσει εις πτωχείαν. Δεύτερον, ἄνδρες συνετοί, εὐν θεωρηθούν ως σκύβαλα και παραμερισθούν. Τρίτον δε και χειρότερον, ἀνθρωπος ο οποίος ἀπὸ τον δρόμον της ἀρετῆς μεταπηδᾷ εις τα ἀδιέξοδα της ἀμαρτίας. Ο Κυριος τον ετοιμάζει δια την μάχαιραν της οργῆς του.
- Σοφ. Σειρ. 26,29 Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.
 Σοφ. Σειρ. 26,29 Ἐνας ἔμπορος μόλις και μετὰ δυσκολίας θα ἀποφύγη την ἀδικίαν. Ο μεταπράτης όμως δεν θα κατορθώση, να ἀπαλλαγῆ ἀπὸ την ἀμαρτίαν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 27

- Σοφ. Σειρ. 27,1 Χάριν διαφόρου πολλοὶ ἤμαρτον, καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.
 Σοφ. Σειρ. 27,1 Πολλοὶ ἀμαρτάνουν ἔνεκα υλικῆς κέρδους· και ο πλεονέκτης, ο ἐπιζητῶν να αυξήση τα κέρδη του, ἀποστρέφει με σκληρότητα τους οφθαλμούς του ἀπὸ τον πτωχόν και ἀπὸ τον Θεόν της δικαιοσύνης.
- Σοφ. Σειρ. 27,2 ἀναμέσον ἀρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος, καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.
 Σοφ. Σειρ. 27,2 Ὅπως ο πάσσαλος πιεζόμενος ἐμπήγνυται εις τας ἀρθρώσεις των λίθων ἐνός τοῖχου, ἔτσι και η ἀμαρτία ἐνοσηνώνεται μετὰ πωλήσεως και ἀγοράς.
- Σοφ. Σειρ. 27,3 ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδὴν, ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.
 Σοφ. Σειρ. 27,3 Ἐὰν ο κερδοσκοπὸς ἀνθρωπος δεν συγκρατήσῃ συντόμως και ἐγκαίρως τον εαυτόν του με τον φόβον του Θεοῦ, ταχέως θα ἐξολοθρευθῆ ο οἶκος του.
- Σοφ. Σειρ. 27,4 Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 27,4 Ὅταν σείεται το κόσκινον, παραμένουν εις αὐτὸ τα σκύβαλα. Σκύβαλα πολλές φορές, ἀχρηστοι και ἐπιβλαβεῖς σκέψεις και ἐπιθυμίαι, μένουν εις την διάνοιαν και την καρδίαν των ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 27,5 σκευὴ κεραμῆος δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 27,5 Τα πῆλινα δοχεῖα του κεραμοποιοῦ τα δοκιμάζει η φωτιά της καμίνου. Η δοκιμασία και η ἐξωτερίκευσις του χαρακτήρας του ἀνθρώπου γίνεται με τους συλλογισμούς και τας συζητήσεστος.
- Σοφ. Σειρ. 27,6 γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐνθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου.
 Σοφ. Σειρ. 27,6 Την ἀξίαν και ποιότητα ἐνός καλλιεργημένου δένδρου φανερώνει ο καρπός· ἔτσι και ο λόγος, η ἐκφρασις των

- επιθυμιών της καρδίας και των σκέψεων του νου, φανερώνει τον άνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 27,7 **πρό λογιμοῦ μὴ ἐπαινήσης ἄνδρα, οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων. -**
Σοφ. Σειρ. 27,7 Μη επαινέσης άνθρωπον πριν η τον ακούσης να ομιλή, διότι η ομιλία είναι δοκιμασία και κριτήριο της αξίας του.
- Σοφ. Σειρ. 27,8 **Ἐὰν διώκης τὸ δίκαιον, καταλήψη καὶ ἐνδύση αὐτὸ ὡς ποδῆρη δόξης.**
Σοφ. Σειρ. 27,8 Εάν επιδιώκης το δίκαιον, θα το καταλάβης και θα το ενδυθῆς ως ἐνδοξον ἱμάτιον, που θα φθάνη μέχρι τα πόδια σου.
- Σοφ. Σειρ. 27,9 **πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανάξει.**
Σοφ. Σειρ. 27,9 Τα πτηνὰ συγκατοικούν με τα ομοιά των· ἔτσι και η ἀλήθεια επανέρχεται, στολισμός και υπερασπιστής, εις εκείνους, οι οποίοι την εφαρμόζουν.
- Σοφ. Σειρ. 27,10 **λέων θήραν ἐνεδρεῦει, οὕτως ἁμαρτίαι ἐργαζομένους ἄδικα.**
Σοφ. Σειρ. 27,10 Ὅπως το ληοντάρι ενεδρεῦει το θήραμά του, ἔτσι και η ἁμαρτία ενεδρεῦει, δια να συλλάβη αυτούς, που την πράττουν.
- Σοφ. Σειρ. 27,11 **διήγησις εὐσεβοῦς διαπαντὸς σοφία, ὃ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.**
Σοφ. Σειρ. 27,11 Η ομιλία του ευσεβοῦς ἀνθρώπου εἶναι πάντοτε σοφή· ὁ δε ἄμυαλος μεταβάλλεται ἀπὸ ἡμέρας εις ἡμέραν, ὅπως η σελήνη.
- Σοφ. Σειρ. 27,12 **εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρὸν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.**
Σοφ. Σειρ. 27,12 Ὅταν πρόκειται να μεταβῆς εν μέσω μωρῶν και ασυνέτων, περιμένε τον κατάλληλον καιρὸν, πότε θα πας και πότε θα ομιλήσης. Μεταξὺ ὅμως των συντεῶν και σοφῶν ἀνθρώπων, να συχνάζης πάντοτε.
- Σοφ. Σειρ. 27,13 **διήγησις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὃ γέλωσ αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.**
Σοφ. Σειρ. 27,13 Αἱ ομιλίες των μωρῶν προκαλοῦν δυσφορίαν και ἀηδίαν και ἀπὸ τα γέλια των προκαλοῦνται πλήθος βρωμερῶν ἁμαρτιῶν.
- Σοφ. Σειρ. 27,14 **λαλιὰ πολυόρκου ὀρθώσει τρίχας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.**
Σοφ. Σειρ. 27,14 Η ἀναιδῆς ομιλία του ἀνθρώπου, που ὀρκίζεται συχνά και εὐκόλα, σηκώνει τας τρίχας της κεφαλῆς μας ἀπὸ φρίκην. Και η διαμάχη του με ἄλλους ὁμοίους του μας κάνει, να κλείωμεν τα αυτιά μας.
- Σοφ. Σειρ. 27,15 **ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδότησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρὰ. -**
Σοφ. Σειρ. 27,15 Αἱ διαμάχαι των υπερηφάνων και ἐγωιστῶν ἔχουν ὡς κατάληξιν των την αιματοχυσίαν και αἱ μεταξύ των ανταλλασσόμενα ἔβρεις εἶναι καταθλιπτικοὶ δια την ἀκοήν μας.
- Σοφ. Σειρ. 27,16 **Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν, καὶ οὐ μὴ εὖρη φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.**
Σοφ. Σειρ. 27,16 Εκείνος που ἀποκαλύπτει τα μυστικά των φίλων του, χάνει την ἐμπιστοσύνην των ἄλλων και δεν θα εὖρη πλέον φίλον σύμφωνα με την ἐπιθυμίαν της καρδίας του.
- Σοφ. Σειρ. 27,17 **στέρξον φίλον καὶ πιστῶθητι μετ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, οὐ μὴ καταδιώξης ὀπίσω αὐτοῦ.**
Σοφ. Σειρ. 27,17 Στέργε με ἀγάπην τον φίλον σου και γίνε ἐμπιστος εις αὐτόν. Εάν ὅμως ἀποκαλύψῃς τα μυστικά του, αὐτός θα σε εγκαταλείψῃ και εἶναι μάταιον πλέον να ἐπιδιώξης την φιλίαν του.
- Σοφ. Σειρ. 27,18 **καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον·**
Σοφ. Σειρ. 27,18 Διότι ὅπως χάνει κανεὶς τον ἀνθρωπον, που ἐγένεν ἐχθρὸς του, κατὰ παρόμοιον τρόπον ἔχασες και συ την φιλίαν του φίλου σου.
- Σοφ. Σειρ. 27,19 **καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρὸς σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν.**
Σοφ. Σειρ. 27,19 Ὅπως ἓνα πτηνόν, το ὁποῖον το ἀφήκες να φύγῃ ἀπὸ τα χέρια σου, δεν επανέρχεται, ἔτσι και συ ἀπεμάκρυνες τον φίλον σου με την ἀδιακρίσιαν σου· ὅσον δε και αν προσπαθήσης, δεν θα τον επανεύρης.
- Σοφ. Σειρ. 27,20 **μὴ αὐτόν διώξης, ὅτι μακρὰν ἀπέστη καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.**
Σοφ. Σειρ. 27,20 Μη ἐπιζητήσης να τον επανεύρης, διότι ἔχει πλέον φύγει μακρὰν ἀπὸ σέ. Ἐτάχυνε το βῆμα του, ὅπως το ζαρκάδι που διαφεύγει την παγίδα.
- Σοφ. Σειρ. 27,21 **ὄτι τραῦμά ἐστὶ καταδῆσαι καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή, ὃ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπήλπισεν. -**
Σοφ. Σειρ. 27,21 Ἐνα τραῦμα εἶναι δυνατόν να το ἐπιδέση κανεὶς, μία ἀντίθεσις μεταξύ των ἀνθρώπων εἶναι δυνατόν να καταλήξῃ εις συνδιαλλαγὴν και συμφιλίωσιν. Ὁ φίλος ὅμως, του ὁποῖου συ ἀπεκάλυψες τα μυστικά, δεν ἔχει καμμίαν ἐλπίδα και οὔτε θέλει να επανασυνάψῃ πάλιν προς σε την φιλίαν του.
- Σοφ. Σειρ. 27,22 **διανεύων ὀφθαλμῶν τεκταίνει κακά, καὶ οὐδεὶς αὐτόν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ·**
Σοφ. Σειρ. 27,22 Εκείνος που μισοικλείει εις ὑποκριτικά νεύματα τους ὀφθαλμοὺς, σχεδιάζει με τέχνην και πράττει κακά και κανεὶς δεν ἠμπορεῖ να τον ἀποφύγῃ.
- Σοφ. Σειρ. 27,23 **ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ στόμα σου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει, ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.**
Σοφ. Σειρ. 27,23 Ἐνώπιόν σου εἶναι ὅλος μέλι και σε κάμνει να χαμογελάς. Προσποιεῖται ὅτι θαυμάζει και επαινεί τα λόγια σου. Κατόπιν ὅμως θα μεταστρέψῃ τα λόγια του και θα δώσῃ νόημα σκανδάλου εις τα ἰδικά σου λόγια, δια να σε εκθέσῃ.

- Σοφ. Σειρ. 27,24 πολλά ἐμίσησα καὶ οὐχ ὠμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος μισήσει αὐτόν.
 Σοφ. Σειρ. 27,24 Πολλά κακὰ ἐμίσησα, ἀλλὰ κανένα τόσο πολὺ, ὅπως αὐτὸν τον ἄνθρωπον. Καὶ ὁ Κύριος ἐπίσης τον μισεῖ.
 Σοφ. Σειρ. 27,25 ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.
 Σοφ. Σειρ. 27,25 Ἐκεῖνος που ρίπτει το λιθάρι υψηλά ἐπάνω ἀπὸ το κεφάλι του, το κατευθύνει ἐναντίον της κεφαλῆς του. Ἐτσι καὶ ἐκεῖνος, που κτυπὰ δολίως τον πλησίον του, ἐπιφέρει τραύματα στον εαυτὸν του.
 Σοφ. Σειρ. 27,26 ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτόν ἐμπεσέεται, καὶ ὁ ἰσθῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἀλώσεται.
 Σοφ. Σειρ. 27,26 Ἐκεῖνος που σκάπτει λάκκον δια τον ἄλλον, θα πέσει ὁ ἴδιος μέσα. Καὶ ὁποῖος στήνει παγίδα εἰς βάρους ἄλλων, θα συλληφθῆ μέ αὐτὴν ὁ ἴδιος.
 Σοφ. Σειρ. 27,27 ὁ ποιῶν πονηρὰ εἰς αὐτόν κυλισθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῶ πόθεν ἦκει αὐτῷ.
 Σοφ. Σειρ. 27,27 Τα κακὰ, τα ὁποῖα μηχανεῦται καὶ πράττει εἰς βάρους ἄλλων κάποιος, θα ἐππέσουν ἐπάνω του, χωρὶς καὶ ὁ ἴδιος να γνωρίζη, ἀπὸ που καὶ πως ἐπῆλθαν ἐναντίον του.
 Σοφ. Σειρ. 27,28 ἐμπαιγμὸς καὶ ὄνειδισμὸς ὑπερηφάνων, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.
 Σοφ. Σειρ. 27,28 Ἐμπαιγμοὶ καὶ ὕβρεις ὑπάρχουν πάντοτε στο στόμα των ὑπερηφάνων. Ἀλλὰ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ἐκδίκησις ἐναντίον των ἐνεδρεύει, ὅπως ὁ λέων παραμονεῦει δια το θήραμά του.
 Σοφ. Σειρ. 27,29 παγίδι ἀλώσσονται οἱ εὐφραϊνόμενοι πτώσει εὐσεβῶν, καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτούς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.
 Σοφ. Σειρ. 27,29 Ἐκεῖνοι που εὐφραίνονται δια τας δυστυχίας καὶ τας θλίψεις των εὐσεβῶν, θα συλληφθῶν εἰς παγίδας συμφορῶν· ὀδύνη δε θα καταναλώσουν αὐτοὺς πρὸ του θανάτου των.
 Σοφ. Σειρ. 27,30 Μῆνις καὶ ὀργὴ καὶ ταῦτὰ ἐστι βδελύγματα καὶ ἀνήρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατῆς ἔσται αὐτῶν.
 Σοφ. Σειρ. 27,30 Μνησικακία, ἐσωτερικὴ ἀγανάκτησις καὶ ἐξωτερικὴ ὀργὴ καὶ αὐτὰ εἶναι ἀξία ἀποστροφῆς. Ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος τα κατέχει καὶ κατέχεται ἀπὸ αὐτὰ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 28

- Σοφ. Σειρ. 28,1 Ὁ ἐκδικῶν παρὰ Κυρίου εὐρήσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει.
 Σοφ. Σειρ. 28,1 Ἐκεῖνος που ἐκδικεῖται τοὺς ἄλλους, θα υποστή ἐκδίκησιν καὶ τιμωρίαν ἀπὸ τον Θεόν, ὁ ὁποῖος θα του καταλογίσῃ αὐστηρῶς καὶ θα τιμωρήσῃ τας ἁμαρτίας του.
 Σοφ. Σειρ. 28,2 ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου, καὶ τότε δεθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται.
 Σοφ. Σειρ. 28,2 Συγχώρησε το ἀδίκημα, που σου ἔκαμεν ὁ πλησίον σου, καὶ τότε, ὅταν προσευχηθῆς πρὸς τον Θεόν, θα λυθῶν καὶ αἱ ἰδικαὶ σου ἁμαρτίαι.
 Σοφ. Σειρ. 28,3 ἄνθρωπος ἄνθρωπῳ συντηρεῖ ὀργὴν, καὶ παρὰ Κυρίου ζητεῖ ἴασιν;
 Σοφ. Σειρ. 28,3 Ὁ ἄνθρωπος ἐνὸς διατηρῆ μνησικακίαν καὶ ὀργὴν ἐναντίον του συνανθρώπου του, ζητεῖ ἐν τούτοις να πάρῃ αὐτὸς συγχώρησιν ἀπὸ τον Θεόν;
 Σοφ. Σειρ. 28,4 ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται;
 Σοφ. Σειρ. 28,4 Δια τον ὁμοιοπαθῆ πλησίον του δεν αἰσθάνεται αὐτὸς ἔλεος καὶ συμπάθειαν, καὶ παρ' ὅλον τούτο ζητεῖ ἀπὸ τον Θεόν ἔλεος δια τας ἁμαρτίας του;
 Σοφ. Σειρ. 28,5 αὐτὸς σὰρξ ὦν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλιάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;
 Σοφ. Σειρ. 28,5 Αὐτὸς, ἀδύνατη σαρξ, κρατεῖ μέσα του μνησικακίαν καὶ ὀργὴν. Ποιὸς ὁμῶς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θα συγχωρήσῃ τας ἁμαρτίας του;
 Σοφ. Σειρ. 28,6 μνήσθητι τὰ ἔσχατα καὶ παῦσαι ἐχθραίνων, καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.
 Σοφ. Σειρ. 28,6 Να ἐνθυμήσαι τα τέλη σου καὶ παῦσε να τρέφῃς ἐχθραν ἐναντίον των ἄλλων. Ἐνθυμήσου την φθορὰν καὶ τον θάνατον καὶ μένε πιστὸς τηρητῆς των ἐντολῶν του Κυρίου.
 Σοφ. Σειρ. 28,7 μνήσθητι ἐντολῶν καὶ μὴ μνησίσης τῷ πλησίον, καὶ διαθήκην Ὑψίστου καὶ πάριδε ἄγνοιαν.
 Σοφ. Σειρ. 28,7 Να ἔχῃς πάντοτε ζωηρὰ υπ' ὄψιν σου τας ἐντολάς του Κυρίου καὶ να μὴ ὀργίζεσαι ἐναντίον του πλησίον σου. Ἐχε κατὰ νουν την διαθήκην του Ὑψίστου καὶ παράβλεψε τας ἀδικίας, τας ὁποῖας ἐξ ἀγνοίας ἡ καὶ ἐν γνώσει σου ἔχουν κάμει οἱ ἄλλοι.
 Σοφ. Σειρ. 28,8 ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμῶδης ἐκκαύσει μάχην,
 Σοφ. Σειρ. 28,8 Να ἀποφεύγῃς τας φιλονεικίας καὶ ἔτσι θα περιορίσης πάρα πολὺ τας ἁμαρτίας σου. Διότι ἄνθρωπος ἐριστικὸς καὶ θυμῶδης ρίπτει ἔλαιον εἰς την φωτιάν καὶ ἀνάπτει μάχας.
 Σοφ. Σειρ. 28,9 καὶ ἀνήρ ἁμαρτωλὸς ταραξεί φίλους καὶ ἀνὰ μέσον εἰρηνευόντων ἐμβάλλει διαβολήν.
 Σοφ. Σειρ. 28,9 Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς καὶ φιλονεικὸς δημιουργεῖ ἀναταραχὴν καὶ μετὰξὺ των φίλων· ὅπως ἐπίσης καὶ μετὰξὺ ἀνθρώπων που ζουν εἰρηνικῶς διασπείρει διαβολάς.
 Σοφ. Σειρ. 28,10 κατὰ τὴν ὕλην τοῦ πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἔσται, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται.

- Σοφ. Σειρ. 28,10 Η φωτιά καίει και ελεγκτείνεται ανάλογα με τα ξύλα, που της ρίπτονται. Έτσι και ο θυμός ενός ανθρώπου είναι ανάλογος με την δύναμιν και την εξουσίαν, που έχει. Αγριεύει και μεγαλώνει ανάλογα με τον πλούτον· όσον δε στερεώνει και ελεγκτείνεται η διαμάχη, τόσον και περισσότερο ανάβει ο θυμός.
- Σοφ. Σειρ. 28,11 ἔρις κατασπευδομένη ἔκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα.
- Σοφ. Σειρ. 28,11 Ἐρις, η οποία δεν συγκρατείται, ανάβει πυρκαϊά· και λογομαχία βιαία και ορμητική φθάνει μέχρις εκχύσεως αίματος.
- Σοφ. Σειρ. 28,12 ἐὰν φυσῆσης εἰς σπινθῆρα, ἔκκαήσεται, καὶ ἐὰν πτύσης ἐπ' αὐτόν, σβεσθήσεται· καὶ ἀμφότερα ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορεύεται.
- Σοφ. Σειρ. 28,12 Εάν φυσῆσης ένα σπινθήρα, ανάπτεις φωτιάν, εάν όμως φτύσης επάνω στον σπινθήρα τον σβήνεις. Και τα δύο προέρχονται από το στόμα σου.
- Σοφ. Σειρ. 28,13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταράσασθε, πολλοὺς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσαν.
- Σοφ. Σειρ. 28,13 Καταραστήτε τον δόλιον ψιθυριστήν και τον διπρόσωπον άνθρωπον, διότι κάτι τέτοιοι κατέστρεψαν πολλούς ειρηνικούς ανθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 28,14 γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσε καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ πόλεις ὄχυράς καθεῖλε καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψε.
- Σοφ. Σειρ. 28,14 Γλώσσα δηλητηριώδης και συκοφαντική πολλούς ανεστάτωσεν. Εξώρισεν αυτούς από το έθνος των εις άλλο έθνος, εκρήμινισεν οχυράς πόλεις και κατέστρεψεν οίκους αρχόντων.
- Σοφ. Σειρ. 28,15 γλῶσσα τρίτη γυναίκα ἀνδρείας ἐξέβαλε καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 28,15 Γλώσσα συκοφαντική έδιώξε δραστηρίας και τιμίας συζύγους από το σπίτι των και τας εστέρησεν από τους καρπούς των μόχθων των.
- Σοφ. Σειρ. 28,16 ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὖρη ἀνάπαυσιν, οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.
- Σοφ. Σειρ. 28,16 Εκείνος που δίδει προσοχήν εις συκοφαντικήν γλώσσαν, δεν θα εὖρη ανάπαυσιν και δεν θα κατοικήση με ησυχίαν και ειρήνην.
- Σοφ. Σειρ. 28,17 πληγὴ μάλιστα ποιεῖ μάλωπα, πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὄστα.
- Σοφ. Σειρ. 28,17 Τα κτυπήματα της μάλιστα προξενούν πληγὰς εις την σάρκα· τα κτυπήματα όμως της γλώσσης σπάζουν κόκκαλα.
- Σοφ. Σειρ. 28,18 πολλοὶ ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπτωκότες διὰ γλῶσσαν.
- Σοφ. Σειρ. 28,18 Πολλοὶ εφονεύθησαν ἐν στόματι μαχαίρας· αυτοὶ όμως δεν εἶναι τόσοι ὅσοι εκείνοι, οἱ οποίοι ἔπεσαν κτυπηθέντες ἀπὸ συκοφαντικὴν γλῶσσαν.
- Σοφ. Σειρ. 28,19 μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διήλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐχ εἴλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη.
- Σοφ. Σειρ. 28,19 Ευτυχής εκείνος, που προεφυλάχθη από αυτήν, και δεν έγινε θύμα του θυμού της· αυτός που δεν έσυρεν επάνω του τον βαρύν ζυγόν της συκοφαντικής γλώσσης και δεν εδέθη με τα καταστρεπτικά της δεσμά.
- Σοφ. Σειρ. 28,20 ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκεοι.
- Σοφ. Σειρ. 28,20 Ο ζυγός της συκοφαντικής γλώσσης είναι σιδηρένιος ζυγός και τα δεσμά της χάλκινα.
- Σοφ. Σειρ. 28,21 θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾄδης αὐτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 28,21 Ο θάνατος, τον οποίον προκαλεῖ η φαρμακερά γλώσσα, είναι πολύ κακός. Προτιμότερος από αυτόν είναι ο άδης.
- Σοφ. Σειρ. 28, 22 οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται.
- Σοφ. Σειρ. 28,22 Αλλά η δηλητηριώδης αυτή γλώσσα δεν θα απλώση την κυριαρχίαν της επάνω στους ευσεβεῖς ανθρώπους. Δεν θα καούν αυτοὶ από τας φλόγας της.
- Σοφ. Σειρ. 28,23 οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτήν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἔκκαήσεται καὶ οὐ μὴ σβεσθῆ· ἔξαποσταλήσεται ἐπ' αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.
- Σοφ. Σειρ. 28,23 Οσοι όμως εγκαταλείπουν τον Κυριον, θα εμπέσουν εις την τυραννικήν κυριαρχίαν αυτής, θα καούν με την φλόγα της και η φλόγα της δεν θα σβήση. Θα επέλθη εναντίον των φοβερὰ η φαρμακερὴ γλώσσα· ὅπως ο άγριος λέων και ὅπως η πάρδαλις, θα καταστρέφη αυτούς.
- Σοφ. Σειρ. 28,24 ἴδε περιφραξὸν τὸ κτήμᾳ σου ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσιὸν κατάδησον.
- Σοφ. Σειρ. 28,24 Πρόσεξε· φράζε ολόγυρα το κτήμα σου με αγκάθια, το δε αργύριόν σου και το χρυσιόν δέσε τα ασφαλή.
- Σοφ. Σειρ. 28,25 καὶ τοῖς λόγοις σου ποιήσον ζυγὸν καὶ σταθμόν, καὶ τῷ στόματί σου ποιήσον θύραν καὶ μοχλόν.
- Σοφ. Σειρ. 28,25 Παρε ζυγαριά και ζύγια, δια να ζυγίσης τα λόγια σου και βάλε στο στόμα σου θύραν και σύρτην.
- Σοφ. Σειρ. 28,26 πρόσεχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ, μὴ πέσης κατέναντι ἐνεδρεῦοντος.
- Σοφ. Σειρ. 28,26 Πρόσεχε, μη γλυστρήσης με την γλώσσαν σου και πέσης εις τα χέρια εκείνου, ο οποίος καιροφυλακτεῖ, δια να σε καταστρέψη.

- Σοφ. Σειρ. 29,1 Ὁ ποιῶν ἔλεος δανειεῖ τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς,
Σοφ. Σειρ. 29,1 Ὁ ελεήμων δανειεῖ προθύμως τον πλησίον του και εκείνος, που ἐρχεται με προθυμία εις βοήθειαν και ενίσχυσιν του πλησίον, τηρεῖ τας εντολάς του Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 29,2 δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εις τὸν καιρὸν·
Σοφ. Σειρ. 29,2 Δώσε δάνειον στον πλησίον σου, όταν ευρίσκεται εις καιρὸν ἀνάγκης· συ δε ο χρωφειλέτης να επιστρέψης την οφειλὴν σου στον πλησίον σου κατὰ τον συμφωνηθέντα καιρὸν.
- Σοφ. Σειρ. 29,3 στερέωσον λόγον καὶ πιστῶθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐρήσεις τὴν χρείαν σου.
Σοφ. Σειρ. 29,3 Τηρησε τον λόγον σου ἀπέναντι του, δειξε προς αὐτὸν την αξιοπιστίαν σου και ἐτσι εις κάθε καιρὸν ἀνάγκης σου θα τον εὐρης πρόθυμον να σε βοηθήσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 29,4 πολλοὶ ὡς εὔρεμα ἐνόμισαν δάνος καὶ παρέσχον πόνον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς.
Σοφ. Σειρ. 29,4 Πολλοὶ ἐνόμισαν ὡς εὐρημα το δάνειον που ἔλαβον, και ἐπροξένησαν ταλαιπωρίας εις εκείνους, οι ὁποιοὶ τους εβοήθησαν.
- Σοφ. Σειρ. 29,5 ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλήσει χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνήν· καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον και ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας και τὸν καιρὸν αἰτιάσεται.
Σοφ. Σειρ. 29,5 Ὁ κακὸς και ἀχάριστος χρωφειλέτης, μέχρις ὅτου θα λάβῃ το δάνειον, καταφιλεῖ την χεῖρα του δανειστοῦ· και δια τα χρήματα του πλησίον, που ἐλπίζει να λάβῃ, χαμηλώνει ικετευτικῶς την φωνήν του. Όταν ὁμως ἐλθῃ ο καιρὸς της ἀποδόσεως του δανείου, ἀναβάλλει και παρελκύνει τον χρόνον, προβάλλει λόγους στενοχωρίας και τας δυσχερεῖς, τάχα, περιστάσεις.
- Σοφ. Σειρ. 29,6 ἐὰν ἰσχύσῃ, μόλις κομίζεται τὸ ἥμισυ καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὔρεμα· εἰ δὲ μὴ, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν· κατάρας και λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ και ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.
Σοφ. Σειρ. 29,6 Ἐὰν ο κακὸς χρωφειλέτης εἶναι εις θέσιν να πληρώσῃ, ο δανειστής του, ἐστὼ και ἀν λάβῃ το ἥμισυ του χρέους, θα θεωρήσῃ τούτο ὡς εὐρημα. Ἐὰν ὁμως δεν ἔχῃ να πληρώσῃ, δεν θα επιστρέψῃ τίποτε εις αὐτὸν και ἐτσι θα τον στερήσῃ ἐξ ολοκλήρου ἀπὸ τα χρήματά του. Και ἐπὶ πλέον θα τον κάμῃ ἐχθρὸν του χωρὶς λόγον. Θα τον πληρώσῃ ὁμως με κατάρας και με ὕβρεις και ἀντὶ της τιμῆς θα του ἀνταποδώσῃ την καταφρόνησιν.
- Σοφ. Σειρ. 29,7 πολλοὶ οὖν χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν, ἀποστερηθῆναι δωρεάν εὐλαβήθησαν.
Σοφ. Σειρ. 29,7 Πολλοὶ, λόγω της πονηρίας των χρωφειλετών, ἀρνοῦνται να δώσουν δάνειον, ἐπειδὴ φοβούνται, μήπως χωρὶς λόγον χάσουν τα χρήματα των.
- Σοφ. Σειρ. 29,8 πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνην μὴ παρελκύσῃς αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 29,8 Παρ' ὅλον ὁμως τούτο συ πρέπει να φανῆς μακρόθυμος και ἐπεικὴς προς τον πτωχὸν και ἐστερημένον, και μὴ ἀναβάλλῃς να δώσης προς αὐτὸν την ἐλεημοσύνην σου.
- Σοφ. Σειρ. 29,9 χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος και κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψῃς αὐτὸν κενόν.
Σοφ. Σειρ. 29,9 Ἐκ σεβασμοῦ προς την ἐντολήν του Θεοῦ ὑποστήριξε τον πτωχὸν, και ὅταν ευρεθῇ εις περίοδον ἀνάγκης και στερήσεως, μὴ τον ἀφήσῃς να φύγῃ χωρὶς την βοήθειάν σου.
- Σοφ. Σειρ. 29,10 ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν και φίλον, καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εις ἀπώλειαν.
Σοφ. Σειρ. 29,10 Ἐν ἀνάγκῃ ας χάσῃς τα χρήματά σου δια τον στερούμενον ἀδελφὸν και φίλον, και μὴ τα ἀφήσῃς να σκουριάσουν κρύπτων αὐτὰ κάτω ἀπὸ λίθους.
- Σοφ. Σειρ. 29,11 θές τὸν θησαυρὸν σου κατ' ἐντολάς Ὑψίστου, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσιόν.
Σοφ. Σειρ. 29,11 Χρησιμοποίησε τα χρήματά σου σύμφωνα με το θέλημα του Ὑψίστου· και αὐτὸ θα σε ὠφελήσῃ περισσότερο ἀπὸ αὐτὸν τούτον τον χρυσόν.
- Σοφ. Σειρ. 29,12 σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ αὕτη ἐξελεῖται σε ἐκ πάσης κακώσεως·
Σοφ. Σειρ. 29,12 Κλείσε στο ταμειον σου ἀντὶ χρημάτων τα καλὰ ἔργα της ἐλεημοσύνης σου· αὐτὰ δε θα σε ἀπαλλάξουν ἀπὸ κάθε ταλαιπωρίαν.
- Σοφ. Σειρ. 29,13 ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους και ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.
Σοφ. Σειρ. 29,13 Ἡ ἐλεημοσύνη σου θα σε υπερασπίσῃ ἐναντίον παντός ἐχθροῦ περισσότερο ἀπὸ ἰσχυράν ἀσπίδα και ἀπὸ δυνατὸν δόρυ.
- Σοφ. Σειρ. 29,14 ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυησεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὸς αἰσχύνην καταλήψει αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 29,14 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος θα ἐγγυηθῇ προθύμως δια τον πλησίον του· μόνον ο ἀδιάντροπος θα ἐγκαταλείψῃ αὐτὸν ἀβοήθητον.
- Σοφ. Σειρ. 29,15 Χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ, ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.
Σοφ. Σειρ. 29,15 Συ δε ο ευεργετούμενος μὴ λησμονήσῃς την ευεργεσίαν του ἐγγυητοῦ σου, διότι εκείνος ἔδωσε προς χάριν σου την ζωὴν του.
- Σοφ. Σειρ. 29,16 ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέφει ἀμαρτωλός, καὶ ἀχάριστος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείπει ῥυσάμενον.
Σοφ. Σειρ. 29,16 Ὁ πονηρὸς και ἀχάριστος ὁμως θα ἀνατρέψῃ την ἀγαθοεργίαν του ἐγγυητοῦ· θα ἐγκαταλείψῃ τον ευεργέτην του

εκείνος, που έχει κατά νουν διαθέσεις αχαριστίας.

- Σοφ. Σειρ. 29,17 ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας καὶ ἐσάλειυσεν αὐτοὺς ὡς κύμα θαλάσσης· ἄνδρας δυνατοὺς ἀπώκισε καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἄλλοτρίοις.
- Σοφ. Σειρ. 29,17 Πολλοὺς ἐγγυητὰς με πολλὰ ἀγαθὰ τους κατέστρεψεν ἡ ἐγγύησις, τοὺς ἐκλόνησεν ὅπως τὰ κύματα τῆς θαλάσσης. Ἐξεδίωξεν ἀπὸ τὸν τόπον τῶν ἀνδρῶν δυνατοῦς καὶ αὐτοὶ περιεπλανήθησαν μέσα εἰς ξένα ἔθνη.
- Σοφ. Σειρ. 29,19 ἀμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγύην καὶ διώκων ἐργολαβίας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.
- Σοφ. Σειρ. 29,19 Ὁ κακὸς ὁμῶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος με υστεροβουλίαν ἐπιπίπτει εἰς ἐγγυήσεις, ἐπιδιώκων με αὐτὰς παράνομα κέρδη, θὰ περιπέσῃ εἰς δίκας καὶ τιμωρίας.
- Σοφ. Σειρ. 29,20 ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δυνάμιν σου καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσης. -
- Σοφ. Σειρ. 29,20 Ὑποστήριξε τὸν πλησίον σου ἀνάλογα με τὴν οικονομικὴν σου ἀντοχήν, πρόσεξε ὁμῶς νὰ μὴ πέσης καὶ σὺ ὁ ἴδιος.
- Σοφ. Σειρ. 29,21 Ἄρχῃ ζωῆς ὕδωρ καὶ ἄρτος καὶ ἰμάτιον καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.
- Σοφ. Σειρ. 29,21 Πρῶτα καὶ ἀπαραίτητα ἐφόδια δια τὴν ζωὴν εἶναι τὸ νερὸ καὶ ὁ ἄρτος. Ἐκ παραλλήλου δὲ ἡ ἐνδυμασία καὶ τὸ σπίτι δια τὴν κάλυψιν τῆς γυμνότητος τοῦ ἀνθρώπου.
- Σοφ. Σειρ. 29,22 κρείσσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἄλλοτρίοις.
- Σοφ. Σειρ. 29,22 Προτιμότερα εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ πτωχοῦ κάτω ἀπὸ ξυλίνην στέγην, παρὰ τὰ πολυτελῆ συμπόσια εἰς ξένα σπίτια.
- Σοφ. Σειρ. 29,23 ἐπὶ μικρῶ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε, καὶ ὄνειδισμὸν παροικίας οὐ μὴ ἀκούσης.
- Σοφ. Σειρ. 29,23 Νὰ μένης ευχαριστημένος καὶ με τὰ πολλὰ καὶ με τὰ ὀλίγα. Ἐτσι δὲ δὲν θὰ ἀκούσης κατηγορίας καὶ ὕβρεις, ὅτι εἶσαι παράσιτον ζῶν εἰς βᾶρος τῶν ἄλλων.
- Σοφ. Σειρ. 29,24 ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὗ παροικήσεις, οὐκ ἀνοίξει στόμα.
- Σοφ. Σειρ. 29,24 Ἀθλία ζωὴ εἶναι νὰ γυρίζῃ ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, διότι ὅπου σταθῆς νὰ ζητήσης βοήθειαν, θὰ ἐντροπιασθῆς καὶ δὲν θὰ ἔχῃς τὸ θάρρος νὰ ἀνοίξῃς τὸ στόμα σου.
- Σοφ. Σειρ. 29,25 ξενεῖς καὶ ποτιεῖς εἰς ἀχάριστα καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις πικρὰ ἀκούση·
- Σοφ. Σειρ. 29,25 Θὰ ἐξαναγκασθῆς ὡς ἀνυπερέτης νὰ προσφέρῃς τὸ φαγητὸν καὶ τὸ ποτὸν στὸν οἰκοδεσπότην, χωρὶς καὶ νὰ ἀκούσης ἕνα ευχαριστῶ ἀπὸ ἐκεῖνον. Ἐξ ἀντιθέτου θὰ ἀκούσης πικρὰ λόγια.
- Σοφ. Σειρ. 29,26 πάρελθε, πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρὶ σου, ψώμισόν με.
- Σοφ. Σειρ. 29,26 Θὰ σου εἴπῃ· “ἔλα ἐδῶ, ξένε, ετοίμασε τὸ τραπέζι τοῦ φαγητοῦ μου, καὶ ἀν ἔχῃς κάτι ἐτοιμον, δος μου τὸ νὰ φάγω”.
- Σοφ. Σειρ. 29,27 ἐξέλθε, πάροικε, ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός, χρειαί τῆς οἰκίας.
- Σοφ. Σειρ. 29,27 Ἐπειτα θὰ σου πῇ· “φύγε ἀπὸ δῶ, ξένε, ἀπὸ τὰ μεγαλεῖα μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, διότι ἐγὼ πρόκειται νὰ φιλοξενήσω τὸν ἀδελφόν μου καὶ ἔχω ἀνάγκην τοῦ σπιτιοῦ μου”.
- Σοφ. Σειρ. 29,28 βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὄνειδισμὸς δανειστοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 29,28 Τὰ λόγια αὐτὰ δι' ἕνα ἀνθρώπον ὀρθοφρονούντα καὶ φιλότιμον εἶναι πολὺ βαρεῖα· αὐτὴ δηλαδὴ, ἡ ἐπιτίμησις τοῦ εἰς οἰκίαν, ὅπου ἐζήτησε φιλοξενίαν, καὶ ἡ κακομεταχείρισίς του, ὡς εἴαν πρόκειται περὶ χρεωφειλέτου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 30

ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

- Σοφ. Σειρ. 30,1 Ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐνδεδεχθήσει μάλιστα αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 30,1 Ἐκεῖνος που ἀγαπᾷ τὸ παιδί του, θὰ τὸ τιμωρῇ συχνά· τούτο δὲ, δια νὰ τὸ μορφώσῃ, ὥστε νὰ εὐφρανθῇ ἐκεῖνο κατὰ τὰ γηρατεία του.
- Σοφ. Σειρ. 30,2 Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀνὰ μέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχῆσεται·
- Σοφ. Σειρ. 30,2 Ἐκεῖνος που διαπαιδαγωγεῖ ὀρθῶς καὶ μορφώνει τὸ παιδί του, θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἐνώπιον γνωστῶν τοῦ ἀνθρώπων θὰ καυχᾶται δι' αὐτό.
- Σοφ. Σειρ. 30,3 Ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.
- Σοφ. Σειρ. 30,3 Ἐκεῖνος που διδάσκει ὀρθῶς τὸ παιδί του, θὰ κάμῃ τὸν ἐχθρὸν του νὰ τὸν ζηλοφθονήσῃ· ἐνώπιον ὁμῶς τῶν φίλων του θὰ ευφραίνεται δι' αὐτό.
- Σοφ. Σειρ. 30,4 ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατήρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν· ὁμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλιπε μετ' αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 30,4 Ἀπέθανεν ὁ πατήρ του παιδιοῦ αὐτοῦ, εἶναι ὡς εἴαν δὲν ἀπέθανε, διότι ἀφήκε παιδί ὁμοιον με τὸν εαυτὸν του.
- Σοφ. Σειρ. 30,5 ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐφράνθη καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ οὐκ ἐλυπήθη.
- Σοφ. Σειρ. 30,5 Ὁ πατέρας, ἐνῶ ἀκόμα ἐζούσε, εἶδε τὸ παιδί του νὰ προσδεύῃ χάρις εἰς τὴν μόρφωσιν που του ἔδωσε, καὶ ευχαριστήθη δια τούτο. Ὁταν δὲ ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, δὲν ἐλυπήθη,
- Σοφ. Σειρ. 30,6 ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπεν ἔκδικον καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.
- Σοφ. Σειρ. 30,6 διότι ἀφήκεν ἕνα δίκαιον τιμωρὸν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του καὶ ἕνα ευγνώμονα πρὸς τοὺς φίλους του, στοὺς ὁποῖους ἐκεῖνο θὰ ἀνταποδώσῃ τὴν ευεργεσίαν.

- Σοφ. Σειρ. 30,7 περιψύχων υιόν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχχνα αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 30,7 Εκείνος που παραχαϊδεύει και δεν παιδαγωγεί ορθῶς το παιδί του, θα το ενθαρρύνει εις εκτροπὰς και ἔπειτα θα επιδέσῃ τὰς πληγὰς του. Εἰς κάθε κραυγὴν του πονούντος παιδιοῦ του θα τaráσσεται ἡ πατρικὴ του καρδία.
- Σοφ. Σειρ. 30,8 ἵππος ἀδάμαστος ἀποβαίνει σκληρός, καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλῆς.
Σοφ. Σειρ. 30,8 Ὅπως ενας ἀδάμαστος ἵππος γίνεται σκληροτράχηλος και επικίνδυνος, ἔτσι και ἓνα παιδί εγκαταλειμμένον στον εαυτὸν του καταντὰ αναιδὲς και επιβλαβὲς.
- Σοφ. Σειρ. 30,9 τιθήνησον τέκνον, καὶ ἐκθαμβήσει σε· σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπήσει σε.
Σοφ. Σειρ. 30,9 Χαϊδεψε πολὺ το παιδί σου, και θα καταπλαγῆς ἀπὸ τὴν απρεπὴ συμπεριφορὰν του. Ἀν παιδιάριζης μαζί με αὐτό, θα δακαμάσης κατόπιν πολλὰς λύπας.
- Σοφ. Σειρ. 30,10 μὴ συγγελάσης αὐτῷ, ἵνα μὴ συνοδυνηθῆς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σου.
Σοφ. Σειρ. 30,10 Μὴ πολυγελάς μαζί με αὐτό, δια να μὴ δοκιμάσης ἐξ αιτίας του πόνους και στο τέλος μουδιάσουν τὰ δόντια σου ἐξ αιτίας του.
- Σοφ. Σειρ. 30,11 μὴ δῶς αὐτῷ ἐξουσία ἐν νεότητι· θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι. [καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ].
Σοφ. Σειρ. 30,11 Μὴ δίδῃς εις αὐτό ελευθερίαν και δικαιώματα κατὰ τὰ χρόνια τῆς νεότητός του και μὴ κάνῃς πως δεν βλέπεις τὰς ἀταξίας του.
- Σοφ. Σειρ. 30,12 κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι].
Σοφ. Σειρ. 30,12 Καμψε τον τράχηλόν του κατὰ τὴν νεανικὴν ηλικίαν, μολώπισέ του τὰ πλευρά, ὅταν ἀκόμη εἶναι μικρός, μήπως τυχόν και σκληρυνθῆ ἀδιαιπαιδαγώγητος και δείξῃ προς σε ἀπειθειαν.
- Σοφ. Σειρ. 30,13 παιδευσον τὸν υἱόν σου καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ αὐτοῦ προσκόμῃς. ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ.
—
- Σοφ. Σειρ. 30,13 Ἀνάθρεψε καλὰ το παιδί σου, κοπίασε δια τὴν μόρφωσίν του, δια να μὴ σκοντάψῃς κατόπιν εις τὴν ἀδιάντροπον διαγωγὴν του. ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ.
- Σοφ. Σειρ. 30,14 Κρείσσων πτωχὸς ὑγιῆς καὶ ἰσχύων τῇ ἔξει ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 30,14 Καλύτερος εἶναι ὁ υγιῆς και εὐρωστος πτωχός, παρά ὁ πλούσιος ὁ κτυπημένος με ἀσθενείας στο σῶμα του.
- Σοφ. Σειρ. 30,15 ὑγεία καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυσοῦ, καὶ σῶμα εὐρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος.
Σοφ. Σειρ. 30,15 Ἡ υγεία και ἡ εὐεξία εἶναι καλύτεραι ἀπὸ ὅλους τοὺς θησαυρούς· το εὐρωστον δε σῶμα εἶναι ἀνώτερον ἀπὸ ἀμέτρητα πλούτη.
- Σοφ. Σειρ. 30,16 οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.
Σοφ. Σειρ. 30,16 Δεν ὑπάρχουν πλούτη, ὁσονδήποτε μεγάλα, καλύτερα ἀπὸ τὴν υγείαν του σώματος· και δεν ὑπάρχει ἀνωτέρα ἀγαλλίασις ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς καρδίας.
- Σοφ. Σειρ. 30,17 κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν καὶ ἀνάπαυσις αἰῶνος ἢ ἀρρώστημα ἔμμονον.
Σοφ. Σειρ. 30,17 Προτιμότερος εἶναι ὁ θάνατος ἀπὸ μίαν πικραμμένην ζωὴν και ἡ αἰωνία ἀνάπαυσις ἀπὸ μίαν ἐπίμονον και ἀθεράπευτον ἀσθένειαν.
- Σοφ. Σειρ. 30,18 ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ, θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ.
Σοφ. Σειρ. 30,18 Πλούσια εὐγευστα φαγητὰ, χυμένα εις στόμα, που το ἔχει κλείσει ἡ ἀνορεξία, ὁμοιάζουν με σωρούς φαγητῶν, που ἔχουν τοποθετηθῆ ἐπάνω εις τάφον.
- Σοφ. Σειρ. 30,19 τί συμφέρει κάρπωσις εἰδῶλῳ; οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῆ· οὔτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου,
Σοφ. Σειρ. 30,19 Τὶ ὠφελοῦν φαγητὰ εις ἓνα ἀψυχον εἰδῶλον; Διότι αὐτό οὔτε τρώγει οὔτε τὰ ὀσφραίνεται. Το ἴδιον συμβαίνει και με ἄνθρωπον, τον ὁποῖον ὁ Κύριος ἔχει κτυπήσει με ἀσθένειαν.
- Σοφ. Σειρ. 30,20 βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.
Σοφ. Σειρ. 30,20 Βλέπει με τὰ μάτια του τὰ ωραία φαγητὰ και στενάζει, διότι δεν ἠμπορεῖ να τὰ ἀπολαύσῃ ὅπως και ἓνας ευνούχος ἐναγκαλιζόμενος παρθένον στενάζει, διότι δεν ἠμπορεῖ να τὴν ἀπολαύσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 30,21 μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν ψυχὴν σου καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.
Σοφ. Σειρ. 30,21 Μὴ παραδώσης τὴν ζωὴν σου εις λύπας και μὴ εγκαταλείψῃς τον εαυτὸν σου εις μαύρας και ἀπαισιοδόξους σκέψεις.
- Σοφ. Σειρ. 30,22 εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροήμερουσις.
Σοφ. Σειρ. 30,22 Ἡ ἀδόλος χαρὰ τῆς καρδιάς εἶναι ζωὴ του ἀνθρώπου και ἡ ἀγαλλίασις εἶναι μακροήμερουσις.
- Σοφ. Σειρ. 30,23 ἀγάπα τὴν ψυχὴν σου καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.
Σοφ. Σειρ. 30,23 Να ἀγαπάς τὴν ζωὴν σου, να παρηγορήσῃς τὴν καρδίαν σου και να διώχνῃς μακρὰ ἀπὸ σε τὴν λύπην, διότι ἡ λύπη πολλοὺς ἔχει καταστρέψει· καμμία δε ὠφέλεια δεν ὑπάρχει εις αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 30,24 ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.
Σοφ. Σειρ. 30,24 Ἡ ζηλοφθονία και ὁ θυμὸς ὀλιγοστεύουν τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς και ἡ βασανιστικὴ μέριμνα του βίου φέρει πρόωρα το γῆρας.

Σοφ. Σειρ. 30,25 λαμπρά καρδιά και αγαθή ἐπί ἐδέσμασι τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.
Σοφ. Σειρ. 30,25 Ο καλόκαρδος και αγαθός άνθρωπος φροντίζει δια τα φαγητά του και τα απολαμβάνει.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 31 (Μασ. 34)

- Σοφ. Σειρ. 31,1 Ἀγρυπνία πλοῦτου ἐκτῆκει σάρκας, καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνον.
Σοφ. Σειρ. 31,1 Ἡ αὐπνία, την οποίαν προκαλεῖ ἡ ανησυχία και ο φόβος δια τον πλούτον, λυώνει το ανθρώπινον σῶμα και ἡ αγωνιώδης μέριμνα δι' αὐτὸν αφαιρεῖ τον ὕπνον.
- Σοφ. Σειρ. 31,2 μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσκει νυσταγμόν, καὶ ἀρρώστημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνος.
Σοφ. Σειρ. 31,2 Ἡ ἀγρυπνος μέριμνα δια τον πλούτον εκδιώκει τον ὕπνον και προκαλεῖ ανικανοποίητον νυσταγμόν, ὅπως και ἓνα βαρὺ σωματικόν και ψυχικόν νόσημα αποδιώκει τον ὕπνον.
- Σοφ. Σειρ. 31,3 ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων και ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 31,3 Ο πλούσιος κοπιάζει, δια να συγκεντρώνη χρήματα, στον καιρόν ὁμως της αναπαύσεώς του εἶναι γεμάτος ἀπὸ εκλεκτάς και ευγεύστους τροφάς.
- Σοφ. Σειρ. 31,4 ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου και ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεῆς γίνεται.
Σοφ. Σειρ. 31,4 Κοπιάζει και ο πτωχός, ο οποίος ελάχιστα ἔχει τα μέσα της συντηρήσεώς του, και ὅταν θελήσῃ να αναπαυθῆ στερεῖται ἀπὸ ὅλα.
- Σοφ. Σειρ. 31,5 ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται, καὶ ὁ διώκων διαφθοράν αὐτὸς πλησθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 31,5 Εκείνος που αγαπά τα χρήματα, δεν θα κατορθώσῃ να ζῆσῃ και να φερθῆ με δικαιοσύνην. Και εκείνος που επιδιώκει το παράνομον κέρδος, επιδιώκει διαφθοράν και θα γεμίσῃ ἀπὸ κακά.
- Σοφ. Σειρ. 31,6 πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτώμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 31,6 Πολλοὶ χάριν του χρυσίου ἐγιναν πτώμα και ερείπια, και ἡ καταστροφή των παρουσιάσθη αιφνιδια ἐνώπιόν των.
Σοφ. Σειρ. 31,7 ξύλον προσκόμματός ἐστι τοῖς ἐνθουσιάζουσιν αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄφρων ἀλώσεται ἐν αὐτῷ.
Σοφ. Σειρ. 31,7 Ο χρυσός εἶναι ξύλον, ἐπάνω στο οποίον σκοντάπτουν αυτοὶ που ενθουσιάζονται προς χάριν του. Καθε ασύνετος ἄνθρωπος θα συλληφθῆ εἰς τα δίκτυα των κακῶν, που προκαλεῖ ο ἄδικος και ἀχόρταστος πλούτος.
- Σοφ. Σειρ. 31,8 μακάριος πλούσιος, ὃς εὐρέθη ἄμωμος καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη·
Σοφ. Σειρ. 31,8 Ευτυχής εἶναι ο πλούσιος, ο οποίος κατώρθωσε να μείνη καθαρὸς και ακατηγόρητος και ο οποίος δεν ετρεξε με ἀπληστίαν ὀπίσω ἀπὸ τον χρυσόν.
- Σοφ. Σειρ. 31,9 τίς ἐστι; καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν, ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 31,9 Ποιὸς εἶναι αὐτός ο ακατηγόρητος πλούσιος; Θα τον καλοτυχήσωσεν και θα τον συγχαρώμεν, διότι ἐπραξεν ἔργα θαυμαστά στον λαόν του.
- Σοφ. Σειρ. 31,10 τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς καύχησιν. τίς ἐδύνατο παραβῆναι καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ καὶ οὐκ ἐποίησε;
Σοφ. Σειρ. 31,10 Ποιὸς υπέστη την δοκιμασίαν και τους πειρασμούς του πλοῦτου και ευρέθη τέλειος; Τοῦτο θα εἶναι δι' αὐτόν εἰς καύχησιν και ἔπαινον. Ποιὸς εν τη ἐπιθυμία του πλοῦτου ἠμποροῦσε να παραβῆ το θέλημα του Θεοῦ και δεν το παρέβη; ἠμποροῦσε να διαπράξῃ ἀδικίας και δεν τας διέπραξε;
- Σοφ. Σειρ. 31,11 στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγῆσεται ἐκκλησία.
Σοφ. Σειρ. 31,11 Τα αγαθὰ του ἀνθρώπου αὐτοῦ, ο οποίος δεν ἐπλούτησε με ἀδικίας, θα μείνουν μόνιμα ὑπὸ την κατοχὴν του· τας δε ευεργεσίας και αγαθοεργίας του θα διηγούνται πλήθη ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 31,12 Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας, μὴ ἀνοίξης ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου καὶ μὴ εἴπης· πολλὰ γε τὰ ἐπ' αὐτῆς.
Σοφ. Σειρ. 31,12 Ὅταν παρακαθῆσῃς εἰς ἐπίσημον πλουσίαν τράπεζαν, μὴ ανοίγῃς ἀχόρταστα το στόμα σου δια τα φαγητά της και μὴ εἴπῃς ἀπὸ μέσα σου, πολλὰ βέβαια φαγητά ὑπάρχουν ἐπάνω εἰς αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 31,13 μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός· πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.
Σοφ. Σειρ. 31,13 Μὴ λησμονῆς ὅτι ο λαίμαργος ὀφθαλμὸς εἶναι κάτι κακόν. Τι ἄλλο πονηρότερον ἀπὸ τον ἀχόρταστον ὀφθαλμόν ὑπάρχει; Δια τοῦτο και κλαίει το μάτι παντός ἀνθρώπου, ὅταν στερεῖται ἀπὸ εκείνα, που ἐπιθυμεῖ.
- Σοφ. Σειρ. 31,14 οὔ ἂν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρα καὶ μὴ συνθλίβῃ αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.
Σοφ. Σειρ. 31,14 Ὅπου και ὅταν σε βλέπῃ το μάτι του νοικοκύρη, μὴ ἀπλώσῃς με λαιμαργίαν το χέρι σου και μὴ ρίπτῃς στο κοινόν πιάτο μαζῆ με τον νοικοκύρη, δια να ἀρπάξῃς φαγητά.
- Σοφ. Σειρ. 31,15 νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.
Σοφ. Σειρ. 31,15 Κρίνε τας ἐπιθυμίας του πλησίον σου ἀπὸ τας ἰδικὰς σου και εἰς κάθε τι, που θα κάμῃς, σκέψου πρώτον καλά.
- Σοφ. Σειρ. 31,16 φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῆς.
Σοφ. Σειρ. 31,16 Φαγε ὡσάν καλοαναθρεμμένος ἄνθρωπος τα παρατιθέμενα εἰς σε φαγητά, και μὴ μασάς τας τροφάς κατὰ τρόπον ἀγροίκον και θορυβώδη, δια να μὴ σε αποστραφούν.

- Σοφ. Σειρ. 31,17 παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας καὶ μὴ ἀπληστεύου, μήποτε προσκόψης·
Σοφ. Σειρ. 31,17 Ἡ καλὴ ανατροφή σου ἀς σε κάμη, να σταματήσης πρῶτος το φάγητόν σου καὶ να μὴ φανῆς ἀχόρταστος, δια να μὴ κτυπήσης ἄσχημα στους ἄλλους.
- Σοφ. Σειρ. 31,18 καὶ εἰ ἀνά μέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνης τὴν χεῖρά σου. -
Σοφ. Σειρ. 31,18 Ἐάν δε παρακαθήσης εἰς τράπεζαν μεταξύ πολλῶν ἄλλων συνδαιτυμόνων, μὴ ἀπλῶνης συ πρῶτος ἀπὸ ἐκείνους το χέρι σου.
- Σοφ. Σειρ. 31,19 Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.
Σοφ. Σειρ. 31,19 Δια τον ἀνθρωπον τον κοινωνικῶς μορφωμένον εἶναι ἀρκετόν καὶ το ὀλίγον φαγητόν. Ἐτσι δε καὶ στον ὕπνον του δεν θα ασθμαίνῃ, ὅπως θα ασθμαίνῃ ὁ βαρυφορτωμένος ἀπὸ φαγητά.
- Σοφ. Σειρ. 31,20 ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ, ἀνέστη πρωτῆ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου.
Σοφ. Σειρ. 31,20 Ὑγιῆς καὶ ευχαρίστος ὕπνος ὑπάρχει στον ἀνθρωπον, που το ἐντερὸν του δεν εἶναι πολὺ γεμάτο. Ὁταν δε το πρωτῆ αὐτὸς ἐξυπνᾷ, ἔχει καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον τον νουν. Ὁ πολυφαγὰς ὁμῶς ἀνθρωπος υποφέρει ἀπὸ πόνους καὶ ἀγρυπνίας. Ἐχει ἐμετοὺς καὶ κόψιμο εἰς την κοιλίαν.
- Σοφ. Σειρ. 31,21 καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεσοπρωῶν καὶ ἀναπαύσῃ.
Σοφ. Σειρ. 31,21 Ἐάν ὁμῶς ἐπιέσθης τυχόν να φάγῃς πολλὰ φαγητά, σταμάτα εἰς τας ὀπώρας· μὴ τρώγῃς φρούτα καὶ εἰσι θα δοκιμάσης ἀνάπαυσιν.
- Σοφ. Σειρ. 31,22 ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μὴ ἐξουδενώσης με, καὶ ἐπ' ἐσχάτων εὐρήσεις τοὺς λόγους μου· ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχῆς, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μὴ σοι ἀπαντήσῃ.
Σοφ. Σειρ. 31,22 Ἀκουσέ με, παιδί μου, καὶ μὴ καταφρονῆς τα λόγια μου. Εἰς το τέλος θα τα εὐρῆς ὀρθά. Εἰς ὅλας τας ἐνεργείας σου να εἶσαι προσεκτικὸς καὶ δραστήριος, καὶ τότε καμμία νόσος δεν θα σε καταλάβῃ.
- Σοφ. Σειρ. 31,23 λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλόγησέ χεῖλη, καὶ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή.
Σοφ. Σειρ. 31,23 Δοξα δια τον ἀνθρωπον καὶ ἐπαινος ἐκ μέρους των ἄλλων εἶναι ἡ προσφορά τροφῶν πρὸς τους πτωχοὺς. Αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον ἀξιόπιστος μαρτυρία τῆς καλωσύνης του.
- Σοφ. Σειρ. 31,24 πονηρῶ ἐπ' ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβῆς.
Σοφ. Σειρ. 31,24 Ἐναντίον ὁμῶς του τσιγγούνη, του σφιχτοχέρη στο να προσφέρῃ ἄρτους πρὸς τους πεινῶντας, θα ἀγανακτήσῃ ὀλόκληρος ἡ πόλις καὶ ἡ καταμαρτυρία αὐτῆ ἐναντίον τῆς φιλαργυρίας του θα εἶναι ἀκριβῆς καὶ ἀξιόπιστος.
- Σοφ. Σειρ. 31,25 Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.
Σοφ. Σειρ. 31,25 Μὴ κάνῃς το παλληκάρι εἰς την οἰνοποσίαν, διότι ἡ μέθη ἔχει καταστρέφει πολλοὺς.
- Σοφ. Σειρ. 31,26 κάμιμος δοκιμάζει στόμῳμα ἐν βαφῆ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.
Σοφ. Σειρ. 31,26 Το καμίνι δοκιμάζει την ἀντοχὴν του χάλυβος, ἀφοῦ αὐτὸς τυρακτωμένος βυθισθῆ στο νερό. Ἐτσι καὶ το κρασί βάλει εἰς δοκιμασίαν τας καρδίας των ἐγωϊστών, ὅταν μάλιστα αὐτοὶ ἔλθουν εἰς φιλονεικίας.
- Σοφ. Σειρ. 31,27 ἔπισον ζωῆς οἶνος ἀνθρώπῳ, ἐάν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ. τίς ζωὴ ἐλασσομένῳ οἴνῳ; καὶ αὐτὸς ἔκτισται εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.
Σοφ. Σειρ. 31,27 Ὑποβοηθεῖ την υγιάν καὶ ζωὴν του ἀνθρώπου ὁ οἶνος, ὅταν πίνεται με μέτρον. Ποιὰ δε εἶναι ἡ ζωὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος στερεῖται ἀπὸ το κρασί; Ὁ οἶνος ἔχει γίνῃ δια να ευφραίνῃ τους ἀνθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 31,28 ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῶ αὐτάρκης,
Σοφ. Σειρ. 31,28 Ἀγαλλίασις καρδίας καὶ χαρὰ τῆς ζωῆς εἶναι ὁ οἶνος, που πίνεται, ὅταν καὶ ὅσον πρέπει.
- Σοφ. Σειρ. 31,29 πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς ἐν ἐρεθισμῶ καὶ ἀντιπῳματι.
Σοφ. Σειρ. 31,29 Πικρία ὁμῶς καὶ ταραχὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ οἶνος, ὅταν πίνεται εἰς μεγάλην ποσότητα, δημιουργεῖ ἐξερεθισμοὺς καὶ ἀντεγκλήσεις μεταξύ των ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 31,30 πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα, ἐλαττῳν ἰσχὺν καὶ προσποιῳν τραύματα.
Σοφ. Σειρ. 31,30 Ἡ μέθη μεγαλῳνει τον θυμὸν του ἀσυνέτου ἀνθρώπου, ὥστε να ἐρχεται εἰς συγκρούσεις με τους ἄλλους, μειῳνει την σωματικὴν του δύναμιν καὶ προξενεῖ τραύματα.
- Σοφ. Σειρ. 31,31 ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξης τὸν πλησίον καὶ μὴ ἐξουδενώσης αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ· λόγον ὄνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῳ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσῃ.
Σοφ. Σειρ. 31,31 Εἰς συμπόσιον, ὅπου πολὺς προσφέρεται καὶ καταναλίσκεται ὁ οἶνος, μὴ ἐλέγξης τον παρακαθήμενὸν σου· μὴ τον θίξης καὶ μὴ τον προσβάλῃς, ὅταν εὐρίσκεται εἰς ευθυμίαν. Λογον υβριστικὸν μὴ του εἴπῃς καὶ μὴ τον στενοχωρήσης με ἀκαίρους ἀπαιτήσεις σου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 32 (Μασ. 35)

ΠΕΡΙ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

- Σοφ. Σειρ. 32,1 Ἠγούμενόν σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου· γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἶς ἐξ αὐτῶν, φρόντισον αὐτῶν καὶ οὕτω

κάθισον.

- Σοφ. Σειρ. 32,1 Σε ώρισαν προϊστάμενον του συμποσίου; Μη υπερηφανεύεσαι δι' αυτό. Να είσαι, ωσάν ένας από τους συνδαιτυμόνας μεταξύ αυτών. Φρόντισε δι' αυτούς και έπειτα κάθισε μαζί των εις την τράπεζαν.
- Σοφ. Σειρ. 32,2 καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῆς δι' αὐτούς καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον.
- Σοφ. Σειρ. 32,2 Όταν δε εκπληρώσης ὅλας τας υποχρεώσεις σου ως συμποσιάρχου, τότε παρακάθισε μαζί των εις την τράπεζαν, δια να ευφρανθῆς και συ. Θα λάβῃς δε ἀπὸ αὐτούς δια την καλὴν ὁργάνωσιν της τραπέζης στέφανον ευχαριστίας.
- Σοφ. Σειρ. 32,3 λάλησον, πρεσβύτερε, πρέπει γάρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά.
- Σοφ. Σειρ. 32,3 Συ, ωσάν μεγαλύτερος που εἶσαι, ομιλήσον, διότι αὐτὸ ἀρμόζει εις σέ. Εἰπέ ὅμως με ὀρθοφροσύνην ἀληθινὰ πράγματα, χωρὶς να παρατείνῃς ἐπὶ πολὺ την ομιλίαν σου και ἐμποδίζεις ἔτσι την μουσικὴν.
- Σοφ. Σειρ. 32,4 ὄπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.
- Σοφ. Σειρ. 32,4 Όταν ἀκούεται η μουσική, συ μη ομιλῆς πολλὰ και ἐπὶ πολὺ, και μη θέλῃς να παρουσιάσῃς την σοφίαν σου εις ἀκατάλληλον ὥραν.
- Σοφ. Σειρ. 32,5 σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ, σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου.
- Σοφ. Σειρ. 32,5 Ὅπως το χρυσὸ δακτυλίδι σφραγίδος με το πολὺτιμο ρουμπίνι, ἔτσι εἶναι και η συναυλία των μουσικῶν ὁργάνων στο συμπόσιον με τον οἶνον.
- Σοφ. Σειρ. 32,6 ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου, μέλος μουσικὸν ἐφ' ἡδεῖ οἴνω.
- Σοφ. Σειρ. 32,6 Ὅπως το δακτυλίδι-σφραγὶς, κατασκευασμένον ἀπὸ τον χρυσὸν και κοσμημένον με σμάραγδον, ἔτσι και η μελωδία με τον ευχάριστον οἶνον.
- Σοφ. Σειρ. 32,7 Λάλησον, νεανίσκε, εἰ χρεία σου, μόλις δις ἐὰν ἐπερωτηθῆς·
- Σοφ. Σειρ. 32,7 Και συ, νέε, που συμμετέχεις στο συμπόσιον, ἐὰν αισθανθῆς την ἀνάγκην, ομιλήσε, μέχρι δύο ὅμως φοράς και ἐὰν ἐρωτηθῆς.
- Σοφ. Σειρ. 32,8 κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλὰ· γίνου ὡς γινώσκων καὶ ἄμα σιωπῶν.
- Σοφ. Σειρ. 32,8 Συγκεφαλαίωσε αὐτὰ, που εἶπες και μάθε να λέγῃς πολλὰ δι' ὀλίγων. Γινε ἄνθρωπος, ο οποίος γνωρίζει πολλὰ και συγχρόνως ἔχει μάθει να σιωπᾷ.
- Σοφ. Σειρ. 32,9 ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου καὶ ἑτέρου λέγοντος μὴ πολλὰ ἀδολέσχει.
- Σοφ. Σειρ. 32,9 Όταν ευρίσκεσαι ἐν μέσῳ ἀρχόντων και ἀνωτέρων σου, μη συμπεριφέρῃς ὡσάν ἴσος πρὸς αὐτούς. Και ὅταν ὁ ἄλλος ομιλή, συ μη φλυαρῆς, ἀλλὰ μείνε σοβαρὸς.
- Σοφ. Σειρ. 32,10 πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπή, καὶ πρὸ αἰσχυνηροῦ προελεύσεται χάρις.
- Σοφ. Σειρ. 32,10 Ὅπως ἐμπρὸς ἀπὸ την βροντὴν προηγείται η ἀστραπή, ἔτσι η χάρις της αἰδοῦς και της σεμνότητος προηγείται ἀπὸ τον ἐντροπαλὸν νέον.
- Σοφ. Σειρ. 32,11 ἐν ὥρᾳ ἐξεγείρου καὶ μὴ οὐράγει, ἀπὸτρεχε εἰς οἶκον καὶ μὴ ῥαθύμει·
- Σοφ. Σειρ. 32,11 Σηκω ἀπὸ το τραπέζι ἐγκαίρως, να μη μείνῃς τελευταῖος· πῆγαινε σύντομα στον οἶκον σου και μη περιπλανᾷσαι ραθύμως στους δρόμους.
- Σοφ. Σειρ. 32,12 ἐκεῖ παίζε καὶ ποιεῖ τὰ ἐνθυμήματά σου καὶ μὴ ἀμάρτης λόγῳ ὑπερηφάνῳ.
- Σοφ. Σειρ. 32,12 Ἐκεῖ διασκέδασε, κάμε ὅ,τι σε ευχαριστεῖ. Πρόσεξε ὅμως, να μη ἀμαρτήσῃς με κανένα υπερήφανον λόγον.
- Σοφ. Σειρ. 32,13 καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 32,13 Ἐπὶ πάσι δε τούτοις δοξολόγησε τον Πλάστην σου, διότι αὐτὸς σου δίδει με ἀφθονίαν ὅλα τα ἀγαθὰ του.
- Σοφ. Σειρ. 32,14 Ὁ φοβούμενος Κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὐρήσουσιν εὐδοκίαν.
- Σοφ. Σειρ. 32,14 Ἐκεῖνος που φοβεῖται τον Κυριον, θα δεχθῆ ὀπωσδήποτε ἐκ μέρους του Κυρίου την ὀρθὴν ἀγωγὴν και μόρφωσιν. Και ὅσοι ἀπὸ πρῶτας ἐξυπνοῦν, δια να ἐπικοινωνήσουν με τον Κυριον, θα εὕρουν ευμένειαν και καλωσύνην ἀπὸ αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 32,15 ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ.
- Σοφ. Σειρ. 32,15 Ἐκεῖνος ὁ οποίος ἐπιζητεῖ να γνωρίσῃ και να εφαρμόσῃ τον θεῖον νόμον, θα χορτάσῃ ἀπὸ την γνώσιν και την εφαρμογὴν του. Ὅποιος ὅμως ὑποκρίνεται ὅτι τον τηρεῖ, θα σκοντάψῃ ἐπάνω εις αὐτόν και θα πέσῃ.
- Σοφ. Σειρ. 32,16 οἱ φοβούμενοι Κύριον εὐρήσουσι κρίμα καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.
- Σοφ. Σειρ. 32,16 Ὅσοι φοβούνται τον Κυριον, θα δικαιωθῶν και θα λάμπουν ὡσάν φῶς τα δικαῖα των και αἱ δικαῖαι πράξεις των.
- Σοφ. Σειρ. 32,17 ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμὸν καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὐρήσει σύγκριμα.
- Σοφ. Σειρ. 32,17 Ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἀποφεύγει τους ἐλέγχους και, δια να ἀκολουθῆ το θέλημά του, ευρίσκει πάντοτε δικαιολογίας.
- Σοφ. Σειρ. 32,18 Ἄνῃρ βουλής οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα, ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπτῆξει φόβον, καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλής.
- Σοφ. Σειρ. 32,18 Ὁ συνετὸς και νοήμων ἄνθρωπος δεν παραγνωρίζει μίαν καλὴν συμβουλήν. Ὁ ἀσεβῆς ὅμως και υπερήφανος δεν πτοεῖται αὐτὸ κανένα ἱερὸν φόβον. Ἀκόμη δε και μετὰ την ἀσύνετον και ἀμαρτωλὴν πράξιν του δεν διδάσκεται και δεν συνετίζεται.

- Σοφ. Σειρ. 32,19 ἄνευ βουλήs μηθὲν ποιήσης καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 32,19 Χωρὶς προηγουμένως να σκεφθῆs, να μη πράξῃs τίποτε και ἔτσι δεν θα μετανοήσης αργότερα δια την πράξιν σου.
- Σοφ. Σειρ. 32,20 ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου καὶ μὴ προσκόψῃs ἐν λιθῶδεσι.
- Σοφ. Σειρ. 32,20 Εἰs δρόμον, ὅπου υπάρχουν λίθοι προσκόμματος, παγίδες πτώσεως εἰs αμαρτίαν, μη βαδίζῃs, δια να μη σκοντάψῃs στους λίθους.
- Σοφ. Σειρ. 32,21 μὴ πιστεύῃs ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ,
- Σοφ. Σειρ. 32,21 Καὶ ἐκεὶ ἀκόμη, που δεν βλέπεις εμπόδια, μη ἔχῃs εμπιστοσύνην και μη ξεθαρρεύῃσαι.
- Σοφ. Σειρ. 32,22 καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.
- Σοφ. Σειρ. 32,22 καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἀκόμη τα παιδιά σου πρόσεχε.
- Σοφ. Σειρ. 32,23 ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτὸ ἐστὶ τήρησιs ἐντολῶν.
- Σοφ. Σειρ. 32,23 Δια κάθε καλὸν ἔργον, που πράττειs, να ἔχῃs ψυχικὸν σθένος και πεποιθήσιν. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι τήρησιs και ἀπαιτήσιs των θείων ἐντολῶν.
- Σοφ. Σειρ. 32,24 ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖs, καὶ ὁ πεποιθὼs Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 32,24 Εκείνος που πιστεύει στον νόμον του Θεοῦ, προσέχει τας θείας ἐντολάs· και εκείνος, ο οποίος στηρίζει την πεποιθήσιν του στον Κυριον, δεν θα χάσῃ, ἀλλὰ θα κερδίσῃ και θα προοδεύσῃ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 33 (Μασ. 36)

- Σοφ. Σειρ. 33,1 Τῷ φοβουμένῳ Κύριον οὐκ ἀπαντήσῃ κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται.
- Σοφ. Σειρ. 33,1 Εκείνον που φοβεῖται τον Κυριον, δεν θα τον συναντήσουν κακά. Καὶ εἴν περιπέσῃ εἰs κανένα πειρασμόν, ο Κυριος θα τον γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 33,2 ἀνὴρ σοφὸs οὐ μισήσῃ νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡs ἐν καταγίδι πλοῖον.
- Σοφ. Σειρ. 33,2 Ο συνετὸs ἀνθρωπος δεν αποστρέφεται τον θεῖον νόμον. Εκείνος ὁμως που υποκρίνεται ὅτι τον σέβεται και δεν τον τηρεῖ, ομοιάζει με πλοῖον εἰs καταγίδα.
- Σοφ. Σειρ. 33,3 ἀνθρωπος συνετὸs ἐμπιστεύῃ νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸs ὡs ἐρώτημα δῆλων.
- Σοφ. Σειρ. 33,3 Ο συνετὸs ἀνθρωπος θα δώσῃ πλήρη εμπιστοσύνην στον θεῖον νόμον. Ο θεῖος νόμος θα εἶναι δι' αὐτόν ἀξιόπιστος, αυθεντικός, δῆλωσιs της ἀληθείας και ἀπάντησιs ἐπὶ των ἐρωτήσεων και ἀποριῶν του.
- Σοφ. Σειρ. 33,4 ἐτοίμασον λόγον καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ, σύνδησον παιδεῖαν καὶ ἀποκρίθητι.
- Σοφ. Σειρ. 33,4 Ετοίμασε τον λόγον σου και κατόπιν ομίλησε ἔτσι δε και θα σε ακούσουν με προσοχὴν οἱ ἄλλοι. Επικαλέσου και σύνδεσε τας γνώσεις και την μόρφωσίν σου, και ἔπειτα δώσε ἀπάντησιν.
- Σοφ. Σειρ. 33,5 τροχὸs ἀμάξῃs σπλάγγνα μωροῦ, καὶ ὡs ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸs αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 33,5 Τα αισθήματα και τα νοήματα του μωροῦ εἶναι ἀσταθῆ και ἐναλλασσόμενα σαν τον κυλιόμενον τροχόν της ἀμάξῃs. Ὅπως ο περιστρεφόμενος τροχὸs της ἀμάξῃs, ἔτσι εἶναι και αὐτὸ σκέψτου μωροῦ.
- Σοφ. Σειρ. 33,6 ἵππος εἰs ὄχειαν ὡs φίλος μωκὸs, ὑποκάτω παντὸs ἐπικαθημένου χρεμετίζει.
- Σοφ. Σειρ. 33,6 Ο τους πάντας και τα πάντα περιγελῶν και ἐμπαιζῶν φίλος ομοιάζει με ἐπιβήτορα ἵππον εὑρισκόμενον εἰs ἐρεθισμόν, ο οποίος χρεμετίζει οποιονδήποτε ἐπιβάτην και ἀν ἔχῃ ἐπάνω του.
- Σοφ. Σειρ. 33,7 Διατὶ ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει, καὶ πᾶν φῶs ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἡλίου;
- Σοφ. Σειρ. 33,7 Διατὶ ἡ μία ἡμέρα διαφέρει κατὰ την διάρκειαν ἀπὸ την ἄλλην, μολονὶ ὅλον το φως της ἡμέρας προέρχεται ἀπὸ τον αὐτόν ἥλιον καθ' ὅλον το διάστημα του ἔτους;
- Σοφ. Σειρ. 33,8 ἐν γνώσει Κυρίου διεχώρισθησαν, καὶ ἠλλοίωσε καιροὺs και ἐορτάs·
- Σοφ. Σειρ. 33,8 Δια της σοφίας του Κυρίου ἐξεχώρισεν ἡ μία ἡμέρα ἀπὸ την ἄλλην, ο οποίος Κυριος και ἐδιαφοροποίησε τας ἐποχάς και καθώρισε τας ἐορτάs.
- Σοφ. Σειρ. 33,9 ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰs ἀριθμὸν ἡμερῶν.
- Σοφ. Σειρ. 33,9 Μερικὰs ἀπὸ τας ἡμέρας τας ἀνύψωσε και τας καθιέρωσεν ὡs ἐορτασίμους. Τας δε ἄλλας ὠρισεν ὡs καθημερινὰs, διακρινόμεναs μεταξύ των ἀπὸ μίαν ἀπλήν ἀριθμησιν.
- Σοφ. Σειρ. 33,10 καὶ ἀνθρωποὶ πάντες ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆs ἐκτίσθη Ἀδάμ.
- Σοφ. Σειρ. 33,10 Ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ προέρχονται ἀπὸ το αὐτὸ χῶμα, ἀπὸ την γην. Ἀπὸ την γην ἐπίσης ἐπλάσθη και ο πρωτόπλαστος Ἀδάμ.
- Σοφ. Σειρ. 33,11 ἐν πλήθει ἐπιστήμηs Κύριος διεχώρισεν αὐτοὺs καὶ ἠλλοίωσε τὰs ὁδοὺs αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 33,11 Ο Κυριος, δια της πανσοφίας του, ἐξεχώρισε τους ἀνθρώπους και τα ἔθνη μεταξύ των, και ἐδιαφοροποίησε τους δρόμους της ζωῆs των.
- Σοφ. Σειρ. 33,12 ἐξ αὐτῶν εὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε, καὶ πρὸs αὐτόν ἤγγισεν· ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο και ἐταπεινώσε καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺs ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 33,12 Μερικοὺs ἀπὸ τους ἀνθρώπους τους εὐλόγησε, τους ἐδόξασε, τους ἀνέδειξεν ἐκλεκτοὺs και διέταξε να πλησιάσουν

προς αυτόν, δια να τον υπηρετούν. Άλλους από τους ανθρώπους τους κατηράσθη, τους εταπείνωσε, τους ανέτρεψεν από τας υψηλάς και ισχυράς θέσεις, που κατείχαν.

- Σοφ. Σειρ. 33,13 ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ -πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ-, οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοῦ ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 33,13 Ὅπως ο πηλὸς εἰς τὰ χέρια του κεραμέως, ο οποίος τον μορφοποιεῖ σύμφωνα με την ευχαρίστησίν του, ἔτσι και οἱ ἄνθρωποι εἶναι εἰς τὰ χέρια του δημιουργοῦ των, ο οποίος και ανταποδίδει εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν δικαίαν κρίσιν του.
- Σοφ. Σειρ. 33,14 ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἢ ζωῆ· οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἀμαρτωλός.
- Σοφ. Σειρ. 33,14 Παραπλευρῶς ἀπὸ το κακὸν ὑπάρχει το ἀγαθόν· παραπλευρῶς ἀπὸ τον θάνατον ὑπάρχει ἡ ζωῆ. Ἐτσι και παραπλευρῶς ἀπὸ τον ευσεβῆ ὑπάρχει ο ἀμαρτωλός.
- Σοφ. Σειρ. 33,15 καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ Ὑψίστου, δύο δύο, ἐν κατέναντι τοῦ ἑνός.
- Σοφ. Σειρ. 33,15 Ἐτσι βλέπε προσεκτικῶς και παρατήρει ὅλα τὰ ἔργα του Ὑψίστου. Δυο δύο, το ἕνα ἀπέναντι του ἄλλου.
- Σοφ. Σειρ. 33,16 Κἀγὼ ἔσχατος ἠγγρύπνησα ὡς καλαμῶμενος ὀπίσω τρυγητῶν·
- Σοφ. Σειρ. 33,16 Ἐγὼ τελευταῖος ἀπὸ τους σοφοὺς ἦλθα. ἠγγρύπνησα δια τὴν μελέτην τῆς σοφίας, σαν ἕνας τσαμπιδολόγος, που ἔρχεται ὑστερα ἀπὸ τους τρυγητὰς του ἀμπελιοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 33,17 ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.
- Σοφ. Σειρ. 33,17 Ὁ Θεὸς ὁμως με ἠυλόγησε και ἐγέμισα το πατητήρι μου ἀπὸ σταφύλια, ὡσαν κανονικὸς τρυγητής.
- Σοφ. Σειρ. 33,18 κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἔμοι μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδεῖαν.
- Σοφ. Σειρ. 33,18 Προσέξετε και μάθετε, ὅτι ἐγὼ δεν ἐκοπίασα δια τον εαυτὸν μου μόνον, ἀλλὰ και δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ οποίοι ἐπιθυμοῦν και ἐπιζητοῦν μὲρῶσιν και σοφίαν.
- Σοφ. Σειρ. 33,19 ἀκούσατέ μου, μεγιστάνες λαοῦ, καὶ οἱ ἠγούμενοι ἐκκλησίας, ἐνωτίσασθε·
- Σοφ. Σειρ. 33,19 Ἀρχοντες και ἐπίσημοι του λαοῦ, ἀκούσατέ με· προϊστάμενοι εἰς συγκεντρώσεις ἀνθρώπων, δώστε προσοχὴ εἰς τὰ λόγια μου.
- Σοφ. Σειρ. 33,20 υἱῶ καὶ γυναικί, ἀδελφῶ καὶ φίλῳ μὴ δῶς ἐξουσίαν ἐπὶ σέ ἐν ζωῇ σου· καὶ μὴ δῶς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεῖς δέῃ περὶ αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 33,20 Μὴ δώσης το δικαίωμα να σε ἐξουσιάσῃ, ἐφ' ὅσον ζῆς οὔτε το παιδί σου, οὔτε ἡ σύζυγός σου, οὔτε ο ἀδελφός σου, οὔτε ο φίλος σου. Μὴ δώσης εἰς ἄλλον τὰ χρήματά σου, δια να μὴ μεταμεληθῆς ὑστερον και παρακαλῆς ματαίως δι' αὐτά.
- Σοφ. Σειρ. 33,21 ἕως ἔτι ζῆς καὶ πνοὴ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξης σεαυτὸν πάσῃ σαρκί.
- Σοφ. Σειρ. 33,21 Ἐως ὅτου ζῆς και ἀναπνέεις, μὴ μεταβιβάξης τὴν ἐλευθερίαν σου και τὴν περιουσίαν σου εἰς κανένα ἄλλον ἄνθρωπον.
- Σοφ. Σειρ. 33,22 κρείσσων γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναι σου ἢ σέ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.
- Σοφ. Σειρ. 33,22 Διότι εἶναι προτιμότερον τὰ τέκνα σου να ἔχουν τὴν ἀνάγκην σου και να σε παρακαλοῦν, παρά συ να προσβλέπῃς εἰς τὰ χέρια των τέκνων σου, μήπως και σου δώσουν τίποτε.
- Σοφ. Σειρ. 33,23 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων, μὴ δῶς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.
- Σοφ. Σειρ. 33,23 Εἰς ὅλα τὰ ἔργα να εἶσαι συ ο κύριος· φρόντισε μόνον να μὴ προσάψῃς μομφὴν εἰς τὴν υπόληψίν σου.
- Σοφ. Σειρ. 33,24 ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν. ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ. -
- Σοφ. Σειρ. 33,24 Ὅταν ὁμως τελειώσουν αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς σου και πρόκειται να ἐκδημήσῃς ἀπὸ τον κόσμον αὐτὸν, με διαθήκηνη τακτοποίησε εἰς ποίους θα δώσης τὴν κληρονομίαν. ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ.
- Σοφ. Σειρ. 33,25 Χορτάσματα καὶ ράβδος καὶ φορτία ὄνω, ἄρτος καὶ παιδεῖα καὶ ἔργον οἰκέτη.
- Σοφ. Σειρ. 33,25 Εἰς τον ὄνον δώσε τροφάς, ραβδισμοὺς και φορτίον· στον υπηρέτην σου δώσε ἄρτον, διαπαιδαγώγησιν με αὐστηρότητα και εργασίαν.
- Σοφ. Σειρ. 33,26 ἔργασαι ἐν παιδί, καὶ εὐρήσεις ἀνάπαυσιν· ἄνες χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσῃ ἐλευθερίαν.
- Σοφ. Σειρ. 33,26 Δώσε εργασίαν στον υπηρέτην σου και ἔτσι θα εὐρῆς συ τὴν ησυχίαν σου. Ἀν ὁμως δώσης ἀνεσιν εἰς τὰ χέρια του, αὐτὸς θα σου ζητήσῃ πλήρη τὴν ἐλευθερίαν του.
- Σοφ. Σειρ. 33,27 ζυγὸς καὶ ἰμάς κάμψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτη κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι.
- Σοφ. Σειρ. 33,27 Ὅπως ο ζυγὸς και τὰ λουριά κάμπτουν τον τράχηλον των ζῶων, ἔτσι και τον κακὸν υπηρέτην ἐξαναγκάζουν εἰς ὑποταγὴν τὰ βασανιστικὰ ὄργανα και αἱ τιμωρίαι.
- Σοφ. Σειρ. 33,28 ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν. ἵνα μὴ ἀργῆ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία.
- Σοφ. Σειρ. 33,28 Βάλε τον εἰς εργασίαν, δια να μὴ μένη ἀργός, διότι ἡ ἀργία εἶναι διδάσκαλος εἰς πολλὰς κακίας.
- Σοφ. Σειρ. 33,29 εἰς ἔργα κατάστησον, καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῆ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 33,29 Βάλε τον και υποχρέωσέ τον εἰς ἔργα, που ταιριάζουν εἰς αὐτὸν. Ἀν δε δεν πειθαρχήσῃ, δέσε με βαρεῖές αλυσίδες τὰ πόδια του.
- Σοφ. Σειρ. 33,30 καὶ μὴ περισσεύσης ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσης μηδέν.
- Σοφ. Σειρ. 33,30 Ἀλλὰ μὴ εἶσαι υπερβολικὰ ἀπαιτητικὸς ἀπέναντι οὐδενός και χωρὶς ὀρθοφροσύνην να μὴ πράττῃς τίποτε.

- Σοφ. Σειρ. 33,31 εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς σὺ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτῆσω αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 33,31 Ἐάν ἔχῃς δούλον, να συμπεριφέρεσαι προς αὐτόν, ὅπως προς τον εαυτόν σου. Διότι με το αἷμα σου τον απέκτησες.
- Σοφ. Σειρ. 33,32 εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτόν ὡς ἀδελφόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχὴ σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 33,32 Ἐάν ἔχῃς δούλον, να συμπεριφέρεσαι ἀπέναντί του ὡς προς ἀδελφόν, διότι ἔχεις την ἀνάγκη του, ὅπως ἀνάγκη ἔχεις και της ζωῆς σου.
- Σοφ. Σειρ. 33,33 ἐάν κακώσης αὐτόν και ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;
- Σοφ. Σειρ. 33,33 Ἐάν τον κακομεταχειρισθῆς, σηκωθῆ δε αὐτός και φύγη, εις ποῖον δρόμον θα τρέξῃς να τον αναζητήσης και τον εὕρης;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 34 (Μασ. 31)

- Σοφ. Σειρ. 34,1 Κεναὶ ἐλπίδες και ψευδεῖς ἀσυνέτω ἀνδρὶ, και ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.
- Σοφ. Σειρ. 34,1 Ματαίας και ἀπατηλὰς ἐλπίδας τρέφει ο ἀσύνετος ἀνθρώπος. Και τα ὄνειρα δίδουν πτερά στους μωρούς.
- Σοφ. Σειρ. 34,2 ὡς δρασσομένοις σκιᾶς και διώκων ἄνεμον, οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίους.
- Σοφ. Σειρ. 34,2 Ἐκεῖνος που δίδει προσοχὴν εις τα ὄνειρα, ομοιάζει με εκείνον που προσπαθεῖ να αρπάξῃ την σκιάν του, και τρέχει δια να συλλάβῃ τον ἄνεμον.
- Σοφ. Σειρ. 34,3 τοῦτο κατὰ τούτου ὄρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.
- Σοφ. Σειρ. 34,3 Καθρέπτης και ὄνειρα εἶναι πράγματα ὅμοια. Το ὄνειρον εἶναι ο,τι η εικὼν προσώπου εμπρός εις ἓνα κάτοπτρον.
- Σοφ. Σειρ. 34,4 ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; και ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;
- Σοφ. Σειρ. 34,4 Ἀπὸ ἓνα ἀκάθαρτον πράγμα η πρόσωπον ἡμπορεῖ να προέλθῃ τίποτε καθαρὸν; Και ἀπὸ κάτι, που εἶναι ψευδές, ἡμπορεῖ να προέλθῃ κάτι το ἀληθινόν;
- Σοφ. Σειρ. 34,5 μαντεῖαι και οἰωνισμοὶ και ἐνύπνια μάταιά ἐστι, και ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία.
- Σοφ. Σειρ. 34,5 Αἱ μαντεῖαι, αἱ οἰωνοσκοπῖαι και τα ὄνειρα εἶναι μάταια πράγματα. Ομοιάζουν με ἐξημμένας ονειροπολήσεις γυναικὸς, η οποία εὐρίσκεται ὑπὸ τας ὠδίνας του τοκετοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 34,6 ἐάν μὴ παρὰ Ὑψίστου ἀποσταλῆ ἐν ἐπισκοπῇ, μὴ δῶς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου·
- Σοφ. Σειρ. 34,6 Ἐάν το ὄνειρον δεν ἔχῃ ἀποστολὴ ἀπὸ τον Ὑψιστον εις κάποιον ευμενὴ ἐπίσκεψιν του, μη δώσης εις αὐτὸ την καρδίαν σου,
- Σοφ. Σειρ. 34,7 πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, και ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς. -
- Σοφ. Σειρ. 34,7 διότι τα ὄνειρα πολλοὺς ἐπλάνησαν και ὅσοι ἐσθίριξαν τας ἐλπίδας των εις αὐτὰ, ἐξέπεσαν και ἠπατήθησαν.
- Σοφ. Σειρ. 34,8 Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, και σοφία στόματι πιστῶ τελείωσις.
- Σοφ. Σειρ. 34,8 Ὁ νόμος του Θεοῦ δεν θα ψευσθῆ. Θα ἐκπληρωθῆ εις τας διαβεβαιώσσετου, εἴτε προς ἀμοιβὴν εἴτε προς τιμωρίαν. Ἡ θεία σοφία στο στόμα και την καρδίαν του πιστοῦ εἶναι πλήρης και ικανοποιητικὴ, και οχι τα ονειρα.
- Σοφ. Σειρ. 34,9 ἀνὴρ πεπαιδευμένος ἔγνω πολλά, και ὁ πολὺπειρος ἐκδιηγῆσεται σύνεσιν.
- Σοφ. Σειρ. 34,9 Ὁ μορφωμένος ἀνθρώπος γνωρίζει πολλά, και ο πολὺπειρος ἀνθρώπος θα ομιλή με σύνεσιν.
- Σοφ. Σειρ. 34,10 ὃς οὐκ ἐπειράθη ὀλίγα οἶδεν, ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.
- Σοφ. Σειρ. 34,10 Ἐκεῖνος που δεν ἔχει πείραν της ζωῆς, ὀλίγα γνωρίζει. Ἐκεῖνος ὅμως που ἐταξίδευσεν εις πολλά μέρη, ἔχει πλῆθος γνώσεων και ικανοτήτων.
- Σοφ. Σειρ. 34,11 πολλὰ ἐώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου, και πλείονα τῶν λόγων μου σύνεσις μου.
- Σοφ. Σειρ. 34,11 Πολλὰ εἶδα και ἔμαθα, καθὼς περιηρόμην τα διάφορα μέρη του κόσμου· και η σοφία μου εἶναι πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ τα λόγια μου.
- Σοφ. Σειρ. 34,12 πλεονάκις ἔως θανάτου ἐκινδύνευσα και διεσώθην τούτων χάριν.
- Σοφ. Σειρ. 34,12 Πολλὰς φορές διέτρεξα κίνδυνον θανάτου, ἐσώθην ὅμως χάρις εις τας γνώσεις και την πείραν μου.
- Σοφ. Σειρ. 34,13 πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται, ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς.
- Σοφ. Σειρ. 34,13 Πολὺ θα παραταθῆ η ζωὴ των φοβουμένων τον Κυριον, διότι η ἐλπίς των στηρίζεται στον σωτήρα Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 34,14 ὁ φοβούμενος Κύριον οὐδὲν εὐλαβηθήσεται και οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπίς αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 34,14 Ἐκεῖνος που φοβεῖται τον Κυριον, δεν θα φοβηθῆ τίποτε ἄλλο και δεν θα δειλιάσῃ προ ουδενός, διότι αὐτός οὗτος ο Κυριος εἶναι η ἐλπίς του.
- Σοφ. Σειρ. 34,15 φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχὴ· τίνι ἐπέχει και τίς ἀντιστήριγμα αὐτοῦ;
- Σοφ. Σειρ. 34,15 Εὐτυχημένη εἶναι η ζωὴ εκείνου, που φοβεῖται τον Κυριον. Εἰς ποῖον στηρίζεται; Ποῖον ἔχει στήριγμά του, εἰ μη μόνον τον Θεόν;
- Σοφ. Σειρ. 34,16 οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· ὑπερασπισμὸς δυναστείας και στήριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος και σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος και βοήθεια ἀπὸ πτώσεως,
- Σοφ. Σειρ. 34,16 Οἱ ὀφθαλμοὶ του Κυρίου στρέφονται ευμενεῖς και προστατευτικοὶ εις εκείνους, που τον ἀγαπούν. Αὐτός εἶναι ο ἰσχυρὸς προστάτης των, στήριγμα δυνάμεως, σκέπη προστατευτικὴ ἀπὸ τον καύσωνα, σκέπη που προφυλάσσει

- από τον μεσημβρινόν ήλιον· προφύλαξις από σκοντάμματα, βοήθεια και περιφρούρησις από πτώσεις.
- Σοφ. Σειρ. 34,17 άνυψών ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν διδοὺς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.
Σοφ. Σειρ. 34,17 Αυτὸς ανυψώνει τὴν ζωὴν μας, φωτίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς, δίδει θεραπείαν, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.
- Σοφ. Σειρ. 34,18 Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν δωρήματα ἀνόμων.
Σοφ. Σειρ. 34,18 Εκείνος που προσφέρει θυσίαν ἀπὸ ἀδίκως ἀποκτηθέντα πράγματα, κάμνει προσφορὰν εμπαικτικὴν δια τὸν Θεόν. Τα δῶρα τῶν παρανόμων δεν εἶναι δεκτὰ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 34,19 οὐκ εὐδοκεῖ ὁ Ὑψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν, οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκειται ἁμαρτίας.
Σοφ. Σειρ. 34,19 Δεν ευαρεστεῖται ὁ Ὑψιστος εἰς τὰς προσφορὰς τῶν ἀσεβῶν, οὔτε καὶ συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας τῶν με τὸ πλήθος τῶν θυσιῶν τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 34,20 θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.
Σοφ. Σειρ. 34,20 Εκείνος που προσφέρει θυσίαν ἀπὸ χρήματα πτωχῶν, εἶναι σαν νὰ θυσιάσῃ τὸ παιδί εμπρὸς στὸν πατέρα του.
- Σοφ. Σειρ. 34,21 ἄρτος ἐπιδοσμένων ζωὴ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων.
Σοφ. Σειρ. 34,21 Ὁ ἄρτος εἶναι ἡ ζωὴ δια τοὺς πτωχοὺς καὶ στερουμένους. Εκείνος που τὰς ἀφαιρέσῃ τὸν ἄρτον, ἄρα καὶ τὴν ζωὴν, εἶναι ὡσαν νὰ ἔχυσεν ἀνθρώπινον αἷμα, εἶναι φονεὺς.
- Σοφ. Σειρ. 34,22 φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος συμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου.
Σοφ. Σειρ. 34,22 Φονεῦει τὸν πλησίον τοῦ εκείνου, που τοῦ ἀφαιρεῖ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς του. Χυεὶ αἷμα ἀνθρώπου εκείνος, που δεν καταβάλλει τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου.
- Σοφ. Σειρ. 34,23 εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν· τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους;
Σοφ. Σειρ. 34,23 Ὅταν ὁ ἕνας κτίσῃ καὶ ὁ ἄλλος κρημνίσῃ, ποῖα ὠφέλεια ἡμπορεῖ νὰ προέλθῃ; Οἱ κόποι τῶν εἶναι μάταιοι.
- Σοφ. Σειρ. 34,24 εἷς εὐχόμενος καὶ εἷς καταρῶμενος· τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;
Σοφ. Σειρ. 34,24 Τὸ ἴδιον συμβαίνει, ὅταν ὁ ἕνας προσεύχεται καὶ ὁ ἄλλος καταράται. Τίνος ἐκ τῶν δύο ὁ δεσπότης Θεὸς θὰ ἀκούσῃ τὴν φωνήν;
- Σοφ. Σειρ. 34,25 βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἀπτόμενος αὐτοῦ, τί ὠφέλησε τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;
Σοφ. Σειρ. 34,25 Εκείνος ὁ ὁποῖος, σύμφωνα με τὸν Νόμον, πλύνεται καὶ καθαρίζεται, διότι ἤγγισε νεκρὸν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐγγίζει τὸν νεκρὸν, ποῖαν ὠφέλειαν ἀποκομίζει ἀπὸ τὸ πλύσιμόν του;
- Σοφ. Σειρ. 34,26 οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν· τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;
Σοφ. Σειρ. 34,26 Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος νηστεύει δια τὰς ἁμαρτίας του, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁμοῦ διαπράττει τὰς αὐτὰς ἁμαρτίας. Ποῖός θὰ ἀκούσῃ τὴν προσευχὴν του καὶ ποῖα ὠφέλεια προήλθεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ σώματός του δια τῆς νηστείας;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 35 (Μασ. 32)

- Σοφ. Σειρ. 35,1 Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφορὰς, θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς.
Σοφ. Σειρ. 35,1 Εκείνος που τηρεῖ τὸν θεῖον νόμον, προσφέρει πολλὰς θοσίας· καὶ εκείνος που προσέχει τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ προσφέρει ευπροσδέκτους θοσίας εὐχαριστίας δια τὴν σωτηρίαν του.
- Σοφ. Σειρ. 35,2 ἀνταποδιδούς χάριν προσφέρων σεμιδαλιν, καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.
Σοφ. Σειρ. 35,2 Εκείνος που θέλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Θεόν, προσφέρει ὡς θυσίαν σημιγδάλι. Εκείνος ὁμοῦ που κάμνει ἐλεημοσύνας, προσφέρει θοσίας δοξολογίας πρὸς τὸν Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 35,3 εὐδοκία Κυρίου ἀποστήναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξίλασμός ἀποστήναι ἀπὸ ἀδικίας.
Σοφ. Σειρ. 35,3 Ἡ ἀγαθὴ θέλησις τοῦ Κυρίου εἶναι νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰς πονηρίας· ἡ δε συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν προσφέρεται, ὅταν ἀπομακρυνθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀποφασιστικῶς ἀπὸ κάθε ἀδικίαν.
- Σοφ. Σειρ. 35,4 μὴ ὀφθῆς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός, πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.
Σοφ. Σειρ. 35,4 Μὴ προσέλθῃς στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου με ἀδειανά τὰ χέρια, διότι ὅλαι αἱ προσφοραὶ εἶναι χρέος, σύμφωνα με τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 35,5 προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι Ὑψίστου.
Σοφ. Σειρ. 35,5 Ἡ προσφορὰ θοσίας ἐκ μέρους τοῦ δικαίου λιπαίνει τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς φθάνει ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 35,6 θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 35,6 Θυσία ἐκ μέρους ἀνδρὸς δικαίου γίνεται εὐχαρίστως δεκτὴ ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς ποτὲ δεν θὰ λησμονηθῇ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 35,7 ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασσον τὸν Κύριον, καὶ μὴ μικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου.
Σοφ. Σειρ. 35,7 Με ἀδολον τὸν ὀφθαλμόν δοξολόγησε τὸν Κύριον, καὶ μὴ μικρύνῃς προσφορὰν ἀπὸ τὰς ἀπαρχὰς τῶν γεννημάτων σου· αὐτὴν που θὰ προσφέρῃς με τὰ χέριά σου στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

- Σοφ. Σειρ. 35,8 **έν πάση δόσει ιλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀγίασον δεκάτην.**
 Σοφ. Σειρ. 35,8 Εἰς κάθε δωρεάν σου δείχνει ἰλαρόν καὶ χαρούμενον τὸ πρόσωπόν σου καὶ με ευχαρίστησιν να προσφέρῃς στον ναόν τὸ δέκατον των εισοδημάτων σου.
- Σοφ. Σειρ. 35,9 **δὸς Ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὔρεμα χειρός·**
 Σοφ. Σειρ. 35,9 Πρόσφερε πρὸς τὸν Κυριὸν τὰς δωρεάς σου ἀνάλογα με τὰς δωρεάς που λαμβάνεις ἀπὸ αὐτόν, καὶ με χαρούμενον ὀφθαλμόν πρόσφερε ὅ,τι θα ευρεθῇ στο χέρι σου.
- Σοφ. Σειρ. 35,10 **ὅτι Κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι καὶ ἑπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι.**
 Σοφ. Σειρ. 35,10 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὁ ανταποδότης· καὶ θα σου δώσῃ πολὺ περισσότερα, ἀπ' ὅσα συ του προσφέρεις.
- Σοφ. Σειρ. 35,11 **Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται·**
 Σοφ. Σειρ. 35,11 Ἀλλὰ καὶ μὴ προσπαθῆς, δια των θυσιῶν σου να δωροδοκήσῃς τὸν Θεόν, διότι αὐτὰς τὰς θυσίας δεν τὰς δέχεται ὁ Θεός.
- Σοφ. Σειρ. 35,12 **καὶ μὴ ἔπεχε θυσία ἀδίκῳ, ὅτι Κύριος κριτὴς ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου.**
 Σοφ. Σειρ. 35,12 Μὴ στηρίζεσαι εἰς θυσίαν, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ ἀδικίας, διότι ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος κριτὴς καὶ δεν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ τὰς ἐπισήμους θέσεις προσώπων.
- Σοφ. Σειρ. 35,13 **οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ καὶ δέησιν ἠδίκημένου εἰσακούσεται·**
 Σοφ. Σειρ. 35,13 Δεν προσωποληπτεῖ καὶ δεν καταφρονεῖ τὸν πτωχόν, διότι εἶναι πτωχός· τουναντίον ἀκούει τὴν δέησιν του πτωχοῦ, που ἔχει ἀδικηθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 35,14 **οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἰκετεῖαν ὀρφανοῦ καὶ χήραν, ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν·**
 Σοφ. Σειρ. 35,14 Δεν θα παράβλεψῃ τὴν δέησιν του ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας, ὅταν αὐτοὶ ἐκχύσουν πρὸς αὐτόν τὸν πόνον των.
- Σοφ. Σειρ. 35,15 **οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;**
 Σοφ. Σειρ. 35,15 Τὰ δάκρυα τῆς χήρας δεν κυλοῦν στο πρόσωπόν της; Καὶ ἡ κατακραυγὴ της δεν στρέφεται ἐναντίον ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν αἰτία να ρεῦσουν τὰ δάκρυα αὐτά;
- Σοφ. Σειρ. 35,16 **θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει.**
 Σοφ. Σειρ. 35,16 Θα γίνῃ δεκτός ἀπὸ τὸν Θεόν ἐκεῖνος, που προσφέρει με ἀγαθὴν διάθεσιν τὰς υπηρεσίας του πρὸς αὐτόν, καὶ ἡ δέησίς του θα φθάσῃ μέχρι των νεφελῶν του οὐρανοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 35,17 **προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διήλθε, καὶ ἕως συνεγγίσῃ, οὐ μὴ παρακληθῆ·**
 Σοφ. Σειρ. 35,17 Ἡ προσευχὴ του ταπεινοῦ καὶ πιστοῦ ξεπερνά τὰς νεφέλας, φθάνει ἕως στον θρόνον του Θεοῦ καὶ δεν σταματᾷ, μέχρις ὅτου εἰσακουσθῇ καὶ δοθῇ παρηγορία στον ταπεινόν.
- Σοφ. Σειρ. 35,18 **καὶ οὐ μὴ ἀποστῆ, ἕως ἐπισκέψῃται ὁ Ὑψιστος, καὶ κρινεῖ δικαίως καὶ ποιήσει κρίσιν.**
 Σοφ. Σειρ. 35,18 Δεν θα σταματήσῃ τὴν προσευχὴν του ὁ ταπεινός, μέχρις ὅτου ὁ Ὑψιστος θα τον ἐπισκεφθῇ, θα τον κρίνῃ με δικαιοσύνην καὶ θα ἐκδώσῃ τὴν δικαίαν του ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφασιν.
- Σοφ. Σειρ. 35,19 **καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνη, οὐδὲ μὴ μακροθυμῆσῃ ἐπ' αὐτοῖς,**
 Σοφ. Σειρ. 35,19 Ὁ Κύριος δεν θα ἀργοπορήσῃ να ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον καὶ δεν θα δεῖξῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν μακροθυμίαν του δια τους ἀδίκους·
- Σοφ. Σειρ. 35,20 **ἕως ἂν συντρίψῃ ὄσφυν ἀνελεημόνων, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν,**
 Σοφ. Σειρ. 35,20 μέχρις ὅτου θα συντρίψῃ, τὴν μέσην των σκληρῶν αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ θα τιμωρήσῃ τὰ ἀσεβῆ ἔθνη·
- Σοφ. Σειρ. 35,21 **ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ·**
 Σοφ. Σειρ. 35,21 μέχρις ὅτου ἐξολοθρεύσῃ πλῆθος υπερηφάνων ἀνθρώπων καὶ συντρίψῃ, σκῆπτρα ἀδίκων βασιλέων·
- Σοφ. Σειρ. 35,22 **ἕως ἀνταποδῶ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν·**
 Σοφ. Σειρ. 35,22 μέχρις ὅτου ἀνταποδώσῃ, βραβεύσῃ, ἡ τιμωρῆσῃ ἀνθρώπους, ἀνάλογα με τὰς πράξεις των καὶ τὰ ἔργα των καὶ τους διαλογισμούς καὶ ἐπιθυμίας των·
- Σοφ. Σειρ. 35,23 **ἕως κρίνῃ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ εὐφρανεῖ αὐτούς ἐν τῷ ἔλεει αὐτοῦ.**
 Σοφ. Σειρ. 35,23 μέχρις ὅτου θα κρίνῃ καὶ θα ἀποδώσῃ δικαιοσύνην καὶ θα υπερασπίσῃ τὸν λαόν του καὶ θα χαροποιήσῃ τους ἐκλεκτούς του λαοῦ του με τὸ ἔλεός του.
- Σοφ. Σειρ. 35,24 **ὠραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὡς νεφέλα ὑέτοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.**
 Σοφ. Σειρ. 35,24 Ὠραῖον εἶναι τὸ ἔλεος του Θεοῦ εἰς καιρὸν θλίψεως· ὁμοιάζει με τὰ νέφη, που φέρουν βροχὴν στον καιρὸν ἀνομβρίας καὶ ξηρασίας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 36 (Μασ. 33)

- Σοφ. Σειρ. 36,1 **Ἐλέησον ἡμᾶς, δέσποτα ὁ Θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·**
 Σοφ. Σειρ. 36,1 Ἐλέησον ἡμᾶς, δεσπότη ὁ Θεός των πάντων. Σε παρακαλοῦμεν ἐπίβλεψε καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.
- Σοφ. Σειρ. 36,2 **ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου.**

- Σοφ. Σειρ. 36,2 Υψωσε το παντοδύναμόν σου χέρι εναντίον των ξένων ασεβών εθνών· ας ίδουν και ας μάθουν εκείνοι την παντοδυναμίαν σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,3 ὡσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς·
Σοφ. Σειρ. 36,3 Ὅπως, Κυριε, κατά την παλαιάν εποχήν, εφανέρωσες την αγιότητά σου ἐνώπιον των εχθρῶν μας με τας τιμωρίας, που ἐστειλες εναντίον των, ἔτσι και τώρα δείξε ἐνώπιόν μας την μεγαλωσύνην σου τιμωρών τους εχθρούς μας.
- Σοφ. Σειρ. 36,4 καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ, Κύριε.
Σοφ. Σειρ. 36,4 Καμε να σε γνωρίσουν και αυτοὶ καλά, ὅπως και ἡμεῖς σε ἔχομεν γνωρίσει· να γνωρίσουν δηλαδή, ὅτι δεν υπάρχει ἄλλος Θεὸς πλὴν ἀπὸ σέ, Κυριε.
- Σοφ. Σειρ. 36,5 ἐγκαίνισον σημεῖα καὶ ἄλλοίωσον θαυμάσια, δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν·
Σοφ. Σειρ. 36,5 Ἀνανέωσε τα μεγάλα παλαιὰ σημεῖα, κάμε και ἄλλα θαύματα, δόξασε με αὐτὰ την χεῖρα σου, την παντοδύναμον δεξιάν σου. Εξέγειρε τον θυμόν σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,6 ἔγειρον θυμόν καὶ ἔκχεον ὀργήν, ἔξαρρον ἀντίδικον καὶ ἔκτριπον ἐχθρόν.
Σοφ. Σειρ. 36,6 Ἀς εκσπάση εναντίον των ἡ οργή σου, ἐξολόθρευσε τον ἀντίδικόν σου, ξεπάστρεψε ἀπὸ την γην τον εχθρόν σου.
Σοφ. Σειρ. 36,7 σπεῦσον καιρὸν καὶ μνήσθητι ὀρκισμοῦ, καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.
Σοφ. Σειρ. 36,7 Ἐπίσπευσε τον χρόνον της τιμωρίας των, ἐνημήσου τας ἐνόρκους υποσχέσεις, που ἔδωσες στους προγόνους μας, και ας διακηρυχθῶν ἔτσι τα μεγαλεῖα σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,8 ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σφζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὔροισαν ἀπώλειαν.
Σοφ. Σειρ. 36,8 Ἐκεῖνος ἀπὸ αὐτοῦς που θα διασωθῆ, ας καταφαγωθῆ με το πυρ της οργῆς σου· και οἱ κατατυραννοῦντες τον λαόν σου ας εὔρουν τον ὄλεθρον.
- Σοφ. Σειρ. 36,9 σύντριπον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων· οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν.
Σοφ. Σειρ. 36,9 Συνέτριψε τας κεφαλὰς των ἀρχόντων, που εἶναι εχθροὶ μας και οἱ ὁποῖοι ἀλαζονικῶς λέγουν· “Πλὴν ἀπὸ ἡμᾶς δεν υπάρχει ἄλλος ἄνθρωπος ἡ Θεός”!
- Σοφ. Σειρ. 36,10 συνάγαγε πάσας φυλάς Ἰακώβ, καὶ κατεκληρονόμησα αὐτοῦς καθὼς ἀπ’ ἀρχῆς.
Σοφ. Σειρ. 36,10 Συγκέντρωσε πάλιν ὅλας τας φυλάς του Ἰακώβ, κατὰστησέ τους κληρονόμους και ασφαλεῖς κατοίκους εἰς την χώραν αὐτήν, ὅπως ἦσαν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων.
- Σοφ. Σειρ. 36,11 ἐλέησον λαόν, Κύριε, κεκλημένον ἐπ’ ὀνόματί σου καὶ Ἰσραὴλ, ὃν πρωτογόνῳ ὠμοίωσας.
Σοφ. Σειρ. 36,11 Ἐλέησε, Κυριε, τον λαόν, ὁ ὁποῖος φέρει το ὄνομά σου· τον Ἰσραὴλ, τον ὁποῖον συ παρωμοίασες με πρωτότοκον υἱόν σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,12 οἰκτεῖρησον πόλιν ἀγιάσματος σου Ἱερουσαλήμ, πόλιν καταπαύματος σου.
Σοφ. Σειρ. 36,12 Σπλαγχνίσου την πόλιν του ἱεροῦ ναοῦ σου, την Ἱερουσαλήμ, που εἶναι ἡ πόλις, ὅπου συ ἐπαναπαύεσαι.
- Σοφ. Σειρ. 36,13 πλῆσον Σιών ἀρεταλογίας σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.
Σοφ. Σειρ. 36,13 Γέμισε την Σιών με δοξολογίας των μεγαλειῶν σου, και με την δόξαν σου τον λαόν σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,14 δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσματί σου καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ’ ὀνόματί σου·
Σοφ. Σειρ. 36,14 Δώσε την διαβεβαίωσιν της ευνοίας σου δι’ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπ’ ἀρχῆς ἦσαν ἰδικὰ σου πλάσματα. Καμε να προβληθῶν ἀξιόπιστοι και να εκπληρωθῶν αἱ προφητεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἐλέχθησαν ἐξ ὀνόματος σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,15 δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε, καὶ οἱ προφητῆται σου ἐμπιστευθήτωσαν.
Σοφ. Σειρ. 36,15 Δώσε ἀμοιβὰς και βραβεῖα εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑπομένουν με πίστιν εἰς σέ, οἱ δε προφήται σου ας ἀποδειχθῶν και ἐπὶ του σημείου αὐτοῦ ἀξιόπιστοι.
- Σοφ. Σειρ. 36,16 εἰσάκουσον, Κύριε, δεήσεως ἱκετῶν σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου,
Σοφ. Σειρ. 36,16 Ἀκουσε και κάμε δεκτὴν, Κυριε, την δέησιν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι με θερμὴν πίστιν σε ἱκετεύουν, σύμφωνα και με την εὐλογίαν του Ἀαρὼν εἰς ὅλον τον λαόν σου.
- Σοφ. Σειρ. 36,17 καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰώνων.
Σοφ. Σειρ. 36,17 Και ας μάθουν ὅλοι οἱ λαοὶ της γης, ὅτι συ εἶσαι ὁ Κυριος και ὁ αἰώνιος Θεός.
- Σοφ. Σειρ. 36,18 Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία, ἔστι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.
Σοφ. Σειρ. 36,18 Το στομάχι δέχεται κάθε εἶδους τροφήν ὑπάρχουν ὁμως τροφαὶ καλύτεραι ἀπὸ ἄλλας τροφάς.
- Σοφ. Σειρ. 36,19 φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.
Σοφ. Σειρ. 36,19 Ὅπως ὁ λάρυγξ, ὅταν γεύεται φαγητὰ ἀγρίων ζῶων του κυνηγίου, τα διακρίνει, ἔτσι και ἡ σοφὴ διάνοια διακρίνει τους ψευδεῖς λόγους.
- Σοφ. Σειρ. 36,20 καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολὺπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.
Σοφ. Σειρ. 36,20 Διεστραμμένη καρδία προξενεῖ λύπας· ὁ ἔμπειρος ὁμως και συνετὸς ἄνθρωπος γνωρίζει να ἀνταποδίδῃ εἰς αὐτήν και να την πληρῶνῃ ὅπως της πρέπει.
- Σοφ. Σειρ. 36,21 πάντα ἄρβρενα ἐπιδέξεται γυνή, ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
Σοφ. Σειρ. 36,21 Ἡ γυναῖκα θα δεχθῆ ὡς ἄνδρα της ἐκείνον, που θα της ἐπιβάλλουν. Ὑπάρχει ὁμως διαφορὰ μεταξύ μιας γυναικὸς και ἄλλης.
- Σοφ. Σειρ. 36,22 κάλλος γυναικὸς ἰλαρύνει πρόσωπον καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει·

- Σοφ. Σειρ. 36,22 Το κάλλος της γυναίκος κάνει ιλαρόν το πρόσωπον· η δε επιθυμία του ανδρός προς απόκτησίν της είναι ισχυροτέρα από κάθε άλλην.
- Σοφ. Σειρ. 36,23 εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 36,23 Ἐάν εἰς την γλώσσαν της αυτή ἔχη πραότητα και επιείκειαν, ο σύζυγός της θα είναι ο ευτυχέστερος μεταξύ των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 36,24 ὁ κτῶμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεως.
- Σοφ. Σειρ. 36,24 Εκείνος που αποκτά καλήν γυναίκα, κάμνει αρχήν της ευτυχίας του· αποκτά βοηθόν και στύλον αναπαύσεώς του.
- Σοφ. Σειρ. 36,25 οὐδ' οὐκ ἔστι φραγμός, διαρπαγῆσεται κτήμα, καὶ οὐδ' οὐκ ἔστι γυνή, στενάξει πλανώμενος.
- Σοφ. Σειρ. 36,25 Κτήμα, το οποίον δεν έχει ολόγουρά του φράκτην, υπόκειται εἰς διαρπαγήν· και στον οἶκον εκείνον, που δεν υπάρχει σύζυγος, ο ἀνὴρ στενάζει και περιπλανάται ματαίως.
- Σοφ. Σειρ. 36,26 τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ ληστῇ σφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν;
- Σοφ. Σειρ. 36,26 Ποίος θα δώση εμπιστοσύνην εἰς ευκίνητον ληστήν, που περιπλανάται ἀπὸ την μίαν πόλιν εἰς την ἄλλην;
- Σοφ. Σειρ. 36,27 οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσιάν και καταλύοντι οὐδ' ἂν ὀψίση.
- Σοφ. Σειρ. 36,27 Ἐτσι και κανεῖς δεν θα δώση εμπιστοσύνην εἰς ἀνθρώπον ἀγαμον, ο οποίος στερεῖται οικογενειακῆς φωλεάς και καταλύει, ὅπου θα τον εὕρη η νύκτα.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 37

- Σοφ. Σειρ. 37,1 Πᾶς φίλος ἐρεῖ· ἐφιλίασα αὐτῷ κάγῳ, ἀλλ' ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος,
- Σοφ. Σειρ. 37,1 Καθένας, που υποκρίνεται τον φίλον, ἠμπορεῖ να λέγη εἰς ἄλλον· “και εγώ εἶμαι φίλος με εκείνον”. Υπάρχουν φίλοι κατ' ὄνομα μόνον.
- Σοφ. Σειρ. 37,2 οὐχὶ λύπη ἐνὶ ἔως θανάτου ἐταῖρος και φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν;
- Σοφ. Σειρ. 37,2 Μέχρι θανάτου δεν φθάνει η λύπη, ὅταν ενας σύντροφος η ἕνας φίλος μεταβληθῆ εἰς εχθρόν;
- Σοφ. Σειρ. 37,3 ὧ πονηρόν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκλισθῆς καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
- Σοφ. Σειρ. 37,3 Ὡ σκέψις πονηρά! Ἀπὸ που εβγήκες και εκύλισες, δια να σκεπάσης την γην με την απατηλὴν φιλίαν;
- Σοφ. Σειρ. 37,4 ἐταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνη ἤδεται και ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι·
- Σοφ. Σειρ. 37,4 Ψευδῆς φίλος συμμετέχει και απολαμβάνει την χαρὰν και τα αγαθά του φίλου του. Εἰς καιρόν ὁμως θλίψεως θα σταθῆ μακράν.
- Σοφ. Σειρ. 37,5 ἐταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρός, ἔναντι πολέμου λήψεται ἀσπίδα.
- Σοφ. Σειρ. 37,5 Ο ψευδῆς φίλος συμπάσχει με τον φίλον του, ὅταν ἔχη ἀπὸ αὐτόν συμφέρον. Εἰς περιστάσιν ὁμως πολέμου παίρνει την ασπίδα εκείνου, δια να υπερασπισθῆ μόνον τον εαυτόν του.
- Σοφ. Σειρ. 37,6 μὴ ἐπιλάθη φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου, και μὴ ἀμνημονήσης αὐτοῦ ἐν τοῖς χρήμασί σου.
- Σοφ. Σειρ. 37,6 Μη βγάξης ἀπὸ την καρδιάν σου τον φίλον σου και μη τον λησμονήσης, ὅταν ἀποκτήσης χρήματα.
- Σοφ. Σειρ. 37,7 Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλήν, ἀλλ' ἔστι συμβουλευέων εἰς ἑαυτόν.
- Σοφ. Σειρ. 37,7 Καθε σύμβουλος προσφέρει με προθυμίαν συμβουλὰς· υπάρχουν ὁμως και μερικοί, που συμβουλευουν τους ἄλλους, δια να εξυπηρετήσουν τον εαυτόν των.
- Σοφ. Σειρ. 37,8 ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχὴν σου και γνώθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία -και γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλευέσεται-, μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ κλῆρον
- Σοφ. Σειρ. 37,8 Φυλάξου ἀπὸ τον καθένα, που παρουσιάζεται ως σύμβουλος· μάθε προηγουμένως, αν και ποῖον συμφέρον ἔχει αὐτὸς ἀπὸ την συμβουλήν, που θα σου δώση. -Διότι υπάρχουν και σύμβουλοι, που δίδουν συμβουλὰς προς το συμφέρον των. -Πρόσεξε, μήπως ἕνας τέτοιος σύμβουλος σε παίξη ως τυχερόν του παιχνιδι.
- Σοφ. Σειρ. 37,9 και εἴπη σοι· καλὴ ἡ ὁδός σου, και στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.
- Σοφ. Σειρ. 37,9 Πιθανόν να σου εἴπη· “καλὸς εἶναι ο δρόμος σου”. Και αὐτὸς θα σταθῆ ἀπὸ μακρὰ, να ἰδῆ τι θα σου συμβῆ.
- Σοφ. Σειρ. 37,10 μὴ βουλευέου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε και ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλήν.
- Σοφ. Σειρ. 37,10 Μη ζητῆς συμβουλήν ἀπὸ ἀνθρώπον, ο οποίος σε υποβλέπει και σε επιβουλεύεται. Κρύψε δε τας σκέψεις σου ἀπὸ ἀνθρώπους, που σε βλέπουν με ζήλειαν και φθόνον.
- Σοφ. Σειρ. 37,11 μετὰ γυναίκος περὶ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς και μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου, μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας και μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως, μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστίας και μετὰ ἀνελεῆμονος περὶ χρηστοθεσίας, μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντός ἔργου και μετὰ μισθίου ἐφεστίου περὶ συντελείας, οἰκέτη ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας, μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας·
- Σοφ. Σειρ. 37,11 Μη ζητῆς συμβουλήν ἀπὸ την γυναῖκα σου δια την ἀντιζήλὸν της, ἀπὸ τον δειλὸν δια τον πόλεμον, ἀπὸ τον ἐμπορον περὶ του ἐμπορίου, ἀπὸ τον ἀγοράζοντα περὶ της πωλήσεως, ἀπὸ τον φθονερὸν περὶ ευγνωμοσύνης, ἀπὸ τον σκληροκάρδιον περὶ ἀγαθοεργίας, ἀπὸ τον ράθυμον και ὀκνηρόν περὶ παντός ἔργου, ἀπὸ τον μισθωτόν του σπιτιοῦ σου περὶ του πέρατος της ἐργασίας, ἀπὸ τον ἀργὸν υπηρέτην περὶ πολλῆς ἐργασίας. Μη στηρίζεσαι εἰς

- καμμίαν συμβουλήν αυτών των ανθρώπων.
Σοφ. Σειρ. 37,12 **ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε, ὃν ἂν ἐπιγνώξῃ συντηροῦντα ἐντολάς, ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἐὰν πταίσης, συναλγήσει σοι.**
- Σοφ. Σειρ. 37,12 **Ἀλλὰ μένε πλησίον και να συνομιλῆς πάντοτε με ευσεβῆ ἄνθρωπον, με αὐτὸν που γνωρίζεις καλά, ὅτι προσπαθεῖ να τηρῆ τὰς θείας ἐντολάς, που ἔχει τὴν ψυχὴν του ὁμοίαν με τὴν ἰδικὴν σου και ο ὁποῖος, ἐὰν περιπέσης εἰς θλίψιν, θα σε σαμπνέση.**
- Σοφ. Σειρ. 37,13 **καὶ βουλήν καρδίας στήσον, οὐ γὰρ ἔστι σοι πιστότερος αὐτῆς·**
- Σοφ. Σειρ. 37,13 **Ἐπειτα ζήτησε και ἄκουσε και πράξε τὴν διάθεσιν και τὴν συμβουλήν τῆς καρδίας σου, διότι δεν ὑπάρχει δια σε περισσότερο ἀξιόπιστος συμπαραστάτης ἀπὸ αὐτήν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,14 **ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίστε εἴωθεν ἢ ἐπτά σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.**
- Σοφ. Σειρ. 37,14 **Διότι συμβαίνει πολλές φορές ἡ ψυχὴ ἐνὸς ἀνθρώπου να βλέπῃ και να ἐξαγγέλλῃ ἀκριβέστερα και ὀρθότερα ἀπὸ πολλοὺς παρατηρητὰς, οἱ ὁποῖοι εἶναι τοποθετημένοι εἰς ὑψηλὴν σκοπιάν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,15 **καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεήθητι Ὑψίστου, ἵνα εὐθύνη ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδὸν σου. -**
- Σοφ. Σειρ. 37,15 **Και ἐπὶ πᾶσι τούτοις, παρακάλεσε θερμῶς τὸν Ὑψίστον, να κατευοδῶνῃ τὴν ζωὴν σου ἐν ἀληθείᾳ.**
- Σοφ. Σειρ. 37,16 **Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.**
- Σοφ. Σειρ. 37,16 **Ἀρχὴ εἰς κάθε ἔργον πρέπει να εἶναι ἡ αἰτία, δια τὴν ὁποῖαν γίνεται. Πρὸ δε πάσης πράξεως πρέπει να προηγῆται ἡ συνετὴ σκέψις.**
- Σοφ. Σειρ. 37,17 **ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,**
- Σοφ. Σειρ. 37,17 **Αἰτία και ρίζα τῶν σκέψεων εἶναι ἡ καρδία, πρὸ τῆς ὁποίας παρουσιάζονται τέσσαρα πράγματα·**
- Σοφ. Σειρ. 37,18 **ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος, καὶ ἡ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐστιν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,18 **Τὸ ἀγαθὸν και τὸ κακόν, ζωὴ και ὁ θάνατος. Ἐκεῖνο δὲ που κυριαρχεῖ πάντοτε, ἐπάνω εἰς αὐτὰ και ἐκφράζει αὐτὰ, εἶναι ἡ γλῶσσα.**
- Σοφ. Σειρ. 37,19 **ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος πολλῶν παιδευτῆς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἄχρηστος ἐστιν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,19 **Ὑπάρχουν ἀνθρωποὶ ἐξυπνοὶ και ἐπιτήδριοι, οἱ ὁποῖοι παρουσιάζονται ὡς διδάσκαλοι τῶν ἄλλων. Εἶναι ὁμως ἀχρηστοὶ δια τὸν εαυτὸν τῶν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,20 **ἔστι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός, οὗτος πάσης τροφῆς καθυστερήσει·**
- Σοφ. Σειρ. 37,20 **Ὑπάρχουν ἀνθρωποὶ, που παριστάνουν τὸν σοφὸν με τὰ λόγια, και αὐτοὶ εἶναι μισητοὶ. Κατὶ τέτοιοι φλύαροι και ἀργόσχολοὶ θα μείνουν χωρὶς φαγητόν·**
- Σοφ. Σειρ. 37,21 **οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐστερήθη.**
- Σοφ. Σειρ. 37,21 **διότι εἰς αὐτοὺς τοὺς αυτοπαρουσιαζομένους ὡς σοφοὺς δεν ἔχει δοθῆ χάρις παρὰ Κυρίου, και ἔχουν αὐτοὶ στερηθῆ ἀπὸ κάθε σοφίαν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,22 **ἔστι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί.**
- Σοφ. Σειρ. 37,22 **Ὑπάρχουν σοφοὶ δια τὸν εαυτὸν τῶν μόνων και οἱ καρποὶ τῆς σοφίας τῶν εἶναι ἀξιόπιστοι, ὅταν λέγονται ἀπὸ αὐτοὺς.**
- Σοφ. Σειρ. 37,23 **ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.**
- Σοφ. Σειρ. 37,23 **Ὁ ἀληθινὰ σοφὸς ἀνθρώπος θα παιδαγωγῆσῃ και θα μορφώσῃ τὸν λαὸν του, οἱ δε καρποὶ τῆς σοφίας του θα εἶναι βέβαιοι και ἀξιόπιστοι.**
- Σοφ. Σειρ. 37,24 **ἀνὴρ σοφὸς πλησθήσεται εὐλογίας, καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὀρώντες.**
- Σοφ. Σειρ. 37,24 **Ὁ πραγματικὰ σοφὸς θα γεμίσῃ ἀπὸ τὰς εὐλογίας του Θεοῦ και θα τὸν καλοτυχίζουν ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ, οἱ ὁποῖοι θα τὸν βλέπουν.**
- Σοφ. Σειρ. 37,25 **ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι.**
- Σοφ. Σειρ. 37,25 **Ἡ ζωὴ του κάθε ἀνθρώπου ἐκτείνεται εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἡμερῶν. Ἐνῶ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς του Ἰσραὴλ εἶναι ἀναρίθμητοι.**
- Σοφ. Σειρ. 37,26 **ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα.**
- Σοφ. Σειρ. 37,26 **Ὁ ἀληθινὰ σοφὸς θα ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην ἐν μέσω του λαοῦ του και τὸ ὄνομά του θα μνημονεύεται στοὺς αἰῶνας.**
- Σοφ. Σειρ. 37,27 **Τέκνον, ἐν τῇ ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχὴν σου καὶ ἰδὲ τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῶξ αὐτῇ·**
- Σοφ. Σειρ. 37,27 **Παιδί μου, εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς σου ἰδὲ ποῖα εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα βλάπτουν τὴν υγιάν σου, και μὴ τὰ δίδῃς στον εαυτὸν σου.**
- Σοφ. Σειρ. 37,28 **οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.**
- Σοφ. Σειρ. 37,28 **Διότι δεν εἶναι ὅλα τὰ φαγητὰ δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους και δι' ὅλας τὰς περιστάσεις, οὔτε και ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ ευχαριστοῦνται εἰς ὅλα.**
- Σοφ. Σειρ. 37,29 **μὴ ἀπληστεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ μὴ ἐκχυθῆς ἐπὶ ἐδεσμάτων·**
- Σοφ. Σειρ. 37,29 **Μὴ εἶσαι λαίμαργος και ἀχόρταστος εἰς τὰ πλούσια τσαπέζια· και μὴ ὀρμήσῃς με βουλμίαν εἰς ὅλα τὰ φαγητὰ.**
- Σοφ. Σειρ. 37,30 **ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσται πόνος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας.**

- Σοφ. Σειρ. 37,30 Τα πολλά φαγητά φέρουν βάρος και τλαιπωρίαν στον στόμαχον. Η δε λαιμαργία φθάνει μέχρι πόνων κοιλίας.
Σοφ. Σειρ. 37,31 δι' ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωὴν.
Σοφ. Σειρ. 37,31 Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπληστίας καὶ λαιμαργίας τῶν πολλοῦ ἀπέθαναν. Εκείνος ὁμοίως ὁ ὁποῖος προσέχει καὶ συγκρατεῖται, θα παρατείνῃ τὴν ζωὴν του.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 38

- Σοφ. Σειρ. 38,1 Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρεῖας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος·
Σοφ. Σειρ. 38,1 Τίμα τον ἰατρόν, ὅπως του ἀρμῶζει, ἔχων ἄλλωστε ὑπ' ὄψιν σου τὰς υπηρεσίας του εἰς τὰς ἀνάγκας σου, διότι ὁ Κύριος ἔκαμεν αὐτόν.
Σοφ. Σειρ. 38,2 παρὰ γὰρ Ὑψίστου ἐστὶν ἴασις, καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα.
Σοφ. Σειρ. 38,2 Ἀπὸ τον Ὑψιστον Θεόν προέρχεται ἡ θεραπεία, που δίδει ὁ ἰατρός, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπὸ τους βασιλεῖς ἀκόμη θα λάβῃ δῶρα δια τὴν ἰατρικὴν του ἐπιστήμην.
Σοφ. Σειρ. 38,3 ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 38,3 Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη θα ἀναδείξῃ τον ἰατρόν· καὶ ἐνώπιον ἐπισήμων ἀνθρώπων θα ἀποκτήσῃ δόξαν.
Σοφ. Σειρ. 38,4 Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθεῖ αὐτοῖς.
Σοφ. Σειρ. 38,4 Ὁ Κύριος ὥρισε να φυτρῶνουν φαρμακευτικὰ βότανα ἀπὸ τὴν γῆν, ὁ δε φρόνιμος ἀνθρώπος δεν τα ἀποστρέφεται.
Σοφ. Σειρ. 38,5 οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ;
Σοφ. Σειρ. 38,5 Τα πικρὰ ὕδατα τῆς Μερράς δεν ἐγλυκάνθησαν δια του Μωϋσέως με ἓνα ξύλον, δια να φανῇ ἔτσι ἡ δύναμις καὶ αὐτοῦ του ξύλου;
Σοφ. Σειρ. 38,6 καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 38,6 Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἔδωκεν στους ἀνθρώπους τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, ὥστε να δοξάζεται με τα θαυμαστά αὐτοῦ ἔργα.
Σοφ. Σειρ. 38,7 ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε καὶ ἦρε τὸν πόνον αὐτοῦ,
Σοφ. Σειρ. 38,7 Δια τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν φαρμάκων θεραπεύει ὁ Θεὸς καὶ ἀφαιρεῖ τὰς ενοχλήσους ἀσθενούς.
Σοφ. Σειρ. 38,8 μυρεψὸς ἐν τοῦτοις ποιήσει μίγμα, καὶ οὐ μὴ συντελέσῃ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰρήνην παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. -
Σοφ. Σειρ. 38,8 Ὁ φαρμακοποιὸς δια τῶν διαφόρων βοτάνων κατασκευάζει φαρμακευτικὴν σύνθεσιν καὶ εἶναι ἀτελείωτα τα φαρμακευτικὰ του παρασκευάσματα, ὥστε να ἔρχεται ἡ θεραπεία καὶ ἡ γαλήνη ἀπὸ το φάρμακόν του εἰς ὅλους τους ἀσθενεῖς τῆς οἰκουμένης.
Σοφ. Σειρ. 38,9 Τέκνον, ἐν ἀρρώστηματί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὔξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεται σε.
Σοφ. Σειρ. 38,9 Τέκνον μου, ὅταν ἀρρωστήσῃς μὴ ἀδιαφορήσῃς δια τον ἰατρόν καὶ τα φάρμακα. Συγχρόνως ὁμοίως παρακάλεσε καὶ τον Κύριον· καὶ αὐτὸς θα σε θεραπεύσῃ.
Σοφ. Σειρ. 38,10 ἀπόστησον πλημμέλειαν καὶ εὐθύνον χεῖρας, καὶ ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον καρδίαν.
Σοφ. Σειρ. 38,10 Ἀπαρνήσου καὶ ἀπομάκρυνε ἀπὸ σε κάθε ἀμαρτίαν· ἔχε καθαρὰ τα χέρια σου ἐνώπιον του Θεοῦ καὶ καθάρισε τὴν καρδίαν σου ἀπὸ κάθε ἀμαρτίαν.
Σοφ. Σειρ. 38,11 δὸς εὐωδία καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως καὶ λίπανον προσφορὰν ὡς μὴ ὑπάρχων.
Σοφ. Σειρ. 38,11 Πρόσφερε εὐώδες θυμίαμα, καὶ ἀναμνηστικὴν παρὰ τῷ Θεῷ δια σε ἀναίμακτον θυσίαν σημιγδαλιοῦ. Πρόσφερε δε πλουσίας τὰς προσφορὰς σου ὡς εἴαν δεν πρόκειται να ὑπάρξῃ πλέον εἰς τὴν γῆν.
Σοφ. Σειρ. 38,12 καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος, καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεῖα.
Σοφ. Σειρ. 38,12 Να προσφύγῃς δε κατόπιν καὶ στον ἰατρόν, διότι ὁ Θεὸς τον ἐδημιούργησε καὶ τον ἀνέδειξε. Μὴ τον ἀπομακρύνῃς ἀπὸ κοντὰ σου, διότι ἔχεις τὴν ἀνάγκην του.
Σοφ. Σειρ. 38,13 ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία·
Σοφ. Σειρ. 38,13 Πολλές φορές ἡ θεραπεία τῆς ἀσθενείας καὶ ἡ κατευδῶσις τῆς υγείας εἶναι εἰς τὰ χέρια τῶν ἰατρῶν,
Σοφ. Σειρ. 38,14 καὶ γὰρ αὐτοὶ Κυρίου δεθηθήσονται, ἵνα εὐδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.
Σοφ. Σειρ. 38,14 διότι καὶ αὐτοὶ με τὴν σειρὰν τῶν προσεύχονται πρὸς τον Κύριον, να κατευδῶσῃ τὰς προσπάθειάς των καὶ να ἐπιτύχουν ἐλάφρυνσιν καὶ θεραπείαν τῆς νόσου δια τὴν συνέχειαν τῆς ζωῆς.
Σοφ. Σειρ. 38,15 ὁ ἀμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἰατροῦ.
Σοφ. Σειρ. 38,15 Μαθε δε καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀμαρτάνει ἐνώπιον του Δημιουργοῦ του, θα ἀσθενήσῃ καὶ θα περιέλθῃ εἰς τὰ χέρια του ἰατροῦ.
Σοφ. Σειρ. 38,16 Τέκνον, ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου, κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 38,16 Παιδί μου, χύσε δάκρυα δια τον νεκρὸν ἀνθρώπον σου· καὶ, ὡς εἴαν συ ὁ ἴδιος πάσχῃς μεγάλα δεινὰ, ἀρχισε να τον θρηγῆς. Συμφωνά δε με τὴν κρατούσαν συνήθειαν σαβάνωσε το σῶμα του καὶ μὴ ἀδιαφορήσῃς δια τον

ενταφιασμόν του.

- Σοφ. Σειρ. 38,17 πίκρανον κλαυθμόν καί θέρμανον κοπετόν καί ποιήσον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα·
- Σοφ. Σειρ. 38,17 Κλάψε τον πικρά, θρήνησέ τον με κοπετούς, κράτησε πένθος ανάλογα με την συγγένειαν, που έχεις προς αυτόν, και με την αξίαν του, μίαν τουλάχιστον και δύο ημέρας, ώστε να μη σε κατηγορήσουν οι άλλοι ως αναισθητον. Επειτα δε παρηγορήσου και θέσε τέρμα εις την λύπην σου.
- Σοφ. Σειρ. 38,18 ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.
- Σοφ. Σειρ. 38,18 Τερμάτισε δε την λύπην σου, διότι μερικές φορές από την πολλήν λύπην προέρχεται και θάνατος, η δε λύπη της καρδίας κλονίζει και κάμπτει την ισχύν του ανθρώπου.
- Σοφ. Σειρ. 38,19 ἐν ἐπαγωγῇ παραβαίνει καὶ λύπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίας,
- Σοφ. Σειρ. 38,19 Εἰς τας θλιβεράς περιστάσεις της ζωῆς ἔρχεται πάντοτε και η λύπη. Ο δε ταλαιπωρημένος βίος του πτωχοῦ είναι συνεχῆς θλίψις καρδίας.
- Σοφ. Σειρ. 38,20 μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα·
- Σοφ. Σειρ. 38,20 Μὴ αφήσης ὁμως να κατακυριεύση την καρδίαν σου η λύπη, διώξε αὐτήν ἀπὸ κοντὰ σου ἔχων ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι και συ θα αποθάνης.
- Σοφ. Σειρ. 38,21 μὴ ἐπιλάθη, οὐ γὰρ ἔστιν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις καὶ σεαυτὸν κακώσεις,
- Σοφ. Σειρ. 38,21 Μὴ λησμονῆς ὅτι δεν υπάρχει επιστροφή ἀπὸ τον ἄδην. Ὅσον δε και αν κλαύσης, τον νεκρόν αὐτόν μεν δεν θα τον ὠφελήση τον δε εαυτόν σου θα βλάψης.
- Σοφ. Σειρ. 38,22 μνήσθητι τὸ κρίμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτω καὶ τὸ σὸν· ἐμοὶ ἐχθὲς καὶ σοὶ σήμερον.
- Σοφ. Σειρ. 38,22 Ενθυμήσου ὅτι ὅπως ἦλθεν εις αὐτόν το κρίμα και η ὥρα του θανάτου, ἔτσι θα συμβῆ και με σέ. Εκείνος σου λέγει· “Εἰς ἐμὲ χθες ἦλθεν ο θάνατος και εις σε θα ἔλθῃ σήμερον”.
- Σοφ. Σειρ. 38,23 ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 38,23 Ὅταν ο νεκρὸς ἀναπαυθῆ, παύσε και συ την λυπηράν ἀνάμνησίν του και παρηγορήσου δι' αὐτόν, επειδὴ η ψυχὴ του ἔχει φύγει.
- Σοφ. Σειρ. 38,24 Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 38,24 Η σοφία του γραμματισμένου ἀνθρώπου αποκτάται εις ὥραν ηρεμίας. Και εκείνος ο οποίος περιορίζεται εις ὀλίγα, ἔργα, ημπορεῖ να γίνῃ σοφός.
- Σοφ. Σειρ. 38,25 τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου καὶ καυχόμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων;
- Σοφ. Σειρ. 38,25 Πως είναι δυνατόν να γίνῃ σοφός αὐτός, που ὅλην την ἡμέραν κρατεῖ το αλέτρι και καυχάται, ὅτι χειρίζεται καλά την βουκέντραν, ὅπως ο πολεμιστὴς το δόρυ του, δια να οδηγή ἔτσι καλά τα βόδια του; Πως είναι δυνατόν να γίνῃ σοφός αὐτός, που διαρκῶς ασχολεῖται με τέτοια ἔργα και του οποιου σκέψις και φροντίδα και ὁμιλία είναι τα μοσχάρια;
- Σοφ. Σειρ. 38,26 καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὐλακας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.
- Σοφ. Σειρ. 38,26 Αὐτός θα δώσῃ ὅλην του την καρδιά και την προσοχήν, στο να ανοίγῃ αὐλάκια και θα ἀγρυπνή, δια να διδῇ τροφάς εις τα δαμάλια του.
- Σοφ. Σειρ. 38,27 οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει· οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτοῦ ἀλλοιωσαὶ ποικιλίαν· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς τὸ ὁμοιωσαὶ ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελέσαι ἔργον.
- Σοφ. Σειρ. 38,27 Το ἴδιο και κάθε ξυλουργός και ἀρχιμάστορας, οἱ οἱ ποῖοι ἐργάζονται νύκτα και ἡμέραν. Ἐπίσης το ἴδιο συμβαίνει και με τους σκαλιστάς των σφραγίδων, οἱ οἱ ποῖοι με ἐπιμέλειαν και ἐπιμονὴν προσπαθοῦν να ἐπινοήσουν διαφόρους μορφάς σφραγίδων. Ἐχουν δώσει ὅλην των την καρδίαν, στο να ἀναπαραστήσουν διαφόρους μορφάς, και ἀγρυπνοῦν, δια να τελειώσουν ὅσον το δυνατόν καλύτερον το ἔργον των.
- Σοφ. Σειρ. 38,28 οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος καὶ καταμανθάνων ἔργα σιδήρου· ἀτμίς πυρὸς πήξει σάρκας αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχήσεται· φωνὴ σφύρης καινιεῖ τὸ οὔς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμήσαι ἐπὶ συντελείας.
- Σοφ. Σειρ. 38,28 Το ἴδιο συμβαίνει και με τον σιδηρουργόν ο οποίος κάθεται κοντὰ στο ἀμόνι και παρατηρεῖ και κατεργάζεται τον σιδηρον. Η λάβρα της φωτιάς συρικνώνει τας σάρκας του, και αὐτός καθημερινῶς μάχεται ἐναντίον της θερμότητος της καμίνου. Τα κτυπήματα της σφύρας τον ξεκουφαίνουν και τα μάτια του είναι συνεχῶς προσηλωμένα στο σκεῦος, το οῖον κατεργάζεται. Διδει ὅλην του την καρδιά και την προσοχήν εις την τελειοποίησιν των ἔργων του και ἀγρυπνος είναι η προσοχή και η προσπάθειά του, πως να διακοσμήσῃ αὐτό ἐπὶ το λαμπρότερον.
- Σοφ. Σειρ. 38,29 οὕτως κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ καὶ συστρέφων ἐν ποσίν αὐτοῦ τροχόν, ὃς ἐν μερίμνῃ κείται

διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναριθμῖος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ.

- Σοφ. Σειρ. 38,29 Το ίδιο και ο κεραμοποιός, ο οποίος κάθεται κοντά στο έργο του, στρέφει με τα πόδια του τον τροχόν, δίδει συνεχώς όλην του την προσοχήν και την φροντίδα στο έργο του και με υπολογισμόν προχωρεί στον ακριβή αριθμόν των έργων του.
- Σοφ. Σειρ. 38,30 ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλόν και πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχύν αὐτοῦ· καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρῖσμα, και ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρίσαι κάμινον. -
- Σοφ. Σειρ. 38,30 Ἀφοῦ δέ με τα πόδια του θα ζυμώσει και θα απαλύνη τον πηλόν, με τα χέρια του σχηματίζει τον πηλόν εις δοχεία. Διδει όλην του την προσοχήν στο να επιτύχη και προσαρμόση το καλύτερον βερνίκωμα, και με επιμέλειαν κατόπιν θα καθαρίση την κάμινον.
- Σοφ. Σειρ. 38,31 Πάντες οὔτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, και ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται.
- Σοφ. Σειρ. 38,31 Όλοι αυτοί έχουν την εμπιστοσύνην και την αφιέρωσίν των εις τα έργα αυτά των χειρῶν των. Και ο καθένας από αυτούς γίνεται σοφός και επιτήδειος στο ιδικόν του έργον.
- Σοφ. Σειρ. 38,32 ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκισθήσεται πόλις, και οὐ παροικήσουσιν οὐδὲ περιπατήσουσιν,
- Σοφ. Σειρ. 38,32 Χρήσιμα τα έργα των, διότι χωρίς αυτά δεν είναι δυνατόν ούτε να οικοδομηθῆ ούτε να κατοικηθῆ πόλις, ούτε δε και να ταξιδεύσουν οι ταξιδιώται.
- Σοφ. Σειρ. 38,33 ἀλλ' εἰς βουλήν λαοῦ οὐ ζητηθήσονται και ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλοῦνται· ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιοῦνται και διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐκφάνωσι δικαιοσύνην και κρίμα, και ἐν παραβολαῖς οὐχ εὔρεθήσονται,
- Σοφ. Σειρ. 38,33 Ἀλλά δεν θα αναζητηθούν αυτοί, δια να εκφράσουν γνώμην εις τας συσκέψεις των λαών, ούτε και εις τας συγκεντρώσεις ανθρώπων θα διακρίνωνται. Δεν θα καθίσουν εις δικαστικὴν ἔδραν, δεν θα σκεφθούν, δια να διατυπώσουν νόμους, δεν θα αποφανθούν σχετικῶς με την δικαιοσύνην και το δίκαιον και δεν θα ευρεθούν μεταξὺ εκείνων, οι οποίοι λέγουν σοφά διδάγματα.
- Σοφ. Σειρ. 38,34 ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι, και ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης.
- Σοφ. Σειρ. 38,34 Ἀλλά με τας χειρωνακτικὰς των εργασίας στηρίζουν τα κτίσματα δια μέσου των αἰώνων και όλη η προσοχή των και η επιμέλεια ἔχει δοθῆ εις τα έργα του επαγγέλματός των.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 39

- Σοφ. Σειρ. 39,1 Πλήν τοῦ ἐπιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ και διανοουμένου ἐν νόμῳ Ὑψίστου, σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει και ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 39,1 Ἀλλά εκείνος που επιμελείται την καλλιέργειαν του πνεύματος, μελετά τον νόμον του Υψίστου Θεοῦ, αναζητεῖ και ερευνά την σοφίαν όλων των αρχαίων και ασχολεῖται με τας προφητείας.
- Σοφ. Σειρ. 39,2 διηγήσεις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει και ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται.
- Σοφ. Σειρ. 39,2 Μανθάνει και διατηρεῖ εις την διάνοιάν του τας διηγήσεις των ονομαστῶν ανδρῶν. Εισδύει εις τας στροφὰς και το κρυμμένον νόημα των γνωμικῶν.
- Σοφ. Σειρ. 39,3 ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει και ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 39,3 Αναζητεῖ τα κρυμμένα νοήματα των παροιμιῶν, μελετά με προσοχήν τα αινιγματώδη αποφθέγματα.
- Σοφ. Σειρ. 39,4 ἀνὰ μέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσεται και ἔναντι ἡγουμένου ὀφθήσεται· ἐν γῆ ἄλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ και κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπέειρασε.
- Σοφ. Σειρ. 39,4 Αυτὸς αναλαμβάνει υπηρεσίαν εν μέσω επισήμων ανδρῶν· ενώπιον δε και αὐτοῦ του ηγεμόνος εμφανίζεται. Επισκέπτεται χώρας ξένων λαών, διότι θέλει και προσπαθεῖ να μάθη τα καλά και τα κακὰ των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 39,5 τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν και ἔναντι Ὑψίστου δεηθήσεται· και ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ και περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 39,5 Από πρωΐας ανυψώνει με ευλαβειαν την καρδίαν του στον Θεόν, ο οποίος τον εδημιούργησε και δέεται ενώπιον του Υψίστου. Ανοίγει το στόμα του εις προσευχήν προς τον Κυριον και παρακαλεῖ αὐτόν, να του συγχωρήση τας αμαρτίας,
- Σοφ. Σειρ. 39,6 ἐὰν Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθήσεται· αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ, και ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ.
- Σοφ. Σειρ. 39,6 εἰάν δε ο παντοδύναμος Κυριος θελήσῃ, θα γεμίση αὐτὸς από πνεῦμα συνέσεως. Αυτὸς, ὡσάν ευεργετικὴν βροχήν, θα χύνη τους σοφοὺς λόγους του και δια της προσευχῆς του θα δοξολογῆ τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 39,7 αὐτὸς κατευθυεῖ βουλήν αὐτοῦ και ἐπιστήμην και ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται·
- Σοφ. Σειρ. 39,7 Ο Θεός θα κατευθύνῃ αὐτόν εις ὀρθὰς αποφάσεις και εις την σοφίαν· θα τον υποβοηθήσῃ δέ, ὡστε να σκέπτεται και να κατανοῆ τα ἀπόκρυφα θεία νοήματα.
- Σοφ. Σειρ. 39,8 αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ και ἐν νόμῳ διαθήκης Κυρίου καυχῆσεται.

- Σοφ. Σειρ. 39,8 Αυτός δε ο σοφός θα καταστήση φανερά τα αγαθά της μορφώσεώς του· και στον νόμον του Κυρίου θα έχη την καύχησίν του.
- Σοφ. Σειρ. 39,9 αινέσουσι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοί, ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται· οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν.
- Σοφ. Σειρ. 39,9 Πολλοὶ θα ἐπαινέσουν τὴν σοφίαν του, ἡ οποία οὐδέποτε θα λησμονηθῇ. Ἡ ἀνάμνησίς του καὶ τὸ ὄνομά του θα ζουν εἰς τὰς γενεὰς τῶν γενεῶν.
- Σοφ. Σειρ. 39,10 τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγῶνται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.
- Σοφ. Σειρ. 39,10 Τα διάφορα ἔθνη θα διηγούνται τὴν σοφίαν του καὶ αἱ συγκεντρώσεις τῶν ἀνθρώπων θα διαλαλοῦν τὸν ἔπαινον του.
- Σοφ. Σειρ. 39,11 ἔὰν ἐμμεῖνῃ, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἔὰν ἀναπαύσῃται, ἐμποιήσῃ αὐτῷ.
- Σοφ. Σειρ. 39,11 Ἐὰν ζῆσῃ ἐπὶ μακρόν, τὸ ὄνομά του θα καταστῇ ἐνδοξότερον παρά χίλιοι ἄλλοι· καὶ ἐὰν δια τοῦ θανάτου ἀναπαυθῇ, θα προσθήσῃ εἰς αὐτὸ δόξαν.
- Σοφ. Σειρ. 39,12 Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγῆσομαι καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.
- Σοφ. Σειρ. 39,12 Θέλω ἀκόμη νὰ διηγηθῶ τὰς σκέψεις μου, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶμαι πλήρης, ὅπως ἡ πανσέληνος.
- Σοφ. Σειρ. 39,13 εἰσακούσατέ μου, υἱοὶ ὄσιοι, καὶ βλαστήσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥέματός ὑγροῦ
- Σοφ. Σειρ. 39,13 Υἱοὶ εὐσεβεῖς, ἀκούσατέ με. Θα βλαστήσατε καὶ θα ἀνθίσετε ὡς τὴν τριανταφυλλιά, ἡ οποία εἶναι φυτευμένη εἰς ὑγρὰ εἰσὶν εἰς γῆν.
- Σοφ. Σειρ. 39,14 καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὁσμὴν καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον, διάδοτε ὁσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾄσμα. εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις,
- Σοφ. Σειρ. 39,14 Θα εὐωδιάζετε ὡς τὸ λιβάνι, θα ἀνθίσετε ὅπως ἀνθίζουν τὰ κρίνα. Διασκορπίσατε τὴν εὐωδίαν τῆς σοφίας σας καὶ ψάλλετε ᾄσματα. Δοξολογήσατε τὸν Κύριον δι' ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 39,15 ὁδοῦ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, ἐν ὧδαίς χειλέων καὶ ἐν κινύραις καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει·
- Σοφ. Σειρ. 39,15 Μεγαλύνετε τὸ ὄνομά του καὶ διακηρύξατε τὸν αἶνον του με τὰ ᾄσματα τῶν χειλέων σας καὶ με τὰς κινύρας. Αὐτὰ θα λέγετε καὶ θα ψάλλετε δοξολογούντες τὸν Κύριον·
- Σοφ. Σειρ. 39,16 Τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται· οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο;
- Σοφ. Σειρ. 39,16 Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐξαιρέτως ωραία καὶ ὅλα τὰ προτάγματά του θα πραγματοποιοῦνται ἐν καιρῷ τῶν. Δὲν εἶναι δε δυνατόν νὰ λέγῃ κανεὶς, τί εἶναι αὐτό; Πρὸς τί ἐδημιουργήθη ἐκεῖνο;
- Σοφ. Σειρ. 39,17 πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθήσεται. ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔσται ὡς θημῶν ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.
- Σοφ. Σειρ. 39,17 Διότι κάθε πράγμα θα ἀναζητῆται καὶ θα κατανοῆται ἐν καιρῷ του. Δια τοῦ λόγου τοῦ ἀνυψώθη καὶ ἐστάθη ὡς θημῶν τὸ νερό, καὶ με τὰ λόγια τοῦ στόματός του ἐγέναν αἱ διάφοροι δεξαμεναὶ τῶν ὑδάτων.
- Σοφ. Σειρ. 39,18 ἐν προτάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἐλαττώσῃ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 39,18 Δια τῆς προσταγῆς τοῦ πραγματοποιεῖται κάθε τι, πού αὐτός ἐπιθυμεῖ. Καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ματαιώσῃ τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποῖαν αὐτός παρέχει.
- Σοφ. Σειρ. 39,19 ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 39,19 Ὅλα τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐνώπιόν του, καὶ τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκρυβῆ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς του.
- Σοφ. Σειρ. 39,20 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψε, καὶ οὐθέν ἐστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 39,20 Ἐπιβλέπει καὶ παρακολουθεῖ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ τίποτε δὲν εἶναι καταπληκτικόν καὶ παράδοξον ἐνώπιόν του.
- Σοφ. Σειρ. 39,21 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισται.
- Σοφ. Σειρ. 39,21 Δι' αὐτὸ καὶ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ διατυπῶν ἀμφιβολίας καὶ νὰ λέγῃ· “τί εἶναι τοῦτο; Διατί ὑπάρχει ἐκεῖνο;” Διότι τὰ πάντα ἔχουν δημιουργηθῆ πρὸς ἓνα χρῆσιμον σκοπόν.
- Σοφ. Σειρ. 39,22 ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπέκλυσε, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσε.
- Σοφ. Σειρ. 39,22 Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἐξεχειλίσει ὡς ποταμὸς καὶ ἐσκέλασε τὰ πάντα· καὶ ὡς κατακλυσμὸς ὑδάτων ἐπότισε πλουσίως τὴν γῆν.
- Σοφ. Σειρ. 39,23 οὕτως ὀργὴν αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἄλμην.
- Σοφ. Σειρ. 39,23 Ἐτσι πάλιν ἐξαποστέλλει τὸν δίκαιον θυμὸν του ὡς κληρονομίαν εἰς τὰ ἀσεβῆ ἔθνη καὶ αὐτὸς μετέβαλε τὰ πόσιμα ὕδατα εἰς ἀλμυρὰ.
- Σοφ. Σειρ. 39,24 αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ τοῖς ὀσίοις εὐθεῖται, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.
- Σοφ. Σειρ. 39,24 Τὸ θέλημά του, καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας του εἶναι δια τοὺς εὐσεβεῖς ἀνθρώπους εὐθεῖα, δια τοὺς παρανόμους ὁμῶς εἶναι προσκόμματα.
- Σοφ. Σειρ. 39,25 ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπ' ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἀμαρτωλοῖς κακά.

- Σοφ. Σειρ. 39,25 Τα αγαθά έχουν δημιουργηθῆ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δια τοὺς ἀγαθοὺς, ἔτσι καὶ τὰ κακὰ δια τοὺς ἀμαρτωλοὺς.
- Σοφ. Σειρ. 39,26 ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ, πῦρ, καὶ σίδηρος καὶ ἄλας καὶ σεμιδαλις πυροῦ καὶ μέλι καὶ γάλα, αἷμα σταφυλῆς καὶ ἔλαιον καὶ ἱμάτιον.
- Σοφ. Σειρ. 39,26 Βασικῆς σημασίας καὶ ἀπαραίτητα δια τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ νερὸ, ἡ φωτιά, ὁ σίδηρος, τὸ ἀλάτι, τὸ σημιδάλι τοῦ σιταριοῦ, τὸ μέλι, τὸ γάλα, ὁ οἶνος, τὸ ἔλαιον, τὸ ἔνδυμα.
- Σοφ. Σειρ. 39,27 ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, οὕτως τοῖς ἀμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακὰ.
- Σοφ. Σειρ. 39,27 Ὅλα αὐτὰ εἶναι δια τὸ καλὸν τῶν εὐσεβῶν. Μετατρέπονται ὁμως καὶ ἀποβαίνουν εἰς κακὸν δια τοὺς ἀμαρτωλοὺς.
- Σοφ. Σειρ. 39,28 ἔστι πνεύματα, ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται καὶ ἐν θυμῷ αὐτοῦ ἔστερέωσαν μάλιστα αὐτῶν· ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἔκχεοῦσι καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσι.
- Σοφ. Σειρ. 39,28 Υπάρχουν ἀνεμοὶ βίαιοι ἢ καυστικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δημιουργηθῆ εἰς τιμωρίαν τῶν κακῶν, ἐν δὲ τῇ δικαίᾳ ὀργῇ τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐξαπολύει ὡς σφοδρὰς μάλιστα ἐναντίον ἐκείνων. Καὶ στὸν καιρὸν τῆς δικαίας τιμωρίας ἐκχύνουν τὴν καταστρεπτικὴν δυνάμιν τῶν, καὶ ἔτσι ἐπαναπαύουν καὶ σταματοῦν τὴν ὀργὴν τοῦ δημιουργοῦ τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 39,29 πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται·
- Σοφ. Σειρ. 39,29 Φλογερὸν καύμα, χάλαζα καὶ θάνατος, ὅλα αὐτὰ ἐγίναν εἰς τιμωρίαν τῶν ἀσεβῶν.
- Σοφ. Σειρ. 39,30 θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπιοὶ καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικοῦσα εἰς ὄλεθρον ἀσεβεῖς·
- Σοφ. Σειρ. 39,30 Δοντια θηρίων, σκορπιοί, οχιές, φονικά μαχαίρια ἐγίναν εἰς δικαίαν ἐξολόθρευσιν τῶν ἀσεβῶν.
- Σοφ. Σειρ. 39,31 ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἐτοιμασθήσονται καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον.
- Σοφ. Σειρ. 39,31 Ὅλα αὐτὰ χαίρουν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι ἐτοιμα δια κάθε τι, ποὺ θα χρειασθῆ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς δράσεώς τῶν, δὲν θα παραβοῦν τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 39,32 διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην καὶ διενεόθην καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα·
- Σοφ. Σειρ. 39,32 Δια τοῦτο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην εἰς τὴν σκέψιν μου καὶ ἀφοῦ καλῶς τὰ ἐμελέτησα ὅλα αὐτὰ, τὰ παρέδωσα γραπτῶς στοὺς ἀνθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 39,33 τὰ ἔργα Κυρίου πάντα ἀγαθὰ καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει.
- Σοφ. Σειρ. 39,33 Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου εἶναι ἀγαθὰ· αὐτοὺς δὲ χορηγεῖ τὴν ευμένειάν του, ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, στὸν κατάλληλον καιρὸν.
- Σοφ. Σειρ. 39,34 καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· τοῦτο τούτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται.
- Σοφ. Σειρ. 39,34 Καὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ εἰπῆ κανεῖς, τοῦτο τὸ δημιούργημα εἶναι κατώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο, διότι ὅλα τὰ δημιουργήματα στὸν κατάλληλον καιρὸν θα φανοῦν καλὰ καὶ χρήσιμα.
- Σοφ. Σειρ. 39,35 καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 39,35 Καὶ τώρα με ὅλην σας τὴν καρδιά καὶ με ὅλην τὴν δυνάμιν τῆς φωνῆς σας ὑμνολογήσατε καὶ δοξάσατε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 40

- Σοφ. Σειρ. 40,1 Ἀσχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Ἀδάμ ἀφ' ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπιστροφῆς εἰς μητέρα πάντων·
- Σοφ. Σειρ. 40,1 Μεγάλῃ καὶ πολυμέριμος ἀπασχόλησις ἔχει ἐπιβληθῆ εἰς κάθε ἀνθρώπον. Βαρὺς ζυγὸς ἐπάνω στοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ καθένας γεννᾶται μέχρι τῆς ἡμέρας, ποὺ θα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν μητέρα ὅλων.
- Σοφ. Σειρ. 40,2 τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.
- Σοφ. Σειρ. 40,2 Ἐκεῖνο ποὺ ἐμβάλλει μελαγχολίαν στοὺς διαλογισμοὺς τοῦ καὶ φόβον εἰς τὴν καρδίαν, εἶναι ἡ σκέψις καὶ ἡ αγωνιώδης προσμονὴ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.
- Σοφ. Σειρ. 40,3 ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῆ καὶ σποδῷ,
- Σοφ. Σειρ. 40,3 Εἰς ὅλους συμβαίνει αὐτὸ, ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω εἰς ἐνδοξὸν θρόνον, μέχρι τὸν ἀθλιὸν πτωχὸν ποὺ κάθεται ἐπάνω στο χῶμα καὶ τὴν στάκτην,
- Σοφ. Σειρ. 40,4 ἀπὸ φοροῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον,
- Σοφ. Σειρ. 40,4 ἀπὸ τὸν ἀρχοντα ποὺ φορεῖ πολῦτιμον κυανὸν χιτῶνα καὶ στεφάνι στο κεφάλι καὶ ἕως ἐκεῖνον, ποὺ φορεῖ ὡς ἱμάτιον ἕνα χονδροκαμωμένον λίνον ὑφασμα·
- Σοφ. Σειρ. 40,5 θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις· καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος νυκτὸς ἄλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 40,5 ὁ θυμὸς, ἡ ζηλοφθονία, ἡ ταραχὴ, ἡ ἀναστάτωση, ὁ φόβος τοῦ θανάτου, ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἐρις, ταρασσούν καὶ συγκλονίζουν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὅταν ὁ ἀνθρώπος ἀναπαύεται κατὰ τὴν νύκτα εἰς τὴν κλίνην του, ὁ νυκτερινὸς ὕπνος ἀλλοιώνει καὶ ἐπιδεινώνει τὰς σκέψεις καὶ ἀνησυχίας.

- Σοφ. Σειρ. 40,6 **ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ, ὡς ἐκπεφευγὸς ἀπὸ προσώπου πολέμου.**
- Σοφ. Σειρ. 40,6 **Αναπαύεται ὀλίγον, που ἰσοδυναμεῖ μᾶλλον με το τίποτε, καὶ κατὰ το ελάχιστον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα του φαίνεται ὡσάν να εἶναι ἐπάνω εἰς φυλάκιον περιστοιχιζόμενος ἀπὸ εχθρούς. Αναστατώνεται ἀπὸ τα φαντάσματα αὐτὰ του πνεύματός του, εὐρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ το κράτος του τρόμου, ὡς εἴν ἔχη διαφύγει ἀπὸ φονικὴν μάχην.**
- Σοφ. Σειρ. 40,7 **ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξηγέρθη καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.**
- Σοφ. Σειρ. 40,7 **Κατὰ την στιγμὴν δὲ που νομίζει ἐν τῷ ονειρῷ του ὅτι διεσώθη αὐτὸ την φονικὴν μάχην, ἀπορεῖ καὶ ὁ ἴδιος δια τον ἀδικαιολόγητον καὶ ἀνύπαρκτον φόβον του.**
- Σοφ. Σειρ. 40,8 **μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἀμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα·**
- Σοφ. Σειρ. 40,8 **Ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν εἰς κάθε ἐμβιον ὄν, ἀπὸ του ἀνθρώπου μέχρι του ζώου. Εἰς τους ἀμαρτωλοὺς ὁμως εἶναι αὐτὰ ἐπτὰ φορές περισσότερα.**
- Σοφ. Σειρ. 40,9 **θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαί, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μᾶστιξ,**
- Σοφ. Σειρ. 40,9 **Διότι ὁ βίαιος καὶ πρόωρος θάνατος, ὁ φόνος, ἡ διχόνοια, ἡ μάχαιρα, αἱ θεομηνιαί, ὁ λιμὸς, ὁ ὀλεθρος καὶ αἱ ἄλλα μᾶστιγες,**
- Σοφ. Σειρ. 40,10 **ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.**
- Σοφ. Σειρ. 40,10 **Ὅλα αὐτὰ ἔχουν προορισθῆ δια τους παρανόμους, πρὸς τιμωρίαν των ὁποίων ἀλλωστε εἰς την παλαιάν εποχὴν ἐγένε καὶ ὁ κατακλυσμός.**
- Σοφ. Σειρ. 40,11 **πάντα, ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπει.**
- Σοφ. Σειρ. 40,11 **Ὅλα ὅσα προέρχονται ἀπὸ την γην, ἐπιστρέφουν εἰς την γην. Ὅλα ὅσα ἐξέρχονται ἀπὸ τα ὕδατα ἐπιστρέφουν εἰς την θάλασσαν.**
- Σοφ. Σειρ. 40,12 **Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.**
- Σοφ. Σειρ. 40,12 **Παράνομα δῶρα, δωροδοκία καὶ ἀδικία δεν θα πιάσουν τόπον· θα ἐξαλειφθοῦν. Ἡ ἀξιοπιστία ὁμως μένει στους αἰῶνας των αἰῶνων.**
- Σοφ. Σειρ. 40,13 **χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηγήσει.**
- Σοφ. Σειρ. 40,13 **Τα πλοῦτη των ἀδίκων ἀνθρώπων θα ξηρανθοῦν, ὅπως το νερὸ του χειμάρρου, ὅπως ἡ μεγάλη βροντὴ ἡ ὁποία ἀντηχεῖ εἰς ὥραν βροχῆς καὶ ἐπειτα σβῆνει ὁ ἡχὸς της.**
- Σοφ. Σειρ. 40,14 **ἐν τῷ ἀνοίξει αὐτὸν χεῖρας εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.**
- Σοφ. Σειρ. 40,14 **Ὅπως ὅταν ἀνοίγη κανεῖς το χεῖρι του, δια να λάβη κάτι, πρὸς στιγμὴν ευχαριστεῖται, ἀλλὰ δεν λαμβάνει, ἔτσι καὶ ἐκεῖνοι που παραβαίνουν τον νόμον του Θεοῦ, πρὸς στιγμὴν ευφραίνονται καὶ κατόπιν θα ἐκλείψουν τελείως.**
- Σοφ. Σειρ. 40,15 **ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθύνει κλάδους, καὶ ρίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμου πέτρας·**
- Σοφ. Σειρ. 40,15 **Οἱ ἀπόγονοι των ἀσεβῶν δεν θα πληθύνουν τους κλάδους του γενεαλογικοῦ των δένδρου, διότι αἱ ἀκάθαρτοι ρίζαι των ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἐπάνω εἰς κατὰξηρον ἀπότομον βράχον.**
- Σοφ. Σειρ. 40,16 **ἄχει ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χεῖλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλήσεται.**
- Σοφ. Σειρ. 40,16 **Ὅπως τα ὑδρόβια φυτὰ, που φυτρώνουν καὶ ταχέως ἀναπτύσσονται κοντὰ εἰς τα νερά καὶ εἰς τας ὄχθας των ποταμῶν ξερριζώνονται εὐκόλα ἡ κόβονται ἐνωρίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο χόρτον, ἔτσι καὶ οἱ ἀσεβεῖς.**
- Σοφ. Σειρ. 40,17 **χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.**
- Σοφ. Σειρ. 40,17 **Ἡ φιλανθρωπία ὁμως καὶ ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ὡσάν ἕνας κήπος εὐλογημένος, ἡ δε ἐλεημοσύνη παραμένει στον αἰῶνα.**
- Σοφ. Σειρ. 40,18 **Ζωὴ αὐτάρκους ἐργάτου γλυκανθήσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὐρίσκων θησαυρόν.**
- Σοφ. Σειρ. 40,18 **Ἡ ζωὴ του ἐργατικοῦ καὶ αὐτάρκους ἀνθρώπου εἶναι γλυκεία. Περισσότερον ὁμως τυχηρὸς καὶ ἀπὸ τους δύο εἶναι ἐκεῖνος, που εὐρίσκει θησαυρόν.**
- Σοφ. Σειρ. 40,19 **τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται.**
- Σοφ. Σειρ. 40,19 **Ἡ ἀπόκτησις πολλῶν τέκνων καὶ ἡ ανοικοδόμησις μιᾶς πόλεως στηρίζουν καὶ διαίωνίζουν το καλὸν ὄνομα του ἀνθρώπου. Ἀνωτέρα ὁμως καὶ ἀπὸ τα δύο αὐτὰ θεωρεῖται ἡ ἀμειπτος σύζυγος.**
- Σοφ. Σειρ. 40,20 **οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.**
- Σοφ. Σειρ. 40,20 **Ὁ οἶνος καὶ ἡ μουσικὴ, που ὑπάρχουν εἰς τα συμπόσια, ευφραίνουν την καρδίαν περισσότερο ὁμως καὶ ἀπὸ τα δύο αὐτὰ ευφραίνει ἡ ἀγάπη της σοφίας.**
- Σοφ. Σειρ. 40,21 **αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἠδύνουσι μέλι, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.**
- Σοφ. Σειρ. 40,21 **Ὁ αὐλὸς καὶ το ψαλτήρι ἀναδίδουν ἡχοὺς γλυκεῖς ὡσάν το μέλι· ἀνωτέρον ὁμως καὶ ἀπὸ τα δύο αὐτὰ μουσικὰ ὄργανα εἶναι ἡ γλυκεία γλῶσσα.**
- Σοφ. Σειρ. 40,22 **χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὁ ὀφθαλμὸς σου, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρου.**
- Σοφ. Σειρ. 40,22 **Το μάτι σου ἐπιθυμεῖ καὶ ἀρέσκεται να βλέπη χάριν καὶ κάλλος στους ἀνθρώπους· περισσότερο ὁμως καὶ ἀπὸ τα δύο ευχαριστεῖται, ὅταν βλέπη την βλαστάνουσαν ἀπὸ τους σπόρους χλόην, την ωραιότητα δηλαδὴ της φύσεως.**
- Σοφ. Σειρ. 40,23 **φίλος καὶ ἐταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετὰ ἀνδρὸς.**
- Σοφ. Σειρ. 40,23 **Ὡραῖον εἶναι, ὅταν στον κατὰλληλον μάλιστα καιρὸν συναντῶνται ὁ φίλος καὶ ὁ σύντροφος, ἀν καὶ ἀπὸ τα δύο αὐτὰ ἀνωτέρα εἶναι ἡ συνάντησις της γυναικὸς μετὰ του συζύγου της.**

- Σοφ. Σειρ. 40,24 **ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.**
 Σοφ. Σειρ. 40,24 Οι αδελφοί και η βοήθεια εκ μέρους αγαπητῶν προοίπων, εις καιρὸν μάλιστα θλίψεως, εἶναι κάτι το ωραῖον. Περισσότερον ὅμως και ἀπὸ τα δύο αὐτὰ θα βοηθήσῃ τον ἄνθρωπον η ἐλεημοσύνη.
- Σοφ. Σειρ. 40,25 **χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλή εὐδοκιμεῖται.**
 Σοφ. Σειρ. 40,25 Ο χρυσὸς και ο ἀργυρὸς, (δηλ. πλοῦτη και αγαθὰ) στηρίζουν τους πόδας των ἀνθρώπων· περισσότερον ὅμως ἀπὸ τα δύο αὐτὰ στηρίζει και συνεργεῖ εις την ευδοκίμησιν μια καλὴ συμβουλή.
- Σοφ. Σειρ. 40,26 **χρήματα καὶ ἰσχύς ἀνυψώσουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίου· οὐκ ἔστιν ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλάττωσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν·**
 Σοφ. Σειρ. 40,26 Τα χρήματα και η δύναμις ἀνυψώνουν και στηρίζουν τας καρδίας των ἀνθρώπων· περισσότερον ὅμως και ἀπὸ τα δύο αὐτὰ στηρίζει και δοξάζει τον ἄνθρωπον ο φόβος του Κυρίου. Οπου ὑπάρχει η ευλάβεια προς τον Κυριον, εκεί δεν ἀπαντάται πτωχεία και στέρησις. Ο φοβούμενος τον Κυριον δεν θα ευρεθῇ εις την ἀνάγκην να ζητήσῃ ἀπὸ τους ἄλλους βοήθειαν.
- Σοφ. Σειρ. 40,27 **φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψαν αὐτόν.**
 Σοφ. Σειρ. 40,27 Ο φόβος του Κυρίου ομοιάζει προς πλουσιόκαρπον κήπον. Τον ευσεβῆ τον καλύπτει ο Θεὸς με δόξαν, ἀνωτέραν ἀπὸ πάσαν ἄλλην.
- Σοφ. Σειρ. 40,28 **Τέκνον, ζῶν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσης· κρεῖσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν.**
 Σοφ. Σειρ. 40,28 Παιδί μου, πρόσεχε μη ζήσης ποτὲ την ζῶν του ἐπαίτου. Καλύτερον εἶναι να ἀποθάνῃ κανεὶς, παρά να ἐπαιτῇ.
- Σοφ. Σειρ. 40,29 **ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγήσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις· ἀνὴρ δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.**
 Σοφ. Σειρ. 40,29 Δεν εἶναι ζωὴ αξιοπρεπῆς η ζωὴ εκείνου, ο οποίος βλέπει με βουλμίαν την ξένην τράπεζαν. Αὐτὸς θα μολύνῃ την ψυχὴν του με τα ξένα φαγητά, που θα τρώγῃ. Ο μορφωμένος ὅμως και συνετὸς ἄνθρωπος θα φυλαχθῇ ἀπὸ αὐτὸ το κατάντημα.
- Σοφ. Σειρ. 40,30 **ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καήσεται.**
 Σοφ. Σειρ. 40,30 Εἰς το στόμα του ἀναιδούς εἶναι γλυκεῖα η ἐπαιτεία, ἀλλὰ στο εσωτερικόν του εἶναι μία ἀναμμένη φωτιά.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 41

- Σοφ. Σειρ. 41,1 **Ὡ θάνατε, ὡς πικρόν σου τὸ μνημόσυνόν ἐστιν ἄνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ ἄνδρι ἀπερισπάστῳ καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν.**
 Σοφ. Σειρ. 41,1 Ω θάνατε, πόσον πικρά εἶναι η ἀνάμνησίς σου εις ἄνθρωπον, ο οποίος ζῆ εἰρηνικῶς ἀνάμεσα εις τα αγαθὰ του, ἀμέριμος και προοδεύων εις ὅλα· εις ἄνθρωπον, ο οποίος ἔχει ἰσχὴν και υγείαν, ὥστε να τρώγῃ με ὄρεξιν τα φαγητά!
- Σοφ. Σειρ. 41,2 **Ὡ θάνατε, καλόν σου τὸ κρίμα ἐστὶν ἄνθρώπῳ ἐπιδομένῳ καὶ ἐλασσομένῳ ἰσχύϊ, ἐσχατογῆρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.**
 Σοφ. Σειρ. 41,2 Ω θάνατε, κρίνεσαι καλὸς δια τον πτωχόν, δια τον σωματικῶς ἀσθενή και ἀδύνατον, δι' εκείνον που ἔχει φθάσει εις βαθύ γῆρας, δι' αὐτόν ο οποίος περισπάται εις πολλὰς και βαρεῖας μερίμνας και ο οποίος ἐπαναστατεῖ δια την κατάστασίν του και ἔχει χάσει πλέον την υπομονήν.
- Σοφ. Σειρ. 41,3 **μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου, μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων·**
 Σοφ. Σειρ. 41,3 Ἀλλὰ συ, ω ἄνθρωπε, εις οἰανδήποτε και αν ευρίσκεσαι κατάστασιν, μη φοβῆσαι την ὥραν του θανάτου. Ενθυμήσου εκείνους που ἐζῆσαν πριν ἀπὸ σέ, και εκείνους που θα ζήσουν ὑστερα ἀπὸ σέ.
- Σοφ. Σειρ. 41,4 **τοῦτο τὸ κρίμα παρὰ Κυρίου πάση σαρκί, καὶ τί ἀπαναίη ἐν εὐδοκίᾳ Ὑψίστου; εἴτε δέκα εἴτε ἑκατόν εἴτε χίλια ἔτη, οὐκ ἔστιν ἐν ᾄδου ἐλεγμὸς ζωῆς.**
 Σοφ. Σειρ. 41,4 Αὐτὴ εἶναι η ἀπόφασιν του Κυρίου δια κάθε ἄνθρωπον, ο θάνατος. Διατί να ἀνθίσταται κανεὶς εις την αγαθὴν αὐτὴν ἀπόφασιν του Ὑψίστου; Εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατόν, εἴτε χίλια ἔτη και αν ἐζῆσε κανεὶς, κάτω στον ἄδην δεν θα τον ἐλέγξῃ κανεὶς δια τον ἀριθμὸν των ἐτῶν της ζωῆς του.
- Σοφ. Σειρ. 41,5 **Τέκνα βδελυκτὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν καὶ συναναστρεφόμενα παροικίας ἀσεβῶν.**
 Σοφ. Σειρ. 41,5 Βδελυρά γίνονται τα τέκνα των ἁμαρτωλῶν, τα ὁποῖα συχνάζουν και συναναστρέφονται εις τας οικίας ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 41,6 **τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδεδελεχθεὶ ὄνειδος.**
 Σοφ. Σειρ. 41,6 Η κληρονομία των ἁμαρτωλῶν τέκνων χάνεται, εις δε τους ἀπογόνους των παραμένει πάντοτε ο ἐξευτελισμὸς και η ἀνυποληψία.
- Σοφ. Σειρ. 41,7 **πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτόν ὄνειδισθήσονται.**
 Σοφ. Σειρ. 41,7 Τον ἀσεβῆ πατέρα θα τον μέμψονται τα τέκνα του, διότι ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, θα ονειδίζονται.
- Σοφ. Σειρ. 41,8 **οὐαὶ ὑμῖν, ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νόμον Θεοῦ Ὑψίστου·**

- Σοφ. Σειρ. 41,8 Αλλοίμονον εις σας, ω ασεβείς άνδρες, οι οποίοι έχετε εγκαταλείψει τον νόμον του Υψίστου Θεού.
Σοφ. Σειρ. 41,9 και έάν γεννηθήτε, εις κατάραν γεννηθήσεσθε, και έάν αποθάνητε, εις κατάραν μερισθήσεσθε.
Σοφ. Σειρ. 41,9 Και εάν έχετε γεννηθή, δια την κατάραν εγεννηθήκατε και όταν αποθάνετε, η κατάρα θα είναι το μερίδιον και η κληρονομία σας.
- Σοφ. Σειρ. 41,10 πάντα όσα έκ γής, εις γήν άπελεύσεται, ούτως άσεβεΐς από κατάρας εις άπώλειαν.
Σοφ. Σειρ. 41,10 Όλα όσα προέρχονται από την γην, εις την γην θα επανέλθουν. Ετσι και οι ασεβείς, από την κατάραν θα καταντήσουν εις την απώλειαν.
- Σοφ. Σειρ. 41,11 Πένθος ανθρώπων έν σώμασιν αύτών, όνομα δέ άμαρτωλών ούκ άγαθόν έξαλειφθήσεται.
Σοφ. Σειρ. 41,11 Το πένθος των ανθρώπων αναφέρεται στον σωματικόν θάνατον· το κακόν όμως όνομα των αμαρτωλών ποτέ δεν θα εξαλειφθή.
- Σοφ. Σειρ. 41,12 φρόντισον περι όνόματος, αύτό γάρ σοι διαμένει ή χίλιοι μεγάλοι θησαυροί χρυσιού.
Σοφ. Σειρ. 41,12 Φρόντισε δια το καλόν όνομά σου, διότι αυτό θα παραμείνη ως ισοβιον κτήμα σου, παρά χίλιοι μεγάλοι θησαυροί χρυσού.
- Σοφ. Σειρ. 41,13 άγαθής ζωής άριθμός ήμερών, και άγαθόν όνομα εις αίώνα διαμενεΐ.
Σοφ. Σειρ. 41,13 Και αυτής ακόμη της καλής ζωής είναι μετρημένοι αι ήμέραι. Το καλόν όμως όνομα μένει πάντοτε.
Σοφ. Σειρ. 41,14 παιδειαν έν ειρήνη συντηρήσατε, τέκνα· σοφία δέ κεκρυμμένη και θησαυρός άφανής, τίς ώφέλεια έν άμφοτέροις;
- Σοφ. Σειρ. 41,14 Παιδιά μου, προσέξατε και κρατήσατε την ειρηνικήν διδασκαλίαν και μόρφωσιν. Σοφία κρυμμένη και θησαυρός άφανής, ποίαν ωφέλειαν ημπορούν και τα δυο να φέρουν;
- Σοφ. Σειρ. 41,15 κρείσσων άνθρωπος άποκρύπτων τήν μωρίαν αύτου ή άνθρωπος άποκρύπτων τήν σοφίαν αύτου.
Σοφ. Σειρ. 41,15 Καλύτερος είναι ένας άνθρωπος, που κρύπτει την μωρίαν του, παρά ένας σοφός που κρύπτει την σοφίαν του.
Σοφ. Σειρ. 41,16 τοιγαροϋν έντράπητε επί τώ ρήματί μου· ού γάρ έστι πᾶσαν αισχύνην διαφυλάξει καλόν, και ού πάντα πᾶσιν έν πίστει εύδοκιμεΐται.
- Σοφ. Σειρ. 41,16 Λοιπόν, και σεις εντραπήτε δια τα λόγια, τα οποία σας είπα και θα σας είπω. Δεν είναι βέβαια καλόν να συστέλλεται κανείς εις κάθε είδος εντροπής και όλα τα πράγματα δεν εκτιμώνται με ακρίβειαν εκ μέρους των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 41,17 αισχύνεσθε από πατρός και μητρός περι πορνείας και από ήγουμένου και δυνάστου περι ψεύδους,
Σοφ. Σειρ. 41,17 Ιδού, που πρέπει να αισθάνεσθε εντροπήν· να εντρέπεσθε την πορνείαν ενώπιον μάλιστα του πατρός και της μητρός σας· το ψεύδος ενώπιον του ηγεμόνος και του κατέχοντος εξουσίαν,
- Σοφ. Σειρ. 41,18 από κριτού και άρχοντος περι πλημμελείας, από συναγωγής και λαού περι άνομίας,
Σοφ. Σειρ. 41,18 καταπάτησιν του Νομου ενώπιον δικαστού και άρχοντος και την κατηγορίαν εναντίον σας περι αδικίας εκ μέρους συγκεντρώσεως και λαού ολοκλήρου.
- Σοφ. Σειρ. 41,19 από κοινωνού και φίλου περι άδικίας και από τόπου, ού παροικείς, περι κλοπής,
Σοφ. Σειρ. 41,19 Να αισθάνεσθε εντροπήν δι' αδικίαν απέναντι του συντρόφου και φίλου σας, δια κλοπήν εις την πόλιν, όπου συ κατοικείς.
- Σοφ. Σειρ. 41,20 από άληθείας Θεού και διαθήκης και από πήξεως άγκώνος επ' άρτοις,
Σοφ. Σειρ. 41,20 Εντροπήν επίσης εμπρός εις την αλήθειαν και την διαθήκην του Θεού και ακόμη δια το στήριγμα του αγκώνος της χειρός σας όταν παρακάθεσθε εις τράπεζαν φαγητού.
- Σοφ. Σειρ. 41,21 από σκορακισμού λήψεως και δόσεως και από άσπαζομένων περι σιωπής,
Σοφ. Σειρ. 41,21 Να εντρέπεσθε τας παρανόμους δοσοληψίας, και όταν οι άλλοι σας χαιρετούν, σεις δε σιωπάτε.
- Σοφ. Σειρ. 41,22 από όράσεως γυναικός έταΐρας και από άποστροφής προσώπου συγγενούς,
Σοφ. Σειρ. 41,22 Εντροπή είναι να παρατηρής μιαν γυναΐκα διεφθαρμένην και να αποστρέφης το πρόσωπόν σου από συγγενή σου.
- Σοφ. Σειρ. 41,23 από άφαιρέσεως μερίδος και δόσεως και από κατανοήσεως γυναικός ύπανδρου,
Σοφ. Σειρ. 41,23 Να αφαιρής από κάποιον το δικαιον μερίδιόν του η το δώρον του, και να περιεργάζεσαι με πονηρίαν γυναΐκα ύπανδρον.
- Σοφ. Σειρ. 41,24 από περιεργείας παιδίσκης αύτου, και μη έπιστής επί τήν κοίτην αύτής·
Σοφ. Σειρ. 41,24 Εντροπή είναι, να έχης μεγάλην οικειότητα με την υπηρέτριάν σου· πρόσεξε μη πλησίασης εις την κλίνην της.
- Σοφ. Σειρ. 41,25 από φίλων περι λόγων όνειδισμού, και μετά τώ δοϋναι μη όνειδιζε,
Σοφ. Σειρ. 41,25 Να εντραπής δια προσβλητικούς λόγους εναντίον των φίλων σου, όταν δε εκείνοι ευρεθούν εις ανάγκην, συ δε τους βοηθήσης, πρόσεξε μη θίξης την αξιοπρέπειάν των.
- Σοφ. Σειρ. 41,26 από δευτερώσεως και λόγου άκοής, και από άποκαλύψεων λόγων κρυφίων·
Σοφ. Σειρ. 41,26 Θεώρει εντροπήν σου το να επαναλαμβάνης και να διηγήσαι κάθε τι, το οποίον ακούεις, και προ παντός να αποκαλύψης εκείνα, τα οποία ως μυστικά σου έχουν λεχθή.
- Σοφ. Σειρ. 41,27 και έση αισχυντηρός άληθινώς και εύρίσκων χάριν έναντι παντός ανθρώπου.
Σοφ. Σειρ. 41,27 Ετσι φερόμενος θα απκτησης την αληθινήν και αξιέπαινον εντροπήν και θα ευρίσκης πάντοτε χάριν και εκτίμησιν

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 42

- Σοφ. Σειρ. 42,1 Μὴ περὶ τούτων αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ λάβης πρόσωπον τοῦ ἁμαρτάνειν·
Σοφ. Σειρ. 42,1 Δι' αὐτὰ ὅμως, τα ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ θα σοῦ εἶπω, δὲν πρέπει ποτέ νὰ ἐντρέπῃσαι· καὶ μὴ ἐπηρεασθῆς ἀπὸ πρόσωπα, οἰαδήποτε καὶ ἀν εἶναι, ὥστε νὰ παρεκκλίνῃς εἰς τὴν ἀμαρτίαν.
- Σοφ. Σειρ. 42,2 περὶ νόμου Ὑψίστου καὶ διαθήκης καὶ περὶ κρίματος δικαιοῦσαι τὸν ἀσεβῆ,
Σοφ. Σειρ. 42,2 Νὰ μὴ αἰσθάνῃσαι ἐντροπὴν, ὅταν πρόκειται περὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν νόμον τοῦ Ὑψίστου καὶ πρὸς τὴν διαθήκην τοῦ. Μὴ ἐντραπῆς νὰ ἐκδώσῃς ὀρθὴν ἀπόφασιν, ἡ ὁποῖα ἀποδίδει τὸ δίκαιον καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἀσεβῆ.
- Σοφ. Σειρ. 42,3 περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὄδοιπόρων καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας ἐταίρων,
Σοφ. Σειρ. 42,3 Μὴ ἐντραπῆς, νὰ κάμῃς δικαίους λογαριασμοὺς με τὸν σύντροφόν σου καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς διαβάτας, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἀποδώσῃς ὁ,τι ἀνήκει στοὺς φίλους σου.
- Σοφ. Σειρ. 42,4 περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων, περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,
Σοφ. Σειρ. 42,4 Φρόντιζε νὰ εἶναι ἀκριβῆς ἡ ζυγαριά καὶ τὰ ζύγια τῆς καὶ νὰ ἀποκτήσῃς πολλὰ ἢ ὀλίγα, ἀδιάφορον, με δικαιοσύνην ὅμως.
- Σοφ. Σειρ. 42,5 περὶ διαφόρου πράσεως ἐμπόρων καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς καὶ οἰκέτη πονηρῶ πλευρὰν αἰμάξαι.
Σοφ. Σειρ. 42,5 Μὴ ἐντραπῆς διὰ τὸ νόμιμον κέρδος ἐκ τῆς πωλήσεως στοὺς ἐμπόρους, διὰ τὴν πλήρη καὶ ὀρθὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων, διὰ τὴν σκληρὰν μέχρις αἰματώσεως τιμωρίαν τοῦ πονηροῦ δούλου.
- Σοφ. Σειρ. 42,6 ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς, καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλεῖσον·
Σοφ. Σειρ. 42,6 Ἐὰν στο σπίτι ὑπάρχῃ φιλοπερίεργος καὶ κακὴ γυναίκα, καλὸν εἶναι νὰ τίθεται κλειδί εἰς τὰ διάφορα εἶδη τοῦ οἴκου· ἐπίσης ἔχε ὅλα κλειδωμένα ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ χέρια, ἔτοιμα νὰ ἀρπάξουν.
- Σοφ. Σειρ. 42,7 ὃ ἐὰν παραδίδῃς, ἐν ἀριθμῶ καὶ σταθμῶ, καὶ δόσις καὶ λῆψις, πάντα ἐν γραφῇ·
Σοφ. Σειρ. 42,7 Μὴ ἐντραπῆς νὰ μετράς καὶ νὰ ζυγίζῃς με ἀκριβείαν κάθε τι, πού δίδεις στοὺς ἀνθρώπους σου, καὶ νὰ καταγράψῃς κάθε δοσοληψίαν σου.
- Σοφ. Σειρ. 42,8 περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ καὶ ἐσχατογήρου κρινομένου πρὸς νέους· καὶ ἔση πεπαιδευμένους ἀληθινῶς καὶ δεδοκιμασμένους ἐναντι παντὸς ζῶντος.
Σοφ. Σειρ. 42,8 Μὴ ἐντραπῆς, νὰ ἐλέγχῃς τὸν μωρόν καὶ τὸν ἀνόητον, ὅπως ἐπίσης καὶ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἀν καὶ εὐρίσκεται εἰς βαθὺ γῆρας, φιλονεικεῖ με νεαροὺς. Ἐτσι θα ἀναδειχθῆς πράγματι μορφωμένος καὶ θα ἀποκτήσῃς τὴν ἐκτίμησιν ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 42,9 Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὕπνον· ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ, καὶ συνωκηκυῖα μήποτε μισηθῇ·
Σοφ. Σειρ. 42,9 Ἡ κόρη εἶναι διὰ τὸν πατέρα κρυφὴ μεγάλη φροντίς, καὶ ἡ μέριμνα δι' αὐτὴν τοῦ διώχνει τὸν ὕπνον. Ἀνησυχεῖ ὁ πατέρας, μήπως τυχόν καὶ παρέλθῃ ἡ νεότης, τὸ ἄνθος τῆς ηλικίας τῆς, καὶ μείνῃ ἀνύπανδρος· ἀκόμη δε μήπως καὶ μισηθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ἔχει συζευχθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 42,10 ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται· μετὰ ἄνδρὸς οὔσα μήποτε παραβῆ, καὶ συνωκηκυῖα, μήποτε στερηθῇ.
Σοφ. Σειρ. 42,10 Μήπως κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρθενικῆς τῆς ζωῆς διαφθαρή καὶ καταστῆ ἔγκυος στο πατρικὸ τῆς σπίτι· μήπως, ὅταν νόμιμος σύζυγος πλέον ἄνδρὸς, καταπατήσῃ τὴν συζυγικὴν πίστιν ἢ συνοικοῦσα με τὸν ἄνδρα τῆς μείνῃ στείρα.
- Σοφ. Σειρ. 42,11 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακὴν, μήποτε ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλίαν ἐν πόλει καὶ ἔκκλητον λαοῦ, καὶ καταισχύνη σε ἐν πλήθει πολλῶν.
Σοφ. Σειρ. 42,11 Νὰ ἔχῃς συνεχὴ καὶ αὐστηρὰν προσοχὴν εἰς ἀδιάντροπον κόρην σου, διὰ νὰ μὴ σε κάμῃ καταγέλαστον στοὺς ἐχθροὺς σου, κακὸν μολόγημα εἰς τὴν πόλιν, διασυρμὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ σε κατεντροπιάζῃ ἐν μέσω πλήθους ἀνθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 42,12 παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει καὶ ἐν μέσω γυναικῶν μὴ συνέδρευε·
Σοφ. Σειρ. 42,12 Μὴ βλέπῃς γοητευμένος τὸ κάλλος οἰουδήποτε ἀνθρώπου καὶ μὴ κάθεσαι ἀνάμεσα εἰς γυναῖκας,
Σοφ. Σειρ. 42,13 ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σῆς καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός,
Σοφ. Σειρ. 42,13 διότι ὅπως ἀπὸ τὰ ἐνδύματα βγαίνει ὁ σκόρος, ἔτσι καὶ ἀπὸ τὴν γυναῖκα πηγάζει ἡ γυναικεία πονηρία.
Σοφ. Σειρ. 42,14 κρείσσων πονηρία ἄνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνῆ, καὶ γυνὴ καταισχύνουσα εἰς ὄνειδισμόν.
Σοφ. Σειρ. 42,14 Προτιμότερα εἶναι ἡ φανερά κακία τοῦ ἀνδρὸς, παρά ἡ ὑποκριτικὴ ἐξυπηρετικὴ γυναίκα, καὶ ἀκόμη περισσότερον γυναίκα, ἡ ὁποῖα κατεντροπιάζει καὶ ἐξευτελίζει τὸν ἄνδρα.
- Σοφ. Σειρ. 42,15 Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ ἃ ἐώρακα ἐκδιηγῆσομαι· ἐν λόγοις Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.

- Σοφ. Σειρ. 42,15 Και τώρα θα φέρω εις την μνήμην μου τα θαυμαστά έργα του Κυρίου. Θα διηγηθώ εκείνα, τα οποία είδα και έμαθα. Με τα παντοδύναμα προστάγματά του εδημιούργησεν ο Κυριος πάντα τα έργα του.
- Σοφ. Σειρ. 42,16 ήλιος φωτίζων κατά πᾶν επέβλεψε, και τῆς δόξης αὐτοῦ πλήρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 42,16 Ο ήλιος φωτίζει τα πάντα και καθιστά φανερά τα πάντα, ώστε να φαίνεται το πλήρες δόξης έργον του Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 42,17 οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἔσπερέωσε Κύριος ὁ παντοκράτωρ στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.
- Σοφ. Σειρ. 42,17 Ο Κυριος δεν έδωσε την απαιτουμένην δύναμιν ούτε εις αυτούς τους αγίους, να διηγοῦνται όλα αυτού τα θαυμαστά έργα, τα οποία ο Κυριος ο παντοκράτωρ εσπερέωσεν, ώστε το σύμπαν να υφίσταται, δια να διηγήται την δόξαν του Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 42,18 ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε καὶ ἐν πανουργέμασιν αὐτῶν διενοήθη· ἔγνω γὰρ ὁ Κύριος πᾶσαν εἴδησιν καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος,
- Σοφ. Σειρ. 42,18 Ο Κυριος εξιχνιάζει τους ωκεανούς και τας καρδίας των ανθρώπων, γνωρίζει επακριβώς ὅλας τας σκέψεις και τα έργα αυτών· διότι ο Κυριος κατέχει κάθε γνώσιν και βλέπει ὅλα τα χρονικά σημεία των αἰώνων.
- Σοφ. Σειρ. 42,19 ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ ἐπεσόμενα καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων.
- Σοφ. Σειρ. 42,19 Αναγγέλλει παρελθόντα και μέλλοντα, αποκαλύπτει τα ἀπόκρυφα πράγματα μέχρι και του τελευταίου ἴχνους των.
- Σοφ. Σειρ. 42,20 οὐ παρήλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ εἷς λόγος.
- Σοφ. Σειρ. 42,20 Καμμία σκέψις ανθρώπων δεν του διαφεύγει· κανένας λόγος δεν μένει κρυμμένος ἀπὸ αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 42,21 τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησε, καὶ ὡς ἔστι πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλαττώθη, καὶ οὐ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου.
- Σοφ. Σειρ. 42,21 Τα μεγαλειώδη έργα της πανσοφίας του διεκόσμησε και ενηρόνισε. Αυτός υπάρχει αναλλοίωτος προ πάντων των αἰώνων και αυτός θα μείνη ἀνά τους αἰῶνας· οὔτε προσετέθη τίποτε στο ἀπειρον μεγαλεῖον του, οὔτε και αφηρέθη, οὔτε και έχει ἀνάγκην ἀπὸ κανένα σύμβουλον.
- Σοφ. Σειρ. 42,22 ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ καὶ ὡς σπινθηρὸς ἔστι θεωρῆσαι.
- Σοφ. Σειρ. 42,22 Ποσον επιθυμητά είναι ὅλα τα μεγαλειώδη έργα του! Αλλά ο,τι είναι ενας σπινθήρ ἀπέναντι του ηλίου, ἔτσι είναι αὐτά που βλέπομεν, ἐναντι εκείνων που δεν βλέπομεν.
- Σοφ. Σειρ. 42,23 πάντα ταῦτα ζῆ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.
- Σοφ. Σειρ. 42,23 Ὅλα αὐτά ζουν και μένουν στους αἰῶνας δι' ὅλας τας ἀνάγκας, και τα πάντα υπακούουν εις αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 42,24 πάντα δισσά, ἐν κατέναντι τοῦ ἐνός, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἑλλείπον·
- Σοφ. Σειρ. 42,24 Τα πάντα είναι ἀνά δύο, το ἓνα ἀπέναντι του ἄλλου. Και κανένα δεν το εδημιούργησεν ατελές.
- Σοφ. Σειρ. 42,25 ἐν τοῦ ἐνός ἔσπερέωσε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθήσεται ὀρῶν δόξαν αὐτοῦ;
- Σοφ. Σειρ. 42,25 Το ἓνα συμπληρώνει και υπογραμμίζει την ωραιότητα των ἄλλων αγαθών. Ποιός ποτέ θα χορτάση βλέπων την δόξαν του Κυρίου;

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 43

- Σοφ. Σειρ. 43,1 Γαυρίασμα ὕψους στερέωμα καθαριότητος, εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὀράματι δόξης.
- Σοφ. Σειρ. 43,1 Η μεγαλοπρέπεια του ὕψους, η καθαρότης και διαφάνεια του ουρανοῦ στερεώματος, η εμφάνισις του ουρανοῦ εις ὅλην την θαυμαστήν δόξαν του είναι καταπληκτικὸν θέαμα.
- Σοφ. Σειρ. 43,2 ήλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλων ἐν ἐξόδῳ, σκεῦος θαυμαστόν, ἔργον Ὑψίστου.
- Σοφ. Σειρ. 43,2 Ο ήλιος, ἀμέσως μόλις μετὰ την ανατολήν του εμφανισθῆ, διαγγέλλει την μεγαλοπρέπειαν του Θεού. Είναι θαυμαστόν δημιούργημα, ἔργον του Ὑψίστου Θεού.
- Σοφ. Σειρ. 43,3 ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
- Σοφ. Σειρ. 43,3 Αυτός κατὰ την μεσημβρίαν ξηραίνει την χώραν· ἐναντίον δε της θερμότητός του ποιός είναι δυνατόν να ἀντισταθῆ;
- Σοφ. Σειρ. 43,4 κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίως ήλιος ἐκκαίων ὄρη· ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσῶν καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.
- Σοφ. Σειρ. 43,4 Ο τεχνίτης φυσά την κάμινον του πυρός δια τα έργα του. Ο ήλιος ὁμως πολλαπλασίως θερμὸς καίει ὄρη, κάμνει να αναδιδωνται πυρώδεις ατμοί. Εκτοξευων δε τας ολολάμπρους ακτῖνας του θαμβώνει τους οφθαλμούς των ανθρώπων.
- Σοφ. Σειρ. 43,5 μέγας Κύριος ὁ ποιήσας αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν. -
- Σοφ. Σειρ. 43,5 Μέγας είναι ο Κυριος, ο οποίος εδημιούργησε τον ήλιον. Ο δε ήλιος, υπακούων εις τας διαταγὰς του δημιουργού, ακολουθεῖ πιστῶς την διατεταγμένην πορείαν του.
- Σοφ. Σειρ. 43,6 Καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν χρόνων καὶ σημεῖον αἰῶνος.
- Σοφ. Σειρ. 43,6 Και η σελήνη εις ὅλα και εις ὅλας τας ὥρας της πάντοτε ακριβῆς δεικνύει τας εποχὰς του ἔτους και είναι αἰώνιον

σημείον.

- Σοφ. Σειρ. 43,7 από σελήνης σημείον έορτήs, φωστήρ μειούμενος επί συντελείας,
Σοφ. Σειρ. 43,7 Από την σελήνην καθορίζονται αι ημέραι των εορτών. Είναι φωστήρ, του οποίου το φως με την πάροδον των ημερών ολιγοστεύει μέχρι πλήρους εκλείψεως.
- Σοφ. Σειρ. 43,8 μήν κατά τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔστιν, αὐξανομένη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει, σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων.
Σοφ. Σειρ. 43,8 Χαρις εἰς αὐτὴν διακρίνεται ὁ ἕνας μήνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Αὐξάνεται κατὰ τρόπον θαυμαστὸν εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τῆς. Εἶναι φωτεινὸν ἀντικείμενον ἀνάμεσα εἰς τὰς στρατιάς τῶν ἀστέρων, ἐκλάμπουσα στο στερέωμα τοῦ ουρανοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 43,9 κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρον, κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίστοις Κυρίου·
Σοφ. Σειρ. 43,9 Ομορφιά τοῦ ουρανοῦ εἶναι ἡ λαμπρότης τῶν ἀστέρων· ὀλόφωτα κοσμήματα, που φωτίζουν τὰ ουράνια ὄψη τοῦ Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 43,10 ἐν λόγοις ἀγίου στήσονται κατὰ κρίμα καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.
Σοφ. Σειρ. 43,10 Διὰ τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου Θεοῦ ὑπάρχουν εἰς τὰς θέσεις τῶν οἰ ἀστέρες, σύμφωνα με τὴν διαταγὴν που ἔλαβαν, καὶ ποτὲ δὲν θὰ παραλύσουν ἀπὸ κόπον ἐν τῇ εκπληρώσει τῆς ἀποστολῆς τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 43,11 ἰδὲ τόξον καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτό, σφόδρα ὠραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 43,11 Παρατήρησε τὸ ουράνιον τόξον καὶ δοξολόγησε τὸν Δημιουργὸν τοῦ, διότι εἶναι καταπληκτικῶς ὠραῖον με τὴν λαμπρὰν τοῦ ἐμφάνισιν.
- Σοφ. Σειρ. 43,12 ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης, χεῖρες Ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό. -
Σοφ. Σειρ. 43,12 Ὀλόγυρα περικλείει τὸν ουρανὸν με τὸν φωτεινὸν τοῦ κύκλον· αἱ χεῖρες τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ τὸ ἔχουν τεντώσει.
- Σοφ. Σειρ. 43,13 Προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα καὶ ταχύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ.
Σοφ. Σειρ. 43,13 Διὰ τῆς προσταγῆς τοῦ Κυρίου πίπτει τὸ χιόνι εἰς τὴν γῆν. Ὁ Κύριος ἀποστέλλει τὰς ταχείας ἀστραπὰς εἰς τιμωρίαν τῶν παρανόμων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δικαίων ἀποφάσεων τοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 43,14 διὰ τοῦτο ἠνεώχθησαν θησαυροί, καὶ ἐξέπησαν νεφέλαι ὡς πετεινά·
Σοφ. Σειρ. 43,14 Με τὸ πρόσταγμα τοῦ ἠνοιξαν τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ ουρανοῦ καὶ ὡσάν πτηνὰ ἐπέταξαν αἱ νεφέλαι.
- Σοφ. Σειρ. 43,15 ἐν μεγαλειῷ αὐτοῦ ἴσχυσε νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης·
Σοφ. Σειρ. 43,15 Διὰ τῆς μεγαλειώδους δυνάμεως τοῦ πυκνώνει τὰς νεφέλας καὶ ἡ χάλαζα πίπτει κάτω σαν θρύμματα λίθων.
- Σοφ. Σειρ. 43,16 καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη, ἐν θελήματι πνεύσεται νότος.
Σοφ. Σειρ. 43,16 Με τὰς ἐμφανίσεις αὐτοῦ σαλεύονται τὰ ὄρη καὶ με τὸ θέλημά τοῦ πνέει ὁ νότιος ἄνεμος.
- Σοφ. Σειρ. 43,17 φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν καὶ καταιγὶς Βορέου καὶ συστροφή πνεύματος.
Σοφ. Σειρ. 43,17 Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς τοῦ προκαλεῖ ὠδίνας τοκετοῦ εἰς τὴν γῆν. Ἐρχεται ἀπὸ τὸν βορρὰν καταιγὶς καὶ ἀνεμοστρόβιλος.
- Σοφ. Σειρ. 43,18 ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, καὶ ὡς ἀκρις καταλύουσα ἢ κατὰβας αὐτῆς· κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός, καὶ ἐπὶ τοῦ ἕτεοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία.
Σοφ. Σειρ. 43,18 Σκορπίζει καὶ ἀποθέτει τὸ χιόνι εἰς τὴν γῆν, ὡσάν πτηνὰ που πετώντα καταβαίνουν. Κατεβαίνουν αἱ νιφάδες τοῦ χιονιοῦ, ὡσάν τῆς ἀκριδὲς που καλύπτουν τὴν γῆν. Τὸ κάλλος τῆς λευκότητός τῆς θαμβώνει τὰ μάτια καὶ ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου καταπλήσεται, καθὼς τὴν βλέπει, ὡσάν βροχὴ νὰ πίπτῃ.
- Σοφ. Σειρ. 43,19 καὶ πάχνην ὡς ἄλα ἐπὶ γῆς χέει, καὶ παγεῖσα γίνεται σκολόπων ἄκρα.
Σοφ. Σειρ. 43,19 Χυνεὶ τὴν πάχνην ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ὡσάν ἀλάτι· καὶ ὅταν αὐτὴ παγώσῃ, γίνεται ὡσάν τὰς αἰχμὰς τῶν ἀκανθῶν.
- Σοφ. Σειρ. 43,20 ψυχρὸς ἄνεμος Βορέης πνεύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἐφ' ὕδατος· ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.
Σοφ. Σειρ. 43,20 Θὰ πνεύσῃ κατόπιν παγωμένος βορρᾶς, θὰ πήξῃ τὸ νερὸ καὶ θὰ γίνῃ κρύσταλλος. Ὁ πάγος ἐκτείνεται παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουν ὕδατα, καὶ καλύπτει τὸ νερὸ ὡσάν με θώρακα.
- Σοφ. Σειρ. 43,21 καταφάγεται ὄρη καὶ ἔρημον ἐκκαύσει καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.
Σοφ. Σειρ. 43,21 Κατατρώγει ὁ πάγος τὰ ὄρη, καίει τὴν ἔρημον, καὶ ὡσάν φωτιά κατακαίει τὴν χλόην.
- Σοφ. Σειρ. 43,22 ἴσας πάντων κατὰ σπουδὴν ὀμίχλη, δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἰλαρώσει. -
Σοφ. Σειρ. 43,22 Ταχεῖα θεραπεία ἀπὸ ὅλας τὰς βλάβας τοῦ πάγου εἶναι τὰ νέφη, ἡ δὲ δροσιά ἔπειτα ἀπὸ τὸ καῦμα δίδει ἄνεσιν.
- Σοφ. Σειρ. 43,23 Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, καὶ ἐφύτευσεν ἐν αὐτῇ νήσους.
Σοφ. Σειρ. 43,23 Σύμφωνα με τὸ σχέδιόν τοῦ ὁ Θεὸς ἐδάμασε τὴν θάλασσαν καὶ ἐφύτευσεν ἐντὸς αὐτῆς νήσους.
- Σοφ. Σειρ. 43,24 οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.
Σοφ. Σειρ. 43,24 Οἱ ναυτιλλόμενοι, που διαπλέουν τὴν θάλασσαν, διηγοῦνται τοὺς κινδύνους, που συναντοῦν εἰς αὐτὴν· καὶ ἡμεῖς ἀκούοντες τὰς διηγήσεις τῶν θαυμάζομεν.
- Σοφ. Σειρ. 43,25 καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια ἔργα, ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν.
Σοφ. Σειρ. 43,25 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν θάλασσαν ὑπάρχουν παράδοξα καὶ θαυμαστά δημιουργήματα, ποικιλία ζῶα παντὸς εἶδους, διάφοροι φυλαὶ ἀπὸ μεγάλα κήτη.

- Σοφ. Σειρ. 43,26 δι' αὐτὸν εὐδοοῖ ἄγγελος αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται πάντα.
 Σοφ. Σειρ. 43,26 Προς χάριν του Κυρίου ο αγγελικός κόσμος φέρει εις αἴσιον πέρας τα ἔργα του, και δια του λόγου του τα πάντα τακτοποιούνται.
- Σοφ. Σειρ. 43,27 Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἐφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων· τὸ πᾶν ἔστιν αὐτός.
 Σοφ. Σειρ. 43,27 Πολλὰ ἀκόμη ἠμποροῦμεν να εἰπῶμεν, ἀλλὰ ποτέ δεν θα ἐξαντλήσωμεν το θέμα. Με μίαν λέξιν· Το παν εἶναι Αὐτός.
- Σοφ. Σειρ. 43,28 δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσομεν; αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 43,28 Που θα εὐρωμεν, λοιπόν, ἡμεῖς την δύναμιν να τον δοξάσωμεν επαξίως; Διότι αὐτός εἶναι ο ἀπείρως μέγας, υπεράνω ἀπὸ ὅλα τα ἔργα του.
- Σοφ. Σειρ. 43,29 φοβερὸς Κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ.
 Σοφ. Σειρ. 43,29 Φοβερὸς εἶναι ο Κυριος και ἀπείρως μέγας και θαυμαστὴ ἡ δύναμις του.
- Σοφ. Σειρ. 43,30 δοξάζοντες Κύριον ὑψώσατε, καθόσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑποῦντες αὐτὸν πληθύνετε ἐν ἰσχύϊ· μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἐφίκησθε.
 Σοφ. Σειρ. 43,30 Δοξολογήσατε και ανυψώσατε τον Κυριον ὅσον ἠμπορεῖτε, διότι αὐτός θα εἶναι πάντοτε ἀνώτερος ἀπὸ ὅλας τας δοξολογίας σας. Δι' αὐτό, και ὅταν τον δοξολογήτε, πολλαπλασιάσατε την δύναμιν σας· μη κουράζεσθε, διότι ποτέ δεν θα φθάσετε εις την πρέπουσαν δι' ἐκείνον δοξολογίαν.
- Σοφ. Σειρ. 43,31 τίς ἐώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγῆσεται; καὶ τίς μεγαλυνεῖ αὐτὸν καθὼς ἔστι;
 Σοφ. Σειρ. 43,31 Ποιὸς τον εἶδε και εἶναι ἐπομένως εις θέσιν να διηγηθῆ τα περὶ αὐτοῦ; Και ποιὸς ἠμπορεῖ να τον δοξολογήσῃ, ὅπως αὐτός εις την πραγματικότητα εἶναι;
- Σοφ. Σειρ. 43,32 πολλὰ ἀπόκρυφα ἔστι μείζονα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἐώρακαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ·
 Σοφ. Σειρ. 43,32 Πολλὰ θαυμαστά δημιουργήματά του και ἔργα του, κρυμμένα και ἀγνωστα, εἶναι ωραϊότερα ἀπὸ ἐκεῖνα, που ἡμεῖς γνωρίζομεν. Διότι εις την πραγματικότητα ὀλίγα ἀπὸ τα ἔργα αὐτοῦ ἔχομεν ἴδει.
- Σοφ. Σειρ. 43,33 πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.
 Σοφ. Σειρ. 43,33 Διότι τα πάντα ἐδημιούργησεν ο Κυριος και αὐτός ἔδωσε και δίδει σοφίαν στους ευσεβεῖς, να τα ἐνοοῦν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 44

ΠΑΤΕΡΩΝ ΥΜΝΟΣ

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

- Σοφ. Σειρ. 44,1 Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει.
 Σοφ. Σειρ. 44,1 Ἀς ἐπαινέσωμεν τώρα τους ἐνδόξους ἄνδρας, τους προπάτορας ἡμῶν, κατὰ την σειρὰν της γενεαλογίας των.
- Σοφ. Σειρ. 44,2 πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ Κύριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος.
 Σοφ. Σειρ. 44,2 Μεγάλην δόξαν ἠτοίμασεν ο Κυριος δι' αὐτούς και το μεγαλεῖον του ἐφανερώσεν εις αὐτούς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς.
- Σοφ. Σειρ. 44,3 κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει· βουλευόντες ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις·
 Σοφ. Σειρ. 44,3 Ὑπήρξαν μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς κύριοι εις τα βασιλεία των, ὀνομαστοὶ δια την δύναμιν των, σύμβουλοι πλήρεις σοφίας, ἀναγγέλλοντες το θέλημα του Θεοῦ, δια προφητικῶν ἀποκαλύψεων.
- Σοφ. Σειρ. 44,4 ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίαις καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ, σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν·
 Σοφ. Σειρ. 44,4 Ἠγεμόνες λαῶν, οἱ ὁποῖοι με τας σύμβουλάς των, με την σοφίαν της μορφώσεώς των κατηύθυναν τους λαοὺς, ἐδίδασκον με τα σοφὰ των λόγια την ἀληθὴ μὀρφωσιν.
- Σοφ. Σειρ. 44,5 ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν καὶ διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ·
 Σοφ. Σειρ. 44,5 Ἄλλοι ἐκαλλιέργησαν την μουσικὴν, μάλιστα δε τας ἱεράς μελωδίας. Συνέθεσαν και παρέδωσαν γραπτῶς ἐπικά ποιήματα.
- Σοφ. Σειρ. 44,6 ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἰσχύϊ, εἰρηνεύοντες ἐν παροικίαις αὐτῶν·
 Σοφ. Σειρ. 44,6 Ἄνδρες πλούσιοι, προικισμένοι με δύναμιν, ζῶντες εἰρηνικῶς στους τόπους της παραμονῆς των.
- Σοφ. Σειρ. 44,7 πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.
 Σοφ. Σειρ. 44,7 Ὅλοι αὐτοὶ ἐδοξάσθησαν ἀπὸ τους συγχρόνους των· ἦσαν το καύχημα της ἐποχῆς των.
- Σοφ. Σειρ. 44,8 εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγῆσθαι ἐπαίνους·
 Σοφ. Σειρ. 44,8 Μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς ἀφήκαν ἐνδοξον ὄνομα, ὥστε και οἱ μεταγενέστεροι ἄνθρωποι να πλέκουν δι' αὐτούς ἐγκώμια.
- Σοφ. Σειρ. 44,9 καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς.
 Σοφ. Σειρ. 44,9 Ὑπάρχουν ὁμως και μερικοὶ ἄλλοι, των ὁποῖων οὐδεμία ἀνάμνησις ἔχει διατηρηθῆ. Ἐχάθησαν, ὡς εἴαν δεν ὑπῆρξαν· ἐγίναν, ὡς εἴαν δεν εἶχαν ποτέ γίνει. Κατὰ τον ἴδιον τρόπον και τα τέκνα των υστερα ἀπὸ αὐτούς.
- Σοφ. Σειρ. 44,10 ἀλλ' ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν·

- Σοφ. Σειρ. 44,10 Αλλ' ιδού, ότι υπάρχουν και άνθρωποι των αγαθών έργων, των οποίων ανθρώπων αι αρεταί δεν έχουν λησμονηθή.
- Σοφ. Σειρ. 44,11 μετά τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγαθὴ κληρονομία, ἕκγονα αὐτῶν·
- Σοφ. Σειρ. 44,11 Ἡ ἀγαθὴ των κληρονομία, το ἐντιμον ὄνομά των παραμένει εἰς τα παιδιά των. Συνεχίζεται στους απογόνους των.
- Σοφ. Σειρ. 44,12 ἐν ταῖς διαθήκαις ἔσθη σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτοῦς·
- Σοφ. Σειρ. 44,12 Οἱ ἀπόγονοί των παρέμειναν πιστοὶ εἰς τας μετὰ του Κυρίου συμφωνίας και τα τέκνα των ζουν ἐνδοξα χάρις εἰς την ἀρετὴν των προγόνων των.
- Σοφ. Σειρ. 44,13 ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται·
- Σοφ. Σειρ. 44,13 Μέχρις αἰῶνων θα παραμείνουν οἱ ἀπόγονοὶ των και η δόξα των δεν θα εξαφανισθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 44,14 τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῆ εἰς γενεάς·
- Σοφ. Σειρ. 44,14 Τα σώματά των ενεταφιάσθησαν εν εἰρήνῃ μετὰ μεγάλων τιμῶν και το ὄνομά των ζῆ εἰς τας γενεάς των γενεῶν.
- Σοφ. Σειρ. 44,15 σοφίαν αὐτῶν διηγῆσονται λαοί, καὶ τὸν ἔπαινον ἐξαγγέλλει ἐκκλησία.
- Σοφ. Σειρ. 44,15 Οἱ λαοὶ θα διηγούνται την σοφίαν των και εἰς συγκεντρώσεις λαοῦ θα διαλαλήται ο ἔπαινός των.
- Σοφ. Σειρ. 44,16 Ἐνὼχ εὐηρέστησε Κυρίῳ καὶ μετετέθη, ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.
- Σοφ. Σειρ. 44,16 Ὁ Ἐνὼχ ευηρέστησε στον Κυριον και δια τούτο ανελήφθη ζων, ἀναδειχθεὶς ὑπόδειγμα μετανοίας δια τας κατόπιν γενεάς.
- Σοφ. Σειρ. 44,17 Νῶε εὐρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα· διὰ τοῦτον ἐγενήθη κατάλειμμα τῆ γῆ, ὅτε ἐγένετο κατακλυσμός·
- Σοφ. Σειρ. 44,17 Ὁ Νῶε ευρέθη τέλειος και δίκαιος εἰς την εποχὴν, κατὰ την οποίαν ἐμελλε να εκσπάση καταστρεπτικὴ ἡ οργὴ του Θεοῦ ἐναντίον της αμαρτωλῆς ἀνθρωπότητος. Ευρέθη αὐτὸς ἀντάλλαγμα και υγιῆς ρίζα δια την μέλλουσαν ἀνθρωπότητα. Χάρις εἰς αὐτὸν παρέμεινεν ἓνα κατάλειμμα ἀνθρώπων εἰς την γην, ὅταν ἐγένεν ο κατακλυσμός.
- Σοφ. Σειρ. 44,18 διαθήκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῆ κατακλυσμῷ πᾶσα σὰρξ, -
- Σοφ. Σειρ. 44,18 Διαθήκαι αἰωνίου κύρους ἐδόθησαν ἀπὸ τον Θεόν προς αὐτόν, ὅτι δηλαδή δεν θα εξαλειφθῆ ποτὲ ο ζωϊκὸς κόσμος δια νέου κατακλυσμοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 44,19 Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὐρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ·
- Σοφ. Σειρ. 44,19 Ὁ Ἀβραὰμ ἀνεδείχθη μέγας πατριάρχης, γενάρχης πολλῶν ἐθνῶν, και κανεὶς ἄλλος ὅμοιος προς αὐτόν κατὰ την δόξαν δεν παρουσιάσθη ἐπὶ της γῆς.
- Σοφ. Σειρ. 44,20 ὃς συνετήρησε νόμον Ὑψίστου καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ· ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔσθη διαθήκην καὶ ἐν πειρασμῷ εὐρέθη πιστός.
- Σοφ. Σειρ. 44,20 Αὐτὸς ἐτήρησε τον νόμον Ὑψίστου Θεοῦ και με αὐτόν, ὡς εκπρόσωπον του ἀνθρωπίνου γένους, ἐγένεν ἡ ἐπίσημος Διαθήκη του Θεοῦ· ἐπεκυρώθη δε και ἐπισημοποιήθη ἡ Διαθήκη δια της περιτομῆς της σαρκὸς αὐτοῦ. Κατὰ δε τον μεγάλον πειρασμόν αὐτὸς ἀνεδείχθη πιστὸς μέχρι τέλους.
- Σοφ. Σειρ. 44,21 διὰ τοῦτο ἐν ὄρκῳ ἔσθησεν αὐτῷ ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ, πληθῦναι αὐτόν ὡς χοῦν τῆς γῆς καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ κατακληρονομησαὶ αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου γῆς.
- Σοφ. Σειρ. 44,21 Δια τούτο και ο Θεός με ὄρκον ἐπισήμως και ἀμετακλήτως του ὑπεσχέθη, ὅτι θα λάβουν τας ευλογίας ὅλα τα ἔθνη δια μέσου του ἀπογόνου του, ὅτι θα πληθύνῃ τους ἀπογόνους του ὡσάν την σκόνιν της γῆς· ὡσάν τα ἄστρα του ουρανοῦ θα ἀνυψῶσῃ εἰς ἀριθμόν και θα δοξάσῃ τους ἀπογόνους του. Θα δώσῃ εἰς αὐτοὺς κληρονομίαν ἀπὸ την μίαν θάλασσαν μέχρι της ἄλλης, ἀπὸ τον ἓνα ποταμόν ἕως τον ἄλλον, που εὐρίσκεται στο ἄκρον της γῆς.
- Σοφ. Σειρ. 44,22 καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔσθησεν οὕτως διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην
- Σοφ. Σειρ. 44,22 Και στον Ἰσαὰκ, προς χάριν του πατρός του, του Ἀβραὰμ, ἀνενώσε και εθεμελίωσε την Διαθήκην της ευλογίας του προς ὅλους τους ἀνθρώπους.
- Σοφ. Σειρ. 44,23 καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ. ἐπέγνω αὐτόν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ· καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο.
- Σοφ. Σειρ. 44,23 Αὐτὴ ἡ Διαθήκη ἐπανεπαύθη ἐπὶ της κεφαλῆς του Ἰακώβ. Ἐπεβεβαίωσε εἰς αὐτόν τας ευλογίας του και του ἔδωσε την γην της Ἐπαγγελίας ὡς κληρονομίαν του. Αὐτὸς διεμοίρασεν εἰς δώδεκα περιοχάς την γην της Ἐπαγγελίας δια τας δώδεκα φυλάς.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 45

- Σοφ. Σειρ. 45,1 Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους εὐρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός, ἡγαπημένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, Μωυσηῖν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις·
- Σοφ. Σειρ. 45,1 Ἀπὸ τους ἀπογόνους του Ἰακώβ ἀνέδειξεν ἄνδρα ἐνάρετον, ο οποίος ἐκέρδησε την ευμένειαν και τον σεβασμόν ὄλων των ἀνθρώπων, ἡγαπημένον ἀπὸ τον Θεόν. Τον Μωϋσῆα, του οποιου η ἀνάμνησις συνοδεῦεται πάντοτε με ἐπαίνους.

- Σοφ. Σειρ. 45,2 ὁμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν·
Σοφ. Σειρ. 45,2 Του ἔδωσε δόξαν ὁμοίαν με την δόξαν των ἁγίων, τον κατέστησε μέγαν και φοβερόν δια τους εχθρούς.
Σοφ. Σειρ. 45,3 ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων· ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 45,3 Δια των λόγων ο Μωϋσῆς ἐπροκάλει και κατέπαυε θαυματουργικά σημεῖα ἐνώπιον του Φαραῶ και των Αιγυπτίων και ετσι ο Θεός τον ἐδόξασε ἐνώπιον βασιλέων. Ο Κυριος δια μέσου αυτου ἔδωκεν ἐντολὰς προς τον λαόν του και ἐφανέρωσεν εις αυτὸν ἕνα μέρος της ἀπειρου δόξης του.
Σοφ. Σειρ. 45,4 ἐν πίστει καὶ πραΰτητι αὐτὸν ἠγίασεν, ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός·
Σοφ. Σειρ. 45,4 Τον ἀνέδειξε και τον καθιέρωσεν ἅγιον ἐνεκα της πίστεως και της πραότητός του. Αὐτὸν ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλους τους Ἰσραηλίτας ἐξελέξεν ως ἀρχηγὸν του λαοῦ.
Σοφ. Σειρ. 45,5 ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης διδάξαι τὸν Ἰακώβ διαθήκην καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ. -
Σοφ. Σειρ. 45,5 Τον ἠξίωσε της τιμῆς και τον ἔκαμε να ἀκούση την φωνὴν αυτου και τον εισηγαγεν εις την φωτεινὴν νεφέλην ἐπάνω στο ὄρος Σινά, του ἔδωσε πρόσωπον προς πρόσωπον τας ἐντολὰς, ἕνα Νόμον ζωῆς και σοφίας, δια να διδάξη τους ἀπογόνους του Ἰακώβ την Διαθήκην του, τας δικαίας αυτου κρίσεις στον λαὸν του Ἰσραήλ.
Σοφ. Σειρ. 45,6 Ἀαρὼν ὑψώσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευὶ·
Σοφ. Σειρ. 45,6 Ὁμοιον προς τον Μωϋσέα ἅγιον ἀνεδειξεν ο Θεός τον ἀδελφὸν του, τον Ααρών, ἀπὸ την φυλὴν Λευϊ.
Σοφ. Σειρ. 45,7 ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατεῖαν λαοῦ· ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμῇ καὶ περιέζωσεν αὐτὸν στολὴν δόξης·
Σοφ. Σειρ. 45,7 Ἐστερέωσε δι' αυτου Διαθήκην αἰωνίου κύρους, ἐχάρισεν εις αυτὸν την ιερωσύνην δια τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν, τον ἀνέδειξε μακάριον δια των ἱερατικῶν ἀμφίων με τα ὁποῖα τον ἐστόλισε, τον περιέβαλε με την ἐνδοξον ἀρχιερατικὴν στολὴν.
Σοφ. Σειρ. 45,8 ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος, περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα,
Σοφ. Σειρ. 45,8 Ἐνέδυσεν αυτὸν με τελείαν ἐνδοξον μεγαλοπρεπὴ στολὴν, τον περιέβαλεν ἰσοβίως με ἐνδύματα μεγάλης δυνάμεως, περισκελίδα, ποδήρη χιτῶνα και ἐπωμίδα.
Σοφ. Σειρ. 45,9 καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοῖσκοι χρυσοῖς, κῶδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ, ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῶ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ·
Σοφ. Σειρ. 45,9 Ὀλόγυρα στο κάτω μέρος του χιτῶνος του ἐτοποθέτησε χρυσά ὁμοιώματα ῥοδιῶν, με πλείστους κωδωνίσκους ὀλόγυρα, ὥστε με τα βήματα του ἀρχιερέως να ἀντηχοῦν οἱ κωδωνίσκοι· να ἀκούεται ὁ ἦχος των, καθὼς ἐκεῖνος θα εισηρχετο εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, ὥστε να ἔχουν πάντοτε ζωηρῶς υπ' ὄψιν των οἱ Ἰσραηλίται την ἱερότητα του τόπου και τα τελούμενα ἐκεῖ.
Σοφ. Σειρ. 45,10 στολῆ ἁγία, χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρου, ἔργω ποικιλτοῦ, λογιῶν κρίσεως, δήλοις ἀληθείας, κεκλωσμένη κόκκω, ἔργω τεχνίτου,
Σοφ. Σειρ. 45,10 Τον ἐνέδυσε με ἁγίαν στολὴν ὑφασμένην με χρυσόν, με ὑακίνθον και πορφύραν, ἔργον εἰδικῶς κεντητοῦ. Με το λογιῶν της κρίσεως, δια του ὁποῖου ἐκφράζεται ἡ θεία βουλή και ἀλήθεια, κατεσκευασμένον με κλωστήν ἐρυθράν, ἔργον εἰδικῶς τεχνίτου.
Σοφ. Σειρ. 45,11 λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγίδος, ἐν δέσει χρυσοῦ, ἔργω λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένη κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·
Σοφ. Σειρ. 45,11 Εἰς αὐτὸ ὑπῆρχον πολῦτιμοι ἀνάγλυφοι λίθοι, ως σφραγίδες, που συνεδέοντο μεταξύ των δια χρυσοῦ, ἔργον και αὐτὸ εἰδικῶς γλύπτου, ὥστε ο λαὸς βλέπων την ἀνάγλυφον αὐτὴν γραφὴν, να ἐνθυμῆται τα ὀνόματα των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραήλ.
Σοφ. Σειρ. 45,12 στέφανον χρυσοῦ ἐπάνω κιθάρεως, ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγιάσματος, καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὠραῖα·
Σοφ. Σειρ. 45,12 Ἐπίσης ἔθεσε στέφανον χρυσοῦ ἐπάνω εις την κίθαριν, ἡ ὁποία ἔφερεν ἀνάγλυφον, ως σφραγίδα, ἱεράν ἐπιγραφὴν, τιμητικὸν καύχημα, ἔργον μεγάλης τέχνης, ὠραῖον θέαμα των ὀφθαλμῶν, ὑπέροχα κοσμήματα.
Σοφ. Σειρ. 45,13 πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενῆς πλην τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός.
Σοφ. Σειρ. 45,13 Πρὸ αυτου δεν ειχαν γίνει τέτοιες μεγαλοπρεπεῖς στολές και οὔτε θα γίνουν ἕως του αἰῶνος. Κανεῖς ἀλλογενῆς και κανεῖς ξένος προς το ἱερατικὸν γένος, δεν ἐφόρεσε τέτοιες στολές, πλην μόνον των υἱῶν αυτου και των ἰδικῶν του ἀπογόνων δια μέσου των αἰώνων.
Σοφ. Σειρ. 45,14 θυσίαι αὐτοῦ ὀλοκαρπωθήσονται καθημέραν ἐνδελεχῶς δις,
Σοφ. Σειρ. 45,14 Θυσίαι ὀλοκαυτώματος θα προσφέρονται καθημερινῶς ἀπὸ αυτὸν δύο φορές την ἡμέραν.
Σοφ. Σειρ. 45,15 ἐπλήρωσε Μωσῆς τὰς χεῖρας καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ· ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον καὶ ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ

έν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

- Σοφ. Σειρ. 45,15 Ο Μωϋσῆς ἐγέμισε τα χέρια του με το ἅγιον ἔλαιον και τον ἔχρισε. Αυτό δε ἐγένεαι αἰώνιος νόμος δι' αὐτόν και τους απογόνους του, ὅσον ὑπάρχει ο ουρανός και η γη, να εἶναι δηλαδὴ αυτοὶ λειτουργοὶ και ἱερεῖς και να εὐλογοῦν τον λαόν εν τῷ ὀνόματι του.
- Σοφ. Σειρ. 45,16 ἔξελέξατο αὐτόν ἀπὸ παντὸς ζῶντος προσαγαγεῖν κάρησιν Κυρίῳ, θυμίαμα και εὐωδιαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ σου.
- Σοφ. Σειρ. 45,16 Αὐτόν ἐξελέξεν ἀπὸ ὅλους τους ανθρώπους της γης, δια να προσφέρῃ θυσίαν στον Κυριον, θυμίαμα και ἀρώματα, εἰς μνήμην αὐτῶν και δια την ἐξιλέωσιν των αμαρτιῶν του λαοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 45,17 ἔδωκεν αὐτόν ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων διδάξαι τὸν Ἰακώβ τὰ μαρτύρια και ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι Ἰσραήλ.
- Σοφ. Σειρ. 45,17 Δια των ἐντολῶν του ἔδωκεν εἰς αὐτόν ἐξουσίαν ἐπὶ των ἱερῶν παρακαταθηκῶν του Νομου, να διδάξῃ τους απογόνους του Ἰακώβ τα μαρτύρια Κυρίου και να διαφωτίξῃ τους Ἰσραηλίτας με τον θεῖον Νομον.
- Σοφ. Σειρ. 45,18 ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριοι και ἐζήλωσαν αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν και Ἀβειρῶν και ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ και ὀργῇ·
- Σοφ. Σειρ. 45,18 Ἐπανεστάτησαν ἐναντίον του μερικοὶ ξένοι προς την ἱερωσύνην, τον ἐζηλοφθόνησαν εἰς την ἐρήμον, οἱ ἄνδρες δηλαδὴ οἱ περὶ τον Δαθὰν και τον Ἀβειρῶν, η συγκέντρωσις του Κορέ, πλήρεις ὀργῆς και θυμοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 45,19 εἶδε Κύριος και οὐκ εὐδόκησε, και συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 45,19 Ο Κυριος τους εἶδε και δεν ηυδόκησεν εἰς τα πονηρὰ αὐτῶν ἔργα. Δια τούτο και ἐξωλοθρεῦθησαν με την δικαίαν ὀργὴν και τον θυμόν του Κυρίου. Ἐκαμεν ἐναντίον αὐτῶν καταπληκτικὰ ἔργα τιμωρίας, ὥστε να καταφαγωθοῦν ἀπὸ τας φλόγας του πυρός.
- Σοφ. Σειρ. 45,20 και προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν και ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀπαρχὰς πρωτογεννημάτων ἐμέρισεν αὐτῷ, ἄρτον πρώτοις ἠτοίμασε πλησμονήν·
- Σοφ. Σειρ. 45,20 Εἰς δε τον Ἀαρὼν προσέθεσε και ἄλλην δόξαν, και ἔδωκεν εἰς αὐτόν κληρονομίαν· ἐπεδικασεν ὡς μερίδιόν του τας ἀπαρχὰς των προϊόντων της γης και προ παντός πλοῦσιον ἄρτον χορτασμοῦ δι' αὐτόν και τους ἱερεῖς.
- Σοφ. Σειρ. 45,21 και γὰρ θυσίας Κυρίου φάγονται, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε και τῷ σπέρματι αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 45,21 Διότι μέρος ἀπὸ τας προσφερομένας στον Κυριον θυσίας ἐπρεπε να δίδεται προς τροφήν αὐτοῦ και των απογόνων του.
- Σοφ. Σειρ. 45,22 πλην ἐν γῆ λαοῦ οὐ κληρονομήσει, και μερίς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ, αὐτὸς γὰρ μερίς σου και κληρονομία.
-
- Σοφ. Σειρ. 45,22 Πλην ὁμως δεν παρεχώρησε καμμίαν ἑκτασιν γης ὡς κληρονομίαν του μεταξὺ του λαοῦ· δεν ὑπάρχει δι' αὐτόν κληρονομικὸν μερίδιον μεταξὺ του λαοῦ· διότι ο ἴδιος ο Θεός του εἶπεν· Εγὼ εἶμαι μερίδιον και κληρονομία σου.
- Σοφ. Σειρ. 45,23 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς δόξαν ἐν τῷ ζηλωσῆσαι αὐτόν ἐν φόβῳ Κυρίου και στήναι αὐτόν ἐν τροπῇ λαοῦ, ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ· και ἐξιλάσατο περὶ τοῦ Ἰσραήλ.
- Σοφ. Σειρ. 45,23 Ο Φινεὲς, ο υἱὸς του Ἐλεάζαρ, εἶναι ο τρίτος ἐνδοξος ἀνὴρ, ο ὁποῖος διεκρίθη δια τον ζήλον αὐτοῦ και τον φόβον του Κυρίου. Αὐτός, ὅταν κατεστρέφετο ο λαός δια τας αμαρτίας του, ἐστάθη ὀρθιος με ἀγαθὴν την διάθεσιν της ψυχῆς και ἐξιλέωσε την ὀργὴν του Θεοῦ δια τον λαόν του Ἰσραήλ.
- Σοφ. Σειρ. 45,24 διὰ τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης προστατεῖν ἀγίων και λαοῦ αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ ᾗ και τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Σοφ. Σειρ. 45,24 Δια τούτο μία συμφωνία εἰρήνης ἐσπερώθη με αὐτόν, δια της ὁποίας αὐτὸς ἀνεδείχθη ἀρχηγός των ἱερῶν του λαοῦ του, δια να ἀνήκῃ εἰς αὐτόν και στους απογόνους του δια μέσου των γενεῶν το μεγαλειώδες ἀξίωμα της ἱερωσύνης.
- Σοφ. Σειρ. 45,25 και διαθήκην τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, κληρονομία βασιλέως υἱοῦ ἐξ υἱοῦ μόνου· κληρονομία Ἀαρὼν και τῷ σπέρματι αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 45,25 Ὅπως βραδύτερον ἐδόθη παρά του Θεοῦ ἐπίσημος ὑπόσχεσις στον Δαυίδ, τον υἱόν του Ἰεσσαὶ τον καταγόμενον ἀπὸ την φυλὴν του Ἰούδα, ὅτι η βασιλικὴ κληρονομία και διαδοχὴ θα ἀνήκῃ μόνον στον οἶκον του, μεταβιβαζομένη ἀπὸ τον ἕνα υἱόν στον ἄλλον, ἔτσι και η ἱερωσύνη του Ἀαρὼν θα μετεβιβάζετο κληρονομικῶς στους απογόνους του.
- Σοφ. Σειρ. 45,26 δῶφέ ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν κρίνειν τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν και τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 45,26 Εἶθε, ὦ ἀρχιερεῖς, να δώσῃ ο Θεός εἰς την καρδίαν και την διάνοιάν σας σοφίαν, δια να δικάζετε τον λαόν του με δικαιοσύνην, δια να μη ἀφανισθοῦν αὐτὰ τα ἀγαθὰ σας και η δόξα σας κατὰ τας μελλούσας γενεὰς.

- Σοφ. Σειρ. 46,1 Κραταιός ἐν πολέμοις Ἰησοῦς Ναυῆ καὶ διάδοχος Μωυσῆ ἐν προφητείαις, ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέγας ἐπὶ σωτηρία ἐκλεκτῶν αὐτοῦ ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένους ἐχθρούς, ὅπως κατακληρονομήσῃ τὸν Ἰσραήλ.
- Σοφ. Σειρ. 46,1 Γενναίος καὶ ἰσχυρὸς εἰς πολέμους ἀνεδείχθη ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, διάδοχος τοῦ Μωϋσέως εἰς τὰς προφητείας τοῦ Θεοῦ, κατὰ πάντα ἄξιός τοῦ ὀνόματός του, μέγας δια τὴν σωτηρίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ καὶ δια τὴν τιμωρίαν τῶν ἐξεγειρομένων ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐχθρῶν, δια νὰ δώσῃ τὴν Παλαιστίνην ὡς κληρονομίαν στὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ.
- Σοφ. Σειρ. 46,2 ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπάραι χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις.
- Σοφ. Σειρ. 46,2 Ποσὸν ἐνδοξὸς ἀνεδείχθη κάθε φοράν, ποῦ ὑψῶνε τὰ χεῖρα τοῦ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐνέσπα τὴν ῥομφαίαν τοῦ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν πόλεων!
- Σοφ. Σειρ. 46,3 τίς πρότερον αὐτοῦ οὕτως ἔστη; τοὺς γὰρ πολεμίους Κύριος αὐτὸς ἐπήγαγεν.
- Σοφ. Σειρ. 46,3 Ποίος προηγουμένως ἀπὸ αὐτὸν ἀνεδείχθη τόσον σταθερὸς καὶ ἀκατανίκητος εἰς τὰς μάχας, ὅσον αὐτός; Δια τῆς χειρὸς Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὠδηγοῦσε τοὺς ἐχθρούς στὸν ὄλεθρον.
- Σοφ. Σειρ. 46,4 οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;
- Σοφ. Σειρ. 46,4 Δὲν εἶναι αὐτός, ποῦ με ἀπλήν διαταγὴν του, με μίαν κίνησιν τῆς χειρὸς του, ἐσταμάτησε τὸν ἥλιον στὸν οὐρανὸν καὶ μία ἡμέρα ἐγένετο ὡσάν δύο;
- Σοφ. Σειρ. 46,5 ἐπεκαλέσατο τὸν Ὑψιστον δυνάστην ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθρούς κυκλόθεν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν μέγας Κύριος ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς·
- Σοφ. Σειρ. 46,5 Ἐπεκαλέσθη τὸν παντοδύναμον Κυριὸν βοηθόν, ὅταν ἐπέζε τοὺς ἐχθρούς ολόγυρα, καὶ ὁ παντοδύναμος ἤκουσε καὶ ἐδέχθη τὴν προσευχὴν του καὶ ἀπέστειλε λίθους χαλάζης ἰσχυρᾶς δυνάμεως.
- Σοφ. Σειρ. 46,6 κατεῤῥάξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας, ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτοῦ ὅτι ἐναντίον Κυρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ· καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου. -
- Σοφ. Σειρ. 46,6 Ἐπέπεσε κατὰ τρόπον καταρακτώδη ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ ἐκείνου ἔθνους καὶ εἰς τὴν κατωφέρειαν Βεθαιρῶν ἐξωλόθρευσε τοὺς ἀντισταθέντας ἐχθρούς, δια νὰ μάθουν ὅλα τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, ποῖα εἶναι ἡ πανοπλία Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ ὅτι ὁ πόλεμος, τὸν ὁποῖον αὐτὸς διεξήγεν, ἦτο ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Διότι Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐκολούθει πάντοτε τὰς ἐντολάς τοῦ Παντοδυνάμου.
- Σοφ. Σειρ. 46,7 Καὶ ἐν ἡμέραις Μωυσέως ἐποίησεν ἔλεος, αὐτὸς καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή, ἀντιστῆναι ἔναντι ἐκκλησίας, κωλύσαι λαὸν ἀπὸ ἀμαρτίας καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας.
- Σοφ. Σειρ. 46,7 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Μωϋσέως ἔργον εὐσεβείας ἐπράξεν αὐτός καὶ ὁ Χαλεβ, υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή, με τὸ νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον τῆς ἐπαναστατημένης συγκεντρώσεως τοῦ λαοῦ, δια νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ νὰ κατευνάσῃ τὸν ἀμαρτωλὸν γογγυσμὸν.
- Σοφ. Σειρ. 46,8 καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν, εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
- Σοφ. Σειρ. 46,8 Δια τὴν εὐσεβειάν των οἱ δύο αὐτοὶ μόνοι διεσώθησαν μετὰ τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων των εἰς τὴν ἔρημον πεζοπορούντων τῶν Εβραίων. Τότε, ποῦ ὁ Θεὸς ὠδηγοῦσε αὐτοὺς, δια νὰ κληρονομήσουν τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
- Σοφ. Σειρ. 46,9 καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ Χάλεβ ἰσχύν, καὶ ἕως γῆρους διέμεινεν αὐτῷ ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέσχε κληρονομίαν,
- Σοφ. Σειρ. 46,9 Ὁ δε Κύριος ἔδωσε δύναμιν στὸν Χαλεβ, ἡ ὁποία καὶ διετηρήθη μέχρι τῶν γηρατειῶν του, ὥστε αὐτὸς νὰ ἀνέλθῃ καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς κληροδοτηθείσης εἰς αὐτὸν περιοχῆς. Οἱ δε ἀπόγονοί του κατέλαβον καὶ διετήρησαν αὐτὴν τὴν κληρονομίαν,
- Σοφ. Σειρ. 46,10 ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου. -
- Σοφ. Σειρ. 46,10 δια νὰ ἴδουν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, ὅτι εἶναι καλὸν καὶ ὠφέλιμον νὰ ἀκολουθῇ κανεὶς τὸν Κύριον.
- Σοφ. Σειρ. 46,11 Καὶ οἱ κριταί, ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἢ καρδίαν καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ Κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις·
- Σοφ. Σειρ. 46,11 Ἀς ἐνθυμηθῶμεν ὁμῶς καὶ τοὺς Κριτάς τὸν καθένα με τὸ ὄνομά του· ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ καρδία δὲν διεφθάρη, ὥστε νὰ παρασυρθοῦν εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων καὶ δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τοῦ Κυρίου. Ἀς εἶναι ἡ μνήμη τῶν γεμάτων ἐγκώμια καὶ εὐλογίας!
- Σοφ. Σειρ. 46,12 τὰ ὅσα αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλασσόμενον ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν. -
- Σοφ. Σειρ. 46,12 Ἀς ἀναθάλλουν καὶ ευφρανθοῦν στους τάφους τὰ ὅσα των καὶ τὸ ὄνομά των ἀς ἀνανεώνεται καὶ ἀς μὲν πάντοτε εἰς τὰ παιδιά των ἐνδόξων αὐτῶν ἀνδρῶν.
- Σοφ. Σειρ. 46,13 Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

- Σοφ. Σειρ. 46,13 Ο Σαμουήλ, ο προφήτης του Κυρίου, ο ηγαπημένος από τον Κυριον, αυτός εγκατέστησε το βασιλικόν πολίτευμα μεταξύ των Ισραηλιτών και έχρισε βασιλείς δια τον λαόν του.
- Σοφ. Σειρ. 46,14 **έν νόμω Κυρίου ἔκρινε συναγωγὴν, καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὸν Ἰακώβ·**
- Σοφ. Σειρ. 46,14 Συμφωνα με τον νόμον του Κυρίου διοικούσε και εδίκαζε τον λαόν του Ιακώβ, ο δε Κυριος επεσκέπτετο τότε τον Ισραηλιτικόν λαόν.
- Σοφ. Σειρ. 46,15 **έν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης καὶ ἐγνώσθη έν πίστει αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.**
- Σοφ. Σειρ. 46,15 Δια της αξιοπιστίας του απεδείχθη ακριβής και αληθινός προφήτης. Χαρις εις αυτήν την ευθύτητά του ανεγνωρίσθη αξιόπιστος εις τα αποκαλυπτικά του οράματα.
- Σοφ. Σειρ. 46,16 **καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάστην έν τῷ θλίψαι ἐχθρούς αὐτοῦ κυκλόθεν έν προσφορᾷ ἄρνός γαλαθνοῦ·**
- Σοφ. Σειρ. 46,16 Επεκαλέσθη με θερμὴν προσευχὴν τον παντοδύναμον Κυριον, όταν οι εχθροὶ εἶχαν πῆσει από όλα τα μέρη τους Ισραηλίτας, προσφέρων προς εκείνον ως θυσίαν αμνόν γάλακτος.
- Σοφ. Σειρ. 46,17 **καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ Κύριος καὶ έν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουσθὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ**
- Σοφ. Σειρ. 46,17 Ο Κυριος εδέχθη την προσευχὴν του, εβρόντησε δια των κεραυνών τυὸ από τον ουρανόν και με μεγάλον πάταγον ἔκαμε να ακουσθῆ ἡ φωνὴ Του.
- Σοφ. Σειρ. 46,18 **καὶ ἐξέτριψεν ἠγουμένους Τυρίων καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιεῖμ.**
- Σοφ. Σειρ. 46,18 Συνέτριψε και εξελάστρεψε τους αρχηγούς των Τυρίων και όλους τους ἄρχοντας των Φιλισταίων.
- Σοφ. Σειρ. 46,19 **καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίου καὶ χριστοῦ αὐτοῦ· χρήματα καὶ ἔως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.**
- Σοφ. Σειρ. 46,19 Προ δε της ὥρας της αιωνίου αναπαύσεώς του επικαλούμενος ως μάρτυράς του τον Θεόν και τον χρισμένον βασιλέα, εἶπεν ενώπιον του λαοῦ· “Ποτέ από κανένα από σας δεν επήρα χρήματα ούτε τίποτε ἄλλο μέχρις ἀκόμη και των υποδημάτων”. Κανείς δε Ισραηλίτης δεν ευρέθη να διατυπώση κατηγορίαν τινά εναντίον αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 46,20 **καὶ μετὰ τὸ ὑπνώσαι αὐτὸν ἐπροφήτευσεν καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευταίην αὐτοῦ καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ έν προφητεία ἐξαλείψαι ἀνομίαν λαοῦ.**
- Σοφ. Σειρ. 46,20 Και αφού κοιμήθη εις την αιώνιον ἀνάπαυσιν προανήγγειλε και ἔδειξεν στον βασιλέα Σαούλ τον θάνατόν του και από τα βάθη της γης ὑψωσε την προφητικὴν φωνὴν του, δια να εξαλείψῃ τα αμαρτήματα του λαοῦ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 47

- Σοφ. Σειρ. 47,1 **Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνέστη Νάθαν προφητεύειν έν ἡμέραις Δαυίδ.**
- Σοφ. Σειρ. 47,1 Επειτα παρουσιάσθη ο Ναθαν, δια να εξαγγέλλῃ το θέλημα του Κυρίου ως προφήτης κατά την εποχὴν του Δαβίδ.
- Σοφ. Σειρ. 47,2 **ὡσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυίδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.**
- Σοφ. Σειρ. 47,2 Ὅπως ξεχωρίζεται το λίπος κατά την ειρηνιὴν ἐπὶ τη σωτηρία θυσίαν, ἔτσι, και ο Δαβίδ ἐξελέγη ἀνάμεσα από όλους τους Ισραηλίτας.
- Σοφ. Σειρ. 47,3 **έν λέουσιν ἔπαιξεν ὡς έν ἐρίφοις καὶ έν ἄρκοις ὡς έν ἄρνασι προβάτων.**
- Σοφ. Σειρ. 47,3 Αὐτός κατά την νεανικὴν του ηλικίαν ἐπαιξε με τους λέοντας ὡσάν με τα ερίφια, και με τας ἄρκτους ὡσάν με τα αρνιά των προβάτων.
- Σοφ. Σειρ. 47,4 **έν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα καὶ ἐξῆρξεν ὄνειδισμόν ἐκ λαοῦ έν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα έν λίθῳ σφενδόνης καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ;**
- Σοφ. Σειρ. 47,4 Ο Δαβίδ κατά την νεανικὴν του ηλικίαν αὐτός δεν εφόνευσε τον γίγαντα εκείνον τον Γολιάθ και ἀφήρεσε την καταισχύνην και την ὑβρίν από τον λαόν του Ισραὴλ, όταν εσήκωσε το χέρι του, δια να εκσφενδονίσῃ τον λίθον και να καταρρίψῃ την αλαζονείαν του Γολιάθ;
- Σοφ. Σειρ. 47,5 **ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν Ὑψιστον καὶ ἔδωκεν έν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν έν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.**
- Σοφ. Σειρ. 47,5 Παρεκάλεσε τον Ὑψιστον Κυριον, και εκείνος ἔδωκεν εις την δεξιάν του χεῖρα δύναμιν, ὡστε να εξοντώσῃ ἄνθρωπον δυνατὸν στον πόλεμον και να ανυψώσῃ την δύναμιν του λαοῦ του.
- Σοφ. Σειρ. 47,6 **οὕτως έν μυριάσιν ἐδόξασαν αὐτὸν καὶ ἦνεσαν αὐτὸν έν εὐλογίαις Κυρίου έν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης·**
- Σοφ. Σειρ. 47,6 Ἐτσι δε και τον ἐδόξασαν αι γυναῖκες, διότι εφόνευσε μυριάδας εχθρών και του ἔψαλαν εγκώμια με ευλογίας προς τον Κυριον, όταν του προσέφεραν ἐνδοξον διάδημα, την βασιλείαν.
- Σοφ. Σειρ. 47,7 **ἐξέτριψε γὰρ ἐχθρούς κυκλόθεν καὶ ἐξουδένωσε Φυλιστιεῖμ τοὺς ὑπεναντίους· ἔως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.**
- Σοφ. Σειρ. 47,7 Συνέτριψε τους γύρω εχθρούς και εξουδένωσε τους εχθρούς, τους Φιλισταίους. Τα συντριπτικά του κτυπήματα τους κρατοῦν μέχρι σήμερον ἀδύνατους και ταπεινωμένους.

- Σοφ. Σειρ. 47,8 ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν ἀγίῳ Ὑψίστῳ ῥήματι δόξης· ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὑμνησε καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 47,8 Εἰς ὅλα ὁμῶς αὐτοῦ τα θαυμαστά ἔργα εδοξολογοῦσε καὶ ευχαριστοῦσε τὸν Ἅγιον, τὸν Ὑψίστον Κύριον, με ὑμνοὺς δοξολογίας, καὶ ὑμνολόγησε καὶ ἠγάπησε τὸν ποιητὴν τοῦ με ὅλην τὴν καρδίαν.
- Σοφ. Σειρ. 47,9 καὶ ἔστησε ψαλτῶδους κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐξ ἤχοῦ αὐτῶν γλυκαίνειν μέλη·
- Σοφ. Σειρ. 47,9 Ἐγκατέστησε ψάλτας μετὰ ὀργάνων εμπρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, ὥστε ἀπὸ τῶν ἠχῶν τῶν μουσικῶν συνθέσεων νὰ ἀκούωνται γλυκεῖαι αελωδία.
- Σοφ. Σειρ. 47,10 ἔδωκεν ἐν εὐοχαίῃς εὐπρέπειαν καὶ ἐκόσμησε καιροῦς μέχρι συντελείας ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοῦ τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πρῶτῃ ἤχεῖν τὸ ἁγίασμα.
- Σοφ. Σειρ. 47,10 Ἐδωκεν ἰδιαιτέραν μεγαλοπρέπειαν εἰς τὰς εορτάς, ἰδιαιτέραν λαμπρότητα εἰς τὰς εορτασίμους εποχάς, καὶ εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας ὥρισε νὰ ὑμνολογῶν οἱ ψάλται τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀντηχοῦν ἀπὸ τῆς πρῶτης αἰ ψαλμωδία εἰς τὴν ἁγίαν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 47,11 Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ. -
- Σοφ. Σειρ. 47,11 Ὁ Κύριος ἀφῆρσε τὰς ἁμαρτίας τοῦ, ἐμεγάλυνε τὴν δυνάμιν τοῦ ἀκατάλυτον στους αἰῶνας, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν υπόσχεσιν περὶ βασιλέων, ποὺ θὰ ἀνεδεικνύοντο ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ, καὶ ἀνέδειξεν ἑνδοξον τὸν θρόνον τοῦ στον Ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Σοφ. Σειρ. 47,12 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη υἱὸς ἐπιστήμων καὶ δι' αὐτόν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ·
- Σοφ. Σειρ. 47,12 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἐνεφανίσθη ὁ σοφὸς υἱὸς τοῦ Ὁλομῶν, ὁ ὁποῖος χάριν τοῦ Δαβὶδ ἐζήσῃ με ἀνεσιν καὶ ευτυχίαν
- Σοφ. Σειρ. 47,13 Σαλωμῶν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ὃ ὁ Θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν, ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.
- Σοφ. Σειρ. 47,13 Ὁ Σολομῶν ἐβασίλευσεν εἰς καιρὸν εἰρήνης. Πρὸς χάριν τοῦ Ὁ Θεὸς κατέπαυσε κάθε πόλεμον κύκλω τοῦ, ὥστε αὐτὸς ἀπερίσπαστος νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὸν ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ ἱερόν τοῦ Κυρίου στον αἰῶνα
- Σοφ. Σειρ. 47,14 ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως.
- Σοφ. Σειρ. 47,14 Ὁ Σολομῶν, πόσον σοφὸς ὑπῆρξες κατὰ τὴν νεότητά σου! Ἐγέμισες ἀπὸ σοφίαν, ὅπως πλημμυρίζῃ ὁ ποταμὸς ἀπὸ ὕδατα.
- Σοφ. Σειρ. 47,15 γῆν ἐπέκαλυψεν ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων·
- Σοφ. Σειρ. 47,15 Ἡ μεγάλη σοφὴ σου διάνοια ἐσκέπασε τὴν γῆν, τὴν ἐγέμισες με σοφὰ καὶ βαθυστόχαστα ἀποφθέγματα!
- Σοφ. Σειρ. 47,16 εἰς νήσους πόρρω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου, καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου·
- Σοφ. Σειρ. 47,16 Τὸ ὄνομά σου ἐφθασεν εἰς τὰς γύρω μακρινὰς νήσους καὶ ἠγαπήθης δια τὴν εἰρηνικὴν βασιλείαν σου.
- Σοφ. Σειρ. 47,17 ἐν ὧδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ἐν ἐρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε ἄνθρωποι.
- Σοφ. Σειρ. 47,17 Ὅλοι αἱ ἄνθρωποι σε εθαύμασαν δια τὰς ὠδὰς σου, τὰς παροιμίας σου, τὰς παραβολὰς σου καὶ τὰς σοφὰς ἐξηγήσεις, ποὺ ἐδίδεις.
- Σοφ. Σειρ. 47,18 ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου Θεοῦ Ἰσραήλ, συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον καὶ ὡς μόλυβδον ἐπλήθυνες ἀργύριον.
- Σοφ. Σειρ. 47,18 Ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὁ ὁποῖος εἶναι Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, συνεκέντρωσες τὸ χρυσίον, ὡσάν τὸν κασσίτερον, καὶ ἀπροσμέτρητον πλῆθος ἀργυρίου, ὡσάν τὸν μόλυβδον.
- Σοφ. Σειρ. 47,19 παρανέκλινας τὰς λαγόνas σου γυναίξῃ καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου·
- Σοφ. Σειρ. 47,19 Παρεδόθης ὁμῶς δια φιληδονίαν εἰς τὰς γυναῖκας καὶ ἔδωκες εἰς αὐτὰς ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ σώματός σου.
- Σοφ. Σειρ. 47,20 ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σου ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σου καὶ κατενύγην ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου,
- Σοφ. Σειρ. 47,20 Ἐξ αἰτίας τῶν πτώσεων σου αὐτῶν προσήψες κηλίδας στο ἑνδοξον ὄνομά σου, ἐβεβήλωσες τοὺς ἀπογόνους σου, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τῶν τέκνων σου. Ἐγώ, ὅταν ἐπληροφορηθῶν αὐτὰ, ἐπόνεσα βαθύτατα καὶ ἐκλαυσα δι' αὐτὴν σου τὴν ἀφροσύνην.
- Σοφ. Σειρ. 47,21 γενέσθαι δίχα τυραννίδα καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ.
- Σοφ. Σειρ. 47,21 Ἐγενεσθε αἰτία νὰ διαιρεθῇ τὸ βασιλείον σου εἰς δύο καὶ ἡ φυλὴ Ἐφραὶμ νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς εἰς μίαν βασιλείαν ἀνυπάκουον καὶ ἀσεβῆ.
- Σοφ. Σειρ. 47,22 ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ διαφθερῇ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἕκγονα καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτόν οὐ μὴ ἐξάρῃ· καὶ τῷ Ἰακώβ ἔδωκε κατάλειμμα καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ ρίζαν. -
- Σοφ. Σειρ. 47,22 Ὁμῶς ὁ Κύριος δὲν θὰ ἀπαρνηθῇ τὸ ἔλεός τοῦ καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ κανένα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ νὰ καταστραφῇ. Δὲν θὰ ἐξολοθρευθῇ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δαβὶδ, τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου τοῦ. Δὲν θὰ ἐξαφανίσῃ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος τόσον τὸν εἶχεν ἀγαπήσει, θὰ ἀφήσῃ στον Ἰακώβ ἀπογόνους καὶ στον Δαβὶδ μίαν ρίζαν, ποὺ θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτόν.

- Σοφ. Σειρ. 47,23 Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμών μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ κατέλιπε μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ λαοῦ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσούμενον συνέσει, Ῥοβοάμ, ὃς ἀπέστησε λαὸν ἐκ βουλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἰεροβοάμ υἱὸν Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἀμαρτίας.
- Σοφ. Σειρ. 47,23 Ὄταν ὁ Σολομών ἀνεπαύθη μετὰ τῶν πατέρων του, ἀφήκε διάδοχόν του ἓνα υἱὸν του, τὸν Ροβοάμ, τὴν προσωποποίησα τῆς ἀφροσύνης, ὁ ὁποῖος ἐστερεῖτο συνέσεως. Αὐτὸς ἐξώθησε τὸν λαὸν εἰς ἀποστασίαν ἀπὸ τοῦ θέλημα του Κυρίου. Αὐτὸς μετὰ τὴν ἀφροσύνην του ἀφήκε τὸν Ἰεροβοάμ, υἱὸν τοῦ Ναβάτ καὶ ἐξώθησε εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν ζωὴν τοῦ Ἰσραηλῆτις καὶ ἠνοιξεν ὁδὸν ἀμαρτίας δια τὴν φυλὴν τοῦ Ἐφραὶμ.
- Σοφ. Σειρ. 47,24 καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα ἀποστήσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν·
- Σοφ. Σειρ. 47,24 Ἐτσι δε ἐπληθύνθησαν πάρα πολὺ αἱ ἀμαρτίαι στὸν βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ, αἱ ὁποῖαι καὶ υπῆρξαν αἰτία νὰ ἀπομακρυνθοῦν καὶ ἐξορισθοῦν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν γῆν τῶν ποτέρων τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 47,25 καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν, ἕως ἐκδικήσῃς ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.
- Σοφ. Σειρ. 47,24 Ἐτσι δε ἐπληθύνθησαν πάρα πολὺ αἱ ἀμαρτίαι στὸν βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ, αἱ ὁποῖαι καὶ υπῆρξαν αἰτία νὰ ἀπομακρυνθοῦν καὶ ἐξορισθοῦν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν γῆν τῶν ποτέρων τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 47,25 Ἀνεζήτησαν καὶ διέπραξαν κάθε εἶδος κακίας, μέχρις ὅτου ἐξέσπασεν ἐναντίον αὐτῶν ἡ δικαία μεγάλη τιμωρία ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 48

- Σοφ. Σειρ. 48,1 Καὶ ἀνέστη Ἡλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο·
- Σοφ. Σειρ. 48,1 Ἐπειτα ἐνεφανίσθη ὁ προφήτης Ἡλίας ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος του ἐφώτιζε καὶ ἐκαίεν ὡς λαμπάδα.
- Σοφ. Σειρ. 48,2 ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς·
- Σοφ. Σειρ. 48,2 Αὐτὸς ἐπέφερε λιμὸν ἐναντίον τῶν ἀπίστων Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐπάνω στὸν ἱερὸν ζῆλον τοῦ ἐμίκρυνε τὸν ἀριθμὸν τῶν μετὰ τὸν ἐκ πείνης θάνατον.
- Σοφ. Σειρ. 48,3 ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρεῖς πῦρ.
- Σοφ. Σειρ. 48,3 Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ὥστε νὰ μὴ βρέξῃ καὶ τρεῖς φορές κατέβασε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
- Σοφ. Σειρ. 48,4 ὡς ἐδοξάσθης, Ἡλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι;
- Σοφ. Σειρ. 48,4 Ὁ Ἡλία, πόσον ἐδοξάσθης μετὰ τὰ θαυματουργικὰ σου ἔργα! Ποιὸς δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι εἶναι ὅμοιος μετὰ σέ;
- Σοφ. Σειρ. 48,5 ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ᾄδου ἐν λόγῳ Ὑψίστου·
- Σοφ. Σειρ. 48,5 Σὺ μετὰ τὸν λόγον τοῦ Ὑψίστου ἀνέστησες νεκρὸν ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ τὸν ἐπανεφέρεις ἀπὸ τὸν ᾄδην.
- Σοφ. Σειρ. 48,6 ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξαμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν·
- Σοφ. Σειρ. 48,6 Σὺ καθήρεσες καὶ ὠδήγησες βασιλεῖς εἰς καταστροφήν, καὶ ἐνδοξα πρόσωπα ἀπὸ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην τῶν.
- Σοφ. Σειρ. 48,7 ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως·
- Σοφ. Σειρ. 48,7 Σὺ ἤκουσες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ στὸ ὄρος Σινᾶ συγκλονιστικὰς ἀποκαλύψεις καὶ εἰς τὴν κορυφὴν Χωρήβ δικαίας καταδικαστικὰς ἀποφάσσετο Θεοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 48,8 ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτὸν·
- Σοφ. Σειρ. 48,8 Σὺ ἐχρίσες βασιλεῖς ἐκδικητὰς, καὶ προφήτας διαδόχους ἐπειτα ἀπὸ σέ.
- Σοφ. Σειρ. 48,9 ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων·
- Σοφ. Σειρ. 48,9 Σὺ ἀνελήφθης εἰς λαίλαπα πυρὸς μετὰ πύρινον ἄρμα καὶ πυρίνους ἵππους.
- Σοφ. Σειρ. 48,10 ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς κοπάσαι ὀργὴν πρὸ θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καταστήσαι φυλὰς Ἰακώβ.
- Σοφ. Σειρ. 48,10 Σὺ ἔχεις καταγραφήν καὶ προορισθὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἐλέγξῃς στοὺς ἐσχάτους καιροὺς τοὺς ἀσεβεῖς, δια νὰ κοπάσῃ ἡ θεία ὀργή, νὰ ἐπιστρέψῃς τὴν καρδίαν τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰακώβ.
- Σοφ. Σειρ. 48,11 μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῆς ζησόμεθα.
- Σοφ. Σειρ. 48,11 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σε εἶδον, οἱ στολισμένοι μετὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως θὰ ζήσωμεν τότε, ὅταν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ ἐμφανισθῇς.
- Σοφ. Σειρ. 48,12 Ἡλίας, ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, καὶ Ἐλισαῖος ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδεὶς.
- Σοφ. Σειρ. 48,12 Ὄταν ὁ Ἡλίας ἐσκεπάσθη ἀπὸ τὴν λαίλαπα ἐκείνην καὶ ἀνεφέρθη στὸν οὐρανόν, ὁ Ἐλισσαῖος ἐγένετο ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἡλιοῦ. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του ὁ Ἐλισσαῖος δὲν ἐταράχθη ἀπὸ κανένα ἄρχοντα, καὶ κανεὶς δὲν τὸν καθυπέταξε εἰς τὴν θέλησίν του.
- Σοφ. Σειρ. 48,13 πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρξεν αὐτὸν, καὶ ἐν κοιμῆσει ἐπροφήτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ·
- Σοφ. Σειρ. 48,13 Τίποτε δὲν ἦτο ἀνώτερον ἀπὸ αὐτόν· καὶ ὅταν ἐκοιμήθη, τὸ δε σῶμα του ἐκείτο νεκρὸν πλέον στὸν τάφον, ἐξεπληρώθη κάποια προφητεία, ποὺ εἶχεν εἶπει ἐν ζωῇ.

- Σοφ. Σειρ. 48,14 καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ. -
- Σοφ. Σειρ. 48,14 Καθ' ὃν χρόνον ἐζούσε, ἔκαμε θαύματα· ἀλλὰ καὶ κατὰ τον θάνατόν του ἐπραγματοποίησε θαυμαστά ἔργα.
- Σοφ. Σειρ. 48,15 Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῆ. καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστός, καὶ ἄρχων τῷ οἴκῳ Δαυὶδ·
- Σοφ. Σειρ. 48,15 Παρ' ὅλα ὁμῶς αὐτὰ οἱ Ἰσραηλίται δεν μετενόησαν, δεν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τας ἁμαρτίας των, μέχρις ὅτου ἐγιναν αἰχμάλωτοι πολέμου, ἐξωρίσθησαν μακρὰν ἀπὸ τα μέρη της γης. Ολίγοι ἀπ' αὐτοὺς ἀπέμειναν εἰς την Παλαιστίνην με ἀρχηγόν των κάποιον ἀπὸ την οἰκογένεια Δαβίδ.
- Σοφ. Σειρ. 48,16 τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας. -
- Σοφ. Σειρ. 48,16 Μερικοὶ ἀπὸ τους ἐναπομείναντας ἐτήρησαν το θέλημα του Θεοῦ· ἐξ ἀντιθέτου μερικοὶ ἄλλοι ἐπλήθυναν τας ἁμαρτίας των.
- Σοφ. Σειρ. 48,17 Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ὕδωρ, ὥρυξε σιδήρῳ ἀκρότομον καὶ ὠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα.
- Σοφ. Σειρ. 48,17 Ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας ὠχύρωσε την πόλιν του, την Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφερε μέσα εἰς την πόλιν ὕδωρ. Ἡνοῖξε με σιδηρὰ ἐργαλεῖα βράχον καὶ ἐκτίσσε δεξαμενάς ὑδάτων.
- Σοφ. Σειρ. 48,18 ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηρίμ καὶ ἀπέστειλε Ῥαφάκην, καὶ ἀπῆρε· καὶ ἐπῆρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιών καὶ ἐμεγαλαύχησεν ἐν ὑπερηφανίᾳ αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 48,18 Κατὰ τας ἡμέρας της βασιλείας του ἐπῆλθεν ὁ Σενναχηρίμ ἐναντίον της Ἰουδαίας καὶ ἐστειλε τον στρατηγόν Ραφάκην ἐναντίον της Ἱερουσαλήμ. Ὁ Ραφάκης με συνοδείαν πολλὴν ἐξεκίνησε καὶ ἦλθεν, ὑψωσεν ἀπειλητικὴν την χεῖρα του κατὰ της Σιών καὶ ἀλαζονικῶς ἐκόμπαζεν ἐναντίον της με πολλὴν ὑπερηφάνειαν.
- Σοφ. Σειρ. 48,19 τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνθησαν ὡς αἰ τίκτουσαι·
- Σοφ. Σειρ. 48,19 Τότε ἐταράχθησαν αἱ καρδίαι των κατοίκων, τα χέρια των παρέλυσαν καὶ μεγάλοι πόνοι τους κατέλαβαν.
- Σοφ. Σειρ. 48,20 καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύριον τὸν ἐλεήμονα ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου.
- Σοφ. Σειρ. 48,20 Ἀλλὰ παρεκάλεσαν τον πολυεὐσπλαγχνον Κυριον, ὑψωσαν τας χεῖρας των προς αὐτόν· καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς ἤκουσε την προσευχὴν των ταχέως ἀπὸ τον ουρανόν καὶ τους ἐγλύτωσεν ἀπὸ τα χέρια του Ραφάκου δια του προφήτου Ἡσαΐου.
- Σοφ. Σειρ. 48,21 ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων. καὶ ἐξέτριπεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 48,21 Ἐκτύπησε το στράτευμα των Ἀσσυρίων καὶ ὁ ἄγγελος του Θεοῦ τους συνέτριψε.
- Σοφ. Σειρ. 48,22 ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἀρεστόν Κυρίῳ καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 48,22 Διότι ὁ Ἐζεκίας ἐπραξε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Θεοῦ· με σταθερότητα καὶ ἀποφασιστικότητα ἐβάδισε τους δρόμους του προπάτορός του Δαβίδ, ὅπως τον διέταξεν ὁ προφήτης Ἡσαΐας ὁ μέγας αὐτός καὶ ἀληθινός εἰς τας προφητικὰς του ὁράσεις ἀνὴρ.
- Σοφ. Σειρ. 48,23 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ.
- Σοφ. Σειρ. 48,23 Κατὰ τας ἡμέρας του προφήτου Ἡσαΐου ἐπὶ Ἐζεκίου ἀνεστράφη ἡ πορεία του ἡλίου καὶ ὁ Ἡσαΐας ἐχάρισεν ἔτη ζωῆς στον βασιλέα.
- Σοφ. Σειρ. 48,24 πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών·
- Σοφ. Σειρ. 48,24 Με τον φωτισμόν του Ἁγίου Πνεύματος εἶδεν ὁ Ἡσαΐας τα μέλλοντα γεγονότα καὶ παρηγόρησε τους πενθοῦντας κατοίκους της Σιών.
- Σοφ. Σειρ. 48,25 ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμμενα καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν ἢ παραγενέσθαι αὐτά.
- Σοφ. Σειρ. 48,25 Αὐτὸς προεφήτευσσε καὶ ἀπεκάλυπεν ἐκεῖνα, τα ὁποῖα θα συμβοῦν στο μέλλον, κρυμμένα καὶ ἀγνωστα πράγματα, πρὶν πραγματοποιηθοῦν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 49

- Σοφ. Σειρ. 49,1 Μνημόσυνον Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ· ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου.
- Σοφ. Σειρ. 49,1 Ἡ μνήμη του Ἰωσίου εἶναι ὡσάν σύνθεσις θυμιάματος, κατασκευασμένου με τέχνην ἀπὸ εἰδικόν μυροποιόν. Ὅπως το μέλι εἶναι γλυκὺ εἰς κάθε στόμα, ὅπως ἡ ὠραία μουσικὴ εἶναι εὐχάριστος στο συμπόσιον, ἔτσι γλυκεία καὶ εὐχάριστος εἶναι ἡ μνήμη του Ἰωσίου.
- Σοφ. Σειρ. 49,2 αὐτὸς κατηυθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας·
- Σοφ. Σειρ. 49,2 Αὐτὸς καθωδήγησε καὶ ἐπέστρεψε το ἔθνος του ἐν μετανοίᾳ προς τον Θεόν καὶ κατέστρεψεν ὅλα τα βδελυρὰ εἰδῶλα της παρανομίας.

- Σοφ. Σειρ. 49,3 κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν. -
 Σοφ. Σειρ. 49,3 Ἐίχεν εστραμμένην τὴν καρδίαν του πάντοτε πρὸς τον Θεόν, και εις ημέρας που επικρατούσεν η ανομία, αὐτὸς ἐστερέωσε τὴν εὐσέβειαν.
- Σοφ. Σειρ. 49,4 Πάρεξ Δαυὶδ καὶ Ἐζεκιου καὶ Ἰωσίου, πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν· κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ Ὑψίστου, οἱ βασιλεῖς Ἰουδα ἐξέλιπον·
 Σοφ. Σειρ. 49,4 Ἀλλά, πλην του Δαβίδ, του Εζεκιου και του Ιωσίου, ὅλοι οι ἄλλοι βασιλεῖς ἐξέκλιναν πρὸς τὴν αμαρτίαν, διότι ἐγκατέλειψαν τὸν νόμον του Θεοῦ του Ὑψίστου. Ἐτσι δε δια τας αμαρτίας των ἐξέλιπαν οι βασιλεῖς ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰουδα.
- Σοφ. Σειρ. 49,5 ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἐτέροις και τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἄλλοτριῳ.
 Σοφ. Σειρ. 49,5 Ὑπεχρεώθησαν και ἔδωσαν τὴν βασιλικὴν των δυνάμιν εις ἄλλους βασιλεῖς και τὴν δόξαν των εις ἔθνος ξένον.
- Σοφ. Σειρ. 49,6 ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἀγιάσματος καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν χειρὶ Ἰερεμίου·
 Σοφ. Σειρ. 49,6 Τότε οι εχθροὶ ἐπυρπόλησαν τὴν ἐκλεκτὴν ἱερὰν πόλιν Ἰερουσαλήμ και, ὅπως διηγείται ο προφήτης Ἰερεμίας, ἐρήμωσαν τους δρόμους της.
- Σοφ. Σειρ. 49,7 ἐκάκωσαν γὰρ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐν μήτρα ἠγιάσθη προφήτης ἐκρίζουν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλύειν, ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
 Σοφ. Σειρ. 49,7 Οἱ κάτοικοι της πόλεως σκοτισμένοι ἀπὸ τας αμαρτίας των ἐκακοποίησαν τὸν Ἰερεμίαν, ο οποίος ἐκ κοιλίας μητρὸς ἦτο ἠγιασμένος και προωρισμένος ὡς προφήτης να ἐκρίζωνη, να καταστρέφη, να μεταβάλλη εις ερείπια, ὅπως ἐπίσης και να κτίζη και να φυτεύη.
- Σοφ. Σειρ. 49,8 Ἰεζεκιήλ ὃς εἶδεν ὄρασιν δόξης, ἦν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἄρματος Χερουβίμ·
 Σοφ. Σειρ. 49,8 Ὁ δε Ιεζεκιήλ ἦτο ο προφήτης εκείνος, ο οποίος εἶδεν ἐνδοξὸν ὄραμα, που ο Κύριος του ἐφάνερωσε καθήμενος ἐπάνω εις ἄρμα χερουβίμ.
- Σοφ. Σειρ. 49,9 καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ καὶ ἀγαθῶσαι τοὺς εὐθύνοντας ὁδοὺς.
 Σοφ. Σειρ. 49,9 Ἐνεθυμήθη τους εχθροὺς του Θεοῦ και ἀπέστειλεν ἐναντίον των ραγδαίαν βροχὴν, ἔκαμε δε το καλὸν εις ἐκείνους, οι οποίοι ἐβάδιζαν τὸν δρόμον του Κυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 49,10 καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀστᾶ ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· παρεκάλεσε δὲ τὸν Ἰακώβ και ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν πίστει ἐλπίδος, -
 Σοφ. Σειρ. 49,10 Ἀς ἀναθάλουν ἐκ του τάφου των τα ὀστᾶ των δώδεκα προφητῶν. Δια των προφητῶν αὐτῶν ο Κύριος παρηγόρησε τὸν Ἰακώβ και τους ἀπογόνους του και με τὴν βεβαίαν ἐλπίδα, που δίδει η πίστις, τους ἐστήριξε εις τὴν προσδοκίαν της λυτρώσεως.
- Σοφ. Σειρ. 49,11 Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός,
 Σοφ. Σειρ. 49,11 Πῶς να δοξάσωμεν, ὅπως πρέπει, τὸν Ζοροβάβελ; Διότι αὐτὸς εἶναι δακτυλίδι σφραγίδος στο δεξιὸ χέρι.
- Σοφ. Σειρ. 49,12 οὕτως Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ, οἱ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ὠκοδόμησαν οἶκον και ἀνύψωσαν λαὸν ἅγιον Κυρίῳ ἠτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.
 Σοφ. Σειρ. 49,12 Τέτοιοι εἶναι και ο Ἰησοῦς ο υἱὸς Ἰωσεδέκ. Αὐτοὶ εις τας ημέρας των ἀνοικοδόμησαν τὸν ναὸν του Θεοῦ και ἐξύψωσαν τὸν λαὸν τὸν ἀφιερωμένον στον Κυριον, λαὸν προητοιμασμένον δια τὴν δόξαν του μέλλοντος αἰῶνος.
- Σοφ. Σειρ. 49,13 καὶ Νεεμίου ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν τεῖχη πεπτωκότα και στήσαντος πύλας και μοχλοὺς και ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν. -
 Σοφ. Σειρ. 49,13 Μεγάλη εἶναι ἐπίσης η μνήμη του Νεεμίου, ο οποίος ἀνήγειρε τα πεσμένα και ερειπωμένα τεῖχη της πόλεως, ἔστησεν ἰσχυράς τας πύλας εις τα τεῖχη, ἔβαλε μοχλοὺς και ἀνοικοδόμησε τας οἰκίας μας.
- Σοφ. Σειρ. 49,14 Οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἶος Ἐνώχ τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς.
 Σοφ. Σειρ. 49,14 Οὔτε ενας ἄνθρωπος δεν υπήρξεν, ὅπως ο Ἐνώχ ἐπὶ της γῆς. Αὐτὸς δια τὴν ἀγιότητά του ἀνελήφθη ζῶν στον οὐρανόν.
- Σοφ. Σειρ. 49,15 οὐδὲ ὡς Ἰωσήφ ἐγεννήθη ἀνὴρ ἠγούμενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν.
 Σοφ. Σειρ. 49,15 Οὔτε ὡσάν τον Ἰωσήφ δεν ἐγεννήθη ἄλλος ἄνθρωπος εις τὴν γῆν, ἀρχηγὸς των ἀδελφῶν του, στήριγμα του λαοῦ του. Αὐτοῦ τα ὀστᾶ με πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐφυλάχθησαν.
- Σοφ. Σειρ. 49,16 Σῆμ και Σῆθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν και ὑπὲρ πάντων ζῶν ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.
 Σοφ. Σειρ. 49,16 Ὁ Σημ και ο Σηθ ἐδοξάσθησαν μεταξύ των ἀνθρώπων, ὑπὲρ παν δε ἄλλο ζῶν δημιούργημα ἐτιμήθη ο πρῶτόπλαστος Ἀδάμ.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 50

- Σοφ. Σειρ. 50,1 Σίμων Ὀνίου υἱὸς ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπέρραψεν οἶκον και ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερέωσε τὸν ναόν·
 Σοφ. Σειρ. 50,1 Ὁ ἀρχιερεὺς Σιμων, υἱὸς του Ὀνίου, ὅταν ἐζούσεν, ἐπιδιώρθωσε τὸν οἶκον του Κυρίου και κατὰ τας ημέρας του

εστέρεωσε γενικώτερα τον ναόν.

- Σοφ. Σειρ. 50,2 καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἔθεμελιώθη ὕψος διπλῆς, ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ·
- Σοφ. Σειρ. 50,2 Αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὸ διπλὸν ὑψηλὸν τεῖχος, προπύργιον προστατευτικὸν τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 50,3 ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἤλαττώθη ἀποδοχεῖον ὑδάτων, λάκκος ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον·
- Σοφ. Σειρ. 50,3 Ἐπὶ τῶν ἡμέρων τοῦ κατεσκευάσθη ἡ χάλκινη δεξαμένη ὑδάτων, λάκκος ὁ ὁποῖος εἶχε περίμετρον ὅσην ἡ θάλασσα τοῦ θυσιαστηρίου.
- Σοφ. Σειρ. 50,4 ὁ φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐν πολιορκήσει.
- Σοφ. Σειρ. 50,4 Φροντίζων δια τὴν πρόληψιν καταστροφῆς τοῦ λαοῦ ἐνίσχυσε τὴν πόλιν δια περίπτωσιν πολιορκίας.
- Σοφ. Σειρ. 50,5 ὡς ἐδόξασθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ, ἐν ἐξόδῳ οἴκου καταπετάσματος·
- Σοφ. Σειρ. 50,5 Ποσὸν ἐνδοξὸς ἦτο ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, πού τον περιεκύκλωνεν, ὅταν μάλιστα ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων!
- Σοφ. Σειρ. 50,6 ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφελῶν, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις,
- Σοφ. Σειρ. 50,6 Ἦτο ὡσάν ἀστρον τῆς αὐγῆς, ὡσάν ἄλλος αὐγερινὸς ἀνάμεσα εἰς τὰ νέφη, ὅπως ἡ ολόλαμπρος πανσέληνος,
- Σοφ. Σειρ. 50,7 ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν Ὑψίστου καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης,
- Σοφ. Σειρ. 50,7 ὡσάν ἥλιός που λάμπει ἐπάνω στον ναὸν τοῦ Ὑψίστου, ὡσάν ουράνιον τόξον που ἐνδοξὸν φωτίζει ἐπάνω εἰς τὰ νέφη·
- Σοφ. Σειρ. 50,8 ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδῳ ὕδατος, ὡς βλαστὸς λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους,
- Σοφ. Σειρ. 50,8 ὡσάν ἄνθος ῥόδων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀνοιξεως. Ὅπως τὰ κρίνα εἰς τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὅπως ὁ βλαστὸς τοῦ ἀρωματώδους δένδρου λιβάνου εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ θέρους·
- Σοφ. Σειρ. 50,9 ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρίου, ὡς σκεῦος χρυσοῦ ὀλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ,
- Σοφ. Σειρ. 50,9 ὡς εὐώδες θυμίαμα ἐπάνω στο πῦρ τοῦ θυμιατηρίου, ὡσάν χρυσὸν καλοδουλεμένον δοχεῖον, στολισμένον με παντὸς εἶδους πολύτιμους λίθους·
- Σοφ. Σειρ. 50,10 ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρποὺς καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις,
- Σοφ. Σειρ. 50,10 ὡσάν πυκνόφυλλος καρποφόρος ἐλαία, ὡσάν κυπάρισσος που ὑψώνεται ἀνάμεσα εἰς τὰ νέφη.
- Σοφ. Σειρ. 50,11 ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολήν δόξης καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος·
- Σοφ. Σειρ. 50,11 Ὅταν ἐπαίρνε (ὁ ἀρχιερεὺς Σιμων) τὴν ὡραίαν ἀρχιερατικὴν στολήν καὶ τὴν ἐφοροῦσε ὡς τὴν λαμπροτέραν δόξαν τοῦ, καθὼς ἀνῆρχετο τὰς βαθμίδας τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου, ἐγμίζεν ἀπὸ δόξαν τὸ περιζῶμα τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου.
- Σοφ. Σειρ. 50,12 ἐν δὲ τῷ δεχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων, καὶ αὐτὸς ἐστὼς παρ' ἐσχάρα βωμοῦ κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα κέδρου ἐν τῷ λιβάνῳ· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων·
- Σοφ. Σειρ. 50,12 Ὅταν ἐπαίρνε τὰ τεμάχια τοῦ θυσιασθέντος ζώου ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἱερέων καὶ αὐτὸς ἵστατο ὀρθίος πλησίον εἰς τὴν ἐσχάραν τοῦ βωμοῦ, οἱ δὲ ἀδελφοὶ τοῦ ἱερέως τὸν περιέβαλλαν ὀλόγυρα ὡσάν στέφανος, ἦτο αὐτὸς ὡσάν βλαστὸς κέδρου στον Λιβανον, οἱ δὲ ἄλλοι τὸν περιεκύκλωναν ὡς κορμοὶ φοινίκων.
- Σοφ. Σειρ. 50,13 καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν ἐν δόξῃ αὐτῶν καὶ προσφορὰ Κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ·
- Σοφ. Σειρ. 50,13 Ὅλοι οἱ ἱερεῖς, ἀπόγονοι τοῦ Ἀαρῶν, ἦσαν ἐνδεδυμένοι τὰ μεγαλοπρεπῆ ἱερατικὰ τῶν ἐνδύματα, αἱ δὲ θυσίαι τῶν πρὸς τὸν Κύριον ἦσαν εἰς τὰ χέρια τῶν, ἐνώπιον ὅλης τῆς συγκεντρώσεως ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Σοφ. Σειρ. 50,14 καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν κοσμηῆσαι προσφορὰν Ὑψίστου παντοκράτορος·
- Σοφ. Σειρ. 50,14 Ἀφοῦ δὲ ἐξεπλήρωσε τὴν λατρείαν ἐπάνω στους βωμούς, προσφέρων με μεγαλοπρέπειαν προσφοράς πρὸς τὸν Ὑψιστον, παντοδύναμον Θεόν,
- Σοφ. Σειρ. 50,15 ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδίου χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς, ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὁσμὴν εὐωδίας Ὑψίστου παμβασιλεῖ.
- Σοφ. Σειρ. 50,15 ἤπλωνε τὸ χεῖρ τοῦ στο δοχεῖον τοῦ οἴνου καὶ ἔχυνεν ὡς σπονδὴν τὸν ὡς αἷμα κόκκινον οἶνον σταφυλῆς, καὶ ἐσκορπιζεν αὐτὸν εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου, ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Ὑψιστον παμβασιλεῖ Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 50,16 τότε ἀνέκραγον υἱοὶ Ἀαρῶν, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν, ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι Ὑψίστου.
- Σοφ. Σειρ. 50,16 Τότε οἱ ἱερεῖς, ἀπόγονοι τοῦ Ἀαρῶν, ἐκραύγαζαν, ἐσάλπιζαν με τὰς σφυρηλατημένας ἐκ μετάλλου σάλπιγγάς τῶν καὶ ἔκαναν νὰ ἀκουεταὶ ἀλαλαγμὸς μεγάλος ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, δια νὰ τοὺς ἐνθυμηθῆ ὁ Κύριος.
- Σοφ. Σειρ. 50,17 τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε καὶ ἔπασαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνῆσαι τῷ Κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ·
- Σοφ. Σειρ. 50,17 Τότε ὅλος ὁ λαὸς μαζὴ ἐσπευδε καὶ ἐπίπτε ταυτοχρόνως κάτω εἰς τὴν γῆν με τὸ πρόσωπον στο ἔδαφος, δια νὰ προσκυνήσουν τὸν Κύριον τῶν, τὸν παντοκράτορα Ὑψιστον Θεόν.
- Σοφ. Σειρ. 50,18 καὶ ἤνεσαν οἱ ψαλμῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείστῳ οἴκῳ ἐγλυκάνθη μέλος.
- Σοφ. Σειρ. 50,18 Οἱ ψάλται ὑμνολογοῦσαν αὐτὸν ἐντείνοντες καὶ ἐναρμονίζοντες τὰς φωνάς τῶν καὶ ἔτσι στον μέγαν ἐκεῖνον περίβολον τοῦ ναοῦ ἀνεπέμπετο καὶ ἠκούετο γλυκεῖα μελωδία.

- Σοφ. Σειρ. 50,19 καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίου Ὑψίστου ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ἕως συντελεσθῆ ἡ κόσμος Κυρίου, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.
- Σοφ. Σειρ. 50,19 Ὁ λαὸς ἀπῆλθον θερμὴν ἱκεσίαν πρὸς τὸν Ὑψίστον Κύριον, ἐνώπιον τοῦ πολυευσπλάγχνου Θεοῦ, μέχρις ὅτου τελείωσεν ἡ λαμπρὰ τελετὴ καὶ λήξῃ ἡ τελετουργία τῆς προσφορᾶς τῶν δώρων.
- Σοφ. Σειρ. 50,20 τότε καταβάς ἐπήρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ δοῦναι εὐλογίαν Κυρίῳ ἐκ χειλέων αὐτοῦ καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι.
- Σοφ. Σειρ. 50,20 Τότε κατέβαιναν οἱ μέγας ἀρχιερεῖς ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον, ὕψωνε τὰς χεῖρας τοῦ πρὸς τὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, δια να τοὺς εὐλογῆσεν ἐν Κυρίῳ με τὰ χεῖλη του, καὶ ἐν ὀνόματι Ἐκείνου να καυχᾶται τὴν δικαίαν καύχησιν.
- Σοφ. Σειρ. 50,21 καὶ ἐδευτέρωσεν ἐν προσκυνήσει ἐπιδείξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ Ὑψίστου.
- Σοφ. Σειρ. 50,21 Ὁ δε λαὸς δευτέραν τῶρα φοράν προσεκύνη, δια να ἀποδεχθῆ τὴν εὐλογίαν ἐκ μέρους τοῦ Ὑψίστου.
- Σοφ. Σειρ. 50,22 Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντων τῷ μεγαλοποιοῦντι πάντη, τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 50,22 Καὶ τῶρα δοξολογήσατε τὸν Θεὸν καὶ Κύριον τοῦ σύμπαντος, ὁ ὁποῖος παντοῦ κάμνει ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ὁ ὁποῖος δοξάζει τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας ἐκ κοιλίας μητρός καὶ πράττει πρὸς ἡμᾶς σύμφωνα με τὸ ἐλεός του.
- Σοφ. Σειρ. 50,23 δῶν ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος·
- Σοφ. Σειρ. 50,23 Εἶθε να δίδῃ ὁ Κύριος χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν μας, να εὐδοκῆσῃ ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας να ἐπικρατήσῃ εἰρήνη εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ στοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
- Σοφ. Σειρ. 50,24 ἐμπιστεύσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρωσάσθω ἡμᾶς, -
- Σοφ. Σειρ. 50,24 Εἶθε να ἐμπιστευθῆ καὶ πάλιν πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐλεός του καὶ να μας ἀπαλλάξῃ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀπὸ πολέμου καὶ ἐχθρῶν.
- Σοφ. Σειρ. 50,25 Ἐν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος,
- Σοφ. Σειρ. 50,25 Δυὸ ἔθνη ἀπεστράφη ἡ ψυχὴ μου, τὸ δε τρίτον δὲν εἶναι καν ἔθνος.
- Σοφ. Σειρ. 50,26 οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας καὶ Φυλιστιεῖμ καὶ ὁ λαὸς μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις,
- Σοφ. Σειρ. 50,26 Αὐτὰ εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ ὄρους Σηεῖρ, οἱ Φιλιστῆες καὶ ὁ μωρὸς λαὸς, που κατοικεῖ εἰς τὰ Σικυμα, οἱ Σαμαρείται.
- Σοφ. Σειρ. 50,27 Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, Ἰησοῦς υἱὸς Σειράχ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 50,27 Διαπαιδαγώγησιν σοφίας καὶ ἐπιστήμης ὀρθὴν ἔγραψα ἐγὼ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Σειράχ, ὁ Ἱεροσολυμίτης, ἐγὼ ὡσάν βροχὴν ἐβγάλα καὶ ἐσκόρπισα ἀπὸ τὴν καρδίαν μου τὴν σοφίαν.
- Σοφ. Σειρ. 50,28 μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ θεὸς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται·
- Σοφ. Σειρ. 50,28 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ζῆ καὶ θὰ κινήται πάντοτε ἀνάμεσα εἰς αὐτὰ. Ἐκεῖνος, που θὰ βάλῃ αὐτὰ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, θὰ γίνῃ σοφὸς καὶ συνετός.
- Σοφ. Σειρ. 50,29 ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 50,29 Διότι ἐὰν ἐφαρμόσῃ αὐτὰ καὶ ἐνεργῆ σύμφωνα με αὐτὰ, θὰ εἶναι ἰσχυρὸς εἰς κάθε περίστασιν, διότι τὸ φῶς τοῦ Κυρίου θὰ φωτίζῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 51

- Σοφ. Σειρ. 51,1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ. - Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτήρᾶ μου, ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματι σου,
- Σοφ. Σειρ. 51,1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΣΕΙΡΑΧ. Ἐὰν σε δοξολογήσω, Κυριε Βασιλεῦ, θὰ ὑμνολογήσω σέ, τὸν Θεὸν τὸν σωτήρα μου. Ἐὰν σε δοξολογήσω τὸ ὄνομά σου·
- Σοφ. Σειρ. 51,2 ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος καὶ ἐναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθὸς
- Σοφ. Σειρ. 51,2 διότι ἐγίνες δι' ἐμὲ σκεπαστὴς καὶ βοηθός, ἐγλύτωσες τὴν ζωὴν μου ἀπὸ καταστροφῆς καὶ ἀπὸ παγίδα συκοφαντικῆς γλώσσης, ἀπὸ χεῖλη που ἐργάζονται τὸ ψεῦδος· ἐγίνες βοηθός μου ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μου, οἱ ὁποῖοι με περιεκύκλωναν.
- Σοφ. Σειρ. 51,3 καὶ ἐλυτρώσω με κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνοματός σου ἐκ βρυγμῶν ἐτοιμῶν εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχὴν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων, ὧν ἔσχον,
- Σοφ. Σειρ. 51,3 Κατὰ τὸ μέγα σου ἐλεος καὶ δια τὸ ἅγιον ὄνομά σου με ἐγλύτωσες ἀπὸ ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτριζαν τοὺς ὀδόντας τῶν ἐτοιμῶν να με καταφάγουν, ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπιζητοῦν να μου ἀφαιρέσουν τὴν ζωὴν καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας θλίψεις, τὰς ὁποῖας εἶχα.

- Σοφ. Σειρ. 51,4 από πνιγμοῦ πυρᾶς κυκλόθεν καὶ ἐκ μέσου πυρός, οὐ οὐκ ἐξέκαυσα.
Σοφ. Σειρ. 51,4 Από πνιγμόν, από πυρ που έκαειν ολόγυρά μου, ανάμεσα από πυρ, το οποίον εγώ δεν είχα ανάψει.
Σοφ. Σειρ. 51,5 ἐκ βάθους κοιλίας ᾄδου καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου καὶ λόγου ψευδοῦς.
Σοφ. Σειρ. 51,5 Με έσωσες από τα βάθη της κοιλίας του άδου, από ακάθαρτον γλώσσαν και από λόγον ψευδή.
Σοφ. Σειρ. 51,6 βασιλεῖ διαβολῆ γλώσσης ἀδίκου. ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου ἦν σύνεγγυς ᾄδου κάτω.
Σοφ. Σειρ. 51,6 Αυτό άδικον συκοφαντικὴν γλώσσαν, που με διέβαλε προς βασιλέα, ήγγισεν η ψυχή μου έως τον θάνατον και η ζωή μου επλησίασεν εις τα βάθη του άδου.
Σοφ. Σειρ. 51,7 περιέσχον με πάντοθεν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, ἐνέβλεπον εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.
Σοφ. Σειρ. 51,7 Εχθροί και θλίψεις με περιεκύκλωσαν από όλα τα μέρη και δεν υπήρχε κανείς να με βοηθήση. Προσέβλεπα και επερίμενα ανθρωπίνην βοήθειαν και δεν παρουσιάζετο καμμία.
Σοφ. Σειρ. 51,8 καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος, ὅτι ἐξαιρή τοὺς ὑπομένοντάς σε καὶ σώξεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐθνῶν.
Σοφ. Σειρ. 51,8 Και τότε, Κυριε, ενεθυμήθην το έλεός σου, τα θαυμαστά έργα σου δια μέσου των αιώνων, ότι δηλαδή βγάζεις από κινδύνους εκείνους, που μένουν πιστοί εις σέ, και τους σώξεις από τα χέρια των ειδωλολατρικών λαών.
Σοφ. Σειρ. 51,9 καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἰκετεῖαν μου καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἔδεήθην.
Σοφ. Σειρ. 51,9 Και ανύψωσα από την γην προς τον ουρανόν την ικεσίαν μου και θερμώς σε παρεκάλεσα, να με γλυτώσης από τον θάνατον.
Σοφ. Σειρ. 51,10 ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα κυρίου μου, μὴ με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας,
Σοφ. Σειρ. 51,10 Παρεκάλεσα τυν Κυριον, τον πατέρα του Κυρίου μου, να μη με εγκαταλείψη εις τας ημέρας της θλίψεώς μου, εις εποχήν που επικρατοῦν υπερήφανοι και δεν υπάρχει καμμία βοήθεια από αυτοῦς.
Σοφ. Σειρ. 51,11 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς καὶ ὑμνήσω ἐν ἔξομολογήσει. καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου·
Σοφ. Σειρ. 51,11 Θα ελαινώ το Ονομά σου πάντοτε, θα σε δοξολογώ με ευγνωμοσύνην. Η δέησίς μου έγινε δεκτή.
Σοφ. Σειρ. 51,12 ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ. διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ αἰνέσω σε καὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι Κυρίου.
Σοφ. Σειρ. 51,12 Διότι, πράγματι, συ με έσωσες από τον όλεθρον. Με εγλύτωσες εις περίοδον πειρασμών και κινδύνων· δια τούτο θα σε δοξολογώ, θα σε υμνώ, θα ευλογώ το Ονομά σου, Κυριε.
Σοφ. Σειρ. 51,13 ἔτι ὢν νεώτερος, πρὶν ἢ πλανηθῆναι με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου,
Σοφ. Σειρ. 51,13 Όταν ακόμη ήμην νεώτερος, πριν η περιπλανηθώ εις διάφορα μέρη, εζήτησα δια της προσευχής μου ειλικρινώς σοφίαν.
Σοφ. Σειρ. 51,14 ἐναντι ναοῦ ἤξιον περὶ αὐτῆς καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 51,14 Ενώπιον του ναού σου εζητούσα επιμόνως και με πίστιν αυτήν, και μέχρι τέλους της ζωής μου θα την ζητώ.
Σοφ. Σειρ. 51,15 ἐξ ἄνθους ὡς περκαζούσης σταφυλῆς εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ. ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητός μου ἴχνευσα αὐτήν.
Σοφ. Σειρ. 51,15 Από τα άνθη της, όπως από τα ώριμα σταφύλια του κλήματος, ευφρανθή η καρδιά μου δι' αυτήν. Χαρις εις αυτήν βαδίζουν τα πόδια μου εις ομαλόν έδαφος. Από την νεότητά μου ηκολούθησα τα ίχνη της.
Σοφ. Σειρ. 51,16 ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὔς μου καὶ ἔδεξάμην καὶ πολλὴν εὖρον ἑμαυτῷ παιδεῖαν.
Σοφ. Σειρ. 51,16 Επί ολίγον έτεινα το αυτί μου και εδέχθην την σοφίαν και ελαβα πολλήν μόρφωσιν από αυτήν.
Σοφ. Σειρ. 51,17 προκοπή ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ· τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν.
Σοφ. Σειρ. 51,17 Χαρις εις αυτήν εσημείωσα προκοπήν. Εις τον Κυριον, ο οποίος διδει την σοφίαν, θα αποδώσω ευγνωμοσύνην και δοξολογίαν.
Σοφ. Σειρ. 51,18 διανοήθην γάρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ.
Σοφ. Σειρ. 51,18 Εσκέφθην και απεφάσισα να εφαρμόσω όσα αυτή διδάσκει. Ηγάπησα με ζήλον το αγαθόν και δεν εντροπιάσθην.
Σοφ. Σειρ. 51,19 διαμεμάχισται ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ποιήσει λιμοῦ δικριβησάμην. τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένησα.
Σοφ. Σειρ. 51,19 Ηγωνίσθη η ψυχή μου, δια να την αποκτήσω. Ηρεύνησα και εξηκριβώσα και εδέχθην τας αληθείας της με τόσην βουλιμίαν, ωσάν εκείνην που αισθάνεται ο ευρισκόμενος εις λιμόν. Υψωσα ικετευτικὰς τας χείρας μου προς τον ουρανόν, επένθησα δι' όσας αληθείας αυτής δεν εγνώριζα.
Σοφ. Σειρ. 51,20 τὴν ψυχὴν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν, καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν καθαρισμῷ εὖρον αὐτήν, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ·
Σοφ. Σειρ. 51,20 Την ψυχήν μου κατηύθυνα προς αυτήν· δι' αυτής απέκτησα καρδίαν αγαθήν ευθύς εξ αρχής, ευρήκα καθαρότητα βίου. Δια τούτο δεν θα εγκαταλειφθώ από αυτήν.
Σοφ. Σειρ. 51,21 καὶ ἡ κοιλιὰ μου ἐταράχθη τοῦ ἐκζητῆσαι αὐτήν· διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα.
Σοφ. Σειρ. 51,21 Το εσωτερικόν μου συνεκλονίσθη από τον πόθον της αναζητήσεώς της. Δια τούτο και απέκτησα το πολύτιμον

τούτο αγαθόν.

- Σοφ. Σειρ. 51,22 ἔδωκε Κύριος γλώσσαν μοι μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.
- Σοφ. Σειρ. 51,22 Δια τους κόπους μου ο Κυριος μου ἔδωσεν ως μισθόν ευχέρειαν γλώσσης, και με αυτήν θα δοξολογώ τον Κυριον.
- Σοφ. Σειρ. 51,23 ἐγγίσσατε πρὸς με, ἀπαίδευτοι, καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας,
- Σοφ. Σειρ. 51,23 Πλησιάσατε προς εμέ σεις, οι οποιοι δεν ἔχετε μόρφωσιν, και κατοικήσατε στον οίκον της παιδείας.
- Σοφ. Σειρ. 51,24 τί ὄτι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;
- Σοφ. Σειρ. 51,24 Διατί στερεῖσθε από τα αγαθά της σοφίας και αι ψυχαί σας κυριαρχούνται από μεγάλην δίψαν;
- Σοφ. Σειρ. 51,25 ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα· κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου.
- Σοφ. Σειρ. 51,25 Ἦνοιξα το στόμα μου και ἐλάλησα· αποκτήσατε δια τον εαυτόν σας την σοφίαν, χωρίς να πληρώσετε τίποτε.
- Σοφ. Σειρ. 51,26 τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν· ἐγγύς ἐστιν εὐρεῖν αὐτήν.
- Σοφ. Σειρ. 51,26 Κοψατε τον αυχένα σας και τεθήτε κάτω από τον αγαθόν ζυγόν της, η δε ψυχή σας ας δεχθῆ την αληθινήν μόρφωσιν. Πλησίον είναι η υγιής μόρφωσις και είναι δυνατόν να την εὕρη κανεῖς.
- Σοφ. Σειρ. 51,27 ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα καὶ εὖρον ἑμαυτῷ πολλήν ἀνάπαυσιν.
- Σοφ. Σειρ. 51,27 Ἰδέτε με τα ἴδια σας τα μάτια και κατανοήσατε καλά ὅτι ἐγὼ ὀλίγον ἐκοπίασα και ευρήκα δια τον εαυτόν μου πολλήν ἀνάπαυσιν με την γνώσιν της σοφίας.
- Σοφ. Σειρ. 51,28 μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου καὶ πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ.
- Σοφ. Σειρ. 51,28 Αγοράσατε και κάμετε κτήμα σας την σοφίαν και με πολλά χρήματα εν ἀνάγκη. Αποκτήσατέ την με πολὺν χρυσόν.
- Σοφ. Σειρ. 51,29 εὐφρανθεὶ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰσχυνθεῖητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 51,29 Εἶθε να ευφρανθῆ η ψυχή σας με το ἔλεος του Κυρίου και να μη υποσταλήτε ποτέ εις δοξολογίαν αυτού.
- Σοφ. Σειρ. 51,30 ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.
- Σοφ. Σειρ. 51,30 Καμετε το ἔργον αυτό, πριν η περάση ο καιρός, και ο Κυριος θα σας δώσει τον δικαίον μισθόν σας στον κατάλληλον καιρόν.